

សំណ្ងារ និង ចម្លើយ

សូមទ្វាយឱ្យក្រោកលើរួមូយៗត្រូវពេលយ៉ឺនអាជីវការ។

ព្រះរាបីភាគីមានព្រះបាបុទ្ទិយេត្តការណ៍ យើងខ្ពស់សូមអរព្រះគុណ ត្រង់នៅត្រីកនេះ ពីដីប្រាំនៃជួងចិត្តបេស់យើង ដោយសារត្រង់អាជីវការ មានព្រះបាបុទ្ទិយេត្តការណ៍ សូមបេស់យើង ហើយយើងអាជីវការ ចាប់ចង់នឹងទូលការអរព្រះគុណរបស់យើងសម្រាប់អ្នីដែលត្រង់បានផ្សេចហើយ សម្រាប់យើង។ យើងកំណុងដំបូងដោយការទូទឹងដីអស្តារូសម្រាប់ច្រង់ដើម្បីជួយ យើងនៅត្រីកនេះ ហើយនៅពេលដែលយើងចាកចេញពីច្រកនៃអគារទាំងនេះ សូមទ្វាយឱ្យបេញចូលពីទីនេះទៅធ្វើជាមនុស្សដើរដីពេលដែលយើងចូលមក។ សូមព្រះវិញ្ញាបាណបិសុទ្ធ បណ្តុះយើងនៅត្រីកនេះ ចិត្តកល្វុណ៍របស់យើង ហើយ ធ្វើទ្វាយឱ្យភាពយោទៅជាការស្ថាននគរបស់ច្រង់ ព្រះយើងសូមកួងព្រះនាមរបស់ ព្រះយេស៊ូវា អារម្មណា (អាជអ្នកបាន។)

2 សុំទោសដែលយើកបន្ទិច បុំន្លែខ្ពស់មានពីធនមួយចំនួនដែលត្រូវធ្វើ ហើយមាន មនុស្សបិសាប្រើប្រើន និងការសេម្ងាល់មុនពេលខ្ពស់ចូល—ជីតិដល់អគារ។

3 ដូច្នេះហើយ យើងវិកាយដែលបានមកទីនេះនៅត្រីកនេះ ហើយបានដូចបង្ហី ទាំងអស់ត្រូវា ហើយខ្ពស់អគ្គិភ័យ...មនុស្សដែលបានធ្វើសំណួរល្អទាំងនេះ មកយើង ជាកំណើងបានចូលរួមប្រព័ន្ធនិងសម្រាប់...និង—បងប្រឈមដែលបាន ធ្វើកំណើងបានចូលរួមប់គាត់។ ព្រះអម្ចាស់ប្រទានពាណិជ្ជប់គាត់។ គាត់...ប្រាប់ ចាត់ចាត់បានសំណួរល្អទាំងនេះ មិនបានប្រើបានឡើតទេ ហើយគាត់ចង់ឱ្យខ្ពស់ទូលាក់ ដូច្នេះខ្ពស់—ខ្ពស់តិតជានិងគុណបំពេះពីធននោះ...សម្រាប់របស់នោះ។ ដកបណ្តាក្នុងនៅសំបងប្រឈម ដកបណ្តាក្នុងនៅសំបងប្រឈម ខ្ពស់ទូលាក្នុងនៅសំបងប្រឈម កំណើងទូកវា កាត់ពេលខ្ពស់កាន់រាល់ នៅក្នុងដែលបំផុត ខ្ពស់ទូកវា ហើយអាជីវការសម្រាប់អ្នកជានិច្ច។

4 តុល្យរោនេះយើង...ថ្វីនេះបានពីធនជាប្រើប្រាយដែលប្រើប្រាយ ខ្ពស់តិតចាប់ប្រើបានជាបេលដែលដែលខ្ពស់នៅត្រីកនេះ ខ្ពស់មានសំណួរួមូយៗចំនួន ហើយស្មោះការអ្នីដែលមាននៅ ក្នុងចិត្តក្រុមដីនូវរបស់ខ្ពស់ ពីភាពខាសត្រូវ។ ខ្ពស់ធ្វើ! ខ្ពស់មានសំណួរួមូយៗចំនួន ខ្ពស់ហើយ ខ្ពស់ក្នុងដែលបំសហស្សរក្សាប់ជួយ! ខ្ពស់មិនដើរអាជីវការដើរយ៉ាងណា

នោះទេ។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំមានមួយរយសំណុរោនទៅនេះ៖ ហើយមានមួយរយប្រចើនមកនៅត្រីកនេះ។ ដូច្នេះ ខ្ញុំនឹងមិនអាចធ្វើឱយពន្លឹងពួកវាទាំងអស់បានទេ តាមខ្លួន គ្រឿងហើយ ពីរបាយ៖... ហើយពួកវាតី—ពួកវាដាសំណុរោល្អ ពិតជាមួយណាស់។

៥ តុល្យវិនេះ ពួកវានឹងមិនអាចអានជាសាធារណៈបានទេ ដូច្នេះអ្នកដឹងហើយ ខ្ញុំបានសូរពួកគេ... ប្រសិនបើអ្នកដឹងលើខ្ញុំមិនអាចធ្វើឱយក្នុងចំណោមមនុស្ស... វាគាត់បញ្ហាថ្មីសារនិង... អ្នកយល់ហើយ។ ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំបានស្រើសំខុចមានថ្មីនិងប្រពន្ធក្នុងកិច្ចសម្រាលសនុវត្ថុកនង ដូច្នេះ ខ្ញុំអាចនិយាយជាមួយពួកគេជាងកនងអំពើបញ្ហាខ្លួនៗ។ វាមិនមែនជារឿងអាណាពេកទៅទេ វាតារឿងដែលគូរដារ៖ ស្រាយក្នុងព្រៃសារ ធម្មជាតិ និងជាតិសាសន៍សំបាលយើង... ពាល់ណាគដែលយើងសំរាប់នៅ និងអ្នក ឡើងឡើតដែលនាំមកតែប៉ុណ្ណោះ៖ ហើយពួកវាតីជាបញ្ហាដែលទៅដែលប៉ុណ្ណោះ របស់មនុស្ស។ ហើយពួកវាក្រោរវិធីធ្វើឱយ។ ដូច្នេះហើយ ខ្ញុំនឹងធ្វើអ្នកគ្រប់យ៉ាងដែលខ្ញុំអាចធ្វើបាន ដើម្បីធ្វើយ៉ាងពីរប៉ុណ្ណោះ។

៦ ពេលខ្លះក្នុងការធ្វើឱយសំណុរោន វាគ្រឿងចំណាយពេលយុវៗ ហើយខ្ញុំមិនចង់រាយ ពួកវាទេ។ ខ្ញុំនឹងទទួលប្រប់គ្មានចុះហើយបានជិតបំផុតតាមដែលខ្ញុំអាចធ្វើបាន។ តុល្យវិនេះ ពួកវាក្រាន់តែ ខ្ញុំទីបំពារបំពួកវាដាក់ក្នុងការបុប្ផ ធ្វើយពួកវា ហើយ—ហើយកត់បទគម្ពិកប្រសិនបើខ្ញុំក្រោរវិមាន—ហើយកំណត់ចំណាំវាទុក។ ពេលមួយឡើងកាលពីមិលមិញ ហើយមួយធ្វើការបំបាត់ខ្ញុំបានទទួលសំណុរោនក្នុងកាលជាតីដែងឡើតនៅត្រីកនេះ។ ដូច្នេះ ខ្ញុំគិតថា តើយើងនឹងធ្វើអ្នក មើលរាជ្យសំសុំព្រះហប្បិនីយ ទូលបង្គំនឹងធ្វើយកប៉ះពួកវាក្រោរហូតដល់ពេលខ្ញុំអាចធ្វើទៅបាន ហរូតដល់ប្រហែលឡើងត្រូវបាន និងបញ្ចប់ ត្រូលប់មកម្មង់ឡើតនៅល្អាចនេះ—ហើយព្រាយមាយបញ្ចប់ខ្ញុំបាន ប្រចើនតាមដែលខ្ញុំអាចធ្វើបាននៅយូរប៉ះនេះ៖ ហើយមើលថាតីខ្ញុំអាច... បញ្ចប់ពួកគេបានអត់។ ហើយប្រហែលជាតុំនឹងមិនគ្រួចទុកអ្នកយុទ្ធភាពក្នុងគ្រួចដឹងមួយនេះ។ ហើយខ្ញុំគិតថាការនឹងធ្វើលើខ្ញុំអ្នកនូវពេលណាដើម្បីចេញពួកវា ហើយសម្រាក និងទម្រូវការនឹង គេងបន្ទិច ប្រើប្រាស់ ហើយគ្រប់មកវិញ ប្រសិនបើអ្នកអាចធ្វើបាន។ ប្រសិនបើអ្នកមិនអាច ហេតុនោះ៖ បងប្រុសប្រុង សុតមែន ខ្ញុំគិតថាកំពងចំពសម្បែងនេះ។ តើវាគ្រឿងបានចេញទេ? មិនអីទេ មិនអីទេ។ បាន ពួកគេនៅក្នុងបន្ទប់កំពុងចំពាក់ ហើយ—ហើយខ្សោយអាក់នេះប្រហែលជា ប្រសិនបើវាមិនអីទេ អ្នក

អាចយកខ្សោយតាត់វានឹងត្រូវបានរក្សាទុក ហើយហេចា សំណុរានិងចម្លើយ ពីព្រោះ មានសំណុរាបិចាកមែនមួយចំនួននៅទីនេះ និងអ្នីម្នួយ... ពួកវាបានធ្វើនៅលើ គោលលទ្ធផលក្នុងជំនួយ។

⁷ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំចង់ធ្វើប្រជាជនដីជាតា ពេលខ្លះក្នុងការធ្វើយសំណុរាទាំងនេះ វាបិចាកណាតាស់។ វាគ្រោះការព្រោះគុណាប្រើប្រាស់ដើម្បីយកនៅទីនេះ ប្រសិនបើមួកដីដី ពីសេចក្តីស្រុដ្ឋាយព្រៃដែលខ្ញុំមានចំពោះមនុស្ស។ ខ្ញុំមិនអាចបង្ហាញរាជាណទេ ខ្ញុំមិនទាំងបង្ហាញរាជាណដល់កុនរបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំកិនបញ្ចប្បាមអម្ចាត់ដែរ—សេចក្តីស្រុដ្ឋាយព្រៃដីជាព្រោះកិរិយាបស់ខ្ញុំចង់ដែលខ្ញុំត្រូវធ្វើ ដោយសារតែខ្ញុំ—ខ្ញុំមាននិស្សីយ៍ ហើយខ្ញុំត្រាន់កែបន្ទាត់ដោលទៅមួលគ្រាប់។ មានឯែងកែមួយគត់ដែលខ្ញុំចង់បង្ហាញសេចក្តីស្រុដ្ឋាយព្រៃបស់ខ្ញុំទាំងប្រុងទៅចំពោះ៖៖៖ នោះគឺជាប្រព័ន្ធដែលមានភាពទាហរណ៍ ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំត្រាន់តែស្រឡាត្រែងចោរមុនបង្ហាត់។ មនុស្ស ឯែងឡើតដែលខ្ញុំស្រុដ្ឋាយព្រៃ បីនែខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនចង់មាន...ខ្ញុំមិនចង់ពួរបំសេចក្តីស្រុដ្ឋាយព្រៃដល់ខ្ញុំមានចំពោះទ្រង់នោះទេ សុមិច្ឆង់ភាពយកជាទីមួយ។ ដូច្នេះ ពេលខ្ញុំធ្វើយសំណុរាបស់អ្នក ខ្ញុំធ្វើយដោយកិស្រុដ្ឋាយព្រៃក្នុងចិត្តចំពោះអ្នក បីនែ មានឯែងមួយនៅចំពោះមួលខ្ញុំត្រូវបានដោះ នោះគឺជាប្រព័ន្ធយេស៊ូវគ្រីស្ស (យើងទេ?) តាមរបៀបដែលប្រួលនឹងធ្វើយក។

⁸ ពេលខ្លះខ្ញុំប្រហែលជាប្រព័ន្ធអឱ្យ អាជាសនឹងឈើចាប់ អាចជ្រាវ ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំត្រានីយបាបង់ធ្វើបែបនោះទេ។ ខ្ញុំកំពុងធ្វើយកក្នុងគោលបំណងមួយ ដូចខ្ញុំបានសិរាយថា ព្រះគ្រីស្សនៅចំពោះខ្ញុំ។ ហើយខ្ញុំត្រូវចំពោះខ្ញុំខ្ញុំត្រូវដល់តីរបស់ទ្រង់។ ដូច្នេះសេចក្តីស្រុដ្ឋាយព្រៃដំបូងរបស់ខ្ញុំគឺចំពោះទ្រង់ សេចក្តីស្រុដ្ឋាយព្រៃទីពីរបស់ខ្ញុំគឺសម្រាប់អ្នក ហើយដូច្នេះខ្ញុំ... ក្រុមជំនួយទ្រង់ដែលទិញដោយព្រោះលោកហិតិបស់ទ្រង់ធ្វើបាន។ ហើយទ្រង់ពីតិតាស្រុដ្ឋាយព្រៃអ្នកខ្លាំងជាង ទ្រង់ស្រុដ្ឋាយអង្គទ្រង់ ដោយសារទ្រង់បានប្រទានអង្គទ្រង់សម្រាប់អ្នករាល់ត្រាយ។ អ្នកគឺជាការណែនោះដោយព្រោះលោកហិតិបស់ទ្រង់ ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំដោះស្រាយវាដោយប្រយោត្តប្រយោ និងស្រោះស្សីគ្រួងដឹងពីរបៀបធ្វើ។ បីនែនេះនៅពេលធ្វើយក ពេលខ្លះអ្នកគឺចិត្តចំណាត់ការណែនោះ នោះជាការរើបកេឡើងដឹងដឹងម៉ាត់ណាស់ដែលខ្ញុំ...ប្រហែល... វាគ្រង់ហើយវិតពេក។ ខ្ញុំកំពុងធ្វើរាជាមួយទ្រង់ក្នុងគឺតិតិបស់ខ្ញុំ (យើងទេ?) ដើម្បីពិរាយមួយធ្វើវាត្រូវការណែនោះ អ្នីធ្វើឡើត ក្រប់ត្រាយឃើញថាការព្រោះកំបែនេះ។ វាគ្មាន—អ្នី

ដែលត្រូវណើចាប់ បុមិនលើសពីការធ្វើឱ្យប្រាកដចាប់ប្រជាពលយ័ត្នរាល់ភាពាណ ហើយខ្ញុំ
សង្ឃឹមថាមួករាល់ត្រាយលំបាតានាមីជីនោះ។ ហើយតុល្យរោន់ នៅទីនេះ យើងអក
យើញគ្នាដែលនៅក្នុងគំនិតរបស់យើង។

៩ ហើយដូចដែលខ្ញុំយើញអ្នករាល់ត្រាទានជួបដុំត្រានៅត្រីកនេះហើយនឹងដែល
បាននាំអ្នកនៅជីវិញ ហើយខ្ញុំគិតចាប់យើងមានហូងមនុស្សបីនិងចូលមក—នៅក្នុង
ព្រះវិហារមួយផ្សេងទៀត។ ព្រះវិហារបង្រីមួយបានដើរយកការបាតក់—វិញ ឬ
ប្រមេណុយចំនួន—ការភ្លាប់តាមទូសំពូ។ នោះហើយ...មកបុរាណៈនៅក្នុង
ព្រះវិហារនោះនៅត្រីកនេះ ខ្ញុំយល់។ បង្រួស...បូបង្រួសម្នាក់ទៀតមាន—ព្រះ
វិហារ មួយដែលមានហូងមនុស្សបេញពីទីនេះទៅព្រះវិហារនោះ។ ដូច្នេះហើយអ្នក
នឹងមិនត្រូវឈរជាន់ដើរដ្ឋានឯងប្រព័ន្ធដែលនៅក្រោមជញ្ជាំង។

១០ យប់នេះ បើព្រះអម្ចាស់សញ្ញព្រះហប្បទ័យ យើងនឹងចាប់ធ្វើមនៅ
យប់នេះ។ ខ្ញុំចង់ស្រួចចង្វាលនិង—ក្រុមបីក្សាកិតាលប្រសិនបីពួកគេចង់...តោះ
ចាប់ធ្វើមនៅឯធនបន្ទិចយប់នេះ ព្រះមនុស្សខ្លះនៅទីនេះ ហើយពួកគេនិងមានការ
បើកបង្កួតផ្ទាយ។ ហើយខ្ញុំចង់ចាប់ធ្វើម៉ោងហោចណាស់មួយម៉ោងនៅយប់នេះ
ប្រសិនបីយើងអាចធ្វើបាន ហើយបញ្ចប់ការ។ ដូច្នេះអ្នក...ដាក់បណ្តាលអ្នកពុំអាមេរិ
ថ្វីត្រូវឈ្មោះម៉ោងប្រាំមួយ ប្រគល់ពេល ហេតុវិ ខ្ញុំនិងចាប់ធ្វើម៉ោង។ យើញទេ? ប្រាប់
ចាត់ជាប្រមួយតាមួកចាប់ធ្វើម៉ោងប្រាំពីរ។ យើញទេ? ហើយនូវប៉ែមកចប់នៅម៉ោងប្រាំបី
ប្រាំបីសាមសិប ប្រុងមួយដុចនោះ វានឹងដូលឱ្យអ្នកនូវពេលដែលដឹង—ទៅដូចំបស់
អ្នក ហើយឡាត្រូវមខ្លួនសម្រាប់ការងារនៅថ្ងៃស្អែក ប្រសិនបីមានថ្ងៃស្អែក។

១១ តុល្យរោន់ ព្រះអម្ចាស់គោនីនាមួយអ្នក ហើយប្រទានពអ្នកជាបិបុរី
ហើយខ្ញុំនឹងចូលភ្នាមនៅពេលដែលកម្មវិធីនេះត្រូវបានបញ្ចប់ហើយយកសំណ្ងាត់
ផ្សេងទៀតទាំងនេះ ហើយព្យាយាមដួនឃើយពួកវា។ ខ្ញុំត្រាន់តែសរសេរហើយពួកវា បន្ទិច
—បំណុលករូចចេងនៃកំណត់ចំណាំដើម ដែលខ្ញុំការចធ្វើបាន—ខ្ញុំអាច...ឡើចបទ
គម្ពុំ។ ពេលដែលខ្ញុំនៅក្នុងបន្ទូប់ពីនេះ នោះខ្ញុំ (ខ្ញុំចង់សំដែរទៅករពួកវានៅក្នុង
ណាមួយ ហើយខ្ញុំមានវានៅទីនេះ) ហើយ—គ្រាន់តែសរសេរនៅលើករាជាស
មួយ។ ដូច្នេះហើយ ប្រសិនបីវាស្ថិតនៅក្នុង—នៅក្នុងសញ្ញរំចនាចិប្បាយខ្ញុំត្រូវឱស

វាក្សែង បុគារហេត្តក្រឹមយំនួននៃពាក្យ បុណ្យោះអូយ ខ្ញុំយល់វានៅថ្ងៃទៅមុខ ខ្ញុំមិនចាំបាច់យកសៀវភៅក្បីនក្នុងក្រុមការទេ ខ្ញុំមានវានៅទីនោះ។

12 ឥឡូវនេះ៖ ប្រសិនបើសំណុរាមិនពេញចិត្តបំពេជោះអូក នោះខ្ញុំ ប្រហែលជាទាំងនៅធីខុសហើយ។ យើងពីឡើទេ? ខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំប្រហែលជាមានកំហុស ព្រោះវើដី ទាំងនេះ៖គ្រាន់តែជាការយល់ដឹងរបស់ខ្ញុំណែាងការណ៍ ហើយខ្ញុំចង់—ឱ្យអ្នកបញ្ជី ព្រោះដែលអាចមានក្រុមដំនុំរបស់ពួកគេ បុគ្គមិនដីនៃព្រោះវិបាទរាលាមួយដែលនឹងស្ថាប់សំណុរាទាំងនេះ៖...ខ្ញុំមិនចង់បាននេះ៖... ប្រសិនបើជាការរៀបចំបញ្ជាផីការបង្កើនរបស់យើងនៅទីនោះនៅពេលខាងខាងក្រោម ខ្ញុំមិនពិនិត្យយកសង្គត់ធ្វើនៅទៅលើក្រុមនូនស្សាយដើរឡើតទេ។ ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំចង់ត្រាយជាក្រើសានម្នាក់—នៅក្នុងចិត្តរបស់ខ្ញុំ ថាខ្ញុំបង្កើនអ្នកដែលខ្ញុំដើរ ខ្ញុំលើរីជំហើររបស់ខ្ញុំ។ ប្រសិនបើខ្ញុំចុះសម្រួលនឹងការនោះ ខ្ញុំជាអ្នកក្រុមព្រោះគ្រឿស្ស ហើយជាមួនស្សាយលាក់តុកបំពេជោះអូក ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំត្រូវតិចិយស្សាម៉ាំ លើអ្នកដើរឡើតមានសិទ្ធិធ្វើដូចត្រូវ។ ព្រោះជាថោក្រុមនេះយើងទាំងអស់ត្រូវ។

13 ឥឡូវនេះ៖ មានពេលយើងចាប់ផ្តើម ខ្ញុំគិតថាខ្ញុំនឹងនិយាយអំពីប្រភីទីទូទីដើរ ម្នាក់ណែនាំ ឬឯណី ឬដី មនុស្សជាប្រជុំនូវចង់បំណោមអ្នកស្ថាល់គាត់ គាត់មកទីនោះនៅពេលខាងក្រោម គាត់ទៅឱ្យតែគ្រប់មកពីក្រុងយេរូសាខ្សែ ហើយបានចូលរួមពីពេលវេលាការ គាត់គិតជា—គ្រទំនាយម្នាក់ ហើយគាត់គិតជាអ្នកប្រវត្តិសាស្ត្រម្នាក់ ដែលណូបំជុគ្គ គាត់គិតជាតុកម៉ែនណូនិត គាត់ឆ្លាប់ ហើយបានទទួលពិធីបុណ្យប្រមិជីកនៃព្រោះវិញ្ញាណហិសុទ្ទា ដូច្នេះហើយគាត់គិតជាមួយជាចិត្តធ្លាល់របស់ខ្ញុំ។ ហើយគាត់តែងតែមិនដែលនឹងកត់សម្រាប់នូវក្រុបំយ៉ាងដែលខ្ញុំនិយាយទាក់ទងនឹងទំនាយ ដើរឲ្យមិនបានយើងទៀត។

14 ហើយឥឡូវនេះ៖ គាត់សំណើនូវខ្ញុំនៅទីនោះ៖ (ដូចដែលគាត់នៅទីនោះនៅសហរដ្ឋអាមេរិកអូយដើរឲ្យទៀត) ហើយគាត់ខ្ញុំគិត គិតនៅលើផ្ទុំងារគិត ហើយគាត់សំណើនូវខ្ញុំនៅទីនោះ៖នូវកំណត់ចំណាត់ដែលគាត់បានជាក់ក្នុងក្រុងរាល់ម្នាក់ ហើយគាត់បង្កើសម្នាយ បង្កើម្នាយ បង្កើដុងដើរ អំពីការព្យាករណីអស្សារា ហើយគាត់បើកទ្វោះដើរ ខ្ញុំគិតថាគាត់គិតប្រាំ ដែលខ្ញុំបានយើងទៀតកាលពីសាមសិបី

ឆ្នាំមុន ទាក់ទងនឹងសមិទ្ធភាពវេន វេខ្យលភាពនៃវិទ្យាសាស្ត្រ។ ហើយអ្នកណាបែលចងចាំ អ្នកបានកត់ចុះ។ ខ្ញុំមានវានៅក្នុងសៀវភៅរោគបែស់ខ្ញុំ។ ហើយវីរ៉ាទាំងអស់ដែលព្រះបានមានបន្ទូល...ប្រាប់ខ្ញុំ ខ្ញុំសិរសវាងចុំ នៅ៖ជាដើងកសំខាន់មួយក្រាម...ប្រើដែលខ្ញុំអាចប្រាប់ប្រជាធិបាល។

15 ហើយខ្ញុំបានគិតនៅក្រើកនេះ៖ មុនពេលយើងចាប់ផ្តើមឱ្យឲ្យនេះ៖...នេះមិនមែនជាការអធិប្បាយទេ បើនេះយើងមកទីនេះដើម្បីមួយតួអ្នកនៅក្នុងវីរ៉ាទេនៅក្នុងចិត្តបែស់ឱ្យឲ្យ។ សូមយកឱ្យឲ្យទាំងនេះចាប់ពីក្រុងការបញ្ជីដែលយើងបានចុំមកតាមសម្រេចដំឡើងដើម្បី ខ្ញុំគិតថាការណាលូក្នុងការបេញ្ញប់ការប្រជុំ បុព្ទី ហើយពិនិត្យមើល ហើយស្រួចយល់ពីអ្នកដែលនៅក្នុងចិត្តបន្ទុក ហើយបន្ទាប់មកទៅក្នុងចិត្តបន្ទុក ហើយបន្ទាប់មកចូលម្នាច់ឡើតហើយ...ចូលទៅក្នុងសៀវភៅ—នៃកម្ពិជ៍។ បសិនបើព្រះអម្ចាស់សញ្ញាប្រាប់ចិត្ត ខ្ញុំចងចាំឱ្យវានៅទីនេះនៅពេលខេត្តបានមុននេះ៖ ជាកម្ពិជ៍ដែលប៉ុណ្ណោះ។ អ្នកដឹងពីអ្នកដែលខ្ញុំមានន័យ វាប៉ុណ្ណោះជាការប្រជាធិបាលបច្ចេកទេស ដើម្បីដែលគាត់អាចធ្វើបាន ពីព្រះគាត់ជាអ្នកប្រជុំសាស្ត្រ។ ហើយគាត់មែនឱ្យបានប្រាប់ប្រើប្រាស់ន្ថែកនូវមួយការងារ។ ហើយគាត់បានយើងបន្ទុំទាំងនេះ៖ ដែលបានប្រាប់ប្រើប្រាស់នៅក្នុងមួយការងារ អំពីរបៀបដែល មួយសុលីន៍...ហើយគាត់នឹងក្លាយជាអ្នក និងបីតីត្រូវ ពីអ្នកដែលគាត់នឹងក្លាយជាតារ និងរបៀបដែលកម្មុយនិស្ស នឹងយកទាំងប្រាកសិស្សនិយម និងទាំងអស់នេះ។ និងរបៀប—ខ្ញុំសូមប្រើប្រាស់នឹងត្រូវបានសាងសង់ និងរបៀបដែលជនជាតិអាមេរិកនឹងរាយជំនៈទីនោះ៖ (ហើយពួកគេមិនដែលទទួលស្ថាប់វាទេប្រុងដល់ប្រុំបានបើពេលខ្ញុំមុន ហើយពួកគេបានយើងប្រភាកទអាណីជំងារទីនេះទេ) ហើយពួកគេគិតជាបានវាយដាំ។ ពួកគេជូនជាតិ...ពួកគេស្ម័គ្រែតាត់បង់កងចំពេលសំបុត្រទេ) និងវីរ៉ាទាំងអស់ដែលបានធ្វើ។

17 ហើយកទ្វូវនេះ៖ វាក៏បាននិយាយចាំ “ហើយវានឹងកែតទីនេះទៅជាតារ មុនពេលដែលចុងបញ្ញប់នឹងមកដល់ ចារចយនូវនឹងមានរាយជូនពេលមាន់ ត្រាយជូនពេលមាន់។”

ហើយខ្ញុំបានយើងត្រូវសារជនជាតិការមិកដែលមួយកំពុងបើកទ្វាងចុះពីផ្ទុរាបាយ
ដីក្នុងទ្វាងនោះ... ពួកគេកំពុងអង្គមួយទល់មុខគ្មា ហើយមានគុម្ភយ ហើយ
មិលទៅធ្វើចែងជាកំពុងលេងឡាតប្បីរៅ ហើយពួកគេមិនមានដែលផ្ទុរានៅក្នុង
ចែងយន្តនោះទេ ហើយវាត្រូវបានគ្រប់គ្រងដោយចាមពលមួយចំនួនដោយគ្មាន
ដែលផ្ទុរាតារីមានប៊ុន្មាននោះនៅថាគាត់ខ្ញុំទាយអញ្ញីន (យើងពីទេ?) ដែលនៅទីនេះទេ?

18 ឥឡូវនេះ នៅក្នុងពីព័ណ៌ពិភពលោក ពួកគេមានចែងយន្តនៅលើទីផ្សារ
របស់ហើយ នេះគឺជាភាគ្យារបានលក់ឥឡូវនេះ ក្រុមហ៊ុនដំមួយចំនួនមានពួកវា
ជាប្រើប្រាស់ជាកំពុងអង្គមួយដែលខ្ញុំបាននិយាយ ហើយបានចែករាយនៅទីនោះ។ ហើយ
កីតិជាការងារដែលមានមួយដែលមានកោអីពីរការដំសំបាន ហើយមានកោអីពីរដាក់
តាមវិធីនេះ និងគុម្ភយនៃចំណែកណាលសម្រាប់លេងបៀវីអីនៅលើនោះ។

19 ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់គឺត្រីមត្រូវតិចខ្លះ។ នោះគឺនៅឆ្នាំ ១៩៣៣...
ចាំម៉ែលតើវានឹងទៅជាយ៉ាងណារ? សាមសិបពីផ្លូវមុន មែនទេ? នេះគឺ ៦៥។
បាន សាមសិប...បាន សាមសិបមួយឆ្នាំមុន។ សាមសិបមួយឆ្នាំមុន ព្រះអម្ចាស់
បានប្រាប់ខ្ញុំ ហើយវាត្រូវបានដឹកដាន និងកំពុងទូលាបយកចែងយន្ត
ដីកំនើងត្រូវបានប្រើប្រាស់ ពួកគេអាចគ្រប់គ្រងបានពីទីស្អាក់ការរបស់ពួកគេយ៉ាង
ដូចចេះ មិនចំពោចចំពោចនូវការបើកបន្លំក្នុងនោះទេ ហើយនៅទីនេះវាត្រូវបាន
បង្កើតឡើងដូចហើយ ហើយនៅទីនោះវានៅជាមួយចែងយន្ត។ ឥឡូវនេះ វាស្ថិតនៅ
លើផ្ទាំងព្រីតិប្រជាធិបតេយ្យ ហើយអ្នករាជអាងទំនាយហើយគ្មានតែម៉ែល
ចាត់ព្រះបន្ទូលរបស់យើងត្រីមត្រូវប៉ុណ្ណោះ ហើយប៉ុប៉ុដែលព្រះបន្ទូលរបស់ត្រូវដែល
បន្ទូលចា "ស្ថានសុទ្ធតី និងដែនដីនឹងកន្លែងជូនទៅ បុំនែព្រះបន្ទូលរបស់ខ្ញុំនឹងមិន
រាយបានតែទៀត"។

20 ម៉ែលទៅសាមសិបបីឆ្នាំមុន។ អ្នកដឹងចាតី—ឆ្នាំ១៩៣១ បុមីក៏ដោយវាតារ
ចែងយន្តគឺនឹងម៉ែលទៅធ្វើច វាម៉ែលទៅធ្វើចជាពួកប្រាកាណា វាបានប្រាប់ចា វានឹង
មិលទៅធ្វើចជាសុទ្ធតី ត្រាយចូចជាសុទ្ធតី" ជាតារពិភពលោកស់ គ្មាននរណាម្មាក់
នៅទីនោះទេ តាមខ្ញុំគឺ ដែលកំពុងរស់នៅសព្វថ្ងៃនេះ ប្រកុងចំណោមពួកយើង
ដែលបានប្បញ្ញនិយាយនោះ។ វាគាត់អ្នកឆ្លាប់លីខ្ញុំនិយាយវាតាមសម័យកាល

បុំន្តែ...មេនហើយ នៅថ្ងៃនេះមាននាមខ្លាក់អង្គូយ។ ហេតុដី គឺលោកស្រីនឹលសុន ខ្ញុំមិនបានយើបញ្ចក់នៅថ្ងៃនោះ។ អ្នកចាំពេលដែលរាយការណ៍កើតឡើង។ ពេលនោះ ហើយដែលនាងបានជាសេស្សីយ ពីការស្វាប់ដោយជំងឺរបែង (ស្រី បី និងកុនស្រី របស់នាងមកទូទីអធិស្ឋានចូរនាង) រហូតដល់នាងធ្លាក់ឈាមរហូតដល់—តាម ឬដូច្នេះបានដាក់ពេញ—ដោយខ្លួយ និងហេស៊ែដែលនាងបានជូកឈាម។ ហើយ ត្រូវពេញបាននិយាយថា “តានជ្លួយដូរឈាយនាងនៃបានទេ” និងសុមីត់...នាង ព្យាយាមនិយាយខ្លួយយកខ្ញុំមុនពេលស្វាប់ ហើយឈាមនិងហេប៉ែច្បាប់ដើរឲ្យយ និងកម្រាលពេលនាងនៅថ្ងៃនោះ ពេលនាងព្យាយាមក្នុក។ ហើយខ្ញុំបានយកនាង ចេញពីក្រុងនៅថ្ងៃនោះ ហើយនាំនាងទៅកាន់ទល់ទន្លេដែលត្រូវដាក់មួយនៅថ្ងៃនោះ។ ហើយទីកដៃ ត្រូវដាក់ ហើយបានធ្វើបុណ្យប្រជុំដីកដៃប់នាងកុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រឿស្ស។ ហើយវាអានរយៈពេលសាមសិបីឆ្នាំមុន ហើយនាងបានអង្គូយចូលនេះ នៅថ្ងៃ សំរែន នៅពេលដែល កុងដែល និងមានសុខភាពណូ ពួកគេជាប្រជើនបានបន្ថែ។ អ្នក នៅថ្ងៃនោះ។ “ព្រះគុណអស្សាយ ជាសំពួនិការៈ ដែលប្រាសមនុស្សយោងជួចខ្ចោះ!” នោះក្រោងតែបង្ហាញថាតាមកត់ខ្លះប៉ុនណានវានៅពេលដែលរាយការព្រះបន្ទូលរបស់ ព្រះអម្ចាស់។

²¹ [បង្ក្រើម្នាក់និយាយទៅកាន់បង្ក្រុមប្រាណបាបំ—ឃើញ។] បាន នោះហើយ —ត្រូវហើយ បង្ក្រីម្នាក់ បាន បាន! ស្រី...ខ្ញុំចាត់ស្រីនិងភ្លាយជាមនុស្សអស់សិលជម័ កុងប្រទេស...តម្លៃនេះ អ្នកដឹងទៅសាមសិបឆ្នាំមុនពួកគេស្វៀករាក់បែបណាតា និយាយថាពួកគេភ្លាយជាមនុស្សអស់សិលជម័រហូតដល់ដើរកាមផ្លូវខាងក្រោមខ្លួន។ ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា “ពេលនោះនឹងកើតឡើង ថាពួកគេនិងត្រូវរាយការចំណែក ឬដែលបានយើបញ្ចក់នៅថ្ងៃនោះ។ មិនមែនជាប្រជើនបានទូទីបាន ហើយពួកគេពាក់រាប់ ជាចំពួនិកដែលជំងឺរបស់ស្រីនិង ធ្លាក់ចុះថ្ងៃកៅ! យើងមិនអាចចោរក្រោមឡើតទៅកុងនេះ អ្នកមិនអាចក្រោកជាង នេះទេ។ នាងដល់ទីបញ្ញាប់ហើយ! យើបញ្ញាទេ ពួកគេនិងមិនអាចរាយទាំងស្រុង នោះទេ។ អភិទ ពួកគេ...]

²² ខ្ញុំបានអធិប្រាយទៅកាន់មនុស្ស ស្រីកាប់មីននាក់ ដែលមិនមានសម្បៀកបំពាក់ មួយនៅលើពួកគេ (យើបញ្ញាទេ?) យុវជន យុវនាក់ និងទាំងអស់ បុំន្តែពួកគេមិនដឹង

ច្បាសកគ្រសាតទេ? យើងបានដឹងទេ? ហើយវិធីដែលស្ថិតិថ្មីសព្វ
ថ្ងៃនេះ...

²³ យប់មិញ្ចាទីនិយាយជាមួយមិត្តភក៍ភីបស់ខ្ញែះ កន្លែងដែលពួកយើងកំពុងឡើងក្នាំ
ហើយ—ស្ថិតិយក្រុងម្នាក់...ខ្ញុំអាចស្វានសំប្តូរក្នុងរបស់នាង រាយការជាតិស្ថិតិថ្មី
ហើយទាក់ទងជាសេស្សីយ៍។ ហើយគ្រូសាមួយគួច ត្រីក្រ ឧាងក្រាយឡើង
ប្រហាងមួយ អ្នកជាតីបានសំតុចម្នាក់ដើរដីរឿងផ្លូវ៖ និងមានប្រហែលពីបន្ទប់
នៅក្នុងនោះ និងក្នុងប្រាំពីរប្រាំបីនាក់... ស្ថិតិនោះធ្វើការ (អី ខ្ញុំធើយូ!) មានពុំចេះ
ជង្វែននៅទីនោះ ការបំរើ និងរបស់ហេ និង—និងសុខប្រាប់ និងកំបុងទាំងនោះ។
ហើយខ្ញុំមើលទៅស្ថិតិសំតុចម្នាក់ ដែលស្រួលម្បៀកបំពាក់តិចមួយបន្ទាស់មួយឆ្នាំ
ប្រាំពីរប្រាំមក ហើយកំហក... ហើយខ្ញុំកំពុងតែពុកយាមស្មើរកសម្បៀកបំពាក់
មួយបំនុនរបស់ មែដាដើម្បីយកទៅឲ្យនាងនៅលើត្នាប់ក្រាយ។

²⁴ ហើយ—ហើយយើងសង្គគយើងចាយនៅទីនោះ មានបង្ហានប្រុសស្រី
ពីបីនាក់កំពុងបំបាត់ក្នុង។ នាងទីនៅពីជកសុដន់ចេញពីនាង—ពីនាង—ពី
សម្បៀកបំពាក់របស់នាងហើយចាប់ផ្តើមបំបាតាករ ហើយវាតិតជាអស្សារុណាស់
សម្រាប់មួយនៅទី នោះជានិងដែលម្នាយចិញ្ញមួយ! វាតិតជាក្រើមក្រោ។

²⁵ ខ្ញុំផ្តល់កិត្តិយសសម្រាប់មនុស្សសិរីបែបនោះប្រើនិងជាងខ្ញុំផ្តល់ឱ្យស្ថិតិទាំងនេះ:
ទៅឡើត ដែលពាក់ខ្យល់បញ្ចូនយកពីក្រាយពួកវា ដើម្បីបង្ហាញសាប់ខ្លួនចេញ។
មើលទៅមិនដូចជាមនុស្សសោះ។ ពួកគេមានគោលបំណងគុងការធ្វើវា នោះជាការ
សិចសិរី មិនគោរពសាសនា ស្ថិតិម្នាក់កំពង់តែស្រួលម្បៀកបំពាក់ប្រើនិងពេក
ហើយពុកយាមធ្វើខ្លួនឱ្យដូចជាបេស់ដែលនាងមិនមែនជា...ខ្ញុំ... ហេតុី បានជា
ស្ថិតិនៃមាន—តាមពិភាកម្មនិងដូច្នោះទេ រាជប្រាជែងបុរីឱ្យដោ។ ហើយវិញ្ញាណា
អាក្រុងបានសណ្ឌិតបើពួកគេជាស្ថិតិម្នីធ្វើឱ្យពួកគេពុកយាមទាក់ទាញចំណាប់
អារម្មណ៍បែស់មនុស្សតាមរយៈការរួមគេទេ សុដន់របស់ស្ថិតិម្នាក់ក្រោបានផ្តល់ឱ្យ
នាងសម្រាប់ទៅករដើម្បីបំបាត់។ នោះពិភាករីក្រើងរាជរាជាស៊ា ស្ថិតិនានសិទ្ធិក្នុង
ជ្លាមិនដើម្បីបំលើកពេកនាងតម្រងជ្លាមិនបានក្រើមក្រោ។ ខ្ញុំមានកិច្ចិក្នុង
សម្រាប់ស្ថិតិបែបនោះ ព្រាត់នាង... នោះហើយជារីប់ដែលម្នាយរបស់នាង
ចិញ្ញមនាង នោះជានិង...ពួកគេ—ពួកគេមិនដែល—កំយកចិត្តទុកជាក់បំពេះវា។

ទាក់ទងនំប៉ែក្ខុងភ្នាមខ្លួចប្រកាសម៉ាដូណាក់ដែលអ្នកយើងទ្រ។ ហើយប្រសិនបី មនុស្សគឺតែតីការគិតកំហែនោះ វានឹងខសត្វា។

26 ប៉ុន្តែពេលចេញទៅខាងក្រោមហើយប្រហែលជាស្ថិកសម្បៀកបំពាក់ព្រឹនបុរី ចេញទៅ រូបលើកខ្ពស់នៃដែលច្បាស់ដែលមិនបានជាអូឡូវិត ហើយធ្វើឲ្យមនុស្សប្រស... តើអ្នកដឹងថាបានជានៅព្រាណាបស់អារក្សសណ្ឋាគរបីអ្នកទេ? ដូច្នេះអ្នកមិនបានធ្វើបែបនោះទេ បុន្មបី។ កំពើដូច្នេះ នោះជាការគូបំពង ខ្ពស់បស់ហូលីវិវិឌ្ឍ និងជាមន្ត្រីអារុករបស់អារក្ស! នោះពេលអ្នកធ្វើដូច្នេះ អ្នកធ្វើឱ្យបុរីគិតខសអំពីអ្នក ហើយនៅពេលដែលអ្នកធ្វើដូច្នេះ អ្នកនឹងមានទោសក្នុងការធិតក្សាតាមឈើនុស់នោះ ដោយការអ្នកបង្ហាញខ្ពស់នៃការរបៀបនោះ ដល់គាត់។ អ្នកមិនអាចធ្វើយុទ្ធផ្លូវរំដែលអ្នកត្រូវបានសាងនោះទេ ប៉ុន្តែត្រូវតែទៅហើយនៅតាមរបៀបដែលព្រាណាបានហើយតម្លៃអ្នកមក។ យើងទ្រ? កំព្រាយមានធ្វើឱ្យខ្ពស់នៃជានីដែលអ្នកមិនមែនជាអ្នក។ សូមពិនិត្យមនុស្ស។ យ៉ាងហើយដឹងវាអារក្សកំម្មៈ? ប្រហែលជាការធ្វើយើសំណ្ងាមួយចំនួនបស់នរណាម្នាក់ដែងដោរ។

27 ខ្លួនរបីតារបស់យើង យើងអរព្រះគុណក្រោងនៅថ្ងៃនេះ សម្រាប់ព្រះយេស៊ីស្តីគីសុ និងសម្រាប់ការព្រោះនៅព្រះបន្ទូល។ ដូចដែលខ្ញុំយើងទ្រង់ពិតជានីឱ្យព្រះបន្ទូលកើតឡើងបានយ៉ាងល្អឥតគាត់ខ្ចោះ វាត្រូវឱ្យខ្ញុំការិតកំណែនចិត្តដើម្បីនៅជាមួយការពិត និងគ្រប់ពាក្យនៃសេចក្តីពីតារ ដូច្នេះ ទូលបង្កែងអធិស្ឋាន ឬព្រះរបីតាតា ទ្រង់នឹងប្រទានពាណិជ្ជកម្មនៃព្រះបន្ទូល។ ហើយដោយដឹងថាគារការណ៍នេះ និងដែលមនុស្សដឹងគ្មានជាបន្ទាល់ដែលនៅព្រះបន្ទូលនៅថ្ងៃនេះ... ខ្ញុំមិនបានគិតទុកជាមួន ទ្រង់ជាបពិច្ចបស់ខ្ញុំ។ វាគ្រាន់តែនៅក្នុងគិតបស់ខ្ញុំ ហើយខ្ញុំធ្វើថាព្រោះចង់ឱ្យខ្ញុំនិយាយ។ ហើយខ្ញុំបាននិយាយវាបើយ វាបានបញ្ចប់អ្នករៀនេះ។ ហើយ—ហើយនោះជាការធ្វើជាក់បស់ខ្ញុំ និងដឹងដែលខ្ញុំធ្វើថា ទ្រង់នឹងទទួលអ្នកដែលទទួលបង្កែងនិយាយ។

28 ចូរឲ្យស្នើគ្រប់រូបដែលបានពួកឲ្យដឹងដូច្នេះនៅទូទាត់ដែលប្រទេស និងជិតការណ៍ ប្រហែលជានានៅខ្ពស់ខ្ពស់នៃ ហើយយើងបានកើតឡើង ហើយស្វែងរកពីការណ៍ប្រព័ន្ធឌីជីថាមួយ។ ដើម្បីកំពើនៅក្នុងប្រព័ន្ធដែលធិតក្សាត់។ នានាដឹងស្រស់ស្អាត និងគ្មានឱ្យស្រឡាត្រង់ដូចដែលអ្នកបានផ្តល់ឱ្យ ជាអូឡូវិត

នៃបុស ទៅតាមវិធីនោះ—ទៅ—ដើម្បីទាក់ទាញការបាប់អាមេណ៍បែលស់គាត់ មកវិញ ពួកគេទាំងពីរភាគភ្នាយជាមួនសូវតែមួយ ព្រោះនាងបានចេញពីបុស។ ខ្ញុំ អធិស្ឋានទៅព្រោះថារៀប្រាប់នឹងដឹងថាសម្រស់បែលនាងនិងអ្នីដែលគឺជានាង ត្រូវបានបង្ការឱ្យទុកតែបីបែលនាងបុំណូនាំ សូមប្រទានមក ឱព្រោះបិតា។

29 យើងសំខីរទ្រង់ផ្ទូយយើងគំទ្វូរនេះ ទៅពេលយើងព្យាយាមពន្យល់សំណ្ងាត់ទាំងនេះ។ យើងមិនគ្រប់គ្រាន់ក្នុងរឿងទាំងនេះទេ បីនេះសូមទ្វាយពីព្យាយាមពន្យល់សំណ្ងាត់ទាំងនេះ។ យើងមិនគ្រប់គ្រាន់ក្នុងរឿងទាំងនេះទេ ហើយប្រាំរាល់ជាផ្ទើយសំណូននៅក្នុងចិត្តជាបីចិន។ យើងសូមអរគុណាភ្រង់ចំពោះ អ្នីដែលប្រង់បានផ្តល់ខ្លួនឱ្យយើង សម្រាប់ការក្រុមដៃទីនិងក្រា និង... អូ រៀប ដែលប្រង់បានប្រព្រឹត្តចំពោះយើងក្នុងរឿងដែលបិទ ព្រោះអម្ចាស់ ពីព្រោះយើងយើងយើងពេលណែបានក្រាយជិតមកដល់ហើយ។

30 គំទ្វូរនេះ ទៅ...គិតថាការវិកចាបមីនឹង បុនីនឹងវិកចាបមីនឹងសម្រាប់រាជាណាចក្រ បែលទ្រង់ ឬខ្ញុំត្រូវពិនិត្យមើលប្រជាធិន៍ ជាបីចិនដឹងនៅព្រោះការយេល់យើង និងយើងរបស់បីក្រាយជាបីចិន ហើយអ្នកមិនអាចធ្វាត់អាមេណ៍បែលយើងណាមួយ បានទេ ដូច្នេះការគិត—ខ្ញុំគ្រាន់ពេអនុញ្ញាតឱ្យពួកគេសិរីដែលពួកគេបាន គិតនៅក្នុងចិត្តបែលពួកគោះ ហើយបន្ទាប់មកខ្ញុំការបង្ហាញពីគំនិតបែលពួកគោះ ពីក្រោជាសម្បួយដែលពួកគេបានសារសរនៅលើ ហើយបន្ទាប់មកច្រង់ផ្តល់ខ្លួនឱ្យយើង នូវចេងក្រោមព្រោះអម្ចាស់ យើងទាំងអស់ត្រាកំពុងដៃថ្ងៃរបស់បុស។ សូមចូលមកក្នុង វត្ថុមានរបស់យើងព្រោះអម្ចាស់ ហើយដើរឡើងចុះតាមច្រកផ្លូវ ហើយដោះស្រាយត្រាតាមព្រោះហប្បទិញបែលព្រោះអង្គ។ យើងសំក្នុងព្រោះនាមព្រោះយេស៊ូវា អារម្មណ៍។

[កំនួននេះទៅនៅលើការសែត—អង្គ។] ជាន់ ខ្ញុំ...តើខ្ញុំ...តើវានៅកំចូលមកទៅ នៅទីនោះ បងបុន្ម...ខ្ញុំបានប៉ែះ...តើនេះបិទវាប្រើ? វាកមិនវាំខាន់ទៅ ខ្ញុំប៉ែះវាដោយដែលបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំមិនបានដឹងទេ។

31 គំទ្វូរនេះ ដូចដែលខ្ញុំនិយាយមួនឡើតគំទ្វូរនេះ ដូចដែលយើងចាប់ផ្តើម —អ្នកបិទីព្រោះ ប្រប្រជាធិន៍នៅតាមព័ត៌មានដែរប្រចាំសប្តាហែក បុនីនឹងព្រោះអ្នក —អ្នកគិតា...ការសែតមិនអែទេះ នេះជាសំណូននៅក្នុងចិត្តមនុស្សដែលមាននៅ ទីនេះនៅក្នុងខោសប្តាលេះ កំនួនដែលយើងត្រាននិកាយ គិតគ្រាន់ត្រូវរបស់ជាមួយត្រាតា។ ហើយខ្ញុំដឹងថាការវិកចាបមីនឹងភ្នាយជាតិ...ជម្រះគិតរបស់យើង ចាប់យើង

និងដឹងពីអ្នកដែលគ្រោរធ្វើ និងដឹងពីរបៀបស់នៅខ្សោកនៃតំប្រឈរនៅទីនេះ បន្ទាប់ពីសំណុំរបស់យើងគ្រោបានធ្វើយា ខ្ញុំដឹងថាគ្រោកនៃតំបានអាមេរិកវាការជាតិរសម្រាប់ខ្លួន។

³² តើឡើងនេះ: ខ្ញុំទីបំពេញការិយកជាក់នៅទីនេះជាតិនេះ ហើយខ្ញុំនឹងមើល ហើយប្រកែលប្រាំនាទីដល់ម៉ោងដប់ពីរ ខ្ញុំនឹងបញ្ចប់។ ឯចមកវិញនៅវេស្ស័លម៉ោងប្រាំមួយសាមសិប។

សំណុំដំបូងដែលខ្ពែម ខ្ញុំធ្វើថាការជាសំណុំប្រាំជាប់ត្រា ដែលសរសាងប្រភេទនៅលើក្រដាសណុំដែលលើក្រដាសម៉ោងមួយ។

236. តើនេះមាននីមួយដូចមួច? ម៉ាចាយ ២៨:១៩: “ធម្មនាងល់អស់អ្នកដែលមានក្នុង ហើយនឹងអ្នកដែលចោរនៅសម្រេចនោះ!”

ចម្លោកណាស់ ដោយមិនដឹងថា ខ្ញុំនឹងនិយាយឲ្យដឹងនេះអំពីត្រូវនោះ ហើយនៅក្នុងពេលនេះ សំណុំទីមួយ។

³³ តើឡើងនេះ: ម៉ាចាយ ២៨:១៩។ ព្រះយេស៊ូវគ្រោបានស្ថុរសំណុំបី។ ក្នុងសំណុំទាំងនេះគឺថា តើនៅពេលណាងដែលនឹងមិនមានចូលមួយដាក់ពីរបីចូលមួយទៀត? ហើយតើអ្នកទៅជាសញ្ញានៃការិយកដល់នៅអំសាន់នៃពិភពលោក? និង—និងសំណុំបីរួមចូលដែលទ្រង់មាន—ទ្រង់គ្រោបានគេស្ថុ។ ហើយទ្រង់បានធ្វើយកជាបីរបីរួមចូលចូលមួយលើចូលមួយទៀត? ហើយតើអ្នកទៅជាសញ្ញានៃការយោងមករបស់ទ្រង់? ហើយតើអ្នកទៅជាសញ្ញានៃទីបញ្ហាប់នៃពិភពលោក? ហើយទ្រង់ធ្វើយកបរាណិជ្ជបីរួមចូល។ ទ្រង់ប្រាប់ពួកគេចាត់ពេលណាងនឹងមិនមានចូលមួយនៅលើចូលមួយទៀត តើអ្នកនឹងជាសញ្ញានៃការយោងមករបស់ទ្រង់។ ហើយបន្ទាប់មកនៅថ្ងៃបញ្ហាប់នៃពិភពលោក។ ហើយជាបីទ្រីនុង បើអ្នកមិនមើលទ្រីនិតិទេ តើឡើងនេះ: តើទ្រង់ធ្វើយកជាយរបៀបណា (យើងទេ?) អ្នកនឹងយកវាការយបញ្ហាលត្តាប់ហើយបញ្ហាលត្តាប់យករាគអ្នកទំនុំអស់ត្រូវបានលាយបញ្ហាលត្តាប់។

³⁴ តើឡើងនេះ: ត្រានការមិនអើរីនឹង—ចំពោះបងបុន្តែស អរគនៈនឹងទីស្ថុរបស់យើងទេ ដែលយកឲ្យដឹងនេះទៅធ្វើនៅថ្ងៃអនាគត។ ដើម្បីទូលបានប្រជាន់ថ្ងៃថ្ងៃទី

ប្រាំពីនោះ៖០៖ “សូមអធិស្ឋានដឹងដៃថា ការហេរេហេស់អ្នកមិននៅក្នុងរដ្ឋធម៌ បុន្ថែម្រោសប្បែទៅឡើយ” បាននិយាយថា (យើត្រឡេ?) តួកគេនៅតាក្សាវត្ថែសប្បែទៅមិនបានបង្កើតបង្កើតឡើងទាំងនោះ នោះមិនមែនជាក្រឹស្ឋានដែលរឿងបែននោះ ឡើយ ប៉ុន្តែគ្រាន់តែដើម្បីត្រូវដោឡើង។ យើត្រឡេ?

³⁵ តើពីការហេរេហេស់ត្រឹស្ឋានទាំងមូលក្សាវត្ថែបានប្រមូលដូចត្រូវដោយរឿងបែន ហើយដោឡើងមិនត្រូវបានបើកនិងបិទដូចតួកគេនៅពេលនោះ។ យើត្រឡេ? តើវានឹងធ្វើឱ្យមានភាពខុសត្រូវ ថាគើតរាជរដ្ឋធម៌ បុរាណរក្សាសម្រាប់ប្រជាជនដែលស់នៅក្នុងតំបន់ត្រូវិច។ យើត្រឡេ? វាកើសម្រាប់តែអ្នកសារណ៍លប់តែមួយគត់។ នោះគឺសិន្ណានៅក្រោមពេលដែលនឹងមិនមានចូលមួយឡើង មួយឡើតទៀតឡើយ។ “ទៅនានាដល់អស់អ្នកដែលមានផ្ទើពោះ នឹងអស់អ្នកដែលបាននៅសម័យនោះ” ដោយសារតំឡាយដែលនៅជាមួយក្នុង (យើត្រឡេ?) វាតិចាកសម្រាប់នាងក្នុងការវត់ ហើយអ្នកដែលបំបែកក្នុងដើម្បីបីវា ដោយសារពុកគេត្រូវបែងប្រាក់ក្នុងក្រោមបញ្ហាសាន្តិ៍មេបែងប្រាក់ក្នុងចូលមួយឡើង។ ទៅដើម្បីនេះគេបានបង្កើតនៅក្នុងនៃស្រុកយុទ្ធសាស្ត្រ។

³⁶ ហើយតុលូវនេះ៖ ខ្ញុំគ្រាន់តែអាចស្អាត់នៅពេលចូលមួយព្រឹកបើឱ្យដឹងមួយនៅទីនោះ ដើម្បីបិទប្រាក់ខ្ញុំបានសំឡើងឡើងឡើងឡើងឡើង ប៉ុន្តែខ្ញុំគ្រាន់តែតើនឹងព្យាយាយឡើងដល់បំណុចចូលសំគាល់ជាមួយក្នុងការបង្កើត ខ្ញុំអាចធ្វើបាន រហូតទាល់តែភាពឡើងដល់មនុស្ស ហើយបន្ទាប់មកឡើការនៃសំណ្ងាតបន្ទាប់។

³⁷ ឥឡូវនេះ៖ ព្រះយេស៊ូវបានមានបន្ទូលប្រាប់ពួកគេថា ពួកគេបានធ្វើ...ពេលយើត្រឡក្សានយុទ្ធសាស្ត្រប៉ុមហ៊ុនពីពួកគេដោយកងទៀត ដូច៖ ចូចចូចអ្នកដែលនៅកាលពីស នោះ៖ កំណើលត្រឡប់ទៅក្រោងវិញ ដើម្បីយកអារ៉ែបស់ខ្លួន យកអ្នកដើម្បីវិញ កំត្រឡប់ចូលក្រោងយើត្រឡើយ ចូរតែទៅស្រុកយុទ្ធសាស្ត្រ ដើម្បីតើនឹងមានគ្រាល់បាកមិនមែនបាប់កំពីការហេរេហេសាន់បាប់ឡើម។ ហើយរឿងទាំងអស់បានកើតឡើងនៅគ្រាន់ដែលមេចទៅរួម ឈ្មោះទីកន្លែង បានឡាយមានតំឡុងក្រោងយុទ្ធសាស្ត្រ ហើយបានជុត ទិន្នន័យ ហើយនានាំ...ហើយបានស្អាប់ប្រជាជនរហូតដល់ឈាយមហូរបែងប្រាក់បែងប្រាក់ មាត់ទ្វារ ហើយហូរបែល...បែងប្រាក់ដើម្បី។ គាត់បានឡាយមានតំឡុង មិនដឹងប៉ុន្មាននៅៗ សោរតាត់គ្រាន់តែបាប់ទៀតឡើងមក ហើយបានជំជូនិត្រូវិក្រោង។ សូមឱ្យតើ មនុស្ស ស្រីក៏ស្មារកុនបស់គេហើយការ សុំសំបកឱ្យ ស្មោះបែងប្រាក់ដើម្បី។ នោះគឺ

សម្រាប់ការបងិសែដ្ឋព្រះបន្ទូល។ នោះហើយជាតីដែលបណ្តាលខ្សោយកៅតិទ្ធីដៃ ហើយបន្ទាប់មក...

³⁸ តុល្យវិនេះ អស់អ្នកដែលបានទទួលព្រះបន្ទូល ដូចម្ខៃសុប ដែលជាអ្នកប្រើគ្នា សាស្ត្រដឹងស្ថាប្បាណសរស់... តាត់បានហៅពួកគេចាមុនស្បែរឱ្យលើ បាន និយាយថាពួកគេកំពុងសុសាកសពុរសម្ងាត់លេខ៍៖យេស៊ូវជាអ្នកកុមិធភាសាដី ដែលពីឡាតារបានធ្លាង គេមកទាំងយ៉ែប់ ហើយលូចយកព្រះសព្វបស់ទ្រង់ ហើយ មនុស្សទាំងនោះក៏យកវារេញ ហើយកាត់ជាចុង ហើយហិរាគតាំ (ពួកគេកំពុង ទទួលយកការប្រកប្រុម អ្នកយើងឡើទេ ពួកគេមិនដឹងទេ) នោះគ្រាន់តែជារឿងនិទន់ដែលកើតឡើងដូចឲ្យ ដូចជាពួកគេមានថ្វីនេះវាតីយើង និងពួកគ្រឹស្តាន ដែលនៅសល់។ អ្នកយើងឡើទេ? ពួកគេនិយាយរឿងទាំងនោះ បើនេះ...

³⁹ តុល្យវិនេះ មនុស្សទាំងនោះ...រាជតាមុនីតិ៍ សូមអធិស្ដានកំខ្លួនដើរបាន របស់អ្នកមកវានៅផ្ទូរងារ យុដ្ឋាប្រានព្រឹលធ្លាក់។ យើងឡើទេ បុណ្យរូបអែល? តុល្យវិនេះ តើព្រះយេស៊ូវបានប្រសុទ្ធនៅទីនោះដោយរបៀបណា នៅក្នុងភ្នំដែលមានព្រឹលធ្លាក់នោះ? “សូមអធិស្ដានកំឡើករបាយការបានហើយបស់អ្នកនៅក្នុងរដ្ឋូនា បូន្តែវេចសប្បែទឡើយ” សូមមើល ព្រះនោះវេចសប្បែទ ទ្វាប្រានបិទ ហើយគេនឹងក្រែងប៉ែក្រែងអន្តាក់។ ប្រសិនបើឯកសុបានទៅដល់ខ្លួននោះ—នៅបី—នៅរស្សីលវេចសុក្រ ពួកគេត្រូវបាននោរមពីទូនៅទីនោះសម្រាប់វេចសប្បែទ ពីព្រះទ្វាប្រានបិទ។ ទ្វាប្រានបិទនៅវេចសប្បែទ ហើយមិនបានបើកទេ។ នៅវេចសប្បែទ គ្នានាការបេញរក្សាទីក្រែងឡើយ។

⁴⁰ ហើយតុល្យវិនេះអ្នកយើងឡើងដែលបានកើតឡើង? បន្ទាប់មក ទ្រង់មានបន្ទូលចាំ ធម៌នាគាល់អស់អ្នកដែលមានថ្វីនោះ និងអស់អ្នកដែលបាននៅសម័យនោះ។ (យើង?) ដោយសារតែការរៀតគេចេចខ្លួន...ហើយបើកម្រិតិសាស្ត្រ គ្នានៅណាម ម្នាក់ក្នុងចំនោមពួកគេដែលធ្វើលើព្រះយេស៊ូវ ហើយធ្វើព្រះបន្ទូលទេ បើនេះអ្នកដែលកំពុងដោចចាមុនសម្រាប់រឿងនោះកើតឡើង។ គោត់គេចូចចេញពីក្រែងយេរូសាខ្សែម ទៅស្រុកយុដ្ឋា—ហើយរត់គេចេចខ្លួននៃសម្បូរយដិត ហើយមិនមាននៃណាម្នាក់ ក្នុងចំណោមពួកគេឡើយ... ដោយសារពួកគេត្រូវបានអ្នកគួរឱ្យលាបព្រមាន ហើយកំពុងតែចាមិលពេលដែលដែលខាងមុខ។ ពេលព្រឹលភាគទីគុសកំពុងមក ពួកគេបានបិទ ហើយរត់គេចេចខ្លួន ចេញពីក្រែងទេ។

តម្លៃវនេះ សំណុរាបន្តបន្ទាប់។

237. ម៉ាចាមិេេង២៤:២៤: “ហើយនឹងមានហោកវៀងដ្ឋាយ និងព្រះគ្រីស្សក វៀងដ្ឋាយ នឹងហោកវៀងដ្ឋាយ ហើយនឹងបង្ហាញទីសំណាល់ដីអស្សាយ និង ការអស្សាយ។” តើយើងត្រូវទូលស្ថាល់ពួកគេដោយរបៀបណា?

41 “នឹងមានការកើនឡើង...” តុងនោះតម្លៃវីអុកចូលដល់សម្រេចាល មួយទៀត។ យើងទេ? “...កើនឡើងព្រះគ្រីស្សវៀងដ្ឋាយ នឹងហោកវៀងដ្ឋាយ។” ព្រះគ្រីស្សវៀងដ្ឋាយ គឺជាអុកចាក់ប្រើប្រាស់តាមការកើនឡើងដ្ឋាយ ពីព្រះព្រះគ្រីស្សជាអុកចាក់ប្រើប្រាស់តាមការកើនឡើងដ្ឋាយ។ តើមានមនុស្សបុន្ទាន់នាក់ដែលដឹងថារបៀប្រីស្សមាននីយថា “អុក ដែលត្រូវបានចាក់ប្រើប្រាស់តាមការកើនឡើងដ្ឋាឯ”? នឹងមានអុកចាក់ប្រើប្រាស់តាមការកើនឡើងដ្ឋាឯ ហើយគឺ នឹងហោខ្លួននឹងថាគារហោក។ បើនេះតើអុកនឹងសម្ងាត់ពួកគេដោយរបៀបណា? ដោយព្រះបន្ទូល នោះហើយជាបញ្ជីបែងលម្អិតនឹងដឹងថា តាមរយៈព្រះបន្ទូល ចាត់តុកគេត្រូវបុរាណតែ។ តើយើងនឹងស្ថាល់ពួកគេដោយរបៀបណា? គឺជាយ ព្រះបន្ទូល។ ប្រសិនបើពួកគេ...ប្រសិនបើពួកគេនិយាយថាពួកគេមានព្រះបន្ទូល ហើយបន្ទាប់មកដីសំណុរាបន្តបន្ទូល បន្ទាប់មកត្នោតអីសម្រាប់ទៅ មិនថាពួកគេ ធ្វើអីនោះទេ។ ពួកគេអាចព្យាបាលអុកដីដី ពួកគេអាចបើកក្នុករបស់មនុស្សខ្លះកំ ឱ្យភ្លើ។ ហើយបានដែលព្រះបន្ទូល ចូលនៅឱ្យដោយឆ្លាយពីរាជា កំខូលប៉ាបាតានី ចូល នោះដោមឃើញព្រះបន្ទូលនោះដោយមិនគិតគិតអីឡើងទៀត (យើងទេ?) ព្រះប្រើនដង ហើយដែលខ្ញុំបានយើងទេ? នឹងអ្នីរបៀបៗដែលកើតឡើងនៅក្រោម—នៅក្រោម ការព្យាបាល។

42 នៅទីនេះអង្គួយជាមួយបងប្រុសសុីដនី ដែកសុនបងស្រី ដែកសុនមកពី អាប្រិកខាងក្បែង។ គាត់អាចព្យាបាលរួចរាល់ទៅ ហើយទូលយកប្រជានបទ នោះ ហើយពិតជាប្រាប់អុកពីធម្មោះនៅទីនោះ។ ហេតុអូបានជាប្រាកដថា មនុស្សមករកប្រព័ន្ធបានហើយ។ យើងនោះហើយទេ?

43 ធម្មបណ្តុះបណ្តុះ ហេតុ បានព្រិចដែកឱ្យខ្ញុំនោះពេលនោះ ថា អារក្សមិន អាចព្យាបាលបានទេ ហើយវាបានប្រាប់ថា “បុសម្នាក់ដែលយកនៅមួលមនុស្ស ប្រើនដែលអុក ហើយមានទ្រីស្សអន់បែបនេះ” បាននិយាយថា “និយាយថាអារក្ស មិនអាចព្យាបាលបានទេ” បានបន្ទុថា “យើងមានស្រីម្នាក់នោះខាងស្តាំនៅក្នុង សង្គាត់បែស់យើងបង្កែតជាប្រជាឌានដីនីពីពីពីនានេរកឲ្យ ហើយមនុស្សមកជីពី

នាង ហើយត្រូវបានគេសង្គត់ថានៅក្នុងក្រោមៗនេះ បន្ទាប់មក នាង នឹងត្រួតដិសព្វការ ហើយយកសក់ចេញពីក្បាលនាង ហើយឈរមាមចេញពីសង្កែស សេស់ពុកការ ហើយ—ជាក់លើសក់ហើយបានវាទៅក្រាយនាង ហើយនាងត្រូវបាន បង្កើចុរីមីលទៅក្រាយវិញ ដីដីកិរិយករកមនុស្សវិញ។ ហើយ” បាននិយាយ ថា “សាមសិបភាគរយនឹងពួកគោដាសេះស្អីយ៍ ហើយបន្ទាប់មកអ្នកនិយាយថា អារក្សមិនអាចព្យាបាលបានទេ?”

⁴⁴ ហើយខ្ញុំបានគិតថា “អូ ខ្ញុំធើយ៍!” ខ្ញុំសរសេរទៅគាត់វិញ ហើយខ្ញុំនិយាយថា “សូមគារពេលហារ” ខ្ញុំបាននិយាយថា “វាគាត់រឿងចំណែកស្រាប់ខ្ញុំដែលព្រឹទ្ធបុរស នៃមហាផ្ទៃក្រុងបណ្តុំយេរូដឹង និងផ្លូវការបើក្រឹត្តិស្ឋីរបស់គាត់លើបច្ចុប្បន្ននិងម្បែយ ដំនឹងសុខិត្តបន្ទូលរបស់ព្រះ។” យើងទេ? “ព្រះបន្ទូលនៃព្រះមានបន្ទូលថា សាត់ជាចិនអាចដេញសាត់ជាចេញបានទេ។” ហើងហើយ ព្រះយេស៊ូវិមាន ព្រះបន្ទូលដូច្នេះ។” ប្រសិនបើសាត់ជាចិន និយាយថា “បន្ទាប់មកអ្នកប្រើបាលជាសុល័ត្រាកើមនុស្សទាំងនេះត្រូវបានព្យាបាលដោយរូបៗបាន មេដ្ឋូប់នោះ តី ដោយសាមនុស្សខ្លួនដួងគិតថាពួកគោតែកំពុងចូលរទៅជិតព្រះតាមរយៈមេដ្ឋូប់នោះ។ ហើយការព្យាបាលតីផ្លូវការបើសច្ចូលជីវិត។” មិនមែនភាស្សបែបឯកសុទ្ធិតិបុណ្ណា អ្នកណូបុណ្ណា អ្នកកាន់តាមបញ្ហាតិបុណ្ណានានា បុរីក៏ដោយ វាត្រូវបានផ្លូវការលើជីវិ៍យោង ឱ្យម៉ាត់។ អស់អ្នកដែលធ្វើគីតិអាចទៅរួច។ យើងទេ? វាមិនផ្លូវការបើថាគើតអ្នកណូបុណ្ណានោះទេ។ ខ្ញុំបានយើងស្រីស្រីពេស្សាមកការនៃជិតកា ហើយបាត់បែងរៀង ប្រាកដណាស់ វាគើតការបើជីវិ៍ ‘មិនមែនបើសច្ចូលជីវិតិបុណ្ណ់ទេ។’

⁴⁵ ម៉ឺនចុះនៅប្រពេទសាបាបាំង គោទោចំពិយនីនោះ៖ ចូលទៅទីនោះដោយ នទេៗឲ្យ ហើយចេញមកដើរូប គ្នានីមីរាជីអបិយជីវិ៍សុទ្ធសាធ ប្រសិនបើ អ្នកដោយ ខាងវិញ្ញាបោ ធីមីថ្វាយបង្កើមនុស្សស្អាប់។ យើងទេ? បុន្តែពួកគោ បានជាសេះស្អីយ៍ ដោយសារពួកគោគិតថាពួកគោតែកំពុងចូលទៅក្រព្រះ។ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំមិនបង្ហាប់ប្រជាជនកាត្រូលិកទេ ខ្ញុំកំពុងបន្ទាបប្រព័ន្ធកាត្រូលិក ដូចជាមុខប្រព័ន្ធប្រុគស្សង់ (យើងទេ?) ឱ្យដំឡើងអស់នេះ។

⁴⁶ ឥឡូវនេះ៖ អ្នកបរិមីព្រះ ខ្ញុំដឹងថា វានឹងធ្វើឱ្យខ្ញុំបុន្តែខ្ញុំកំពុងធ្វើយំសំណុំ ហើយខ្ញុំចង់—ខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នកយល់ (យើងទេ?) ខ្ញុំគ្រាន់តែ—គ្រាន់តែប៉ុណ្ណោះ។

ការពិតាបេញ្ចូលពីបែវជួយបស់ខ្ញុំ ព្រះគ្រឿស្សនោះចំពោះមុខខ្ញុំ តាមចំណោះដឹងដ៏ណូលបំផុតរបស់ខ្ញុំ។ យើងពីពី? រាជាប្រទេសទាំងអស់ ហើយប្រព័ន្ធទាំងនេះបានធ្វើឱ្យមនុស្សខ្សោច... មនុស្សទៅចូលរួមជាមួយមេគុខីស្ស បានឯិត ប្រសិទ្ធភាព នៅទីក្រុង ការកូលិក ហើយចូកគេតិតចាត់រួចកែតាំងចុងចែលទៅក្រោមនៅពេលចូកគេគ្រាន់តែផ្តល់ការកំប្លែងប្រព័ន្ធអូយ៍។ ជួនកាលព្រះជាមាត្រាសំគាល់រា ហើយចូលរួម—ជំនួយបស់តួកគេតាមយោប្បែរព្រះជាដើម (យើងពីពី?) បើនូវចូកគេតិតចាត់រួចកែតាំងចុងចែលទៅក្រោមនៅ។

⁴⁷ អ្នកគិតចាត់រួចជីកកូលិកទៅចូលរួម—ជាផួនដីការកូលិក ដោយសារពេតនាង ចេងក្រុយជាស្ថិតិអារក្រាតបុ? នានាបែងចូលរួមជាមួយជួនដីនោះព្រះនានាបែងចេងក្រុយជាស្ថិតិអារក្រាតបុ។ បុរសម្ងាត់មិនទៅចូលរួមព្រះវិហាកការកូលិកដីមីត្រូយជាមនុស្សអារក្រាតទេ តាត់ទៅឯើកនោះដើម្បីចូលរួមធ្វើជាមនុស្សណ្តុ។ អ្នកមិន...និយាយថា “អញ្ញា តើអ្នកជាស្ថិតិ?” មិនចាត់រួមជាមួយទេ...ទាំងដែនជាកិតតណ្ហានៅតំណែង ហិណ្ឌូកមិនចូលសាសនាបិណ្ឌូធ្វើជាមនុស្សអារក្រាតដោយ។

⁴⁸ ពេលខ្ញុំចូលទៅក្នុងព្រះវិហាយិសុទ្ធ—នៃដែន ដែលជាកំន្លែងដែលខ្ញុំពីរបានស្ថាលសន្តិសុខជាបាតរួនោះ ដូចជាសម្រេចបាបីអង្គុយលើខ្លឹយជំមួយ ដឹងបស់គាត់បានអេប្បសនោះព្រោះមាតាំង កាន់ម្រាមដឹង ដោយមិនចេងជាបាត់បានសរសេរការក្រែងប្រឈប់បន្ថែមបទតឹម្យវិនិច្ឆ័ន់ការកើងម៉ាក ដោយត្រួតទេរបស់គាត់ ពាក់ជំនាញជាកំណែលមានកម្មាស់មិនគិចជាងមួយ...មិនលើសពីមួយភាគបុននៃអីញ្ញ។ ឥឡូវនេះ: ហើយវាប្រឈសពីហេតុជុលរបស់មនុស្សក្នុងការសរសេរវា ហើយគាត់តើជាបុសម្ងាត់កំណែលមានអាយុសិបត្ថ្តូប្រឈសជាងនេះ។ យើងពីពី?

⁴⁹ ហេតុមីនានជាមួកប្រាកដ អ្នក—អ្នកគ្រាន់តែស្ថាកំនៅទីនេះ: គ្រាន់តែពុំអំពីមេគុខីស្ស បានឯិត ប្រសិទ្ធភាព នៅទីក្រុងវគ្គកំណែលទៅក្នុងវាលបសកកម្មកំអុង។ ហើយត្រួតមិនបាន។ យើងពីពី?

⁵⁰ ឥឡូវនេះ: អ្នកគិតចាត់រួចគាត់ទាំងអស់ត្រាតាបុន្តែស្រើដែលកំពុងកំសែវនោះទៅឯើកនោះ។ តួកគេនឹងមិនសូមឱ្យតែ... តួកគេនឹងមិនចំអិន តួកគេនឹងមិនបិវាគាត តួកគេក្រែងកំសំខ្លួចបំប្លាក់យ៉ាងដែលចូកគេទទួលបាន។ តួកគេនឹងមិន... តួកគេធ្វើក្រដាស់

ជុំតមាត់គួចចាយដោយដែលបស់ពួកគេ ដើម្បីជុំតមាត់ស្រាវជ្រាវដោយសារទៅពួកគេដើម្បីបើករាប់ជាតិឡើងវិញ ពួកគេអាចនឹងយាយនៅទៅកែវតាក់ទៅនឹងបស់ពួកគេ។ នឹងមិនដើរណីស្រាវមាប សម្ងាត់ប៉ុយ បុរីសោះ។ មិនសូមវិធីសម្ងាត់ការបំបិតដើម្បីធ្វើការលើម្រាមដែងដង។ ទុកធ្លួចនុស្សស្ថាប់ ព្រះគេ សម្ងាត់មេដាត វាអាចជាព្យាតិ...បស់ពួកគេខ្លះគ្រប់មកចាប់ជាតិឡើង។ យើងទេ? អ្នកបន្ទូលយល់ការតែប្រើនៅឡើង និងការតែប្រើនៅឡើង និងការតែខ្សោយនៅឡើង ទីបំផុតអ្នកភ្លាយជាមនុស្ស ជាមនុស្សដែលណូជាងមុន ហើយដូចត្រាបេរិកជាប់អ្នកភ្លាយជាភ្លោះ។ គ្រាន់តែបន្ទូល និងបន្ទូល បង្កិលជីវិញ ការតែប្រើនៅឡើងនិងការតែប្រើនៅឡើង។

⁵¹ ឥឡូវនេះ៖ គេមិនធ្វើជាមនុស្សអារក្រាសទេ។ គោធ្វើបែបនោះដោយចិត្តស្រាង៖ បើនៅអ្នកយើងឡាតាំង “មានវិធីមួយដែលមិនលាងទៅក្នុងក្រុវសម្ងាប់បុរស។” មានរឿងពេលមួយគត់ មនុស្ស ដែលខ្ញុំដើរដើម្បីប្រាប់អ្នកជា—ជាថ្នាក់រឿងនៅក្រើកនេះ៖ លើសំណុរាធចំងនេះ៖ គឺជាភ្លោះបន្ទូល ដែលជាភ្លោះបន្ទូលបស់ព្រះជាមាត្រាស៊ា។ ពេលនោះ អ្នកភាគប់គ្នាយើចា ព្រោះយេស៊ូវគ្រឿសុជាជាភ្លោះបន្ទូលនោះ៖ ហើយព្រោះបន្ទូលនោះបានភ្លាយជាសាច់លាយកុងចំណោមយើងរាល់គ្នាតុកទូរវិនេះ៖ បំពេញនូវវិធីដែលត្រួចដែលនៅមិនបន្ទូលបានទេ។

ឥឡូវនេះ៖ នោះហើយជាបៀបដែលអ្នកនឹងស្មាត់ពួកគេ មិនមែនដោយពួកជនទំនុះបស់ពួកគេ មិនមែនដោយគោលលទ្ធផលបស់ពួកគេ មិនមែនដោយទីសម្ងាត់បស់ពួកគេនោះទេ មិនមែនដោយនិកាយបស់ពួកគេ មិនមែនដោយការព្យាពាលណាមួយ មិនមែនដោយអ្នកនោះទេ បើនៅដោយព្រោះបន្ទូល។ យើងទេ?

238. ម៉ាចាយ ២៨:២៦ (បន្ទាប់) និយាយអំពី “អង្គដីនុំជម្រះជាក់លាក់” និង “នោកនូវកាលខ្សោច” តើនោះមាននីមួយាទ័រ?

⁵² វាមាននីមួយាទ័រនឹងមានមេប្រាសំដែរព្រះគ្រឿស ប្រាសំដែរនឹងការចាក់ប្រឈរតាមដែលដើម្បី ហើយអ្នកជាការប្រាសំដែរ? ប្រាសំដែរ “គទល់” វានឹងភ្លាយជាមនុស្សជូចចាកំងនេះប្រាសំដែរនឹងព្រះបន្ទូល។ “ហើយពួកគេនឹងនោកុងរាល់ខ្សោច” និងបន្ទូលប់សម្ងាត់។ បន្ទាប់មក ត្រួចដែលបន្ទូលថា “កំដើរតាមវា។ នោរួចឆ្លាយពីវា។” យើងទេ?

ឥឡូវនេះ៖ សំណុរាធខិបុន់

239. ម៉ាចាយ ២៤:២៨: (មនុស្សកំពុងចុះមកភ្លាម។ ពួកគេមិនដែលបានចុះហត្ថលេខាទេ បានពួកគេបានធ្វើ។ ខ្ញុំសូមអក់យោទេស។ ខ្ញុំនឹងមិនហៅឈ្មោះទាំងនេះទេ ព្រមទាំងថា មីនីពីពួកគេទេ?) ម៉ាចាយ ២៤:២៨ “ធម្មិតខ្សោចមាននៅក្នុងណាយ ត្រីនីងប្រជុំត្រានៅក្នុងនោះជួយ។” តើនេះជាប្រចាំឆ្នាំដូចម្ល៉ែន?

⁵³ ឥឡូវនេះវាតាសំណុរាយ មិនខុសគឺទេ! តើសាកសពាតីអ្នី? ក្រុងផ្តើមគីជាមី ដែលសត្វក្រីសី។ ឥឡូវនេះក្នុងមួយគ្រឿបានចាត់ទុកបាននៅក្នុងព្រះបីមី ដែលជាប្រភេទក្រុងគ្រឿបានចាត់ទុក។ ព្រះ—ព្រះហេតុនិងចាត់ទុកក្រី ហើយយើងជាសត្វក្រី បន្ទាប់មក—គីជាមីក្រី។ អ្នកយើងទៅជាប្រចាំឆ្នាំដែលគីជាមី សូវ? គីជាប្រះបន្ទូល។ គ្រប់ទីក្នុងដែលប្រះបន្ទូលគី ធម្មិតិតិកសំបក្រីនិងបង្ហាញិនិង។ យើងទេ? ត្រីនីដែលចង់បានសាច់សែស់ វាគ្រីតែមានសាច់សែស់។ វាមិនមែនជាសត្វត្រាតែ (យើងទេ?) វាតាតីអ្នី។ អ្នកមិនអាចដួលឱ្យវានូវរឿងនិកាយណាយឡើយ។ វាគ្រីតែមានអាហាររបស់ត្រី នៅ៖ជាសាច់សែសំប័ណ្ណ មិនមែនជាមីដែលលោកម៉ែសេបានធ្វើ មិនមែនជាមីដែលអ្នកដែលបានធ្វើនោះទេ មិនមែនជាមីដែល សានយើ ហ្មិននឹង ណុក កាលវិន នៅ៖ទេ បីនិនិទ្ទេឥឡូវនេះ៖ សាច់ដែលគ្រីបានសម្ងាប់សម្ងាប់ថ្ងៃនេះ។ ហើយនោះជាដ្ឋីកនៃព្រះគីស្តីដែលបានសុគតិដើរីដើរីទ្រួរបន្ទូលនេះគ្រីបានបញ្ញាក់។ នោះហើយជាមីដែលពួកគេបិទាតា យល់បានទេ? យើងទេ យើងទេ?

⁵⁴ មិនមែនជាមីដែលលោកណុអេបានធ្វើ អ្នកដែលលោកម៉ែសេបានធ្វើ ពួកគេជាកំ យើងយើង និងអាននូវអ្នកដែលពួកគេបានធ្វើ បីនិនិទ្ទេជាមីដែលគ្រីដែលសន្យាបាននឹងធ្វើឥឡូវនេះ។ ទ្រង់គីជាប្រះបន្ទូលនោះនោះ។ នោះគីជាប្រចាំឆ្នាំដូចម្ល៉ែនេះ។ ថ្ងៃនេះ—នេះ ធម្មិតិជាប្រចាំឆ្នាំដូចម្ល៉ែនេះ សម្ងាប់គីជាមីដែលសម្ងាប់ថ្ងៃនោះ៖ ថ្ងៃរបស់លោក លូធិតិគីជាប្រចាំឆ្នាំដូចម្ល៉ែនេះ បីនិនិទ្ទេពួកគេមិនគ្រប់ទៅវារីពួកគេទេ។ វាគ្រីបានកូនកំរួចហើយ។ របស់ដែលនោះសេសសល់គ្រីតែជុតិ សម្ងាប់ការប្រកបូរូបូរូមួយីតែ កំទុករាយឱ្យគ្រីដែលនោះការយោ។ ព្រះគីជាបានមានបន្ទូលបច្ចា ពេលអ្នកទទួលបារប្រកបរូបរូម តើអ្នកដែលនោះសេសល់ពីរ កំឱវានោះសេសល់ហួតដល់ព្រឹក។ ឯករាយបាល។ ដូចេះយោងទៅរីពួកគេ? អត់ទេ បាន! យើងមានអាហាររបស់ថ្ងៃនេះ៖ នោះជាប្រះបន្ទូលដែលបានសន្យានោះម៉ោងនេះ៖ ចុងចាយពួកគេទៅរីពួកគេ។ នោះហើយជាប្រចាំឆ្នាំដូចម្ល៉ែនេះ។

កវិនិច្ឆ័យដែលសត្វត្រីនៅ ជាកវិនិច្ឆ័យដែលរក្សាងផ្លូវនៅ។ យើងអារម្មណិតនៅលើវាបានយុរិកដែលខ្លួនខ្លួនបានប្រាកដថាអ្នកយល់ពីអ្នកដែលខ្លួនខ្លួនឱ្យយាយ។

មិនអីទេ សំណុរៈទីប្រាំ៖

240. តើកុនក្រម៉ានីងរក្សាបានប្រមូលផ្តុំត្រានៅកវិនិច្ឆ័យតែមួយនៅដែករលើកទីផ្សេងៗកើយកើនីងនៅខាងលិចដៃប្រុទេ?

⁵⁵ អត់ទេ រីមិនចាំបាច់នៅទីនោះទេ បាន កុនក្រម៉ានីងរក្សាប្រមូលផ្តុំត្រាំនៅកវិនិច្ឆ័យតែមួយ។ នោះជាការពិត បុំនុំមិនមែនហេតុដល់ការសំឡែងវិញនោះទេ។ យើងទេ? “ជីតិយ៍ដែលប៊ត្រាចែងមានជីតិ ហើយនៅជាប់នឹងការយាយ មករបស់ព្រះអម្ចាស់...” ធម៌សុរី បុ ថែស្សានេសិចចិតិ ជំពូកទី៥ ខ្ញុំធ្វើថាគីជាការ ឬទេ “យើងដែលរស់នៅជាប់ ដាកបដល់ព្រះអម្ចាស់យាយមក នោះយើងមិនទៅ មុនពុកអ្នក ដែលបានដេកលក់ទៅហើយនោះទេ (ប្រភាគ) អ្នកដែលដេកលក់ (ជាសកល) ជីតិក្រោនព្រះនឹងបន្ទីទីផ្សេង ហើយមានស្សាស្ត្រប៉ុកដ្ឋានព្រះគ្រឿសិនីដែល ទីផ្សេងវិញ យើងនឹងរក្សាប់កទីផ្សេងជាមួយគ្នាទេដូចប្រះអម្ចាស់នៅលើកាកាស។” ជូនចេះ កុនក្រម៉ានីងនៅជាមួយគ្នាទេដូចប្រះអម្ចាស់។ យើងទេ? វានឹងនៅជាមួយគ្នា បុំនុំរាយមិនចាំបាច់មាននំយចាយឱ្យ... ពួកគេទៅដែលអស់ក្នុងដាក់នៅកវិនិច្ឆ័យជូនចេះ ដោយសារតែកុនក្រម៉ានីក្រោមកំពុងដេកនៅក្នុងផ្ទូលប៉ុកដីជីថីវិញពីកិត្តិកពលការ ចាប់ពីគំបន់អាក់ទិកហេតុដល់ត្រូពិច និងពី—ពីខាងកើតទៅខាងលិច ពីខាងដីនៃទៅខាងក្បែង។

⁵⁶ ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលថា “នៅពេលដែលបុគ្គមន្ត្រីនឹងលេបមក” ហេតុកីឡូនាប់ចាំបាច់ វាបានបានប្រាប់ចាំបាច់ពីខាងកើត សូមរីកីឡូទៅខាងលិច ដួង។ ឬដឹងទាំងមូលនឹងមានការសំឡែងវិញ ការលើកទីផ្សេង ហើយវានឹងទៅធ្លាយ។ ហើយមុនពេលដែលវាកេឡើងទៅដូចច្បងៗ...

⁵⁷ ចូរមិលប្រាប្អាប់សំព្រះអម្ចាស់។ ឥឡូវនេះ សូមនិយាយជាមានហេណ៍ ក្នុងការនិយាយនេះ... ខ្ញុំកំពុងនិយាយការមួយរបៀបតិតិនៅព្រះគុណា និងសេបក្នុងជីវិ៍ ហើយបន្ទូល ដែលខ្ញុំនិយាយ “យើង។” ខ្ញុំចូលរួមជាមួយអ្នកទាំងអស់គ្នា—និងជាមួយនឹងរូបកាយទាំងមូលរបស់ព្រះគ្រឿស ជាសកល។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំធ្វើថាអ្នីង។ នៅពេលដែលខ្ញុំនិយាយថា “យើង” បន្ទាប់មកខ្ញុំមាននំយចាយព្រះគុណខ្ញុំ

—ខ្ញុំធ្វើវា ដោយសេចក្តីជំនួយ ខ្ញុំធ្វើលើព្រះគុណរបស់ទ្រង់ ថាយើងនឹងស្ថិត គុងចំណោមមនុស្សទាំងនៅ ដែលនឹងត្រូវបើកឡើង។

⁵⁸ ឥឡូវនេះ ឪដឹងជុងកែវតទៅឡើងនៅពេលយើងសែរឡើងវិញ អ្នកដែលសែរនៅ នឹងនៅតែសែរ... ការសែរឡើងវិញនឹងកំណត់ជាដាចំបុង គឺការសែរឡើងវិញនៅ អ្នកដែលកំពុងដែកលក់។ វានឹងមានពេលត្រូវកំពុងដែកលកំតុង ហើយអ្នកដែលដែកលកំតុង ផ្តលើតីត្រូវនេះ មិនបែនអ្នកដែលដែកលកំតុងអំពីបាបនោះទេ ព្រះពួកគេដែកនៅឡើងយើ ពួកគេនិងភ្លាមត្រូវបានភ្លាក់ជាមុន ហើយពួកគេនឹង បើនូវអ្នកទាំងនោះ —កំពុងដែកនៅតុងផ្តលើដីនឹងត្រូវបានភ្លាក់ជាមុន ហើយពួកគេនឹង រូបកាយ ដែលពួករូបយទាំងនេះនឹងជាក់លើភាពពួករូបយនៅក្នុងព្រះគុណដែលមើន នៃព្រះអម្ចាស់។ ហើយបន្ទាប់មកយើងនឹងរួមត្រូវ។ ហើយនៅពេលដែលពួកគេ ចាប់ផ្តើមជួបជុំត្រូវ ពេលនោះ យើងដែលនៅមានជីវិត និងនៅសំណើនឹងត្រូវផ្តល់បុរីយុទ្ធស័្ទី រូបកាយមែងស្ថាប់ទាំងនេះនឹងមិនយើបានសេចក្តីស្ថាប់ឡើយ បើនូវត្រាត់តែ មួយពេល វានឹងមានមួចជាការរាយប្រហាមកទៅយើង ហើយអ្នកបានផ្តល់បុរីយុទ្ធស័្ទី អ្នកបានត្រឡប់មកវិញផ្តល់ការអំប្រាប់ ពីមនុស្សចាស់ឡើងបុរីយុទ្ធស័្ទី ពី ស្រីចំណាស់ឡើងជាប្រាស់បុរីយុទ្ធស័្ទី តើការផ្តល់បុរីយុទ្ធស័្ទី? ហើយបន្ទាប់ពី ខណៈពេលដែលអ្នក —អ្នកកំពុងធ្វើជាគុចការគិត ហើយអ្នករារមើលអ្នក ដែលបានសែរឡើងវិញចេញហើយ។ អូ ម៉ោងនោះយ៉ាងណាប៉ា! បន្ទាប់មក យើងនឹង ប្រមុជជុំជាមួយនឹងពួកគេ ហើយបន្ទាប់មកត្រូវបើកឡើងប្រែបព្រះអម្ចាស់នៅលើ អាកាស។

⁵⁹ វាឡិនចាំបាច់ទេ ប្រសិនបើពួកសំអ្នកត្រូវបានកប់នៅភាគខាងក្បែងដី ហេន តាតី ប្រសិនបើតាតីត្រូវដែកតាតីនៅវិធី តណ្ឌាអាណាពា បុរកប់នៅវិធី តណ្ឌាអាណាពា ត្រូវតែយកឡើងដូចកំណត់នៅក្នុង មិនចាត់នៅទីណាមទេ...ពួកគេស្ថាប់ នៅក្បែងសំមួល នឹងឡើងពីសមួលទេ។ អ្នកដែលត្រូវបំផ្តាញក្បែងសំមួលនោះហើយ សុំដោយគា អស់អ្នកដែលត្រូវគោះចោលក្បែងឡើង ហើយមិនសំណើសូន្យទៀត ផ្តើង បុរីយុទ្ធស័្ទីនៅតែដើម្បីឡើងបានដែរ! មិនចាតីពួកគេនៅទីក្រោងមួម បុសដោយនៅ រឿម បុចាតើពួកគេស្ថិតនៅក្បែងពីព្រះគ្រឿងនៃភាគខាងក្បែង បុន្ថែមបំភេះកកនៅភាគ ខាងដើង ពួកគេនឹងរស់ពីស្ថាប់ឡើងវិញ ហើយត្រូវបានផ្តល់បុរីយុទ្ធស័្ទី ហើយត្រូវបាន

ពេញវីយ ហើយការសែនានឹងត្រូវដ្ឋាល់បញ្ចុកដែលមួយប៉ែបិចចំឡុក ហើយត្រូវបានបែកទៀតដោមយក្សាតា

⁶⁰ សូមក្រឡូកមើលអ្នករួចរាល់ដែលបានស្ថាប់នៅទីនោះ នៅក្នុងរាល់នៃទីប្រឹក្សា មើលពួកគេដែលស្ថាប់នៅទីនោះ—ក្នុង—តាំងនៃទីក្រុងកក នៃភាគខាងដើម។ សូមក្រឡូកមើលអ្នកដែលបានស្ថាប់នៅបែកដៃដែលដោនេះ ដីពូ ពិភពលោក នៅក្នុងប្រទេសកុងឆ្នាំ និងជីវិតធមូលដែក។ ពួកគេបានស្ថាប់គ្រប់ទីក្រុងនេះ ចិន ដីប៉ែន ជីវិតធមូលដែក។ ហើយការយោងមករបស់ព្រះអម្ចាស់នឹងមានលក្ខណៈជាសកល ការលើកទៀតដែលនេះនិងកើតឡើង។

⁶¹ មើលការដ្ឋាល់បញ្ចុក។ “វានឹងមានពីរនៅប៉ែក ខ្ញុំនឹងយកមួយហើយទុកមួយ” ពេលពេមួយ “វានឹងមានពីរនៅក្នុងរាល់ ខ្ញុំនឹងយកមួយហើយទុកមួយ” មួយនៅខាងចិងដីតែដែនដី និងមួយនៅខាងពន្លឹងដែនដី។ យើងព្យាមទៅ? វានឹងភ្លាយជាការលើកទៀតដែលការបញ្ចុកដែល។ បាន ក្រោមជំនួយអស់នឹងនៅជាមួយត្រា បីនៃបន្ទាប់ពីការសែន្ទើដីពីរ និងការសែន្ទើដីពីរបានចូលមកដល់។

⁶² តម្លៃនេះ ប្រសិនប់នៅនោះមិនមែនជារបៀបដែលអ្នកយើងទេ ហេតុវិ នោះ មិនអីទេកទៀតម្លៃនេះ។ ខ្ញុំមិនសូវនិយាយទេពេលខ្ញុំនិយាយអរគើង យើងកំពុងចំសម្រេចនេះ។ អ្នកយើងទេ? ហើយវាប្រហែលជាអ្នកបរម៉ែត្រោះធ្វើដោយខ្ញុំតែដែលមិនយល់ប្រសបនឹងអ្នកនោះ។ មិនអីទេ។

241. សូមគោរពបង្រួមបានហាំ សំណុំបានសំខ្ញុំគឺនៅលើកិដិជុលុយ ព្រមិនទីក។ តើមនុស្សត្រូវបានសង្គ្រោះនៅពេលណា? ខ្ញុំបានលើកជាបោះដែលដែលមនុស្សម្នាក់រៀប។ អ្នកខ្លះនិយាយថា ពេលអ្នកទទួលប្រាក់ពីរាល់ បិសុទ្ធមួយបានសង្គ្រោះ ទៅបីជាអ្នកមិនបានផ្សេងៗទីក្រុងទីក្រុងករណីរបស់ក្នុងលោកស៊ែនកិច្ចការ ១០:៤៨ ដែរ។ អ្នកខ្លះនិយាយថា បូលត្រូវបានសង្គ្រោះនៅលើកិច្ចការ ២២:១៦ ចែងថា គាត់នៅតែមានអំពើបាបបីចិត្តក្រោយមក។ តើមនុស្សអាចទទួលបុណ្យ ព្រមិនទីក្រុងព្រាណវិញ្ញាបាបិសុទ្ធផួចពេកក្នុងលោកស៊ែនកិច្ចការ ដើម្បីនៅក្នុងមិនមែនបានបុណ្យព្រមិនទីក្រុងព្រាណវិញ្ញាបាបិសុទ្ធផួចពេកក្នុងលោកស៊ែនកិច្ចការ បុណ្យពីការផ្សេងកាត់របស់មនុស្សទៅកាន់សានសុទ្ធមិនមែនហេតុដល់គាត់បានទទួលពីដើម្បីពីបុណ្យព្រមិនទីក ទោះបីជាកាត់មានព្រាណវិញ្ញាបាបិសុទ្ធកំដោយ?

⁶³ ឥឡូវនេះមិត្តភ័យនានការបស់ខ្ញុំ...ឥឡូវនេះ បងប្រុសនេះចុះលើហេបស់គាត់ ខ្ញុំមិនស្ថាល់គាត់ទេ ប៉ុន្មានគាត់ចំណែកដោយខ្លួនខ្ញុំ—ខ្ញុំនឹងមិនហៅលើហេបស់ទេ ព្រោះវាមិនចាំបាច់ ព្រោះអ្នកដៃទៀតនឹងមករកគោរពហើយនិយាយថា “អញ្ញីងខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនយល់ស្របជាមួយអ្នកលើផ្លូវនេះនិងផ្លូវនេះទេ” យើងទេ? ហើយខ្ញុំត្រាន់តែមិនហៅលើហេបស់ទេ ភាគច្រើននេះសំបុត្រចំណែកនេះមានលើហេបស់ពួកគោរពប៉ុន្មានខ្ញុំ... សំរាប់ខ្ញុំតែប៉ុណ្ណោះទេ យើងទេ? ខ្ញុំកំពុងជាក់ពួកគោរពនៅទីនេះវិញ ដូច្នេះខ្ញុំអាចរក្សាបានបានទេ ដូច្នេះវាគ្រាល់តែជាការសេរបេរិចចណើរៀន វាទូទៅបានវាយបញ្ហាល និងវិធីផ្សេងៗគ្នា។

⁶⁴ ឥឡូវនេះសំណុរាលិនេះទៀត៖ ជីវិតបានសរុប៖នៅពេលណារ៉ា ហើយបន្ទាប់មក អនុវត្តតាមនេះ គឺអំពើបាបអាចត្រូវបានដកចេញនៅពីក្រោម ពិធីបុណ្យប្រមុជទីកន្លែង ដូចតាមលាសបានទទួលបារិញ្ញាណាបិសុទ្ធ គាត់និងដូរ៖គាត់ ហើយមិនទាន់បានប្រមុជទីកន្លែងទៀត៖ ហើយបុលមិនមាន... បន្ទាប់ពីគាត់បានដូចបច្ចុប្បន្ននេះគាត់រហូតដល់គាត់បានទទួលបុណ្យប្រមុជទីក ព្រោះវាបានចែងចាំ (ខ្ញុំបានអានបទមីត្តិទាំងអស់នេះមួយទៀតដើម្បីបានកើតឡើង)... ដូច្នេះហើយបានជាតិ... គាត់បាននិយាយថា “បុរាណកទៀត៖ ហើយទៅក្នុង ហើយទទួលបុណ្យប្រមុជទីក ដោយអំពារនាដែលប្រព័ន្ធឌាម្បែនព្រះនាម និងព្រះអម្ចាស់ ចូលទៅទទួលបុណ្យប្រមុជទីក ការលើកលិងទោសបាបបស់អ្នក (បានលើកលិង) ហើយ—ហើយ ទៅអំពារនាដែលប្រព័ន្ធឌាម្បែនព្រះអម្ចាស់ទេ”

⁶⁵ ហើយបន្ទាប់មក “គឺជាតិនិងបុណ្យប្រមុជទីកនៃព្រះវិញ្ញាណាបិសុទ្ធ... មនុស្ស អាចទទួលបុណ្យប្រមុជទីកបានហើយនៅពេលអំពើបាបបស់ពួកគេ ហើយ មិនបាន—ហើយមិនបានប្រមុជកុងទីក។”

⁶⁶ “គើលីរបស់មនុស្សត្រូវបានធានចំពោះស្ថានស្ថុគិត់ពេលទទួលបុណ្យប្រមុជទីកទេ ទោះបើពួកគោរពនេះព្រះវិញ្ញាណាបិសុទ្ធកំដោយ កំពួកគោរពត្រូវតែទទួលបុណ្យប្រមុជទីកកុងទីក មុនពេលដំណើរបស់ពួកគោរពត្រូវបានធានដល់ស្ថានស្ថុគិត់ដែរទេ?” ឥឡូវនេះ ខ្ញុំដើរ... ឥឡូវនេះ ខ្ញុំមិន—ខ្ញុំមិនស្ថាល់បងប្រុសម្នាក់នេះទេ ហើយនោះជាសំណុរាលិខិត្ត និងផ្លាស់ផ្តើម ហើយគូរតែជាតុះស្រាយទ្វាយបានដែរទេ ព្រោះវាសំខាន់ដែលយើងដឹងផ្លូវទៅនេះទេ យើងទេ?

៦៧ តុទ្ទរៀនេះ ខ្ញុំដើរកំចា បុន្មប្រសអាចនឹងនិយាយមកកាលខ្លះ បុរីទ្វូខ្លះ និយាយ (ប្រប់ហេលជាគាត់ជើរឱ្យឯក ខ្ញុំមិនដឹងទេ) ហើយ...នៅមីមួយដែលខ្លះ គិតថាគ្រាន់តែ—ដូចយុទ្ធឌីបន្ទូចទៅនឹងសេចក្តីជានៅក្នុងព្រះបន្ទល។ ខ្ញុំ... នេះជាសំឡេងដែលបងប្រុសនិយាយ...តុទ្ទរៀនេះ ជាការក្រើមព្រៃវហើយ បងប្រុស! អ្នកអាចនឹងកំពុងអង្គូយនោះទេ? ហើយការណុំណាស់ដែលអ្នកសរសរវានៅទីនេះ។ តុទ្ទរៀ យើងបាន? បុំនែ ខ្ញុំមិនជើរឱ្យការទូលបាលរោចមុជទីក្នុងទីក្រុងដើរឱ្យឯកដើរឱ្យឯក (យើងបាន?) ពីព្រះពេលអ្នកធ្វើអ្នកឯង នោះវានឹងមិនមានលម្អាយ។ យើងបាន? អ្នកត្រូវបាន ព្រមជាទីក្នុងទីក ដើរឱ្យឯកដាក់ការបង្កើតឡើងវិញបានកើតឡើង។ យើងបាន? នោះគ្រាន់តែជាដឹងការងារក្រុងបុំណោះ... និមិត្តសញ្ញានៃការកើតឡើងវិញ។ ឬង ទាំងមូលសម្រាកយ៉ាងខ្សោយការតាមការកំណត់ទុកជាមុន។ យើងបាន? បុំនែ យើងមិនដឹងមានរោងណាបានរោងជាន់រោងទេ ជូនដែល យើងជូនដែលណូន្យ ដោយសេចក្តីជានៅ យើងគ្រាន់តែទៅផ្សាយ។

៦៨ បុំនែនៅលើការកើតឡើងវិញតុទ្ទរៀនេះ មានកំន្លែងដែលខ្លះខសភាពាមួយនឹង បងបុន្មានរៀនណែន។ ហើយបងបុន្មានរៀនណែនណែន ដែលពុំខ្សោយកាត់នៃសំណុះ នេះ ប្រសិនបើជាលាក់ចំណុចការកិច្ចការិយាល័យបស់អ្នក បុំនែនៅសំណុះ បុំ ក្នុងចំណោមអ្នកគឺជាមនុស្សនៃណែន កំយល់ប្រឡងចំពោះខ្ញុំ តុទ្ទរៀនេះ ថាខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ដោយសារកំពើយើងមិនយល់ស្រប។

៦៩ ខ្ញុំនឹងប្រពន្ធខ្ញុំមិនយល់ស្របតាម ប្រាកដណាស់យើងឆ្លាប់។ ខ្ញុំបានបានថាខ្ញុំ ស្រឡាញពីនាង ហើយនាងនិយាយចាមិនជើរឱ្យខ្ញុំស្រឡាញ។ ជូនដែល—ជូនដែល យើងប្រាកដជាមិនយល់ស្របតាមទេ បុំនែខ្ញុំកំពុងប្រាប់អ្នក យើងប្រាកដជាយល់ស្រប។

៧០ តុទ្ទរៀនេះសូមកត់សម្ងាត់។ ប្រហេលជាខ្ញុំមិនបង្ហាញសញ្ញាប្រចាំប៉ូគ្រាន់ដែល នាងទេ ថាខ្ញុំស្រឡាញពីនាង។ បុំនែខ្ញុំចំពោះអធិប្បាយ ឲ្យចមកជូនដែលស្ថិច ទៅនោះនោះ យើងបាន? បុំនែនៅក្នុងចិត្តខ្លះស្រឡាញពីនាង ខ្ញុំគ្រាន់តែនៅឱ្យឆ្លាយពី នាងបន្ទូច នោះហើយជូនឯងទាំងអស់។

៧១ តុទ្ទរៀនេះសូមកត់សម្ងាត់នៅក្នុងនេះ... តុទ្ទរៀនេះ ប្រសិនបើយើងមិន យល់ស្របតាម វាមិនអីទេ។ បុំនែអ្នកយើងបាន ទីកម្មិនជម្រោះវា ពីបាបទេ។ វាបាត់ មើលបំពោះមនសិការណូ។

៧២ តិច្ឆូវនេះ ខ្ញុំធ្វើថា មូលហេតុដែលប៉ុណ្ណោះទទួលបុណ្យរួមមួយចិត្តនៅ ទីនោះ ដោយសារជាចុងការ ហើយភាសាដែលនៅក្នុងព្រះគេ ដែលយើងត្រូវទទួលបុណ្យរួមមួយចិត្ត។ ពីព្រះខ្ញុំត្រឡប់ទៅនេះវិញ៖ នៅពេលដែលបារាំពុង ព្យារលើលើក្បាន់... ហើយគាត់បានស្ថាប់ដោយមិនបានទទួលបុណ្យរួមមួយចិត្ត ទាល់ពេលនោះ ប៉ុន្តែជាមួយនឹងការសេវាបេសព្រះយេស៊ូវិថីនឹងជួបគាត់នៅស្ថាន មនោយ៍នៅថ្ងៃនោះ។ នៅបោនសុត្រ មិនមែននៅក្នុងតំបន់នៃអ្នកបាត់បង់នោះទេ ព្រះវាទាបើកដំបូងហើយដែលមិកស្រាវាទាប់គាត់។

៧៣ ហើយខ្ញុំធ្វើថាលក្ខណៈដូចត្រូវនេះគឺនៅក្នុងចិត្តទាំងនោះនៅផ្ទះបេសក្នុងនៅលាស នៅពេលដែលប៉ុកគេបានទទួលព្រះបន្ទូលបេសព្រះជាមួយដោយ វិករាយ។ ហើយព្រះវិញ្ញាបាយិសុទ្ធតី គឺជាប្រះបន្ទូលដែលបានប្រាសីរៀស់ ឡើងវិញ ហើយវាត្រូវបានប្រាសីរៀស់ឡើងវិញ។ នោះហើយជាមួលហេតុ ដែលព្រះវិញ្ញាបាយិសុទ្ធដាប់ផ្តើមនិយាយជាការសាធទេ ហើយទាយ។ វាតីជាបេសដែលបេសក្នុងទទួលបេសសមនុយ៉ាដែលព្រះបន្ទូលបានធ្លាក់ចូលទៅក្នុងដោយមិលប៉ុន្មាន ការអស្សាយទាំងអស់។

៧៤ នោះហើយជាអីដលជ្រើញខ្ញុំនៅថ្ងៃនេះក្នុងម៉ោងនេះដែលយើងកំណុង សៀវភៅ។ បន្ទាប់ពីក្រោមរូបនោះមានជូ... ហើយជួនជាតិក្រិចជូចដែលប៉ុកគេទើប់ពេលបានយើងវិញ្ញាបាយិសុទ្ធដាន ធ្វើឡើងពីការសិទ្ធិមិត្តមួយយើងឱ្យបាកដថា ប្រះវិញ្ញាបាយិសុទ្ធដាន ធ្វើឡើងពីការសិទ្ធិមិត្តមួយយើងខ្លាំង រហូតដល់ពេលដែលពេញសកំពុងនិយាយពាក្យ ទាំងនេះ នោះព្រះវិញ្ញាបាយិសុទ្ធដានសជ្ជាតិលើក្នុងគោលទេ? យើងទេ?

៧៥ ជូច...សុមមិល ក្នុងលាសបាននិយាយថា “ទៅហេវទៀន...” គាត់គីជាមេខេត្ត ហើយកំមកដល់ “សតវត្ស” គីមកពីមួយរយ។ គាត់មានបុរសជាងមួយរយនាក់។ គាត់ជាមេខេត្តខ្ញុំខាង ហើយគាត់បាន—គាត់បានយើងវិញ្ញាបិទ្ធិមិត្តមួយ ពេលគាត់កំពុងអធិស្ឋាន ហើយមានទេវតាមករកគាត់។ គាត់ជាមនុស្សណាមួយ។ គាត់បាននិយាយថា “បុះទៅក្រោងយុបជាតិ។ សុម្លែនម្នាក់ ជាជាន់សំស្បែក ហើយមានម្នាក់ឈ្មោះ សុម្លែន ពេញសំណុះសាន់ គាត់ទៀន... អ្នកនឹងរកយើងឡាត់នៅទីនោះ ហើយគាត់នឹងមកប្រាប់អ្នកនូវព្រះបន្ទូល។”

៧៦ ដែនហើយ តាត់គិតចានិមិត្តនេះគឺពិត្យបាកដណ្ឌាស់។ “ខ្ញុំមិនអាចធោកលក់បានទេ ខ្ញុំកំពុងសីឡីម៉ីលម៉ោចចំពោះ—ទេវា” ដូច្នេះ តាត់បានចាត់ទាបនៅស្មោះគ្រប់សំគាល់ខ្លះចុះម៉ោ។

៧៧ ហើយខណៈពេលដែននៅទីនោះ ព្រះកំពុងរៀបចំសាកនៅចុងបញ្ហាប់នៃផ្លូវ។ ហើយត្រៀមនានបន្ទូលថា “តុល្យវនេះ ព្រាកកទីផ្សេងៗ” តាត់បាននិយាយថា...យើងគាត់ទីផ្សេងលើដំបូលផ្លូវដែលចំណូន...លោកស្រី សីមួន រៀបចំអាហារពេលល្អបាន។ ហើយខណៈពេលគាត់នៅទីនោះ...តាត់យ្មាន ប្រជាសាលជាបានដើរ សាកនៅបានដើរឆ្លងកាត់—វាលខ្សោច។ ហើយ—ហើយគាត់បានធោកនៅទីនោះនៅលើផ្លូវមុនពេលអាហារពេលល្អបាននៅលើដំបូលផ្លូវតាមទម្លោប់។ នៅពេកធ្វើដឹងចិត្តមុត្ត ធោកលើដំបូល ហើយចុះតាមដំណឹក ហើយពេលខ្លះដំបាន និងរបស់រហរដ្ឋុង។ ចេញពីដំបូល រៀបចំនៅទីនោះនៅពេលល្អបាន។

៧៨ ប៉ុន្មោះ សាកនៅបានធោកលក់ ហើយពេលដែលគាត់កំពុងធោកលក់ តាត់កំចូលទៅក្នុងភាពលង់លក់ បន្ទាប់មក តាត់បានយើងប្រជាបូលមួយចុះមកជាមួយនឹងវត្ថុមិនស្ថាតទាំងអស់នៅក្នុងនោះ។ ហើយគាត់បានលើសំលែងមួយនិយាយថា “ព្រាកទីផ្សេង សម្បាប់ និងបិទគាតវាទោ។”

តាត់បាននិយាយថា “មិនដូច្នោះទេ ព្រះអម្ចាស់ ត្បានអ្នីដែលមិនស្ថាតចូលបក្សុងមាត់ទូលបង្គំឡើយ។”

៧៩ តុល្យវនេះ សូមម៉ីល មាននិមិត្តមួយ។ តុល្យវនេះម៉ីល! វីងនោះគ្រៀវតបកស្រាយ។ តុល្យវនេះ វាម៉ីលម៉ោចជាពេក្រសនឹងធ្វើដឹងណ៍ទៅបរាជ្ញ ហើយនឹងរកយើងប្រសិទ្ធមួយប្រហែទដែលគាត់មិនធ្លាប់បានសុពិមុនមក ហើយព្យាយាយបិទគាតវាទោ។ តាត់បាននិយាយថា “មិនដូច្នោះទេ ព្រះអម្ចាស់អើយ—ខ្ញុំមិនដែលមានអ្នីដែលមិនស្ថាតចូលមកក្នុងបូម្រាត់បស់ខ្ញុំទោ។”

៨០ តាត់បាននិយាយថា “បស់អ្នីដែលប្រោះបានសំអាតហើយ នោះកំចូលមកថា...ជាមិនស្ថាតឡើយ។” បាននិយាយថា “ព្រាកទីផ្សេង មានបុរសកំពុងដែលអ្នកនៅមាត់ទ្វាត់ ទៅកំសង្គមឱ្យឱ្យទាំងអស់។” នៅពេលនោះពួកគេគោះទ្វាត់ បង្រៀនប្រាកដហំគោះលើជិកា—អើយ។

៨១ តុល្យវយើងប្រទេ? ហើយបន្ទាប់មកនៅពេលដែលគាត់បានរកយើងប្រុសម្នាក់នោះនៅទីនោះ ទាបនៅស្មោះគ្រប់ទាំងនេះគ្រាន់តែយោងទៅតាមការនិមិត្ត...

ហើយនៅទីនេះពួកគេត្រូវប់មកវិញដាមួយនឹងបុរសដែលព្រះបាននិយាយ
នៅក្នុងការនិមិត្ត...មនុស្សមិនស្ថាប់ គ្រាន់តែជាអ្នកនៃសាធារណៈដែលមិនស្ថាប់
ស្រាប់ ប៉ុន្តែក្នុងចំណោមក្រុមគុម្ភនោះ វាពិតជាសំខាន់ណាស់ដែលគាត់បាន
រកយើងឡើងនៃសាខគុម្ភនេះ។ ហើយនៅទីនេះ គាត់បានមកដល់ទីនេះ ចូល
មកក្នុងផ្ទះតែទូរវនេះ កន្លែងដែលគាត់បានយើងនឹងមិត្តា ក្នុងលាសបានទាញ
មនុស្សទាំងអស់មកដុំត្រា ហើយនិយាយថា “ហេតុអូ វាក្រាន់តែជារៀបដែលខ្លួន
បានយើង” ត្រូវព្រមបានក្រាករយា ហើយចាប់ផ្តើមនិយាយអំពីរៀបដែល
ពួកគេបានទទួលបារិញណាមិនមែន ហើយខណៈដែលគាត់កំពុងអំពីរៀបដែល
ពួកគេបានយើងអូឱ្យគ្រប់យ៉ាងយ៉ាងណូតតាមទេះតាមលំដាប់នៃនិមិត្តកំពុងយ។
មនុស្សមួយក្រុមជាសាសន់ដើម្បីដែលបានយើងការនិមិត្តមួយបានបង្ហាញ ហើយ
ពួកគេបានពួរបន្ទូលនៃសេចក្តីពិត អំពីរៀបដែលពួកគេនឹងទទួលបានដីវិត
ហើយព្រមវិញ្ញាណបិសុទ្ធបានសង្កាត់លើពួកគេ មុនពេលពួកគេបានទទួល
បុណ្យរៀបមិនទិញ។

82 តើគូរធ្វើយ៉ាងណាចំពោះបានខេត្តនៅព្រៃកនេះ? ឈើ នៅទូទៅ ខាត់ ឆ្លង
មនុស្សល្អដៃ នេះ—មនុស្សមានបាប អូគ្រប់យ៉ាង... គិតទៅ ក្នុងចំណោមឱ្យឯករាប់
មិនធ្លាប់ហេដីយម្ចាងណាមួយឱ្យ! ហេតុអូបានជាក្នុងអំពីរៀបមិត្តយ៉ែង!

83 ឥឡូវនេះ ឥឡូវនេះ គាត់នៅតែ ខណៈពេលដែលគាត់កំពុងនិយាយពាក្យ
ទាំងនេះ នោះព្រមវិញ្ញាណបិសុទ្ធបានធ្លាក់ចុះមក។ ព្រមសនិយាយថា “តើមាន
អ្នកណាមាននឹងយោត់ មិនចូរធ្វើបុណ្យរៀបមិនទិញកិដល់អ្នកទាំងនេះបានបុទេ ដែល
ពួកគេបានទទួលបារិញណាមិនមែន ខ្ញុំធ្វើចាប់អំពីបាបបែបស់
ពួកគេបានកន្លែងដុំគោរពហើយ ត្រូវព្រមវិញ្ញាណបិសុទ្ធនឹងមិនយាយមកទេ ហើយ
ត្រង់នឹងមិនចូលមកមួយ លើកកែវាតាមនុស្សដែលបានកំណត់ទុកជាមុន។ ត្រង់
ជាបច្ចាប់ពួកគេនឹងធ្វើតាម។ ត្រង់ជាប...

84 ខ្ញុំធ្វើចាប់លើ មូលហេតុដែលគាត់ត្រូវទទួលបុណ្យរៀបមិនទិញក្នុងឡើត គឺគាត់
បានរៀបរៀបពួកគេនៅក្នុងស្ថាន។ ត្រូវហើយ។ ហើយទ្រង់ជាប្រះបានជាប្រះ ព្រះទ្រង់
មានបន្ទូលចាំ “ខ្ញុំបានអើសិសិសគាត់” ទ្រង់មានបន្ទូលទៅការអាណាពាណាស ជាប្រភព។
ពេលទ្រង់ជាបច្ចាប់ សុលចោះទៅក្នុងបន្ទប់មួយ មុខខ្សោយហើយដូចកន្លែងនេះ
ហើយគាត់បាន—គាត់បានអធិស្ឋានយ៉ាងខ្លាំង ហើយធ្លើដីពេញគាត់ ហើយ

គាត់បានខ្សោក់ក្រោមហង្សាលក្រើងដែលបានបង្ហាញឡើងខ្សោក់យើងឡើងវិញ ឬដីមក ហើយទ្រង់មានបន្ទូលថា “ខ្សោនាប្រើសិរីសគាត់ធ្វើនូវរឿងមួយសម្រាប់សាសន់ដែល” ព្រះបានដឹងរឿងនោះ—បានរាយការណាសអាចធ្វើដីជាមុជីកដីលក់គាត់នៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រឿស្ស នៅទេនូជាម៉ាសបីចិត្តក្រាយមក។ បីនេះខ្សោក់ដីបាបបសគាត់ត្រូវបានដក្ខប់ហើយ បីនេះគាត់ត្រូវធ្វើការនេះដើម្បីបង្ហាញដល់ពិភពលោក។ ហើយខ្សោក់នៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រឿស្ស។ ហើយខ្សោក់ជីថាពួរដែលបានកំណត់ទុកជាមុននឹងយើងឡើង ហើយមានតំបន់គោរពដែលយើងឡើង។

⁸⁵ ឥឡូវនេះ បង្កួននៃជំនួយព្រះព្រឹង ខ្ញុំមិនបានការនេះឡើងអ្នកទេ បង្កួនជាទីស្របតាមបន្ទូលដីយើង ខ្ញុំគ្រាន់តែធ្វើយើងសំណួរប៉ុណ្ណោះ។ ខ្ញុំគ្រាន់តែផ្តល់គំនិតពិភពបសខ្ញុំអំពីការ ខ្ញុំអាចនេះអាចនឹងដឹងដែលនៅក្រោមប្រើករំកម្មង។ ខ្ញុំដីជា យើងស្ថិតនៅក្នុងស្រែមាលនៃការយោងមករបស់ទ្រង់។ យើងទាំងអស់ត្រាដីបែបបីង។

ខ្ញុំមានមិត្តភកកុដិះមានតំង្លៃ ឱ្យកើសី និង ស្ថូម៉ាន់ ហើយទាំងអស់ត្រា យ៉ឺហើយនិងស្រួលតែបង្ហាញនៅក្នុង—នៅក្រោមប្រើករាងត្រូង។ បីនេះតែងតែមាននំណា ម្នាក់ដែលប្រាន់តែលើយនោះត្រូវកើមត្រូវកើមដីពិភពបសបុរស។ ហើយកួរចំណោមបុរសទាំងអស់—ហើយខ្ញុំស្របតាមបន្ទូលដែលបានបង្ហាញបន្ទូលប្រុសនេះ ដូចជាជាទីស្របតាមបន្ទូល បីនេះបង្ហាញប្រុសដែកសុននិងកិយាលស់គាត់តែងតែលើយនៅក្នុងជីតបសខ្ញុំ។ ខ្ញុំគ្រាន់តែមិនអាចយល់រាល់ការ គាត់—គាត់យករួមឱ្យដឹង។ ឥឡូវនេះ មានជូនស្ថិតិកុដិះត្រូសម្ងាត់ និងអ្នកបង្ហាញប្រុសស្រីដែលជាតិក្រប្រើកណ្តុះជាប្រើប្រាស់នាក់នោះ។

⁸⁶ មែនហើយ ហេតុអ្នកបានជាបងប្រុសដែកសុននិងប្រពន្ធរបស់គាត់លែចឆ្លោចចំពោះខ្ញុំ? ដោយសារតែគាត់ជាអ្នកប្រមាណត្រូវ? អត់ទេ! ព្រោះខ្ញុំមានមិត្តភកកុដិះអ្នកប្រមាណត្រូវលួចជាប្រើប្រាស់នៅទីនោះ។ បីនេះហេតុអ្នកបានជាតិការចំណាំនៅពីក្រាយរឿងនេះ។ បីនេះត្រូវមិនបានប៉ែមនុស្សពីអាម៉ែកការាលទៅដឹងទីការចំណាំនៅពីក្រាយរឿងនេះ។ មែនហើយ ហេតុអ្នកបានជានៅម៉ោងដែលដែលប្រោះអ្នកបាននៅបន្ទូលថា “ទំនាក់ទំនងស្ថិតិនិងដែកសុននៅក្រប្រើករាងត្រូង” ព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូលទៅកាន់ សីដនិ ដែកសុននៅក្រប្រើករាងត្រូង។

ទូរសព្ទនេះ? ថ្វីអាគទិក្សកុងមួយសប្តាហ៍ តាត់បានទទួលបុណ្យជ្រើមដឹក តាត់និងប្រពន្ធបស់តាត់ នៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រឿស៊ូ នៅទីនេះក្នុងពេលវេជ្ជាមួយ។ យើងទេ កំណត់ទុកជាមុនចំពោះបុញ្ញហេតុមួយ។ យើងទេ?

⁸⁷ ឥឡូវនេះខ្ញុំធ្វើថាអ្នកគឺជា—គី—ត្រូវបានសរុបៗដោយការទទួលយកព្រះយេស៊ូវគ្រឿស៊ូ។ ហើយពីដីបុណ្យជ្រើមដឹក គីជាការហេតុញ្ចាងក្រោ ដើម្បីបង្ហាញថា មានអ្នកនៅខាងក្រុងបានកែតាមទីនេះ ដោយសារតំកិច្ចិនមានគុណភាពម៉ែនអ្នកទៅក្រោនទៅជានិមិត្តសញ្ញា។ ហើយខ្ញុំធ្វើថាអ្នកបានសរុបៗនៅពេលអ្នក...

⁸⁸ ឥឡូវនេះមានមនុស្សជាប្រើន (ខ្ញុំសូមនិយាយត្រង់នេះសម្រាប់បងប្រឈប់) ... មានមនុស្សប្រើនឈានសំណើជាប្រើនឈានសរុបៗ មនុស្សជាប្រើនឈានទទួលបុណ្យជ្រើមដឹកក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូ មនុស្សជាប្រើនិយាយការណាដីទេ ហើយមានទីសំណាត់ប្រុប់យ៉ាងនៃព្រះវិញ្ញាណាបិសុទ្ធ ហើយនៅពេលឈានសរុបៗ។ ត្រូវហើយ។ “នៅថ្ងៃនោះមនុស្សជាប្រើនីងមករកខ្ញុំ ហើយនិយាយថា: ‘ខ្លោះអ្នកសំដើរ តើទូលបងដីមិនបានទាយក្នុងព្រះនាមទេប៉ុ?’ (តើអិប្បាយ) ‘ទូលបងដីមិនបានដេញរាក្ស ដោយនូវព្រះនាមទេ ហើយបានធ្វើការដីអស្សាយជាប្រើនីងទេប៉ុ។’ ទ្រង់សំបុរាណ ចុងចាយកេងកង ឱ្យបានធ្វើការដីអស្សាយដែលស្ថាល់ឯងទេ។” យើងទេ? ដូច្នេះអ្នកធំនអស់នោះនៅនៅទីនេះយើងទេ—វាតា—វាតាព្រះ វាស្ថាតនៅក្នុងដែរបស់ទ្រង់។ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលខ្ញុំយើង...

⁸⁹ អ្នកនិយាយថា “ចុះហេតុអ្នក បានជាអ្នកនឹកយើងទទួលសូមដែលត្រូវធ្វើបុណ្យជ្រើមដឹក?” គីដោយសារតំខ្ញុំធ្វើពីតាមគំនិតនៃការចាប់ផ្តើម។ យើងមិនអាចបាត់បង់ដែនការនេះទេ។

⁹⁰ ឥឡូវនេះ: យើងនៅសារកំបុល ពេលដែលតាត់បានរកយើងទទួលសូមមួយចំនួនដែលជាមនុស្សអស្សាយ។ ខ្ញុំធ្វើថាប្រើការគេបានសរុបៗហើយ បុំន្ទូរការមិនទាន់បានទទួលបុណ្យជ្រើមដឹកនៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រឿស៊ូទេ ទោះបីជាប្រើការគេបានទទួលបុណ្យជ្រើមដឹកកំដោយ (កិច្ចការ១៤)។ បុំលបាននៅការតំណែងការណ៍ដោយហើយនៃក្រោងអេកសុវា។ តាត់បានរកយើងទទួលសូមខ្លះ។ តាត់និយាយទៅគេថា: “តើអ្នកបានទទួលព្រះវិញ្ញាណាបិសុទ្ធកំង់ពីអ្នកបានរៀប្រាប់?”

គេធ្វើយថា: “យើងមិនដឹងអំពីព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនេះ ចាត់បានព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបាយតែ”

តាត់បាននិយាយថា “តើអ្នកបានទទួលបុណ្យរោចរោងមុជទីកដោយអ្វី?”

ពួកគេថា “យើងបានទទួលបុណ្យរោចរោងមុជទីកហើយ។ យើហានបានធ្វើបុណ្យរោចរោងមុជទីកឡើង ជាបុរសម្ងាត់ដែលបានធ្វើបុណ្យរោចរោងមុជទីកឡើងព្រះយស្សី។” នៅ៖ជាបុណ្យរោចរោងមុជទីកលើណាស់។

⁹¹ ចូរមើលសាក់កដីដីនឹងនេះ។ តាត់បាននិយាយថា “បីន៉ន យើហានបានធ្វើបុណ្យរោចរោងមុជទីកពេជ្រីឡើងបូចត្ថុ” មិនមែនសម្ងាប់ការផ្តាមៗបាន ព្រះយញ្ញបុជាមិនព្រះបានគេសម្ងាប់នោះទេ ធ្វើបុណ្យរោចរោងមុជទីកដោយ... កាលបរិច្ឆេទ ពួកគេកំទទួលបុណ្យរោចរោងមុជទីកក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រឿស ហើយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធកំយោងមកសណ្ឌិតលើពួកគេ។

⁹² ឥឡូវនេះ: តើវាបានធ្វើអ្វី? បានបង្ហាញថាមនុស្សទាំងនេះដែលត្រូវបានកំណត់ទុកជាមុនសម្ងាប់ដីក ពេលដែលពួកគេបានយើប្បែសចក្ខីពិតាមបទគម្ពី នោះពួកគេបានដើរក្នុងសេចក្តីពិតិ ហើយបានទទួលបានពីអ្នករោះ: ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានយោងមកសណ្ឌិតលើពួកគេ ហើយពួកគេនឹងយកសាក់កដីដីនឹងព្រះជាម្ងាស់។ អ្នកយល់វាគេត្តូវនេះទេ? យើប្បែទេ? ពួកគេបានធ្វើជូនដូចខ្លះ: បន្ទាប់ពីពួកគេមានសេចក្តីអំណរជាន្លៅដែរឡើងហើយ ពីសកម្មោងនិងសរសើរព្រះ។

⁹³ នៅក្នុងព្រះគម្ពី ពួកគេមានគ្រូអធិប្បាយបានទីស្តានទីនោះ។ តាត់កំបានទទួលបុណ្យរោចរោងមុជទីកដែរ។ បីន៉នតាត់គឺជា ហើយតាត់គឺជាបញ្ហាកំដោយ—ដោយព្រះគម្ពីថាប្រាប់យេស៊ូវជាប្រព័ន្ធអ្នីស្តី។ ប្រជាធិបតេយ្យមានរំណួរយ៉ាងខ្សោយ ហើយពួកគេសប្បាយចិត្តជាម្នាក់។ ហើយនៅតែពួកគេមិនមានព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ! ពួកគេគ្រួចទទួលបុណ្យរោចរោងមុជទីកម្មងទៀត។ ហើយបូលបាននិយាយនៅក្នុងការង្ហានទី ១៩៨ “ប្រសិនបើមានទៅតាមកពីស្ថានសុគម្រោគ ហើយជូរយដំណឹងលូណាណាដែរឡើតក្រកពីអ្វីដែលខ្ចោនជូរយដល់អ្នករាល់ត្រា សូមទ្រូវបណ្តាសារ។” មិនខ្ចោនចាប់នឹងទៅជាយ៉ាងណាយ។

៩៤ ដូច្នោះហើយ ដោយដឹងថារឿងទាំងនេះ...បងបុនបស់ខ្សែបេកលជាមិនស្ថាប់
ពួកគេទេ! ប៉ុន្តែ ដោយដឹងរឿងទាំងនេះ នោះខ្ញុំត្រូវបានជាកកំហិត និងការត្រួតពិច្ច
ចងក្រាប់នឹងព្យេ: ដើម្បីអនុវត្តដែនការវេនគ្រឹះដំបូង ព្យាយេត្តានអ្នកណាអារម្មានជាក់
គ្រឹះរឿងទៀតក្រោពីគ្រឹះដែលបានជាក់រួចហើយនោះទេ នោះគឺជាសាក់ និង
ហេការ ហេការបានទាយទុកជាមុន ហើយសាក់រួចហើយគ្រឹះការ ហើយយើងត្រូវបន្ថែ
អនុវត្តវាបញ្ជីដល់ការសាងសង្គមទៀតទេ...

៩៥ ឥឡូវនេះ: ខ្ញុំធើថា មនុស្សខ្លាក់ត្រូវបានសង្គ្រោះ ពេលគាត់ដើរបីព្រះអម្ចាស់
យេស៊ីស្តីសុខស់ពិច្ច ហើយចេញពិច្ចបស់គាត់ មិនមែនមកពីមនុស្សការ
ខាងក្រោមបស់គាត់ត្រូវវិនេះទេ...

៩៦ យើងទេ ហើយ—អ្នកគឺជាមួនសុវត្ថិ មនុស្សបីនាក់ក្នុងមួយ ព្រលីន រូបភាយ
និងវិញ្ញាណ។ ឥឡូវនេះ: ខ្ញុំធើថាកំណើនបីអម្ចាល់ខាងក្រោមបស់អ្នក—ព្រលីនបស់
អ្នកពី...មិនមែនព្រលីនបស់អ្នកទេ តែមនុស្សការខាងក្រោមបស់អ្នក អាម្មណ៍
បស់អ្នក... នៅពេលអ្នកភ្លាក់ទៅឯង និយាយពាក្យម្យាក់ទៀត អ្នកគឺ—អ្នកត្រូវបាន
ដំណើរការជាយញ្ញាណប្រាំយ៉ាង: មិនយើងទេ ដឹងសាធាតិ មានអាម្មណ៍ ដូច្នៃនេះ
និងស្ថាប់បុរាណ។ ពួកគេត្រូវបានផ្តល់ឱ្យអ្នកដើរឱ្យទាក់ទងផ្ទះនៅលើដែលដឹងបស់អ្នក
តែប៉ុណ្ណោះ: ហើយពួកវា—ពួកវាមិនត្រូវបានផ្តល់ឱ្យអ្នកដើរឱ្យទាក់ទងផ្ទះស្ថាប់
បស់អ្នកទៅឯងយ៉ា តាមពិតាមនាយកដ្ឋានប្រាំមួយនៅក្នុងខ្លួនមនុស្ស ពីព្យាយេត្តាត់ជាបុ
លិខប្រាំមួយនៅក្នុងព្រះបន្ទីរ។ គាត់ត្រូវបានបងើតទៅឯងនៅថ្ងៃទីប្រាំមួយ ហើយ
គាត់នៅលើខ្លួនប្រាំមួយគឺជាបុរសម្បាក់។ ហើយគាត់បានយើង ស្ថាល់សាធាតិ មាន
អាម្មណ៍ ដឹងគ្នា ស្ថាប់បុរាណ និងជំនួយ។ ជំនួយបស់គាត់កំណត់គោលដៅបស់គាត់
គាត់នៅក្នុងដែលគាត់ត្រូវទេ។

៩៧ ឥឡូវនេះ: ជំនួយគឺជាឌីមសាក់នៅអីដែលសង្កែម ជាកស្ថុការដែលរឿងដែល
អ្នកមិនយើងទេ ត្រូវ មានអាម្មណ៍ ដូច្នៃនេះ បុរាណ ប៉ុន្តែដោយសេចក្តីជំនួយ
នៅពេលដែលគាត់បានព្រះបន្ទូល រាបញ្ញគាត់ចូលទៅក្នុងវិមារូមួយ
(យើងទេ?) ដែលទើរឱ្យរាជ្យជាការពិតសម្រាប់គាត់ រហូតដល់គាត់លួចចេមនាន
រានៅក្នុងដែលបស់គាត់។ គាត់ដឹងថាការនឹងកើតឡើង។

៩៨ ឥឡូវនេះ: មានរឿងដូចចាត់បំពេះសំណុរាលិន: នៅថ្ងៃនេះ: ស្ថិតិពិធីបុណ្យ
ជំមុជិក។ យើងទេ? ព្រះប្រឈមបាបី មនុស្សទាំងនេះនឹងទូលបុណ្យ

ព្រមដើម្បីកក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រឿស្តី ហើយប៉ុណ្ណោះ តាត់បានកំណត់សេចក្តីថ្លែងការណើចា ត្ថានមនុស្សណាម្ចាក់ សូម្យីតែទៅតាមការពិសោធន៍សុទ្ធតី មិនគូរបារ៉ែន គោលលទ្ធផលរាជក្រឹត្តិផែលតាត់បានបង្កែវនៅនោះទេ ដូច្នេះ បើខ្ញុំមកជាគ្វោះ អធិប្បាយ ធ្វើជាមួកបញ្ជី ជាបោក បុរីអ្នកដោយ បុសុម្យីតែទៅតាមឱយអង្គុចុះមក ហើយនឹងបង្កែវនៅក្នុងអ្នកឱយដែលជាសាក់ការនេះ ធ្វើ ហើយខ្ញុំមិនបានបង្ហាញប៉ែបជាជនឡើទូលបុណ្យព្រមដើម្បីកក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រឿស្តីទេ ខ្ញុំនឹងត្រូវបានរកយើងដោយគ្មែរចាត់សារក្នុងភ្នាយអំពីរឿងដែលបង្ហាញរាជរដ្ឋបាន

⁹⁹ ដូច្នេះខ្ញុំធ្វើចាតំក្បែរបានគេជាក់ចេះ។ មនុស្សគ្រប់ឲ្យនៅក្នុងព្រះគម្ពីបានទទួលបុណ្យព្រមដើម្បីកក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រឿស្តី ត្ថានពេលណាម្ចាក់បានជូនបុណ្យព្រមដើម្បីកក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រឿស្តីទេ? ត្ថាននរណាម្ចាក់ត្រូវប៉ែប់ព្រោះ ពួកគេទាំងអស់ត្រូវបានព្រមដ។

¹⁰⁰ ដូច្នេះខ្ញុំធ្វើចាន់ពេលដែលអ្នកពិតជា... ចំពោះសំណួររបស់អ្នក បងប្រុសជីមានកន្លែម ខ្ញុំធ្វើចា នៅពេលដែលព្រះជាមាសស់ត្រូវដ្ឋាបពីចិត្តបស់អ្នក... វានឹងមានមនុស្សរប់ពាន់នាក់ដែលបានទទួលបុណ្យព្រមដើម្បីកក្នុងព្រះនាមរបស់ព្រះយេស៊ូវ។ អ្នកត្រូវតែចុះទៅនឹងមនុស្សមានជាម្ចាក់ធ្វើពិតព្រោកដ ចាម្ចាក់ត្រូវតែដើរនៅក្នុងសេចក្តីដែលវិនិចននុការណូទាំងអស់ត្រូវក្រោះទៅក្រោះ នៅពេលអ្នកយើងរាយ អ្នកបានទទួលបុណ្យព្រមដើម្បីក! បើនេះខ្ញុំធ្វើចា វាគ្រាន់តែនៅក្នុងការបញ្ជាញមតិ ខាងក្រោមដែលបង្ហាញចាតិច្បាករាងក្នុងនៃព្រះគុណត្រូវបានធ្វើចិត្តហើយ។

¹⁰¹ ដូចត្រូវនឹងព្រះបានសង្គមដែលជាក់ចេះ។ បាននិយាយថា “ណុំអេ ចូលទៅក្នុងវា អ្នកនិងក្រុមគ្រូសារ និងគ្រូសាររបស់អ្នក។” ហើយពួកគេបានចូលទៅក្នុងវា តម្លៃវនេះខ្ញុំធ្វើចា បើមិនមានទូកជាក់នៅទៅនោះទេ ព្រះនឹងអនុញ្ញាតឡើងឱ្យនៅឯណីលើ កំណត់រៀងឱ្យនៅលើខ្លួន ហើយនឹងក្នុងការបង្ហាញពីក្នុងព្រះគុណ។ នៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រឿស្តី ព្រះជាមាសស់សព្វោះមនុស្សដោយព្រះគុណ។ នៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រឿស្តី តាមរយៈការបង្ហាញនេះគឺជាកិត្តិរិតដែលព្រះបានប្រទានឡើងឱ្យចូលទៅក្នុងវា ដើរ ពួកគេទាំងអស់ត្ថានទទួលបុណ្យព្រមដើម្បីកការណាមរបៀបនោះ។

102 ខ្ញុមិនបានទោសអ្នកដែលនៅទេ បើផ្តល់ភាគរៀនទៅក្រោមគោលការណ៍ ខ្ញុមិនបានស្រាវជ្រាវ វាក្រោមតែបង្ហាញចាត់បានស្រាវជ្រាវ ហើយ ការការបង្ហាញនេះក្រោម តម្លៃវនេះ ប្រហែលជាមិនត្រីមក្សា ទេ បង្ហាន។ ប្រសិនបើមិនមែនទេ ហើយហើយ យើងនឹងចូលដល់វានៅពេលធ្វើដោរទេ ជូនអីទេ

242. តួនលោកបុរីតី ៦:៤ ព្រាយឱកជំនះ មនុស្សបង់សំបើមកពីណា?

103 នោះជាសំណុរាយ លូណាស់។ នោះតើជាសំណុរាសមហេតុជាលោ។ តើមិនស្មើរបង់សំបើមកចាំងនេះមកពីណា? អ៊ដាមមិនមែនជាមនុស្សមាមជំងឺចាប់យើងដីងទេ ពីព្រោះព្រោះគម្ពុជាបានចែងចាយអញ្ញាំដៃ។ តាត់គ្រាន់តែជាមនុស្សមួយតាម្ភារាក់។ តើពួកគេមកពីណា? តម្លៃវនេះ—តម្លៃវនេះ: នេះជាបញ្ជាផីជំមួយ ហើយវាទីបំពេញបានប្រគល់ឱ្យខ្ញុំ។ វាស្ថិតនៅលើក្រដាសដំឡើ ហើយវាតាមអក្សរដំឡើ បុខ្ចោននៅលើក្រដាសសស។

104 តម្លៃវនេះ: មនុស្សបង់សំបើមកចាំងនេះ: ...ខ្ញុំធ្វើថាគាត់...និណាម្ភាក់នៅទីនេះកាលពីមិនយុបបុន្ណាន...វាប្រហែលជាយីសែបកិស។ ខ្ញុមិន—ខ្ញុមិននិយាយ តម្លៃវនេះទេ បង្ហានអ្នកបាអីព្រោះ ថាការជាយីសែបកិស។ បើផ្តល់ភាគរៀនទៅក្រោមគោលការណ៍ ស្រាវជ្រាវ បង្ហានបានប្រើប្រាស់បាន និយាយចាមនុស្សបង់សំបើមកចាំងនេះដែលនៅលើទីកដីពិតជានិញ្ញាបាលបស់ព្រោះ ដែលបានស្ថាប់—ទៅធ្វើនិយាយបស់សាកាតាំ ដូចដែលគាត់បានប្រាប់នៅក្នុង... នៅជិវិញ្ញុនស្ថីគី... ហើយវាតីជាទីក់ មីកេល...ព្រាយាមបង្កើតស្រាវជ្រាវម្មាយមី កែលនៅស្ថានស្ថីគី... ត្រូវបានបណ្តាញចេញ... កូនបស់ព្រោះចាំងនេះបានយើង កូនស្រីបស់មនុស្ស ហើយមនុស្សបង់ចាំងនេះនៅក្នុងស្រុកនាពេលនោះ ដែលពួកគេបានសង្គត់ខ្លួនចូលទៅក្នុងសាប់មាយមនុស្ស។ បើអ្នកធ្វើដូចចេះ អ្នកនឹងធ្វើទូសាកត់ដារាយជាអ្នកបង្កើត។ អ្នកមិនអាចធ្វើអញ្ញាបានទេ។

105 មិនលើសពីលោកបណ្តុក ស្តីដែលវានៅលើនៅដែលនឹង អតិថិជនីស្ស នៅលើពេពេបុជា។ គាត់និយាយចាត់បាយម្មាយនោះ... ពួកគេបានស្រាវជ្រាវ ពេពេបុជា ថ្វីនៃដារាយដូន ហើយពេមួយយុក្តាបានស្រាវជ្រាវ ហើយម្មាយទៀត បានដោះស្រាយ។ ហើយបន្ទាប់មកគាត់បាននិយាយចាត់បាយដែលព្រឹកបានស្រាវជ្រាវ គំរាងឱ្យព្រោះយេស៊ូវដែលជាអ្នកដឹកអារ៉ាប់បស់យើងដែលបានសុគត់ បើផ្តល់

ពៅពេដលបានដោះលែង តាំណាងឲ្យអារក្ស ដែលទទួលបាបបស់យើង ហើយ ទៅជាមួយនឹងវាអស់កំប្លាតានិច្ច។ តម្លៃវនេះ អ្នកយើងព្យាម ធមាមតាំងនីតិត្រ សេស្ថានដែ និភ័ននីមីសុវិញ្ញុ យ៉ាងមេច ខ្ញុមិននិយាយអ្នកអំពីបុរសដ៏អស្សារ្យនោះទេ គឺលោកបណ្ឌិត ស្តីតានី អ្នកតាត់គឺជាព្រះគីស្សានដែលឆ្លាត់ ឆ្លាត់ លូ មានរបៀបធំ ជាអ្នករៀង បីនេះចំពោះខ្ញុមិននិយាយ វាក្នាននីយទេ។ ពេលអ្នកធ្វើដូចខ្លះ អ្នកនឹងបុរាណលំអារក្ស។ ពួកគេ ទាំងពីរតាំណាងឲ្យការសុគត់ ការបញ្ចុះសុទ និងការសែន្ទៀងឲ្យបានបស់ព្រះគីស្ស។ ត្រង់កំណត់សុគត់នូវសំណែរការអំពីបាបបស់យើង ហើយបានយកអំពីបាបបស់យើង ទៅត្រាយ។ ទាំងពីរគឺជាប្រះគីស្ស។

¹⁰⁶ ដូច្បែះមនុស្សប្រជមិនដែលមកពីការសង្គត់ខ្លួនគេចូលទៅក្នុង។ មនុស្សប្រជំង់នេះជាក្នុងបស់ការអីនេះ ដែលខ្លួនជាសក្តុតស់ ដែលមិនទៅគ្រប់ទិន្នន័យ ជូលមនុស្សប្រុស បីនេះជាមនុស្សអស្សារ្យ មានចំ ដំជាងមនុស្សធ្លាតា។ ហើយជាកំនែងដែលក្នុងប្រុសទាំងនោះមក ពីព្រះពួកគេជាក្នុងបស់ការអីនេះ ពីព្រះពួកគេជាជានជាតិការណាននៅក្នុងការណាន ជាកំនែងដែលពួកគេមក។ ហើយនោះជាកំនែងដែលការអីនេះបានទៅ។ ហើយនោះគឺជាមិនយើងព្យាមទេ វាកំបញ្ញាកំពីពួកគេបស់ពីស់ដែរ។ វាបានដឹងត្រូវតាមការខុសត្រាបស់មនុស្សទាំងស្មុំ។ នោះជាប្រាប់បស់សក្តុតស់។ យើងព្យាមទេ?

¹⁰⁷ តម្លៃវនេះ—សំណុះអំពីពួកគេជាន់នោះគឺនៅទីនេះទេ ដូច្បែះយើងហើយ—យើងនឹងទៅដែលវា ហើយខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នកចងចាំពីរីនេះនៅក្នុងបិត្ត។ យើងព្យាមទេ? តម្លៃវនេះគ្រាន់តែដើម្បីផ្តល់ប្រភូនខ្លះ។

¹⁰⁸ យើងព្យាមទេ ពួកគេបាន—ពួកគេជាជានជាតិការណាន ជាមនុស្សប្រជំង់នេះ ពួកគេជាក្នុងបស់ការអីនេះ ដែលជាក្នុងពីស់។ ហើយសក្តុតស់ជាបុរសមានចំ ពួកគេ មហិមា មិនមែនជាសក្តុលូនទាល់តែសោះ វាក្នុតណាតស់។ វាគាមនុស្សសុទ្ធតែ បំជុំក្នុងចំណោមសក្តុតាបាន៖ ទាំងអស់។ ហើយវាតីជាមនុស្សតែម្នាក់តែ...

¹⁰⁹ យើងព្យាមទេ—ហេវនពីសក្តុទៅក្នុងនឹងមិនបង្ហាត់ពួកគេទាប់តែនោះ។ ពួកគេបានព្យាយាយភាមងហើយមួនរៀនទេ វាក្នុតនុងចំពោះយើងនឹងពេញលាយបស់ស្តី។ ហើយ តម្លៃវនេះ ពួកគេរកមិនយើងព្យាមទេ។ យកសក្តុស្សាមួយក្បាល វាគារបស់ដែលពួកគេអាចរកយើងសម្រាប់បុរស បុសក្តុស្សាបេក្ខវិទ្យា បុអ្នកខ្លះដែលជីតិដូចនឹងមនុស្ស

នោះ។ នៅពេលដែលព្រះជាម្តាស់នៅក្នុងការអើត្រីអស្សាប្របស់ទ្រង់ចាប់ផ្តើម ហដ្ឋីគ្រឿង បន្ទាប់មក ទ្រង់បានហដ្ឋីគ្រឿងស្ថិតិស្ថាប បន្ទាប់មក ទ្រង់បានហដ្ឋីគ្រឿងសំណើដៃឡើត សត្វ ហើយពួកគោបន្ទាយដើរហូតទាល់តែស្ថិតិស្ថាបយុបញ្ញមក និង ទៅជាស្ថាបយុប និងចុះទៅហេត្តវិទ្យា ហើយបន្ទាប់មកចូលទៅក្នុងទ្រង់នៃសត្វពស់ ហើយបន្ទាប់មកពីសត្វពសទៅជាបាបុរសម្ងាត់។

110 ហើយមនុស្សជាតិបានព្យាយាមស្ថើសែរក វិទ្យាសាស្ត្រព្យាយាមស្ថើសែរកដី តើ សត្វនេះជាអ្នី ដែលនៅក្រោកនិងមនុស្ស។ ហើយមនុស្សគឺជាសត្វ។ មនុស្ស ធ្វើក សាប់គឺសាប់សត្វ យើងដឹងហើយ។ យើងជាចិនិកសត្វ ដែលជាសត្វមានឈាម ភ្លាត យើងដឹងហើយ! បើនេនអ្វីដែលធ្វើឱ្យមានភាពខុសត្រូវ? សត្វមិនមានព្រាលីង ខាងក្នុងទេ បើនេនមនុស្សមាន។ សត្វមិនដឹងការខុសត្រូវទេ។

111 ផ្លូវពី មិនដឹងថាគ្នុងគ្រោពាក់អាការេ ហើយខ្ញុំមិនធ្វើថាការនឹងស្ថើកខាន្តីទៅហើ វារំលែក មិនមែនសាបព្រះទេ បើនេនវាដាតុចុងមនុស្សជាត់ចុះ។ យើងទេ?

112 តម្លៃវនេះ៖ មាន—មានកំន្លែងដែលវាមក។ នោះហើយជាកំន្លែងដែលយក្ស ទាំងនេះមក។ ព្យាកទេជាក្នុងរបស់សត្វពស់។

113 ហើយមើលនៅពេលដែលវាបានយើងទៅក្នុងស្ថានភាពនេះវាពី...សាតាំង បានចូលទៅក្នុងវា ហើយធ្វើឲ្យវាទើ... យើងទេ អំជាមិនបានរកយើងនៅទៀតីយ៉ា ទេ។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនដឹងពីរបៀបបើពាក្យទាំងនេះទេ។ វានឹងគ្រោនៅទីនេះជាម្ងាយ អ្នកទាំងអស់ត្រា បើនេនមានអ្នកខ្លួនវិវាទនៅទេ។ អ្នកដឹងទេ ព្យាកទេពេះតែព្យាយាម ព្យីសិស្សីម្ងាយ។ បើនេនមើល អំជាមិនដែលស្ថាល់ឱ្យវាបានគ្រួចគាត់ទេ។ វាមិនដែលមកកំន្លែងនោះទេ ហើយសាតាំងបានវាយគាត់នៅទីនោះ។ យើងទេ? ហើយពេលដែលនាងមាននៅពីរោះ៖ កំបានស្ថាល់នាង។ យើងនឹងដឹងអំពីសំណុរាយ បន្ទាប់នេះ៖ បុសំណុរាយម្ងាយក្នុងចំណោមសំណុរាយទាំងនេះ។ ខ្ញុំមិនដឹងថាការនៅឯណាន ទេ យើង...ខ្ញុំគ្រាន់តែយើងទៅនៅទីនេះ។ តម្លៃវនេះ៖ បើនេនមានកំន្លែងដែលមនុស្ស រួបជំមក។

243. បងប្រុស ប្រាណាបាកំ ជាជីគោរព តើក្នុងប្រុសប្រើទាំងអស់នៅអ្នកធ្វើដែល បានកើតជាអ្នីនឹងបានសង្គ្រោះដែរទេ?

¹¹⁴ អត់ទេ បង អត់ទេ ពួកគេប្រាកដជាមិនអរ្យើងទេ។ យើងទេដឹងចុះ—ដូចដែល ខ្ញុំបានចម្លងជាផីខ ឱ្យស្តីសី លើការកែត់សម្ងាត់នេះ “ព្រះមិនមានថាទេ (យើងទេ ទេ?) មានតែក្នុងប្រុសស្រី។” យើងទេ ពួកគេនឹងក្រែរកើតដូចខ្លួន និងមាយ របស់ពួកគេបានកើតមកពីព្រះវិញ្ញាបាយ។ យើងទេ? នោះហើយជាផីដែលធ្វើឱ្យ បុសភ្លាយជាមួនសុស្សី តីដោយសារព័ត៌មានការណ៍ដូចនេះបែងដែនដី កំណើតទីពីរបស់គ្មាន ដំបូងរបស់គ្មាននាំឱ្យគ្មានជាមួនសុស្សីដូចនេះបែងដែនដី កំណើតទីពីរបស់គ្មាន នាំការណ៍ដំបូងខាងវិញ្ញាបាយនៃស្ថិតិ។ យើងទេ? វាព្យាស់បុរាណតែ ព្រឹលឱង របស់គ្មាន មិនមែនសកិសម្បាងព្យាយេងព្យាយេងក្រោមប្រស់គ្មានទេ ការខាងក្រោមប្រស់គ្មាន តីអាមេណុករបស់គ្មាន គ្មាននៅតែមានអាមេណុក និងដឹងក្នុង ស្ថាល់សជាតិ និង ស្ថាប់ពុ បុន្ថែផ្តុកខាងក្រុងរបស់គ្មាន បំណងប្រាងប្រាងរបស់គ្មាន អីដែលដឹងព្យាយិកចិត្ត គ្មាន ត្រូវបានផ្ទាស់បុរាណជាមួយព្រះ។ យើងទេ?

¹¹⁵ តើឡើងនេះ: សូមចាំថា មធ្យាបាយពេតមួយគត់ដែលអាចកើតឡើងបានតី: ដូច នៅសម័យនាយកាហានឱ្យមានដោយ។ បូលបានប្រាប់ដែនជាកិច្ចមានំង គ្មាននឹងសី ឆ្នាំស ពេលគ្មានចង់ទាញរាល់សម្ងាត់ប៉ែប្រួល ព្រះព្រះជាមាស់បានអង្គនគកកដោយ ការរញ្ជួយដី គ្មានបាននិយាយថា “កំពើធ្វើបាបខ្លួននេះ ព្រះយើងទៅដែនស៊ូត្រានេះ ទីនេះ។” ក្រោកឡើង។ ហើយចង់ដឹងថាគ្មានកំរាបជើរីបាននៅ។ គ្មានបាននិយាយថា “ចូរព្រាកឡើង ហើយទទួលបុណ្យរួមមិត្តិក ដោយអំពារនៅ...ដោយព្រះនាមនៃ ព្រះអម្ចាស់ ហើយអ្នក និងអ្នកដូចរបស់អ្នកនឹងបានសង្គ្រោះ។” យើងទេ? ក្នុងនៃយ ធ្វើឡើតី “ធ្វើលើព្រះអម្ចាស់យេតុវិក្សិស្ស អ្នក និងអ្នកដូចរបស់អ្នកនឹងបាន សង្គ្រោះ។”

¹¹⁶ តើឡើងនេះយ៉ាងម៉ែប? ប្រសិនបើអ្នកដូចរបស់អ្នកធ្វើពាមរបៀបដែលអ្នកធ្វើ។ យើងទេ? អ្នកអធិស្ថាន ហើយច្បាយក្នុងរបស់អ្នកចំពោះព្រះ ហើយធ្វើលើព្រះ ដោយធ្វើថា ពួកគេនឹងបានសង្គ្រោះ។

¹¹⁷ ខ្ញុំទើបតែបានផ្តល់ការណ៍ជាមួយ របៀបក្នុងរបស់ខ្ញុំ។ យើងទេ? សូមច្បាយបង្គំព្រះ។ នៅពេលដែលនាយកោតាក្រុងត្រួច “ក្នុងជំទៅ-រានី” ហើយ នាយកោតាមួយក្រុងស្រីខ្លះនៅពេលយើងចេញទៅខោះនៅក្នុងជំបូង និង...រកសិង្វៈ ក្រុងស្រីខ្លះកំពុងរៀនក្រុង... ហើយក្នុងស្រីនេះ... ខ្ញុំមកទីមួយថ្ងៃ ហើយក្រុងស្រី នេះកំពុងអង្គុយលេងព្យាយុទ្ធដែលកំពុងលេងបទ វិកនិងរូប។ អរ្យើង វាគ្រប់គ្រាន់

ហើយសម្រាប់ខ្ញុំ! ដូច្នេះ ខ្ញុំបាននាងឡាតាំងពីនេះទៅយកពីនោះទៅ យើត្រឡើ? ហើយបន្ទាប់មកនាងបាននិយាយថា “មែនហើយ វាជាកកនៃនឹងតែមួយគត់ដែលខ្ញុំត្រូវទៅធ្វើនៅក្នុងខ្សោយ” (អ្នកដឹងពីរបៀបថា “រ៉ែមជំទង់អាស៊ី ទទួលបាន”)

¹¹⁸ ហើយខ្ញុំបាននិយាយ...ត្រូវបានគ្រប់ប្រព័ន្ធដែលការតាមរយៈការបង្ហាញ មនុស្សគ្រប់ប្រព័ន្ធដែលការតាមរយៈការបង្ហាញ អ្នកធ្លាប់ខ្ញុំក្នុងប៉ះ។ ហើយយើងត្រូវគិតពីគំនិតរបស់ពួកគោ។

¹¹⁹ ដូច្នេះ ប៉ុន្មានថ្វីក្រាយមក មួយរបស់នាងបានតាមរយៈការបង្ហាញដូច្នេះ ហើយនាងខ្លួន។ តុលាភនេះ នោះមិនមែនជាបិកទេ។ នាងបានចុះហើយទាក់ទៅហើយស្អៀវកំណ្មោះបែសរបោច្ចាតីដែលចាំង ទៅសាលាដូរ។

¹²⁰ ពេលនេះ ខ្ញុំគូរកំហកដោយត្រូវដែលខ្លួន ហើយដើរតាមនាងទៅមិននោះទេក្នុងទីផ្សារ ហើយសំនាងត្រូវបែមកិច្ចដោយមានចែងជីវិតនាង។ យើងទៅបីណ៍ខ្ញុំបានគិតថា “ចាំបន្ទិច ខ្ញុំត្រូវគិតគំនិតរបស់បីណ្ឌវា” យើងទេ? “តុលាភនេះ” ខ្ញុំបាននិយាយថា “ម៉ាក់ ខ្ញុំដឹងរឿងនោះ...” នាងបានដឹងយំ មែដារ។ ខ្ញុំបាននិយាយថា “ខ្ញុំដឹងថាអ្នកបានធ្វើអ្នកបែបប៉ាងដែលអ្នកអាចធ្វើបាន។ ខ្ញុំបានធ្វើទៅអស់ដែលខ្ញុំអាចធ្វើបាន។ តុលាភនេះ ប្រសិនបើការចេញពីដែលបស់យើង យើងត្រូវបានដំហានបន្ទាប់”

¹²¹ ដូចដែលស្រីនូវបានសរសៃយ៉ាងធ្វើមកណ្តុំនៅថ្ងៃមុន (រាជក៵នោះក្នុងសំណុរាលិន មួយក្នុងចំណោមសំណុរាលំង់នេះនៅទីនេះ) បាននិយាយថា “បងប្រុស ប្រាការ ហាំ អ្នកមិនមែនជាព្យារ៉ែមស្តីទៅមែនទេ?”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “មិនមែនទេ លោកស្រី។”

នាងបាននិយាយថា “យើងធ្វើថាអ្នកជាអ្នកគង់បានបស់យើង ប៉ុន្តែអ្នកគេងតែចង់បានបស់យើងទេ។ ការងារនៃអ្នកគង់បានបស់អ្នក។”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “ត្រូវហើយ នោះជាការពិត” យើងទេ?

¹²² ខ្ញុំបាននិយាយថា “មើលចុះ សម្ងាត់ តុលាភនេះក្រោរក្រោប់ខ្ញុំ។ វាទិបាកសម្រាប់អ្នកក្នុងការធ្វើវា ខ្ញុំជាបីនីសំអ្នក។ ប៉ុន្តែមានសុវត្ថិភាពផ្សេងប្រចេស និងជីវិត សម្រាប់តែពាក្យណែនាំមួយចំនួនប៉ុណ្ណោះ។ តុលាភនេះប្រសិនបើអ្នក... ខ្ញុំបាននិយាយជាមួយនាងកាលពីថ្ងៃមុន ហើយនាងទើបដែលចេញពីខ្ញុំ។”

¹²³ តុទ្ទីវនេះ ដើរកគិត មិនដែលធ្វើឱ្យបនេះជាក់ខ្ញេះទៅ យើងព្យាយេទេ? ហើយពេលមួយនាងនិយាយរឿងនេះ នាងបានទាត់ទ្វាហេហើយនិយាយថា “អ្នកវិនិងចាត់ខ្ញេះនឹងនៅទីនេះ ហើយត្រាយជាដាក្នុងដើងពេញមួយធីករបស់ខ្ញេះ?” ហើយបន្ទាស! នាងបានទាត់ទ្វាហេហើយចេញទៅទៅ នោះគឺជាអារក្សា។

¹²⁴ ខ្ញេះបានចាំបុងនៃធីករបស់នាង នាងបានយាំ យើងចូលទៅក្នុងហេដនិយជានេរហើយព្យាយោង ខ្ញេះនឹងដើងជាមួយនាងនៅតាមផ្លូវ ឧណា:ដែលមែនជាកំពុងព្យាយោង ហើយបន្ទាប់មកនាងនឹងដើងជាមួយនាងពេលខ្ញេះបានយំឡើង ត្រាន់តែយំហើយយំឡើតា ហើយចូលមួយនៃទីនេះនៅប្រទេសភាពាជា យំពេញមួយយប់ ហើយខ្ញេះមិនអាចសម្រាកនិងធ្វើឱ្យគ្រប់យ៉ាងបានទេ។ ខ្ញេះលូរនៅទីនោះ... តុទ្ទីវនេះ។ ហើយមានអ្នីមួយនិយាយមកខ្ញេះចាំបុងកិច្ចការប្រឈម្មីព្រះរបស់អ្នក។”

¹²⁵ ខ្ញេះបាននិយាយថា “ប្រគល់កុននោះមកដឹងខ្ញេះ” ខ្ញេះបាននិយាយថា “សាតំងើយ គ្នានិយាយព្រះនាមព្រះយេស៊ីវីតីស្ស ឯងដឹកដើងចេញពីនាងទេ។” នាងឈប់ភាមហើយមិនយំឡើតាំ នាងជាក្នុងដែលស្ថប់ស្ថាតបំជុកដែលខ្ញេះទូលបាន។ ចាប់ពីម៉ោងនោះមក វាបានបាត់ទៅ អ្នកត្រូវតែទទួល..អ្នកត្រូវតែមានវានៅក្នុងខ្លួនអ្នក មុនពេលអ្នកអាចធ្វើបាន!

ហើយបន្ទាប់មកនោះពេលដែលនាង...ហើយបន្ទាប់មកនោះ...នាងបានចាប់ធ្វើមីមា។ ហើយខ្ញេះបានយកមេជាប្រាំកំណលមួយម៉ោង។ ខ្ញេះបាននិយាយថា “មែនជាបឹកដើងចេញ។”

“ខ្ញេះ? នោះជាក្នុងរបស់ខ្ញេះ!”

¹²⁶ ខ្ញេះបាននិយាយថា “តើមិនធែនជាបរស់ខ្ញេះទប្បុ?” មិនអីទេ។ ខ្ញេះបាននិយាយថា “ប្រសិនបើនាងបានស្ថាប់នោះព្រឹកនេះ អ្នកត្រូវតែប្រគល់នាងទៅព្រះសម្រាប់គោលដៅដើរអស់កល្បរបស់នាង។ ហើយអ្នកបានជាបើងមិនអាចច្បាយនាងទេព្រះតុទ្ទីវនេះសម្រាប់ការធ្វើដំណើរបស់នាងនៅលើដើងដី?”

ហើយនាងបាននិយាយថា “មែនហើយ នោះជាក្នុងខ្ញេះ!”

ខ្ញេះបាននិយាយថា “វាបានបស់ខ្ញេះដីដីរ។”

ខ្ញេះបាននិយាយថា “តុទ្ទីវនេះអ្នកអាចយករបស់អ្នក...”

‘ខ្ញុំមិននិយាយអ្វីជាមួយនាងទេ?’

¹²⁷ ខ្ញុំបាននិយាយថា ‘ខ្ញុំមិនដែលនិយាយអ្វីដែទេ យើងនឹងណាយប់បន្ទាល់នាង ត្រាត់តែណាំនាង។ នាងត្រូវការមិត្តភកិ ហើយអ្នកគឺជាមួកដើម្បីជាមិត្តភកិ របស់នាង អ្នកនិងខ្ញុំ។ យើងជាជីវិតកម្មាយរបស់នាង។’

¹²⁸ ត្រូវទាំងនេះស្អាត់ប៉ូត្រូវការមិត្តភកិ។ បើគេមានមួយខីតុកនឹងនៅផ្ទះម៉ឺនប៉ែតែ ដីនូសឱ្យការបេញពីទីនេះនៅក្នុងអង្គសាលាដែលរាត់ពេញមួយយប់ និងអ្នីងិច្ឆេទនោះ នឹងមិនមាន—នឹងមិនមានកំហុសអនីតិដន។ យើងពី?

¹²⁹ ពួកគេបានបេញពីព្រះគម្ពីរ។ ពួកគេទាំងអស់ត្រូវបានទៅព្រះវិហារ ហើយបង្កើតហ្មមបុនកុនិងអ្នីងិច្ឆេទនោះ...យើងពី? អ្នកកំពុងព្យាយាមធ្វើឲ្យដូចជាការលើកទ្វីងរបស់សាតំដាក់ដីរឿងហុលិធមួន។ អ្នកមិនអាចនាំហុលិធមួនចូលក្នុងព្រះវិហារបានទេ អ្នកត្រូវតែទៅ...ខ្ញុំមាននីយប័ណ្ណនៅព្រះវិហារចូលហុលិធមួន អ្នកត្រូវតែនាំហុលិធមួនចូលដោយការនិយាយ។ យើងពី?

¹³⁰ ដូច្នេះ យើងនៅទីនោះលើកដួងដៃថ្ងៃយប់ព្រះ។ ខ្ញុំដឹងថានាងមានអាយុដែលប៉ាប្រាំបីឆ្នាំ នឹងនោះប៉ុន្មានថ្ងៃទៀត ហើយនាង...ហើយមួនស្សីប្រើដែលមានរីយ៍ប្រើដឹងគិតអំពីមិត្តបុស ហើយយើងបានរក្សានាងហុត។’ ខ្ញុំបាននិយាយថា ‘ខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនដែលចង់យើងពីបករោន។ ខ្ញុំចង់ជាក់នាងនៅក្នុងការិយាល័យនៅទីនេះ ធ្វើការដោយខ្លួន ខ្ញុំចង់យើងពីបករោនពេលពេញដោយព្រះវិញ្ញាបណ្ឌ និង—និង—ហើយសំនេះបែបនោះ។’

ហើយនាង...មែនហើយ យើងទាំងអស់ត្រូវចង់បានបែបនោះ។ នាងបាននិយាយថា ‘មែនហើយ យើងមិនអាចធ្វើវាបានទេ។’ បាននិយាយថា ‘នាងត្រាត់តែមិនស្ថាប់រាយ។’

¹³¹ ខ្ញុំបាននិយាយថា ‘ចាំបន្ទិច។’ យើងបានចិត្តឱ្យនាងតាមលទ្ធភាពដែលយើងអាចធ្វើបាន គទ្ធផ្លូវនេះជាក់នាងនៅក្នុងព្រះហាល្សីនៃព្រះ សូមជាក់នាង។’ ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា ‘ពេលនាងធ្វើអ្នកនិយាយថា ‘Becky, ជាទីស្របតាម្ធាន់, មាយមិនចង់ខ្សោយអ្នកធ្វើដូច្នេះ, ប៉ុន្មានខ្ញុំជាមិត្តរបស់អ្នក; ខ្ញុំនឹងនៅជាមួយអ្នក។’ យើងពី? ឱ្យនាងដឹងថាអ្នកស្រឡាត្រង់នាង។ នាងនឹងយកនរណាម្នាក់មកស្របាត្រង់នាង

ហើយវាអាចជាស្ថីខសទ៺” យើងទេ? ខ្ញុំបាននិយាយថា “អ្នកជាស្ថីផ្តល់សេចក្តី ស្រឡាញទៀតទេ” ខ្ញុំបាននិយាយថា “អូនសម្ងាត់ ស្ថាប់មេដូចជាប្រព័ន្ធពិច្ឆៃប្រព័ន្ធ បុំនុំមនុស្សមកគ្រប់កំនើង ហើយធ្វើការសេម្ងាស់ជាតាល់ខ្លួន និងឯើងធ្វើងទេ” ខ្ញុំបាននិយាយថា “ស្រាប់ខ្ញុំជាបីដីដឹងដឹងតាមរាល់រាល់ យើងជាតុកនឹងត្នាគម្រោះទៀតទេមក ក្រោមៗយើងជាបីប្រពន្ធបុំនុំយើងមិនដែលទ្វាយធ្វើងនោះទៀតទេឡើយទេ អ្នកត្រូវតែ ចាំថា នេះគឺជាព្រះនាមរបស់ព្រះអម្ចាស់!”

ដូច្នេះនាងបាននិយាយថា “ត្រីមត្រូវទេ”

យើងបានចុះហើយថ្មីថ្មី នាងបាននិយាយថា “យើងនឹងខ្ញុំគិតថា អ្នក នៅតែនិយាយថា ខ្ញុំមិនគូរម៉ោងទេ”

នៅវស្សែលនោះ នាងចូលមក។ នាងបាននិយាយថា “អត្ថិន ខ្ញុំគិតថា អ្នក នៅតែនិយាយថា ខ្ញុំមិនគូរម៉ោងទេ”

¹³² យើងបាននិយាយថា “អត្ថិន ខ្ញុំមិនដែលនិយាយអីអំពីវាទេ” បានបន្ទាត់ “អ្នកដឹងទេ ម្នាយមិនចង់ខ្សោយអ្នកដឹងថ្មីថ្មី ហើយអ្នកដឹងថាការដូចជាសម្ងាត់បាន របស់អ្នកអត្ថិន ពេលគាត់ពួម្យការនៅទីនោះលើងគ្រឿបឱកគិត-គ្រឿបឱកគិត ជាមួយក្រុងស្រី នោះទេ” បានបន្ទាត់ “ឥឡូវនេះ គាត់មិនចង់ខ្សោយអ្នកដឹងបែបនោះទេ ហើយយើងកិច្ច ចង់ខ្សោយអ្នកដឹងថ្មីថ្មីដែរ ដើម្បីកិច្ច បុំនុំ យើងគ្រាន់តែថ្មីយើងបំពេះព្រះអម្ចាស់ទេ ខ្ញុំចង់ខ្សោយអ្នកដឹងថាយើងស្រឡាញទៀតអ្នក។ ធ្វើអ្នកដឹងនៅត្រសលាប្បញ្ញត្តអ្នក។”

នាងកិច្ចករណីដឹងថា “យើងណាក់ខ្ញុំនឹងនៅទេ!”

បានបូចថា “មិនអីទេ កូនជាទីស្រឡាញទៀតទេ” ដូច្នេះបានទៅមុខ។ បាននិយាយថា “មិនអីទេ ខ្ញុំនឹងឃុំបំរាប់អាហារពេលណូចនៅពេលអ្នកត្រូវប់មកវិញទេ” នាងមិនបានទៅទេ! អត្ថិន នាងមិនដែលបានទៅកំណើនពីពេលនោះមក។ យើងទេ?

¹³³ មិនយុប៊ូនាននាងបានជួប ចច ហើយចចគឺជាប្រើស្ថាន។ ដែល—ដែលបានដោះស្រាយវានៅពេលនោះ។

¹³⁴ នាងកំពុងព្យាយាមប្រាប់លោកស្រីដី អំពីវានៅថ្ងៃមុន។ នាងបាននិយាយថា “អូ ខ្ញុំកាលបីដឹងអាក្រកកំណាស់ទេ” បានប្រាប់ថា “ថានិងម៉ាកំបានថ្មាយខ្ញុំចំពោះព្រះអម្ចាស់ទេ” បាននិយាយថា “វាក្រកកំណាស់ទេ” បុំនុំការដែល—នោះវាដូរសំរួល

សម្រាប់ពួកយើង។ យើងមិនចង់ខូចានជូនដោងនេះទេ។ យើងឡើទេ? សូមទ្វាក់ទៅដោនៈទេ។ មិនអែទេ។

244. បងប្រុស ប្រាណហាំ តីអូកគិតយ៉ាងណាច់ពោះពួកយើង... (អូ អូ! ខ្ញុំចំណានអារម្មណ៍នេះទេ។ ខ្ញុំមិនមែន... ខ្ញុំនឹងទុកវាទេលូក្រាយ បើនែនខ្ញុំ គិតថាខ្ញុំប្រើបាលជាអារកវាត់ដ៏រាយ ការសេរសេរដោយដែមនុស្សស្រី។ នាង ញាប់ជាមកពីរដុំ កេនកាតីពីព្រោះនាងមាន—សំបុត្រ កុសុមស ធំ លំន សុីម៉ែងតែទីនេះទេ។) បងប្រុសប្រាណហាំ តីអូកគិតយ៉ាងណាច់ពោះ បងប្រុសស្រីបានបែងប្រើបាលដែលស្សែរក្បុម្ពីប្រើបាលនេះ? តីវិនិចនុស នឹងខិបន្ទាល់បស់យើង ហើយធ្វើជាគំរូមិនុស្សស្រីបាប់យុវជនបស់យើង គ្មានក្រោមជំនួយបែងប្រើបាលនេះទេ? វាបាក់ផ្តុចជាទុំ-ខ្ញុំ... ដើម្បីមើលក្រោង... យើងស្សែរមានជម្លាក់ស្សែរក្បុម្ពីពេកខិបន្ទាល់ដែលដើរ។

¹³⁵ មិនចាមូកជាមូកណាមេ បងស្រី បុបងប្រុសជានរណា ខ្ញុំយល់ស្ថាបនីង អូកម្មយូរយកាតីយេ។ វាដាករអាម៉ាស់ម្មយ បើនែនប្រាប់ខ្ញុំពីអីដែលក្រោរធ្វើអំពីវា! ខ្ញុំអធិប្រាយយ៉ាងខ្ពស់ជាមេបែបខ្ញុំដែលបានបងប្រើបាល ពួកគេធ្វើជាចុច្ចាតា ដូចដូចនៅការ ការវិនិច្ឆ័យបស់ពួកគេ ព្រោះព្រោះបន្ទូលបានបេញ។ បាន ខ្ញុំពិតជាប្រជាធិបៈនីង ពួកគេនូវបស្សែរក្រោមពាក់ខិចខ្លឹមដែលមែលបោះពុម្ព... ខ្ញុំតួនកៅតិតត្បូងចំពោះក្នុង បស់ខ្ញុំ ដែកតិតិនឹងបែងប្រើបាល។ ខ្ញុំគិតថាគោតកោតកូចប៉ុនណាមេ... នោះគឺ... ខ្ញុំត្រាត់តែ ខិសនិងគោគប៉ុន្មាន ខ្ញុំមិនខ្ចោលបានប៉ុន្មាន។ ខ្ញុំតួនកៅតិតត្បូងចំពោះក្នុង កុមារ ហើយអូកក្រោរកំករពូជ្រុំពួកគេ បើនែនពេលនិយាយដល់មនុស្សស្រី មានវីសាលិន៍នៅទីនោះទេ។ យើងឡើទេ?

¹³⁶ មិនចង់ឱ្យបែះពាល់អារម្មណ៍ទេទូរវិនេះ: ខ្ញុំត្រាត់តែធ្វើយសំណុរាលោ។ អូកសូរខ្ញុំ ពីចិត្តរបស់អូក ខ្ញុំប្រាប់អូកពីចិត្តរបស់ខ្ញុំ។ ប្រសិនបើអូកករយើងឡើដំណោះស្រាយ ខ្ញុំ—សូមមកប្រាប់ខ្ញុំ ខ្ញុំនឹងប្រាកដថារាក ប្រសិនបើខ្ញុំអាចធ្វើអូម្បយអំពីវា។

¹³⁷ ដូចអ្នកខ្លួនឯងឱ្យបាយកាលពីថ្ងៃមុនថា “ខ្ញុំប្រាប់អូកចុះៗ បងប្រុស ប្រាណហាំ” បានឱ្យបាយថា “ខ្ញុំប្រាប់អូកពីអីដែលអំជាម និងអំពី...” បានបន្ទាត់ វាគ្រាត់តែ ជាការពិត ពួកគេមាននៅផ្ទោះមួយ!“ ហើយខ្ញុំបានកត់សម្ងាត់បើបានបាននៅក្នុង ពួកគេនិយាយថាពួកគេមានវីសាលិន៍នៅទីនោះទេ។ ពួកគេនិយាយថាពួកគេមានវីសាលិន៍នៅទីនោះទេ។ ខ្ញុំធ្វើថាក្នុងបានគេ

ហេវចាមីមួយ? [បងប្រុសម្នាក់និយាយថា “អារ៉ីកខុត”—អីដឹង? អារ៉ីកខុត បាន វាតាងផ្លូវអារ៉ីកខុតដែលគេបរិភាគ។ មែនហើយ វាសិល់ពេលដែលត្រូវផ្តល់ការកំណត់ អារ៉ីកខុត មួងឡើត ប្រសិនបើវាដើម្បីឱ្យពុកគេដឹងថាថុកគេស្រាត។ យើងទេ?

245. បងប្រុស ប្រាណហា ខ្លួនទទួលយកសារបស់ព្រះនៅថ្ងៃនេះ៖ ហើយ ក្នុងប្រុសបស់យើងធែងដើរ។ ហើយយើងទាំងពីរនាក់បានទទួលបុណ្យ ដែលដឹងថាគ្នុងព្រះនាន់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ិវត្រីស្អា បីរបស់ខ្លួន បីរបស់ខ្លួន មិនបានទទួលយកសារនេះទេ ហើយកំពុងប្រសាន់នឹងសារនេះ។ ហើយ គាត់បានមានកុធបេលបេក្ខុនប្រុសបស់យើង ហើយកំពុងនាំគាត់ទៅ ព្រះវិហាយមេគ្គីស្អា គាត់ចង់ឲ្យខ្លួនព្រះវិហាយជាមួយគាត់ ពេលយើង មិនបានថ្វាយបង្កែារនៅពេលខោចាសមេនោះ។ ពីរឯកជាការត្រីមក្បែសម្រាប់ ខ្លួនដែលទៅជាមួយគាត់ បុគ្គលូប្រសើរដារាងដើម្បីនៅក្រោនិភាគយនោះ?

¹³⁸ ឥឡូវនេះ៖ បងប្រុសជាឌីស៊ិស្សឆ្នាំ៣៧០៩៖ នានាចិនបានចុះឈ្មោះនៅថ្ងៃនេះទេ បីនៅក្នុងប្រុសជាមួកកំពុងស្ថាប់សំណុំរបស់អ្នក ប្រសិនបើអ្នកមិនស្ថាប់ទេ អ្នកនឹងត្រូវរោងចាប់ផ្តើមជាមួយបីរបស់អ្នក បីនៅក្នុងកំពុងគីឡូដីដើម្បីដែលត្រូវកគកកំពុង ធ្វើ។ មិនអ្នកត្រូវតែស្រួលបញ្ចូលបីរបស់អ្នក ហើយសេចក្តីស្រួលបញ្ចូលតីជាអ្នកដែលត្រូវធ្វើការ។ អ្នកគ្រាន់តែប្រពិតិត្របាកដ គាត់នឹងពុសកប្រសិនបើមានអ្នកនៅក្នុងគាត់។

¹³⁹ កំចុលរួមក្នុងនិភាគយបស់ពុកគោ។ ទ្រង់មានបន្ទូលថា “នៅឱ្យឆ្លាយពីនិភាគយនោះ។” កំចុលរួមជាមួយវា ទៅក្នុងការ ប្រសិនបើអ្នកមិនអាចបានសំបុងទាំងមូលទេ យកគាត់កណ្តាលលក់បាន បើមិនអាចបានពាក់កណ្តាលបានទេ ត្រីមកំចុលរួមបំណែកក់បាន។ យើងទេ យើងទេ? បីនៅនោះជាឌីដែលអ្នកនឹងឈួបេះបីរបស់អ្នកជាយធ្វើដូចម្នេះ។ កំព្រឹងតែក្រោម នោះគាត់នឹងដឹងថាគាត់មានព្រឹនដួចអ្នកមានដីរោះ យើងទេ? បីនៅនោះពេលដែលអ្នកអាចចង្វារូវអ្នកដែលអ្នកមាន ដែលគាត់មិនមាន នោះ នឹងធ្វើឱ្យគាត់ពុសកប្រានចង់ដើម្បីដួចអ្នក។ កិយាយបិសុទ្ធដើម្បីទៅបិសុទ្ធដើម្បី។

¹⁴⁰ នោះគ្រាន់តែជាឌីបុណ្យនាមបីណ្ឌាបោះ។ ដូច្នេះខ្លួនទៅបានយុលិះវា បីនៅយើងគ្រាន់តែចង់ផ្តល់ការកំណត់ឱ្យបានព្រឹនតាមដែលយើងអាចធ្វើបាន ព្រមទាំង យើងទេខ្លួនទៅបានបរិបាលម៉ែនពីនោះថាបីណ្ឌាបោះ។ មិនអីទេ។

246. បងប្បស ប្រាណហា ខ្ញុំដើរដែលអ្នកបង្កែវជាយអស់ពីចិត្ត។ វា ធ្វើឱ្យពួសិងខ្ញុំវីរី ទៅ: យ៉ាងណាក់ជាយ ប្រពន្ធសិងក្នុងរបស់ខ្ញុំមិនសហ្ថយចិត្តនឹងព្រះបន្ទូលនោះទេ។ អ្នកគិតិនចង់បំបែកខ្លួនចេញពីទំនាក់ទំនាក់ ជាមួយខ្លួនទេ។ អ្នកបាននិយាយថាយើងគូវតែទាមទាររបស់យើង—ទាមទារក្នុងសាររបស់យើង។ ខ្ញុំយើងចូលចិត្តពីបានដើរ ហាក់ជូចជាតុកគិតិនរៀនសម្រាប់ព្រះបន្ទូល ប្រកាសក្នុងព្រះបន្ទូល។ តើរឿងបែស់ខ្ញុំជាអ្វី? តើខ្ញុំទាមទាររួចរាល់ ហើយឈុំប្រកើតឡើងព្រះបន្ទូល។ ហើយពេញចិត្តនឹងស្ថានភាពដែលខ្ញុំយើងខ្លួនឯង? ខ្ញុំសូមការពារសិរិចំពោះការណាតាំរបស់អ្នក បងប្បស ប្រាណហា ហា។

141 សូមព្រះប្រទានពដល់អ្នក បងប្បស ប្រុបងស្រើបែស់ខ្ញុំ អ្នកណាក់ជាយដែលអ្នករាជជាតា។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំនិងថ្នាក់ពីរបានប្រទានមកខ្ញុំ និងមករកខ្ញុំ។ យើងចូលទៅដោយសារតែ អ្នកដែលព្រះបិតាបានប្រទានមកខ្ញុំ និងមករកខ្ញុំ។ យើងចូលទៅតុល្យនេះ: រឿងតែម្មយកតែសម្រាប់អ្នកធ្វើ...

142 វាពើឱ្យចិត្តខ្ញុំការយ៉ែមនដល់ទីនៅដែលទីនៅចុះជាយយើងចូលបានដីសងក៍ត ទាំងនេះ។ នេះ... ខ្ញុំបានចុះទៅកាន់លោកបិកយើ។ តាត់បាននិយាយថា “បីណីតើអ្នកដឹងទេ? ខ្ញុំចិត្តឱ្យក្រុមដំនីរបស់អ្នករាល់ទីនៅអាជិក” ពេលបួបអាជីល់ចំណុចិតិបីរយជាតុំរាល់ទីអាជិក។ យើងចូលទៅដោយខ្ញុំបានចេញពីនៅទីនេះ: ហើយបុសម្នាក់នេះនៅទីនេះ: សុភាពបុរសនេះនៅទីនេះ—ដូច: កសិត្តាន ជាបុរសល្អណាស់។ ខ្ញុំបានដូចបាត់។ តាត់បាននិយាយថា...

ខ្ញុំបាននិយាយថា “នោះពីតាមដាលូណាស់។” ខ្ញុំបាននិយាយថា “ខ្ញុំសូមធ្វើដំណើរការចុំចាប់ពេលបន្ទូលរក្សារឿងទាំងអស់ឱ្យនៅឆ្ងាយពីនោះ។ អ្នកទាំងអស់ដែលបន្ទូលនៅទីនោះ។”

តាត់បាននិយាយថា “បាន បងប្បសប្រាណហា”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “តើតាត់ស្ថាល់ខ្ញុំជាយរៀបណារ?” យើងចូលទៅដោយខ្ញុំបាននិយាយថា “តើអ្នកស្ថាល់ខ្ញុំជាយរៀបណារ?”

តាត់បាននិយាយថា “ខ្ញុណាល់អ្នក” បាននិយាយថា “ខ្ញុផ្គល់អាហារដែល ក្រោមដំនាំទាំងមូលបស់អ្នកនៅទីនេះរួចរាល់ថ្វោអាទិញ្ញ...មែនហើយ” តាត់បាន និយាយថា “ហើយខ្ញុចង់ប្រាប់អ្នកពីរឿងមួយ៖ ពួកគេជាមនុស្សណាស់។ ពួកគេ ជាមនុស្សណូ!”

¹⁴³ យើងទេ ដែលធ្វើឱ្យខ្ញុមានអាមេណុណ្ឌលូ។ អ្នកជាក្តីនៃវរបស់ខ្ញុ។ យើងទេ? ពេលពួកគុនធ្វើឱ្យបិត្តលូ ធ្វើឱ្យបានអាមេណុណ្ឌលូមែនទេន។ យើងទេ? ដូច្នេះ អ្នកយល់។

¹⁴⁴ តុល្យវិនេះ តុល្យវិនេះ ម្នាយ នៅពេលដែល...បង្កសិនបស់ខ្ញុ ប្រសិនបើនី បស់អ្នកចង់ឱ្យអ្នកចុះទៅព្រះវិហាយអគ្គិស្ស នោះអ្នកទៅចុះ។ អ្នកប្រហែលជាថីនបាននំបុងទាំងមូលទេ បីនេនប្រសិនបើពួកគេថែមទាំងនិយាយថា ពួកគេធ្វើ ថាប្រះយេស៊ូគ្រឹសុទិន្នន័យប្រាប់ព្រះ នោះអ្នកកើតឡើងដើម្បី ពីព្រះយើងកើតឡើងដើម្បី ដូច្នេះដែរ។ តុល្យវិនេះ យើងពួកគេនឹងទៅលើការតាមតីនិងរឿងរឿងដើម្បីរៀបចំតាមតីនិងរឿងរឿងទេ។ ហើយនៅក្នុងនោះអ្នកត្រាន់តែបង្កប់ពីភាពនំបុងប្រើបានជាង។ យើងទេ? ហើយនៅក្នុងនោះអ្នកត្រាន់តែបង្កប់ពីភាពនំបុងប្រើបានជាង។ ហើយប្រសិនបើអ្នកមិនទាន់បាន វា បង្កសិរិទិម្រោច្បាប់ សូមអធិស្ឋានបញ្ជីតិចលីវាមកដល់អ្នក ថាអ្នកនឹងមិន ចាំបាច់ជាក្តីសិបុន្តិមិត្តទេ ព្រះនៅពេលដែលអ្នកធ្វើអញ្ញាំង វាមិនមែនជាការពិត ទេ។ បីនេសំអ្នកអារប្រាប់បាន។ បីនេនអ្នក នៅពេលដែលអ្នកពិតជាបានអធិស្ឋាន ទៅកាន់កំនែងមួយ រហូតដល់ជីវិតបស់អ្នកពេរពេញជាយករដ្ឋនៃព្រះអង់ សរ្បោះ នោះវានឹងធ្វើឱ្យមានទំនាក់ទំនង។ “ប្រសិនបើខ្ញុត្រូវបានលើកឡើង ខ្ញុ នឹងនាថ្ងៃមនុស្សទាំងអស់មករកខ្ញុ។” ខ្ញុនឹងទៅ ត្រូវប្រុងប្រយ័ត្នពិតប្រាកដ។ កំ ចូលព្រះវិហាយរបស់គេ! សូមកាំធ្វើដូច្នេះ អ្នកមិនចូលរួមក្រោមដំនាំបស់ពួកគេទេ បីនេន បន្ទាន់ទេ!

247. បង្កប់ព្រោះណាប់ នោះជាសំណុំមួយដែលធ្វើឱ្យយើងជាប្រើបាននាក់ឆ្លល់ នៅទីនេះ។ មួយ—នៅលើ—នៅលើ (អត់ទាលបិយខ្ញុ) នៅលើឱ្យរាត់ មួយចំនួនដែលអ្នកនិយាយពេកពីជនជាតិយុជ្ជាប់ដែលព្រះបានសរ្បោះ បន្ទាប់ពីក្នុងក្រោមម៉ោងព្រះបានលើកឡើង។ (ហើយវាតែខ្សោត់។) សូមទន្លេល យ៉ាងពេញលេញអំពីសាសន៍ដើម្បីដែលមិនចូលទៅក្នុងការបើកឡើង។ ខ្ញុ

គិតថាអ្នកបាននិយាយចាសសន៍ដែលនៅសេសសល់បានផ្តល់ការពេញចិត្តទៅក្នុងការប្រើប្រាស់សាសន៍ជាមុនការនៃសាសន៍យុជា...ពេលទ្រង់ប្រើប្រាស់សាសន៍ជាមុនការនៃសាសន៍យុជា ពេលនោះគ្មានខិកសាសន៍រៀបចំសម្រាប់សាសន៍ដែលផ្តល់ការពេញចិត្តទៅបានសង្គ្រោះ គិតមានពេសាសន៍ដែលផ្តល់បានសង្គ្រោះប៉ុណ្ណោះ បើនូវមិនបានទទួលបានចូលចិត្តចុងក្រាមទូទៅទៅនៅ ហើយបន្ទាប់មកក្រោបានសង្គ្រោះនៅទីបញ្ហាប់។ តើនេះក្នុងទីតាំងដូចម្នេរណ៍? សូមពន្លាលីព្រោះអ្នកបាននិយាយថានឹងមានចំនួនគិតគូចបើណ្ណោះក្នុងការលើកឡើង។ ចុះមនុស្សដែលធ្វើបើព្រះអម្ចាស់—ធ្វើបើព្រះអម្ចាស់តម្លៃវិញ និងវិដី...ហើយមិនធ្វើរបៀបដែលអ្នកជ្មាយសម្រាប់សារចិត្តបញ្ហាប់នេះទេ? តើពួកគេនឹងក្រោបានសង្គ្រោះទេ? ហើយបន្ទាប់មកបង្រៀបានចុះហត្ថលេខាបើណ្ណោះរបស់នាង។

¹⁴⁵ ឥឡូវនេះ សំណុរាលូណាស់។ ឥឡូវនេះកំនើងដំបូង ភាពច្របុកប្របល់តី នេះជាដីដែលខ្ញុំបាននិយាយអំពីចិត្តរបស់សាសន៍ដែលក្រោបានកន្លែងដុំតិ នៅពេលគ្រាលុក្ខុងក្រោឡូវនៅ។ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំមិនយើរូសាសន៍ដែលនៅក្នុងព្រះគម្ពីទេ... កុនក្រម៉ាសាសន៍ដែល កុនក្រម៉ាមិនមែនជាក្រមដំនុំសាសន៍ដែលទេឥឡូវនេះ ក្រមដំនុំសាសន៍ដែលនឹងផ្តល់ការពេញចិត្តទៅក្នុងក្រោឡូវនៅ (យើរូទេ?) បើនូវមិនមែនសម្រាប់ពួកគេទេ... យើរូទេ កុនក្រម៉ាក្រោបានធ្វើសង្គម ពួកគេផ្តល់ការពេញចិត្តទៅក្នុងការលើកឡើង។ ពួកគេក្រោបានធ្លាក់បូង និងដកចេញពីគិតការលោក។ យើរូទេ? ឥឡូវនេះ ខ្ញុំនឹងពន្លាលីក្នុងសំណុរាមួយបំន្លែមឡើតាមនៅទីនេះ ដោយនាំយកវាតិ ឬឯងីទីឡើងមក ហើយអ្នកនឹងយើរូត្រូវដែលរាយការនៃយកវាតិជាការបានសំខុំនៃការការពេលការយោប់។ យើរូទេ?

¹⁴⁶ ឥឡូវនេះសូមកត់សម្ងាត់។ ឥឡូវនេះ ជនជាតិយុជាដែលនៅសេសសល់គឺជាអ្នកដែលនឹងក្រោបានហោកពីរូប គឺអារិយ៉ា និងម៉ែស់។

¹⁴⁷ ឥឡូវនេះ នេះជាតិគិតធ្លាក់ខ្លួនរបស់ខ្ញុំ បង្គុនអ្នកបិមីព្រះ តាមវិធីធ្លាក់របស់ខ្ញុំដែលខ្ញុំមានអាមូណាទា ព្រះវិញ្ញាបិសុទ្ធបានបើកសំអ្នងដល់ខ្ញុំ។

¹⁴⁸ ឥឡូវនេះ ពីរបន្ទាប់នឹងកែតឡើងគឺជនជាតិយុជា បុជាសាសន៍ដែលដែលបើកសំរាប់ជាមួយនឹងអ្នកជុំឡើតនៃសាសន៍

ដែល ក្នុងក្រមុំនើសតាំងដែលបានចុះតាមរយៈសម័យគាល ព្រៃជាប់នៅក្នុង វគ្គមានបេស់ព្រះគ្រឿងស្តីនៅសាន្តរីទៅ អ្នកស្ថាប់ដើរឡើង អ្នកដែលនៅមានជីវិត និងនៅសល់ក្នុងបានត្រួសៗប្រុា ហើយពួកគេក្នុងបានលើកឡើងទាំងអស់ត្រានៅ លើអាកាសដើម្បីជួបព្រះអម្ចាស់។ បន្ទាប់មកដោយសារវិធី...

¹⁴⁹ បន្ទាប់ពីពីជិះមួលការក្នុងសិរីលូ ព្រះយេស៊ូវាបានយាងឡើងទៅលើមេយ ព្រះយេស៊ូវាយាងមកដែនដីវិញ ហើយឡើងទ្វាក្រសួងស្ថាល់ឡ្ងង់ នៅក្នុងប្រគល់ ដូចជាយូវិសបានបង្ហាញឡើងគាត់ដល់បង្គុនបស់គាត់ស្ថាល់។ ហើយប្រពន្ធបស់គាត់ ត្រានសាសនីដើមីណាម្មាក់ទេ ក្បាតីយូវិសបំភ័ម្ពាក់នៃ ពេលដែលគាត់បានបង្ហាញឡើងដល់បង្គុនបស់គាត់។ ពេលនេះយេល់ហើយប្រពន្ធ?

¹⁵⁰ គាត់បានបញ្ជាន...សូម្បីពេកវិយាល់នៅក្នុងវិង កំជាប្រគល់នៅក្នុងក្រមុំនឹង នៅក្នុងវិងក្នុងសិរីលូគាល់នោះដោរា បន្ទាប់មក ព្រះយេស៊ូវាលើឱ្យសាសន៍យុជាស្ថាល់ឡ្ងងវិញ (យើងឡើទេ?) បន្ទាប់ពីពីជិះមួលការបើឆ្លើកនូវខ្លួន៖ និង—និង—និងបញ្ចប់បស់យើកូប ដែលយើ: ពេលបើឆ្លើកនូវខ្លួន៖ ជាបុងសប្តាហ៍ទីចិត្តសិប់នៃជានីយើល។ ព្រះមែសូវិនិងក្រោរកាត់បាលនៅកណ្តាល..ហើយឡើងបានទាយបើឆ្លើកនូវខ្លួន៖ ហើយ ក្រោរគិតកាត់បាល។ បន្ទាប់មក នៅសល់បើឆ្លើកនូវខ្លួន៖ ឡើតសរម្បាប់រហារបស់គេ តីមួយៗ និងអលីយ៉ា បន្ទាប់មក នៅចុងបញ្ចប់នៃចិត្តសិប់ឡើងបស់ពួកគេ ដូចដែលបានកំណត់មកបើប្រជាផន្ធន ដូចដែលជានីយើលបាននិយាយ បន្ទាប់មក នៅចុងបញ្ចប់នៃចិត្តសិប់ឡើងនោះ ព្រះយេស៊ូវាក្នុងបង្ហាញឡើងទ្វាក្រសួងស្ថាល់។ ឡើងដាក់ត្រានអង្គម្មាស់ដែលគួរយាងមកការនៃសាសន៍យុជាតា។ យើងឡើទេ?

¹⁵¹ តុទ្ទរវនេះ ហើយបន្ទាប់មកនៅពេលនោះ...យើងឡើទេ ក្នុងក្រមុំសាសនីដើមីនៅស្ថាល់ ហើយព្រហ្មចាតិវិដែលកំពុងដោកលក់ ព្រហ្មចាតិសាសនីដើមី មិនក្នុងបានសង្រោះក្នុងអំឡុងពេលនោះទេ នាងបានក្នុងក្នុងក្រមុំ។ ហើយនាងក្នុងតំណែងកាត់គ្រានៅក្នុងបុំណុំនាង៖ ហើយបន្ទាប់ពេលដែលកំណត់ការបសិទ្ធភាព ដោយសារកំណត់នាងបានបដិសេរព្រះគ្រឿង ដែលជាប្រះបន្ទូល សម្រាប់ការបេឡូឡូបស់នាង។ ពេលនោះ នាងក្នុងឡើងឡើងឡើងឡើងឡើងឡើង បីនៅក្នុងក្រមុំដែលបានត្រាយទៅជាប្រះបន្ទូល ដង្វាយឡើនពេញលេញព្រះបានឡើងពីព្រះគ្រឿង ពីព្រះគ្រឿងជាប្រះបន្ទូល។ កាយនោះក្នុង

បានដោះចេញ ហើយកាលណាបុរាណនៅត្រូវបានដោះចេញ ក្នុងក្រម៉ាស្តិតនៅ គុងបុរាណនោះ ពីព្រោះវាគារជាក្រុមបន្ទូល។ អាម៉ែន! អ្នកមើលយើងរាយទេ?

152 នៅពេលដែលព្រោះយេស៊ូវិវងទុកនៃគុងបុរាណនោះ ត្រូវបានដោឡូក... ពីព្រោះបុរាសនិងស្រីតិជាមនុស្សម្នាក់។ ដោរ៉ាត្រូវបានដកចេញពីអំជាម និងក្រមដំនុំ... តើមានអីកើតឡើង? ព្រោះបានបើកចំហេងនៃ—អំជាម ហើយបានយកមិត្តមាត្រាដោម្នាក់ចេញពីទីនោះ ដែលជាក្នុងក្រម៉ា ហើយព្រោះជាម្នាស់បានបើកចំហេងនៃព្រោះយេស៊ូវិវងកាលវីរី ហើយបានយកក្នុងក្រម៉ាចេញ។ យើងរាយទេ? ហើយនៅពេលដែលព្រោះយេស៊ូវិវងសុគត្រនៅកាលវីរី... សូមចំថាក្នុងនៃក្រម៉ាមិន ត្រូវបានយកចេញពីការការយករហូតដល់សាកសពស្តាប់។ ត្រូវបានសុគត្រនៅ ហើយ ហើយគឺនឹងបំបាក់ដើរបែងបស់ត្រូវ។ ហើយហាការបានវែងចា “នឹងមិនមានការបាក់ស្តីដឹងមួយណាមេដ្ឋីយៈ” ដូច្នេះ ពួកគេបានទាញឲ្យមេកដើម្បីបំបាក់ដើរ ហើយបុរាសម្នាក់បានឡើងឡើកាស់លំពេង ហើយបាក់វាទៅលើបេះដឹងរបស់ត្រូវ ទីក និងឈូមបានចេញមក។ ត្រូវបានសុគត្រនៅហើយ។ នាងត្រូវបានរបានលោកសោះនៅគុងបុរាណហើយចេញចោរហើយ។ នាងចូលយកលទ្ធផិនិាយជាដើម ហើយ បីនេះពួកដំនុំសាសន៍ដើម្បីដែលគ្រាន់តែធ្វើលើត្រូវ។ ហើយទូលយកលទ្ធផិនិាយជាដើម ហើយនៅតែ...

153 ដូចមនុស្សកំសំតំម្លាក់នេះនិយាយថា: “បីនឹងក្នុងនាង ពួកគេនៅតែស្រែទ្វាយៗ របស់លោកីយ និងមិនបែបនោះ...” យើងរាយទេ ពួកគេមិនបានទូលយកការរបានសោះនៅទៅ ព្រោះនៅពេលដែលអ្នកដើរពីរីង វានិងសម្រាប់អ្នកដើរ ស្ថិតិយប្រភិត្តិ។ “អ្នកដែលកើតមកពីព្រោះ មិនបានត្រូវអំពើបាបឡើយ។” ត្រូវបំណងប្រាជ្ញាអីសោះក្នុងលោកសម្រាប់អីទីក្នុងលោកនេះ។

154 ព្រោះយេស៊ូវិវងព្រោះបន្ទូលចា “អ្នកដែលស្រែទ្វាយៗលោកីយ (កិ សុ ស តិទ្វូរនិះ) បូរប់ក្នុងលោកីយ នោះសេចក្តីស្រែទ្វាយៗរបស់ព្រោះមិនមាននៅគុងខ្លួនគាត់ឡើយ។” គាត់មិនស្រលាយៗគុងកំលោះទេ។ យើងរាយទេ? ដូច្នេះហើយនាងត្រូវបង់ពិនិយនោះ ហើយមិនមែន... នាងមិនត្រូវបានសង្ឃារៈក្នុងអំឡុងពេលនោះទេ ពេលនេះនាងបានសង្ឃារៈពីសេចក្តីស្រាប់អំឡុងពេលនោះ បីនេះនាងនឹងត្រូវ

ផ្លួនកាត់គ្រាញក្នុងទនាសម្រាប់ការបេន្ទូត។ យើង្វីដែលខ្ចោមនេះយេទេ? តុទ្ទវិនេះ តុទ្ទវិនេះ នៅទីនោះ ខ្ញុំធ្វើចាប់រាយដោយសំណុំនៅទីនោះ។

¹⁵⁵ តើការបេន្ទូលមានអ្នីដែរដោរទៀតនៅទីនោះ។

សូមពន្លាល្អ ព្រះអ្នកបាននឹងយាយថានឹងមានចំនួនកិច្ចចចូលប៉ុណ្ណារៈក្នុងការ លើកឡើង។

នោះគឺជាបស់ទាំងនេះនៅក្រោមដែលដឹងត្រូវដ្ឋានសំបុរាណ ព្រះយេស៊ូវបាន ព្រះបន្ទូលចាំ “តើដើម្បីដែលនាំទេនឹងជីវិត នោះគូច ហើយចង់រីក កំមានមនុស្ស តិចណាស់ដែលរកដួរនោះយើង្វី។”

ឯះមនុស្សដែលធ្វើបើព្រះអ្នកសំតុទ្ទវិនេះ ហើយមិន...ហើយមិនធ្វើតាម វិធីដែលអ្នកអធិប្បាយវិញ (ពួកគេមិនចាំបាច់ធ្វើវិងនេះទេ។ ពួកគេមិន ចាំបាច់ធ្វើតាមរបៀបដែលខ្ចោមអធិប្បាយនោះទេ។ យើង្វីទេ? មិនបាច់ធ្វើ នោះទេ) ...ជីវិតថ្មីចិត្តធម្មាយនៃសារ។ តើពួកគេនឹងបានសង្គមៗទេ?

¹⁵⁶ បាន ប្រសិនបើពួកគេធ្វើព្រះអ្នកសំ។ យើង្វីទេ? ហើយប្រសិនបើពួកគេ —ប្រសិនបើពួកគេមិនយល់ប្រប ហើយនឹងយាយថា “ខ្ចោមធ្វើច្រេងដោយ ប្រាបន្ទូលទេ។ ខ្ចោមធ្វើច្រេងនេះក្នុងទេ។ ខ្ចោមធ្វើបើកិច្ចបណ្តុះបណ្តុះទេ។ នៅព្រះវិញបានបិសិទ្ធិទេ” ដែលបង្ហាញពីកន្លែងដែលពួកគេធ្វើដំណើរទេ គ្រាញក្នុងទនាសំ។ ប៉ុន្តែអ្នកដែលអភិវឌ្ឍន៍ទូលាយកព្រះបន្ទូលដោយភាពពេញលេញបស់ វា មិនមែនខ្ចោមអធិប្បាយទេ ព្រះព្រះគម្ពីមានចំងួនច្បាប់ទេ អ្នកដែលទូលាយកនោះ គឺមានសិរី ព្រះពួកគេ...ព្រះបន្ទូលក្រុវបានជំនួយរួចហើយ។

¹⁵⁷ តុទ្ទវិនេះ តើថារិករាជបង់ខ្លួនបើយេនោះ? បើខ្លួននៅក្នុងហាងបញ្ចាំ ហើយអ្នកចូលមក ហើយនឹងយាយថា “ខ្ចោមធ្វើបោះគាត់” ហើយអ្នកបានចូលទៅបង់ថ្មីបោះខ្លួន (ហើយ នោះជាការពិនិយបស់ខ្ចោមការនៅក្នុងហាងបញ្ចាំ) ហើយអ្នកបង់ថ្មីបោះខ្លួន ចុះប៉ែចក់អ្នកបញ្ចាំមកទាមទារពីខ្លួន? ឬប៉ែកទៅខ្លួនគោលការណ៍ដែរទៀត។ ហើយហើយ។ នៅពេលដែលខ្ចោមបង់ថ្មីសេដ្ឋការពេញលេញនៃព្រះបន្ទូល នោះខ្លួនប៉ែកហាងបញ្ចាំម្នាច់ទៀត។ យើង្វីទេ យើង្វីទេ? រួចសិក្សាក្នុងនោះ បើ ខ្ចោមចាថ់ ប៉ុន្តែទេដោនងរបាយសោះខ្លួន ត្រូវហើយ។ ខ្ញុំសង្ឃឹមថា...ខ្ញុំ—ខិប៉ែត

ទទួលបានប្រើបាននៅទីនេះ ខ្ញុំចង់ទទួលបានសំណុរាលិនដែរ៖... [កំន្លែងទេនោះហើយ
ការសែត—អវជ្រាប់]

248. ...នេះជាការទាញឱ្យបីហើយកំពុងសិយាយព្រះបន្ទូល។ រាប់ហាក់បីជូចជាតា
អាចធ្វើឡើងបានទាំងប្រុងសម្រាប់អ្នកភូងការនិយាយពាក្យមួយចាន់នឹង
ក្រោបានស្ថារមីដីរាជ្យទាំងប្រុង និងពេញលេញ បានផ្តូចចំយ៉ាង
ពេញលេញសម្រាប់ការសំឡេងវិញនៅក្នុងការសំឡេងវិញ ដែលជាបុគ្រោះ
មនុស្ស។ យ៉ាងនេះបុរីអត់? ហើយអ្នកនឹងធ្វើការនេះប្រសិនបើក្រោបានគេ
សង្គគំនិតនិង ពើរិះមនទេ? “គេចចេញពីរឿងទាំងអស់នេះ: (ពីមានចំណុច
ជូចត្រូវ) —ចូរកំគេងពីការទាំងនេះ: ហើយលើនៅថ្មីពេលមុខក្បានមេនុស្ស?”
(លុក ២១:៣៦)

158 ឥឡូវនេះ: ខ្ញុំ—មិត្តជាតិក្រោបានព្យៃសំខ្លះខ្ញុំ។ យើរូទេ? ឥឡូវនេះ: ខ្ញុំគិតថានៅ
ទីនេះ—អ្នក—អ្នកមានអ្នកមានសេចក្តីផ្តើមការណាផ់លូមួយ។ បាន មែនហើយ!
បាន មែនហើយ! ឥឡូវនេះ: វានឹងត្រាយជាជួចចេះ។ អ្នកបាននិយាយថា “បងប្រុស
ប្រាណបាហំ...” នៅក្នុងពាក្យដើរដោរទេ: តើជាដីដីដែលខ្ញុំ... ខ្ញុំមិនគិតថារី... ខ្ញុំ
អាច... ខ្ញុំធ្វើខ្ញុំ... មិនបាននិយាយអ្នកដែលអ្នកនិយាយនោះទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំធ្វើថាខ្ញុំ
អាចធ្វើឱ្យរាកាន់ពេញសំបនីចសម្រាប់មនុស្ស។ យើរូទេ? អ្នករាល់ត្រាគើង
ជាយសារតែព្រះបន្ទូលដែលបានថ្មីបន្ថែមជូនប៉ុន្មោះបាន បន្ទូល។ ហើយអ្នកទាំងអស់ត្រានៅទីនេះបានយើរូសត្រកំប្រុក និងអ្នកដែរទៀត
ដែលបានកើតឡើង។ ប៉ុន្តែតើអ្នកបានកត់សម្រាប់ទេ នោះ: តើត្រូវបានផ្តល់ឱ្យជាយ
អធិបតេយ្យ! ខ្ញុំមិនដែលស្មោះទៀតៗ ប៉ុន្តែការណាប៉ុន្មោះបាន សូមជាយទូលបង់ធ្វើ
ជួចចេះ: ទូលបង់និយាយការទាំងនេះ: ធ្វើកិច្ចការទាំងនេះនៅទីនោះ។ ខ្ញុំមិនដែល
សូមទ្រួលដោរទេ។ ព្រះអង្គយាយមករកខ្ញុំជាយព្រះបរិច្ឆេទរបស់ព្រះអង្គត្រាត់
ហើយបានព្រះបន្ទូលថា អ្នកទៅធ្វើអ្នកនោះ។ យើរូទេ? ខ្ញុំមិនបានសុំរឿងមួយ
អំពីរួច។ លោកមួយសេចក្តីដែលសុំចុះទៅស្រុកនឹងសុំបែទ ប៉ុន្តែតើជាប្រះដែលចាត់
គាត់ទ្រួចចេះទៅស្រុកនឹងសុំបែទ យើរូទេ?

159 ឥឡូវនេះ: ខ្ញុំធ្វើថា ព្រះវិញ្ញាបាយិសុទ្ធនឹងមកនឹងខ្ញុំ ហើយនិយាយក្នុងការ
និមិត្តមួយថា “ទៅប្រាប់មនុស្សនេះថាត្រូវគេមិនមែន—ព្យាកគេកំពុងព្យាយាម
យកឈ្មោះលើរឿងនេះមួយ ហើយពួកគេមិនអាចធ្វើវាបាន។ (ហើយពួកគេកំពុង

ដក់បារី ពួកគេកំពុងដឹកស្រាត ពួកគេកំពុងកុហក លួច បុប្បទីតុអាំពើតក្នុត់ អ្នកៗដោយដែលវាការចោរ បញ្ហាគគេមានវិញ្ញាណាព័ណ៌ណាច់។) ហើយអ្នកគ្រាន់តែទៅ កំន្លែងដែលពួកគេនៅ ហើយនិយាយថា វិញ្ញាណាព័ណ៌យ ចូរចេញពីទីនោះទៅ។ ខ្លះបានដោះលេងអ្នកនេះខ្សោមានស៊ី។” តើវានឹងកើតឡើងទេ? ជាច់ខាតកើតឡើង! បាន ពីតហើយ ចាតិតជានឹងកើតឡើង វានឹងកើតឡើង។ ប៉ុន្តែកម្មវិវេសាទាមការ សន្តិភ័យសំខ្លះ...តម្លៃនេះ: សន្តិភ័យថា “ដើម្បីធ្វើក្រុងព្រោះដោយគ្នាន សិទ្ធិអំណែងចារ៉ា” យើងឬទេ? ខ្លួចបំផុតនៅក្នុងនីមួយៗនេះ: ខ្លួចបំផុត ចាត់វានឹងមិនអីទេ។ យើងឬទេ? បន្ទាប់មកខ្លួចមិនដឹង ខ្លួចអាចអំពារនៅក្រោមនាយករដ្ឋបាលសំ ព្រះអម្ចាស់សម្រាប់ពួកគេ។ ខ្លួចអាចអធិស្សនាចូរពួកគេ ធ្វើដឹងដែលខ្លួចដោន។

¹⁶⁰ ប្រសិនបើខ្លួចមានវិធីជាតាល់ខ្លួននៅព្រឹកនេះ...ខ្លួច—ខ្លួចទីបំពាកនសម្រាលសិន ជាមួយស្ថីតុចម្បាក់នេះដែលអង្គយប់កើតវិញ្ញាណេះ។ ដើម្បីមកប្រជុំថ្ងៃនេះ ពួកគេ ត្រូវកើតមាននាយកដ្ឋាននៅតួនាទីកីឡ៉យ ដើម្បីយកនាងចេញពីផ្ទះបស់នាងក្នុង ទីក្រុង លើកបេត្ត ហើយមនុស្សរស់នៅតាមដងផ្លូវ ហើយមិនមកប្រជុំទេ។ យើង ទេ?

¹⁶¹ តើខ្លួចនឹងធ្វើអ្នកី? ប្រសិនបើវាស្ថិតនៅក្នុងអំណាចរបស់ខ្លួច...វាស្ថិតនៅក្នុង... ខ្លួចសិទ្ធិអំណែងចារ៉ែ ប៉ុន្តែខ្លួចចំបញ្ញាមួយធ្វើ។ យើងឬទេ? ខ្លួចសិទ្ធិអំណែងចារ៉ែ ពីព្រះជាម្នាស់ដើម្បីធ្វើ។ ប៉ុន្តែកម្មវិវេសាទាមការដែលបានធ្វើរិញ្ជាបានសុខ។ យើងឬទេ? ខ្លួចដឹងថានោះជាការពិត។ យើងឬទេ? ខ្លួចសុខចិត្ត ស្អាប់នៅព្រឹកនេះ ដូច—ខ្លួចនឹងនៅក្នុងអ្នកីទាំងអស់។ យើងឬទេ? នោះជាការពិត។

¹⁶² ប៉ុន្តែជាដំបូងអ្នកយើងឬទេ ចាត់ដំបូងនៅ:...គ្មាននរណាម្នាក់សូម្បីពេទ្យ ព្រះយេស៊ូជាតាល់បានមានបន្ទូលថា “ព្រះរាជបុត្រាមិនអាចធ្វើអ្នកីនៅព្រះបន្ទូលទេ ប៉ុន្តែអ្នកីដែលប្រជុំថ្ងៃដែលយើងឬទេព្រះរាជបុត្រាមិនអាចធ្វើអ្នកីនៅព្រះបន្ទូលទេ” យើងដឹងដឹងនៅទៅ។ យុំហាន ៥:១៦។ ត្រូវហើយ។ “ព្រះរាជបុត្រាមិនធ្វើអ្នកី ដោយខ្លួនឯងឡើយ ប៉ុន្តែអ្នកីដែលប្រជុំយើងឬទេព្រះរាជបុត្រាមិនធ្វើអ្នកី នោះព្រះរាជបុត្រាក៏នឹង ធ្វើដឹងបេញដោយ។” ត្រូវហើយ។

249. តើការនិមិត្តដែលអ្នកធ្លាប់មានកាលពីឆ្នាំមុននៃអរូតហេតុដីអស្សាយនឹង តើការឡើងនៅដីក្នុងដឹងនៅតុលាមាណាលា ធ្លាប់តើកមានទេ?

¹⁶³ ខ្ញុំមើលក្នុងសៀវភៅរការបស់ខ្ញុំ ពេលខ្ញុំមានវា ហើយជាក់សញ្ញាសម្ងាត់។ តទួរនេះ ត្រូវពេលមានពេលមួយដែលខ្ញុំនៅ... ត្រូវមើលកក្នុងដែលដែលដើមតារក្រោមនៅទៅ... ដូចជាអ្នកចាប់ផ្តើមចុះពីក្នុំនៅទៅនោះ នៅធ្វើក្នុងឡៀត ចុះទៅ ក្នុំឱ្យបន្ទាប់ពីអ្នកឡើងលើកំពុលក្នុំនៅព្រៃ អាលុបានឯ ខ្ញុំត្រូវមើលដើមតារក្រោមនៅទៅ សម្រាប់គ្មាន៖ ថ្នាក់ដែលអ្នកកំពុលខ្ញុំនឹងចូល។ ហើយដោយព្រះគុណាទៀនព្រះ ខ្ញុំបាន គេចេចព្យាតីវាបេលក្រុងស្រីម្នាក់ដីក្នុំក្រោមបីស្ថិតិយធម៌ដូច ត្រូវបានសម្ងាត់បំពេជករបស់នាន នានក្រុងបានកាត់នៅទៅនោះ ជាមួយនឹងដែលបំពេជកនានមាននៅក្នុងមាត់របស់នាន ក្រុងស្រីម្នាក់បំប្រាំមួយឆ្នាំ ហើយខ្ញុំបាននៅជាមួយនឹងនៅពេលនោះ។ យើង ទេ? តទួរនេះ នោះប្រែកលជារឿងដែលអ្នកកំពុងនិយាយ។ ខ្ញុំបានអានរឿងនោះ។

¹⁶⁴ ហើយបន្ទាប់មកដឹងដើរ នៅពេលដែលខ្ញុំមានការប្រជុំនេះនៅក្នុងក្នុងដែលបងប្រឈប់ បីនូមួយៗ... រាប់ការប្រែកលជាបែបហើយ។ រាប់ការប្រែកលជាប្រយោជន៍ខាត ដើម្បី យើង ទេ? នោះជារឿងមួយឡើតបានកើតឡើងនៅទៅនោះ។ ហើយបន្ទាប់មក មានបូនប្បារាំនាក់នៅទៅនោះ... ខ្ញុំមិនបានយើងឡើត បុំន្ទូរដែលបានកើតឡើង។ ប្រសិនបើ—យើងកសរសេរនេះគ្រាន់តែសរសើរដោយបាប់ខ្ញុំពីអ្នកដែលខ្ញុំ បាននិយាយក្នុងអំឡុងពេលនោះ បន្ទាប់មកខ្ញុំនឹងដឹងពីរាយ។ យើង ទេ? ប្រសិនបើ អ្នកគ្រាន់តែប្រាប់ខ្ញុំពីអ្នកដែលខ្ញុំបាននិយាយ ពីមិត្ត... ដោយហេតុ ខ្ញុំបាន សងគត់យើងនឹងនិមិត្តនោះ។ នូវរឿងដែលខ្ញុំបានកាត់ក្នុងសៀវភៅរកា ហើយ ទីនេះជាកំន្លែងដែលវាកើតឡើងដូចនេះ។ ខ្ញុំមិនមានអ្នកដែលត្រូវបានកំណត់ថាទាំង បានដឹងអ្នកមួយជាកំណត់។

¹⁶⁵ ហើយបន្ទាប់មកមានរឿងមួយឡើត នោះគឺជាការរៀបចំបុរុយបស់ អ្នក ប្រាយ នៅទៅនោះ នៅពេលដែលគាត់វិនិន័យនៅខ្ញុំបានខ្សោះ។ ហើយអ្នកដឹងទេ គាត់បានមកនៅពេលខោះបានមែនមួយក្នុងព្រះនាមនេះ ព្រះអម្ចាស់យក្សី។ អី គាត់បានប្រយុទ្ធជាមួយខ្ញុំយ៉ាងខ្សោះ។ ហើយខ្ញុំបាន ស្ថាក់នៅជាមួយគាត់នៅពេលយប់។ ខ្ញុំនៅពេលបានប្រាប់ខ្ញុំចាត់ ស្ថាក់នៅទៅនោះ ដែលបុំន្ទូរនោះដឹងបំផុតគាត់មក ពីព្រោះរាយអម្ចាស់បានប្រាប់ខ្ញុំចាំ គាត់និងមក ហើយដឹងខ្ញុំខ្ញុំ—ខ្ញុំគ្រាន់តែនៅជាមួយរាយ។ យើង ទេ?

¹⁶⁶ រឿងដែលជាមួយគ្រាមិប្រាយគ្មានដែលអង្គូយនោះពីរាយខ្ញុំនៅទៅនោះ។ ខ្ញុំ បានចុះទៅ ខ្លួនខ្លួនដឹងអ្នកនិយាយជាមួយគាត់ពេលមួយ និយាយឱ្យគាត់នៅក្នុង

ព្រះវិហាយមេគុម្ភីស្ថានោះ ហើយគាត់តើជាអ្នកមេគុម្ភីស្ថាកន្លែងមកហើយជាអ្នកដែលខ្លះ
មាននៃយា ខ្ញុំត្រឡប់មកវិញនៅទីនេះ ខ្ញុំបាននិយាយថា “ថ្ងៃណាមួយ ខ្ញុំនឹងធ្វើពីជី
ជីមុជិទីកិច្ចគាត់ ក្នុងព្រះនាមព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រឿស្តី” ហើយខ្ញុំបានធ្វើមេន
នោះតើបែងប្រុសនៅវិល!

250. បើកាចុសសម្រាប់ខ្ញុំ—ពើកាចុសនៅសម្រាប់ខ្ញុំក្នុងការបើក—ហាង

កែសម្រួល? ខ្ញុំជាអ្នកកែសម្រួល ហើយមិនធ្វើលើគ្រឿស្តានម្នាក់ដែលរូរ
កាត់សក់នាងទេ បើផ្តល់ខ្ញុំកាត់អ្នកធ្វើដែននិង (តាមខ្លឹមគារជាតាពណ៍-ណា ពណ៍
ដែលមាននៃយាយជាពណ៍ តាមខ្លឹមគារ មែនទេ?) ជាពណ៌ដែនដែរ។

¹⁶⁷ បង្រីជាទីស្រប្តាល់ ខ្ញុំនឹងដឹងថាគ្រោរប្រាប់អ្នកពីរឿទេ។ សូមស្អាប់
ខ្ញុំមិនអាចនិយាយសម្រាប់ស្ថិតិរឿងនោះទេ ដោយជាកំពណ៌សក់។ ខ្ញុំត្រានបទ
គម្ពិយប្រជាប់នឹងវាទេ។ ខ្ញុំអាចនិយាយបទគម្ពិយប្រជាប់ណាមេះ។ យើងទេ? បទ
គម្ពិយមិនបានបែងចាយការគេមិនគួរឱ្យដឹងចេចេះទេ។ បទគម្ពិយបែងចាយនៅក្រោមគោលនាយក
ដឹង ហើយបន្ទាប់ពីនោះ ខ្ញុំមិនដឹងថាគ្រោរទៅណាងទេ។ យើងទេ? ខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនដឹងអ្នក
ទាំងអស់អំពីរឿងនោះ។

¹⁶⁸ តើឡើវនេះ: អ្នកបញ្ជីព្រះគួចដែលមានភ្លាមាននៅទីនេះនៅកំន្លែងណាមួយ
ដែលខ្ញុំស្អាត់ មិត្តជាទីស្រប្តាល់បស់ខ្ញុំ យើងបាននិយាយជាមួយគ្នានៅថ្ងៃមួន
នៅ បុប្ផានៅពេលដែលយើងកំពុងញូរការបារពេលល្អាចា គាត់បាននិយាយថា
“ប្រពន្ធខ្ញុំអាចជាជាសក្នុងការដែលមកជូលមុខអ្នក។” ស្រីគួចម្នាក់ដឹងបិសុទ្ធ គោរព
ព្រះ ហើយនាងជាតិ—ស្រីគួចស្អាតម្នាក់ជាតិដឹងនឹង... បើផ្តល់នាងស្អាត ស្អាត ពិត...
ប្រពន្ធខ្ញុំនឹងស្រីម្នាក់នេះ: ហើយ—ហើយខ្លឹមគារជានាងជាស្ថិតិ។ នាង...ខ្ញុំ
មិនដឹងថាកើនការកំពុងនៅទីនេះទេ ខ្ញុំគិតថានាងនោះ ខ្ញុំគិតថាបីរបស់នាងនៅ
ទីនេះ។ ហើយគាត់បាននិយាយមកខ្ញុំថា គាត់បាននិយាយថា “នាងបានទុកសក់
បស់នាង បន្ទាប់ពីនាងបានរួមអងិប្តាយ ហើយនាងយើងរាយថាគ្រើមគ្រឿវ បើផ្តល់”
បាននិយាយថា “នាងបានប្រើប្រាស់លាបពណ៌សក់របស់នាង ហើយនាងកំពុង
ព្យាយាមឱ្យអស់ពីសមត្ថភាពដើម្បីធ្វើឱ្យពណ៌ភាគចាំងអស់នោះ: លុបបាត់មុនពេល
នាងមកកំន្លែងដែលអ្នកនោះ។”

¹⁶⁹ តើឡើវនេះ: មេលូច: បង្រីជាទីស្រប្តាល់ ខ្ញុំគារពយ៉ាងត្រាលព្យារោ។ ខ្ញុំ
មានកិត្តិយសសម្រាប់ស្ថិតិដែលធ្វើបែននោះ។ សម្រាប់មនុស្សស្រីខ្លះគ្រាន់តែរឿង

មកហើយសក់យ៉ាងម៉ែចក៏បាន ប្រស្ថាន៖ទីកម្មតែជាក់ដើងបស់អ្នក ហើយដើរដីវិញ ដោយក្រអីតក្រទម ហើយគ្មានការគោរពអ្នកទីទាំងអស់ ចូរចាំថា ព្រះយេស៊ូវនៅដែលបន្ទូលថា ‘អើដែលអ្នកធ្វើចំពោះពួកគេ អ្នកបានធ្វើចំពោះខ្ញុំ’ យើងទេ? ហើយខ្ញុំគោរពនៅក្នុងអ្នក ហើយព្រះនឹងប្រទានពាណិជ្ជកម្មបាប់ការនោះ។

170 បីនែន បងស្រី អំពីការលាបពណ៌សក់ បុអីមួយដួចនោះ ខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនដឹងទេ។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនអាចបង្កើតការជាមួយនឹងបចត្តិភាព ដូច្នេះខ្ញុំ...រាជរាជ្យបើអ្នក។ អ្នកយើងទេ? អ្នកបើអ្នកចង់ធ្វើវាតីមិនអែឡិកម្មប៉ះខ្ញុំ។ តាមខ្ញុំដឹង ក្រោមជំនួយនៃម្នាក់បំបន់នេះទេ។ បើសិនជាអ្នកចង់...អីក៏ដោយដឹងមិនមាននៅក្នុងព្រះគម្ពី នេះ: អ្នកគ្រាន់តែ...រាជរាជ្យបើអ្នក។ អ្នកយើងទេ? បីនែនខ្ញុំត្រាន់តែនឹងផ្តូលប៉ុណ្ណោះ ឱ្យអ្នកនូវដំបូន្ទានសបស់ខ្ញុំ អ្នកយើងទេ នឹងតាមដែលខ្ញុំការចិត្ត... អ្នកដឹងទេ រាជគ្រាន់តែជាចម្បាតីបស់មនុស្សបើដែលចង់មែលទៅស្ថាត។ នាងក្រោរតែធ្វើបែបនោះ។

171 អ្នកដឹងទេថាក្នុងជីតនឹងមួយរាមាន មនុស្សប្រុសតីស្ថាតជាងគេ បីនែនពួន មនុស្ស។ យកបក្សីណាមួយ គោ។ យកបញ្ញីណាមួយ គោ។ ពីមួយណាស្ថាតជាងគេ គោស្ថាសងដែងចាស់ ប្រគល់? យកស្ថាស្ថាសងមួយ ពីមួយណាស្ថាតជាងគេ ឈ្មោះ? យកបញ្ញីណាមួយ មួយណាស្ថាតជាងគេ ពីបូណ្ណោះ? សត្វកណ្តុះ អីក៏ដោយដឹងលាស់ អ្នកចង់មែលទៅបីនោះ។ យកវា—យកវានៅក្នុងបក្សី យកវានៅបីមាន់ មាន់ជួល បូមែន់? យកវានៅក្នុងបក្សីតូច..ខាងឱណាល់ជំស្ថាត បូមែន់តូច ដែលជាកំនែនីសំបុត និងក្រាបពង? យើងទេ? អីគ្រប់យ៉ាងនៅក្នុងការបង្កើត ទាំងមូល តែងតែ—ឈ្មោះស្ថាតជាងគេ តែស្រីតីស្ថាតជាងគេចំពោះមនុស្ស។ ហេតុអី? នាងបណ្តាលឱ្យមានការឆ្លាក់ចុះ។ សាតំងារបានន្រើសជីសនានៅ ទីនោះ ហើយការព្រសស់ស្ថាតតីមកពីអារក្ស។ យើងទេ?

172 សាតំងារជាមួយគោដើម្បីស្រស់ស្ថាតបំផុត។ គាត់គឺជាយេបីនិងដែលគ្របាបំង។ ចំមែលថាគើមនស្បែកបីតិចូលូមានការពាណិជ្ជកម្មនៃការបង្កើត ត្រូវបែនា។ គើមនបែន្ទាននកំនែងចំពោះ កើលប្រុករករានៅកើល ព្រឹយ៉ាន់? គោះ មែលលើកដែលអ្នកបានស់រងខ្លះដឹង។ ក្រាបដណាស់។ យើងទេ? ស្ថាតជាស្រីស្ថាតជាងគេនៅការមេក្រា។ ក្នុងជំងឺតូច ដើរតាមដឹងនឹងស្ថាតជាងនាង ពីរដង។ ហេតុអី? នោះគឺជាអីដែលព្រះគម្ពីបានចំងចាំ: “ពេលក្នុងប្រុសរបស់

ព្រះបានយើងរួសស្រីបស់មនុស្សស្អាត...” នោះជារារូមនៃជនមានបាបដែលបានបញ្ចូនទីកដែននៃមករណីដែលដី ដែលព្រះបានបំផ្តុចរាជាតិសាសន៍ទាំងមូល។ យើងរួស? វាតិតមេន។ ហើយសរួចថ្វីនេះអើគ្រប់យ៉ាងតីជូកលើហូលីដីនិង—និងភាពស្រស់ស្អាត និងអើងដូចនោះ នៅពេលដែលភាពស្រស់ស្អាតតីជាប្រឈរសម្រាត់នៅចិត្ត (យើងរួស?) ហើយមិនមែនជាប្រហាហងខាងក្រោមនោះទេ។ ចូរទ្រួតតុប៉ែនង ខ្លួនឯង មិនមែនជាប្រហាហងខាងក្រោមនោះទេ តើខាងក្រុងជាយចិត្តសុតបុត និងសុភាព។ នោះហើយ—នោះតីជាប្រើស្ថាន។

ឯងចូរដែលនេះ តាមសំណុរបស់អ្នក បងស្រី ខ្ញុំមិនដឹងថាគ្រួយប៉ែងដល់អ្នកទេ។

តុឡូរនេះ ខ្ញុំអាចឈឺប៉ែតុឡូរនេះ បុច្ចែនាយពេលសាមសិបនាទីទៀត ហើយបន្ទាប់មករៀតី...និងសាមសិបនាទី...? តើមានមនុស្សប៉ុន្មាននឹងស្អាតកំនែសាមសិបនាទីទៀត ហើយបន្ទាប់មកវានឹងដូលលីយើងបន្ទិចទៀតនៅយប់នេះ? អញ្ញីងខ្ញុំនឹងប្រញាប់ទៅ។

251. បងប្រុស ប្រាណធគាំ ពីឱ្យមួយឱ្យមួយ ២:៦ នោះមាននំយបានស្ថិតិនអាចក្រោងសក់បស់នាងបានទេ? ពីក្រោងសក់មាននំយបា “ក្រោង” សក់?

¹⁷³ មើលចុះ បងស្រី តុឡូរនេះ...ខ្ញុំ—ខ្ញុំរីករាយដែលបានធ្វើតាមនេះ។ ខ្ញុំមិនដែលរៀបចំវានៅទីនោះទេ ប៉ុន្មានវាគ្រាន់ទៅ—វាបានធ្វើតាមណូ។

ចំណាំ ក្រោងសក់ នៅក្នុងថ្វីនោះតីជាសញ្ញាដែនស្ថិតិនអាចឈឺមួយ នោះហើយជាអីដែលនាងបានធ្វើ ក្រោងសក់បស់នាង។ លោកប៉ុលបាននិយាយទៅកាន់ពួកគ្រើស្ថានថា “តុឡូរនេះ គ្រឹងលម្អិតនោះ មិនគ្រឹងរាជាការក្រោងសក់ទេ...” (បូ “ក្រោង” និង “ចង់” តីជាប្រឈរសង្គមច្បាស់) ដើម្បីចង់សក់បស់ពួកគេ ព្រមទាំងមើលទៅជូចជាតុកលោកិយទៅដឹងមូល។

¹⁷⁴ តុឡូរនេះ អ្នកមិនគួរមើលទៅជូចពួកលោកិយ ប្រើជូចជាតុកិយទេ! យើងទេ? ស្ថិតិនគេសន្តែតែខាងក្រោមគ្រឿងនោះ។ យើងរួស? អត់ទេ តុឡូរនេះការក្រោងសក់... ឥឡូវនេះ សក់ដែលក្រោងតីស្អាត ហើយវាបាននឹងឆ្លាយពីមួយលោកិយ។ តុឡូរនេះអ្នកយើងរួសទីរបៀបដែលពួកគេធ្វើសក់បស់ពួកគេនៅថ្វីនេះ... គ្រាន់តែរក្សាសក់បស់អ្នកតាមរបៀបណាមួយ គ្រាន់តែមិនជូចពួកគេ។

លោកឱយ! យើងទេ? កំមើលទៅបូស្សៀកពាកកដូចពួកគេ! បើតែស្សៀកខានី អ្នកស្សៀកសម្រៀកបំពាក់បុរាណ បើពួកគេ—ប្រសិនបើពួកគេធ្វើសក់របស់ពួកគេ...កាត់វាទាល ហើយធ្វើឱ្យខ្សោយ ហើយធ្វើវាបញ្ហា... អ្នក—អ្នក—អ្នកត្រាន់តែទូកសក់របស់អ្នក។ យើងទេ?

¹⁷⁵ និងក្រោង—បុន្ថែការក្រោងសក់...សំណុរាលិន: តើ “ក្រោងសក់” មានន័យ... មានន័យថាក្រោងសក់មួន “ក្រោងសក់”? បាន វត្ថុត្រីម្រោយ។ ហើយកម្បាននៃនៅតាមផ្តើ...

¹⁷⁶ ឥឡូវនេះ: ខ្ញុំបានពិនិត្យមើលដើម្បីដឹងថាបុន្ថែនត្រាំមុនមានអ្នខ្លះ: “ការក្រោងសក់” សក់តីមានន័យសំខាន់។ យើងទេ? ត្រីនោះ ជាព្រៃនិតិ ជាមនុស្ស ស្រីបំណុលសំ គោគ្រាន់តែទាញរាល់សកំមកបង់ដូចជាសក់សេស់សព្វថ្ងៃអីដឹង។ ហើយពួកគេបានដើរដីវិញ...ពួកគេមានអារិយដូចនេះ: បុន្ថែត្រីនៅតាមផ្តើបានយកសក់របស់ពួកគេមកក្រោងពេញភាព ហើយវាត្រូចបាន ហើយជាក់ជានៅក្នុងវានិងអ្នីងដូចនេះ: ហើយនោះគឺជាប្រភេទ—ម៉ឺននៅតាមផ្តើ ដូចជាយើងនឹងយើងមួយចុះថ្ងៃនេះ: របៀបដែលនានាស្សៀកពាក់។ ខ្ញុំកំពុងនិយាយថាអ្នីក ព្រាត:អ្នកដឹងថានីមីជានីមី ជាមនុស្សបាន ដូចខ្លះហើយបានជាប្រភេទនេះដែលបានជាប្រភេទនេះទៅ? ខ្ញុំ...ខ្ញុំ ខ្ញុំមិនដឹងទេ។ ក្នុងម៉ាន់ បុរីមួយ បុរីដោរទៀត។ ដូចខ្លះ:...តើវាដឹងទៀត។ ជាក់ទេយោះប្រភេទណា គេចូលចិត្ត។

252. បងប្រុស ប្រាកាហកំ អ្នកបាននិយាយនៅលើខ្សោយអាត់មួយចា ឯកអាលាន ជួយសង្គ្រោះគ្រូសារបស់គាត់។ តើនេះមានន័យថាម្នាយអាចមានជំនួយដូចត្រូចចំពោះគ្រូសារបស់គាត់ប្រើ? ហើយតើវាមានន័យថាគ្រូសារនឹមួយា និងក្រោចបានសង្គ្រោះដែលប្រើទេ? ហើយយើងដឹងដឹង?

¹⁷⁷ ឥឡូវនេះ: នោះហើយជា...ម៉ែនហើយ នោះជាប្រភេទមួយ...អ្នកត្រីវិលដឹងដែលខ្ញុំដឹងយកឥឡូវនេះ។ យើងទេ? ទីមួយ “អ្នកបាននិយាយ...”(ឥឡូវនេះ: អនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំមើលវា។) អ្នកបាននិយាយថានៅលើខ្សោយអាត់មួយរបស់អ្នកថា ឯកអាលានជួយសង្គ្រោះគ្រូសារបស់គាត់។ ហេតុវី? ជាយសារតែពួកគេបានដឹង។ នោះហើយជាក់ ពីព្រាត:ពួកគេធ្វើសារបស់គាត់។

¹⁷⁸ “តើនេះមានន័យថាម្នាយអាចមានជំនួយដូចត្រូចចំពោះគ្រូសារបស់គាត់ប្រើ?”
បាន បងស្រើ! ខ្ញុំអាចមើលយើងបានយោងម្នាយកូចបំដើរដឹងបុរីបងប្បុនបស់នាង។

“ហើយតើនេះមាននៅយប់គ្រសារនឹងរដ្ឋបាលសរុប៖ដែរបុទ្រ ឬដីជីថី?” បាន ប្រសិនបើពួកគេនឹងទទួលយក។ ត្រូវហើយ។

¹⁷⁹ ចងចាំអ្នកគុកហើយនឹងពីនា អ្នកធ្វើទាំងពីនាក់... ប្រសិនបើអ្នកមានជំនួយគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់សេចក្តីសរុប៖របស់អ្នក តើអ្នកមិនអាចមានជំនួយដូចត្រូវដែលនឹងដំណើរការនូវបែងបុន្មានរបស់អ្នកទេបុទ្រ? តើដីស្រីជាស្រី? វាគាត់កម្បាំងដែលមិនមែនយើងទៅ យើងពីនា? តើស្រីជាបាន—តើស្រីជាបានវិញ្ញាណណាយ ព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធនាំ សេចក្តីជំនួយ យើងពីនា? វាគាត់កម្បាំងដែលមិនមែនយើងទៅ

¹⁸⁰ ហេតុអ្នកបានជាតុំដាក់ដើម្បីអ្នកជីនី? យើងពីនា? ប្រសិនបើខ្ញុំអាចមានទំនាក់ទំនងជ្រាលលខ្លួនជាមួយវិញ្ញាណនោះនៅក្នុងមនុស្សនោះនៅថ្ងៃទៅ៖ នោះមានអ្នកយសិនកៅទេដីជីថី យើងពីនា? ព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធយុទ្ធភាពនៅថ្ងៃនេះ។ ទ្រង់នឹងបង្ហាញអាជីកបំបាត់នៃចិត្ត។ ទ្រង់នឹងធ្វើតាមអ្នកដែលទ្រង់មានបន្ទូលចាប់ឡើងដើម្បីនៅថ្ងៃចូលក្រាយ។ ប្រជាធិបតេយ្យ ពួកគេមិនបាន “បាន ខ្ញុំជី” ។

¹⁸¹ ឥឡូវនេះ៖ ប្រសិនបើខ្ញុំមិនមែនជាមនុស្សជម្រាប់អ្នកទេ (យើងពីនា?) ត្រូវតើមជាមួយដែលមិនមែនវិញ្ញាណ។ អ្នកដើម្បីធ្វើដែលការតែប៉ុមួយ ហើយឈានដល់ថ្មីបន្ទាប់។ យើងពីនា? នោះហើយ—នោះគ្រាន់តែជាការចាប់យកទិន្នន័យបិសុទ្ធនាំ។ អ្នកមិនធ្វើវានៅក្នុងដំបូង (យើងពីនា?) ព្រោះវាប៉ាតាមដែលអ្នកកិត្តជាផើរ... ត្រូវនោះបាននិយាយចាំបាច់ បើខ្ញុំអាចចាប់សម្រេចបំពាក់របស់ទ្រង់បាន នោះខ្ញុំនឹងជាសោស្តីយ៍ ហើយនាងបានធ្វើវា យើងពីនា? នាងមិនបាននិយាយចាំបាច់ ឱ្យខ្ញុំព្យាយាមមួងទៀត។ យើងពីនា? នាងបានធ្វើវា យើងពីនា? នោះហើយ—នោះហើយជា...

¹⁸² ឥឡូវនេះ៖ ប្រសិនបើអ្នកគ្រាន់តែធ្វើជាមួយនឹងអ្នកឱ្យទាំងអស់ដែលមាននៅក្នុងអ្នកសម្រាប់គ្រសាររបស់អ្នក...

¹⁸³ ឥឡូវនេះ៖ ដូចនោះថ្ងៃ៖ តើស្រីជាបុរីទិន្នន័យខ្ញុំ? អ្នកឱ្យដំឡើងនោះនៅក្នុងដំឡើងជាស្រី? វាគិនមែនជាសាប់ដំបស់ខ្ញុំទេ វាគិត្តជាស្អាតិរបស់ខ្ញុំ។ ប្រាកដឈាលាស់ ដកវិញ្ញាណនោះចេញ ហើយតើសាប់ដំឡើងធ្វើអ្នកឱ្យ? វាស្អាប់អ្នកដែលរាយការ។ យើងពីនា? វានឹងរលូយបុំនៅវាតាំ... យើងពីនា វាគាត់វិញ្ញាណដែលពង្វីង។

¹⁸⁴ សុមមិន សាំសុន គុច។ ពួកគេជាប្រើនបានយើងពីនាបានកំពង់ជាតារ នៅថ្ងៃនោះបង្ហាលទាំងពីនេះនៅថ្ងៃនេះ។ ហេតុអ្នក ឬសម្ងាត់ជំបូណ្ឌអាចចាប់

ហេកសត្វគោជាតីទាំងបងប្រុស ដេកសុនា សត្វគោលពេទ្យបុសដូចនេះ ជាមួយនឹងទ្វារ...ជាមួយនឹងស្អាត់ដែលជាទុក ហេតុវិថី ប្រាកដម៉ែន នៅ នឹងមិនមែនជាអារម៉ែនបំបាត់ បុំន្លែកបំបាត់ដែលគឺ គាត់ជាបង្ហាគ្នាលកាងការងបនិច បុំណ្ណាឃោះ តុច បុសចំណាស់ ប្រែល តុចបនិច ជាក្នុងប្រុសរបស់ម៉ាក់ វិគុចប្រាតីវា នាក់ដែលនៅក្រោយខ្ពស់គាត់ទាំងបុំន្លែអ្នកសង្គគមើលើពីរជាតិ ទីនេះអ្នកម៉ែនអស់ ទាល់តែព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះអម្ចាស់យាងមកសណ្ឌិតលើគាត់។ ពេលដែលព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះអម្ចាស់យាងមកសណ្ឌិតលើគាត់ សង្គសិទ្ធិនោះក៏ តែចេញមក ហើយព្រៃកទៀង នោះវាគ្រាត់តែហេកវាតាប់ណែកទៅ កមិនមែនជាសំសុនទេ។ វាតីជាប្រះវិញ្ញាណនៃព្រះអម្ចាស់។

¹⁸⁵ ឥឡូវនេះ៖ តើគាត់យកដីដែលបានបង្កើតឡើងនៅបានដោយរបៀបណ៍បែបណ៍... ហើយអ្នកសុវត្ថិភាពបស់ជនជាតិកីឡើស្តីនានាក្រោស់ប្រែលមួយអីញ្ញនៃលដ្ឋាននឹង។ អតីដអ្នកយកដីដែលនោះមកវាយនឹងមួកសុវត្ថិភាពមួយក្នុងចំណោមនោះ៖ វានឹងបេកដល់មួយពាន់បំណុក។ អ្នកដឹងទៅ ពួកគេបានវាយ ដីដែលបានបង្កើតឡើងនៅបានដោយកាន់ដីដែលបានបង្កើតឡើងនៅ ហើយវាយដល់កីឡើស្តីនៃមួយពាន់នាក់។ អ្នកនៅសល់ពួកគេបានទៅនៅ ចុះ។ គាត់បាននិយាយថា “មកចុះ៖ ចែងបានអីខ្លះ?” នៅ—នៅវិគុគាត់រៀង! តើជាស្តី? ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះអម្ចាស់បានយាងមកសណ្ឌិតលើគាត់ទៅ យើងទេ?

¹⁸⁶ ផ្ទេះ៖ វាតីជាប្រះវិញ្ញាណនៃព្រះអម្ចាស់។ ហើយនៅពេលដែលដែលអ្នកនានា ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះអម្ចាស់នៅក្នុងអ្នកដើរដីជីវិះបើសបច្ចុប្បន្នរបស់អ្នក សូមជាក់វាមកលើគ្រូសាប់អ្នក។ និយាយថា “ខ្ញុំប្រាកាសពួកគេនៅក្នុងព្រះនាម នៃព្រះយេស៊ូវគ្រឿស្ស ខ្ញុំទាមទារ! ព្រះអើយ ខ្ញុំមិនដឹងថាកើតឡើងនឹងផ្ទើសិទ្ធិ ដោយរបៀបណ៍ និងរបៀបដែលបង្កើតឡើងដើរដីជីវិះបើសប់ខ្ញុំ។ បុំន្លែខ្ញុំជីវិះបើសប់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំជីវិះព្រះអម្ចាស់! ផ្សាយការមិនជីវិះបស់ខ្ញុំ។” ទាមទារវា ហើយមិនបានអ្នកទៀតទៀង។ វានឹងកើតឡើង។

253. តើក្នុងព្រមំ—តើក្នុងព្រមំមុនពេលព្រះយេស៊ូវយាងមក តើនាងមានអំណាច នៃព្រះវិញ្ញាណហិសុទ្ធដើម្បីធ្វើអតូតហោតុដែរប្រទេ ព្រាសមនុស្សស្អាប់ខ្សោះ សែរដើរដីជីវិះ ដូចខ្សោះនាក់ក្រាយមក—បុនេះជាផ្សែងចុងក្រាយសម្រាប់

ជនជាតិយុជាមួយសែនបុនមីនបុនាន់នាក់? តើអ្នកបារើបេរោះទាំងអស់នឹង
មានឪដ្ឋាន៖ដៃរបុអត់?

¹⁸⁷ បាន។ យើងទេ មិត្តភកតិ ខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនមែនជាអ្នកទេស្ថិតិទេ ខ្ញុំមិនមែនជាអ្នកទេស្ថិតិទេ ដូច្បែះ ខ្ញុំត្រូវបារៀបចំឡើងទាំងអស់ដែលខ្ញុំដឹងអំពីព្រះគីឡូស៊ូមេល និងប្រពេទទេ អ្នកហេតុខ្ញុំចាត់អ្នកកត់ក្រោ។ បុំន្លែប្រសិនបើខ្ញុំអាចមើលបានដោរដោរនៅ៖ ហើយខ្ញុំមិនដែលបានយើងឡើងដួង ហើយខ្ញុំមើលទៅ ខ្ញុំយើងឡើងមានក្រុល ក្រោច្ចៀក និងដែ និង ខ្ញុំដឹងអ្វីមួយអំពីអ្វីដែលខ្ញុំនឹងមើលទៅដូចប្រសិនបើខ្ញុំត្រូវបានដោរដោរនៅ៖ យើងទេ? ប្រសិនបើខ្ញុំយើងឡើងក្រោច្ចៀកនៅក្នុងកញ្ញាប់ ខ្ញុំដឹងថាខ្ញុំនឹងមើលទៅដែលបានប្រសិនបើខ្ញុំអាចយកម៉ឺលប្លងដួងបាន។

¹⁸⁸ ឥឡូវនេះ៖ នោះជារបៀបដែលខ្ញុំគិតពីព្រះគីឡូស្ថិតិ។ “ឪដែរទាំងអស់នេះ៖” ឬម ២៦ បាននិយាយថា “បានលើកទេរីនសប្តាប់ខាងក្រោមណីរបស់យើង។” យើង អាចក្រោមឱ្យកមើលទៅក្រោយវិញ ហើយយើងឡាតារាជាមី ដូចជាប្រះច័ន្ទនាយ៍នៃពី ព្រះអាចិត្យ។ យើងដឹងថាប្រះអាចិត្យនឹងនោះជាយ៉ាងណា យើងមិនដែលយើង ព្រះអាចិត្យ យើងអាចមើលយើងព្រះច័ន្ទ ហើយយើងឡាតារាជានឹងជំជាងនោះ។ មែនហើយ នៅពេលដែលអ្នកយើងឡើងអ្នកដែលបានកើតឡើងនោះក្នុងគីឡូស្ថិតិសញ្ញាថាសំ វាក្រាន់តែជាការផ្តុះបញ្ចាំងពីអ្វីដែលកើតឡើងនោះក្នុងគីឡូស្ថិតិសញ្ញាថី។

¹⁸⁹ ឥឡូវនេះ៖ នោះឪដែរ៖ ខ្ញុំធ្វើដោយអស់ពីចិត្តខ្ញុំ...យើង ប្រើថ្វីនេះ៖... ប្រសិនបើ យើងមិនធ្វើទេ នរណាម្នាក់គី វាក្រោរតែធ្វើ។ ពេលដែលបានកន្លង យើងនៅ គ្រាបព្យាប់!

¹⁹⁰ រាល់...ពិភពលោក...ព្រះបានហដ្ឋិតពិភពលោកក្នុងរយៈពេលប្រាំមួយពាន់ ឆ្នាំ ហើយឆ្នាំទីប្រាំពីរពាន់ឆ្នាំ ទ្រង់បានសប្តាក។ ទ្រង់មានបន្ទូលចាបុរសម្នាក់នឹង មិនរស់នោះ ទីនោះ—មួយឆ្នាំប្រាំបុរី ប្រាំថ្ងៃ៖ “ថ្ងៃដែលអ្នកបិទការវា ថ្ងៃដែលអ្នកស្មប់។” អំជាម បុ មធ្យសាទ្ន្រា តីជាបុរសចំណាស់បំផុតដែលឆ្លាប់បានថែងនោះក្នុងព្រះគីឡូ ហើយគាត់ទៅការយកឃ្លាប្រាំបុរីយហិរញ្ញវត្ថុ ហើយគាត់មិនដែលរស់នោះ មួយពាន់ឆ្នាំនោះទេ។ បុំន្លែបុរសដែលនឹងរស់នោះក្នុងសហស្សីរឿង មួយពាន់ឆ្នាំ ដើម្បីបង្ហាញឡាតាំងការពិនិយត្តក្រោបានបង់... បុរសរស់នោះជាមួយហេតុ ថ្ងៃក្រោបាន បញ្ចាំប់ ពេលដែលក្រោបានបញ្ចាំប់ ពួកគេស្ថិតនៅក្នុងភាពអស់កណ្ឌជានិច្ច។

¹⁹¹ និយាយអព្រឹង ខ្ញុំបានទទួលសំបុត្រជាប្រើននៅលើសារបស់ខ្ញុំកាលពីពីរបីឆ្នាំមាតិក្នុងនូវនៅលើ—ដូចនាពេលអនាគតការបស់រាជរាជ្យមិនឱ្យរាជការកំណែៗ។ នៅ៖ ប្រាកដជាបានទៅដល់ដូចបានប្រើនកំន្លែង។ នោះ...វាបានមកដល់ចំពោះខ្ញុំដឹងដើរ។ ខ្ញុំមិនដើលស្ថាប់វាទេ។

¹⁹² តុល្យវិនេះ សូមកត់សម្ងាត់។ នៅលើនេះ (យើត្រឡប់) អ៊ូប្រាប់បានយើត្រ... តុល្យវិនេះ ដូចដែលឱ្យដាប់ជាមួយនឹងអំបាត់បារាំ ទ្រង់កំជាតុដឹងរបស់គាត់ដែរ។ តុល្យវិនេះ ថ្វីណាមួយដើលខ្ញុំត្រូវបែងកើត ខ្ញុំចង់ថ្វាការនៃកំពង់ប្រើបន្ទិច ហើយបង្ហាញអ្នកឲ្យច្បាស់អំពីស្អានឱ្យនឹងជីតិបស់អ៊ូប្រាប់។ វាតីតិតាបានជាមួយណុ ដើម្បី ដែលកើតឡើយចុះមកទីនេះ គ្រាន់តែជាប្រើបែងដឹងទៅបានធ្វើត្រូវដែលបង្ហាញខ្លួន រហូតដែលនៅទីនោះ នៅពេលដែលទ្រង់បានបញ្ចាក់សេចក្តីសញ្ញាតុដល់គាត់ក្រោមការបង្កូលឈាមនោះ វាតីជាយុគសម័យនៃទីក្រុង ហើយដើលហើយ។ បាន មែនហើយ នោះ: តីជាសម័យកាលឈាម ឬដើម្បី...យុគសម័យ ដែលហើយ។

¹⁹³ បើនឹងបន្ទាប់មកមើលសម័យកាលពេនទីកស្ស។ បន្ទាប់ពីទ្រង់យាយទៅទីនោះ ទ្រង់បានធ្វើការសែន្យាបស់ ឪលុយ សាជាយ “អ្នកបំពេញខ្ញុំ” សំណុះតី: តើអ្នកអាចបំពេញបានទេ? វាក្នុងបាននាំមកមុនថ្វីបុណ្យទីម៉ោង។ យើត្រឡប់? តើអ្នកអាចបំពេញបានទេ? បើនឹងពួកគេមិនបានធ្វើវា ពួកគេបានចាប់ពួកវា—បានបោះពីនិកាយដើលពួកគេចេញមក។ បើនឹងបន្ទាប់មក ពួកពិតប្រាកដ មកដល់ ចិត្តធមសុដន់ នោះ។

¹⁹⁴ ហើយអ្នកដើលជាសញ្ញាចុងពួកាយដើលពួកគេមាន មុននឹងរាជប្រុសដើលបានសន្យាថានីនេងដែលចាប់ចាប់ចាប់នេះ: តើពេលណាមដើលទ្រង់យាយមកវិញ? តើព្រះកំពុងឈរក្នុងទម្រង់ជាមនុស្ស ហើយគារចិនឹងពីតិនិតិដើលមាននៅក្នុងចិត្តរបស់សាក់ (សាក់ជាប្រឈមដំនុំ តំណាងខ្សោយប្រឈមដំនុំ) ក្នុងយោលពីតិនិតិដើលមាននៅក្នុងប្រឈមដំនុំ ដើលស្ថិតិនៅពីក្រោយព្រៃង។ តើវាក្នុងទេ? ហើយភ្លាមុខបន្ទាប់ពីនោះ នានាបានត្រឡប់ទៅជាយវានីត្រឡប់ ហើយគាត់ជាបុរសីយក្នុងម្នាក់។ ហើយអីសាក្រុងបាននាំមកដល់កំន្លែងកែតេហ៍តុ ជាក្នុងប្រុសដើលបានសន្យា។

¹⁹⁵ ខ្ញុំធ្វើថាអ្នកកំពុងយើត្រឲ្យឱ្យចុងក្រាយដើលនីងកែតេឡើងចំពោះក្រោមដំនុំនូវការបើកមើដើរ។ នោះពិតជាមែន។ ខ្ញុំធ្វើវា ត្រូវបានចប់ហើយ។ គ្រាន់តែអាន

ដំពូកបីដំបូងនៃវិវេណា៖ នោះអ្នកនឹងយើត្រីដែលបានសន្យាបំពេះក្រោមដំនាំ។ នោះហើយជាតុវិធីដែលបានសន្យា ក្រោមដំនាំ នៅទីនោះ គ្រាមុកដំនាំ

¹⁹⁶ អ្នកបានកត់សម្ងាត់ថ្វួមនៃពេលរួមឱ្យចាប់ផ្តើមហើត ព្រះវិញ្ញាណហិសុទ្ធបាន មានបន្ទូលថា “វាមិនមែនជាកម្មសិទ្ធិនៅទីនោះទេ។” យើត្រីទេ? យើត្រីទេ?

¹⁹⁷ ឥឡូវនេះ៖ ត្រូវដ្ឋាក់ក្រាយរាយក ធនជាតិយុជាមួយសែនបុនមីនុបុនាន់ នាក់ អត់ទេ នោះមិនមែនទេ... នោះគឺ... ត្រូវគេនឹងមិន... នោះហើយជា—នោះជា ពេលដែលអេលីយ៉ា និងមួសេ... មានកន្លែងដែលអរគុណបោកកីតិទ្រឹង។ អីទាំង ដែលមនុស្សកំពុងស្អែងកែ គឺថ្វួមឈរទី៥០ សម្រាប់ការអស្សាយ នោះហើយជា កន្លែងដែលវានឹងកីតិទ្រឹងដោយក្រុងនោះ នៅក្រោមតូកគោរោង។ យើត្រីទេ នោះជាមួលីយ៉ា និងមួសេ។ ត្រូវគេរាយប្រហារដែនដីដោយបណ្តាសាកាមទៅចិត្ត ត្រូវគេបិទ ឡើងយេរោង ដើម្បីកំឡើងមានត្រូវដ្ឋាក់កុងថ្វួមខ្លះ។ ហើយព្រះនឹងឈប់ ហើយប្រយុទ្ធដើម្បី ពួចច្រៀងបានធ្វើ ហើយទ្រង់នឹងការពេញរីករាយក្រោមកណ្តាលប៉ែងដែង ឆ្លាំងភ្លា ជួចច្រៀងបានធ្វើនៅស្រុកឃុំសុប (យើត្រីទេ?) ចេញពី “សទ្ធ័” ទាំងនេះនៀំ លោកឯមុំ។ ហើយទ្រង់នឹងធ្វើវា បើនេះការឈប់មិនមែន...

¹⁹⁸ យើងគ្រាន់តែអង់ចាំការយាងមករបស់ព្រះអម្ចាស់។ គ្រាន់តែអង់ចាំ ក្រោចដោះ របស់អ្នកឱ្យរោះ ទាំងអស់ពោរពេញដោយប្រហែល។ អធិស្ឋានរៀងរាល់ម៉ោង មិនមែន រាល់ថ្វួមរបស់ម៉ោង។ គ្រាន់តែត្រូវមិនខ្លួន ព្រឹមខ្លួន ដែមរំលូម និងមីល។

អូ យើងកំពុងមីលសម្រាប់ការមកដល់នៅថ្វួសហស្សីត្រូវឱ្យ
វិករាយនោះ

នៅពេលដែលព្រះអម្ចាស់ដីមានពារបស់ប៉ីងនឹងយាងមក
ហើយចាប់ក្បែងក្រោមដំបូងប៉ែងប្រៀង

អូ ខ្ញុំ—អូ បែងខ្ញុំពោរពេញទៅដោយការលើកទ្រឹង
នៅពេលដែលខ្ញុំខ្សោយឱ្យមីល និងអធិស្ឋាន
ជិតព្រះអម្ចាស់នៅយើងទ្រង់យាងមកដែនដីមួនទៀត។

នោះហើយជាការ នោះគឺជាកុំសង្ឃឹមរបស់ក្រោមដំនាំនៅម៉ោងនេះ។

254. គឺជាអាមរបស់ “ព្រះយេស៊ូវគ្រឿសុ” មិនអីខេប្បសម្រាប់ពីថ្វួមឈរព្រឹមទីក បុរាណក្នុងនាមរបស់ “ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រឿសុ”? ក្នុងនាមរបស់ “ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រឿសុ”?

¹⁹⁹ មួយណាក់បាន។ ខ្ញុំយកវាតារាជេអមាស់យេស៊ីវិគិតិស្ស (សូមមើល?) ពីក្រោះខ្ញុំគិតថាថ្មីដែលបានបង្ហាញនៅក្នុងបន្ទីរបែងប្រឈមបុន្ណែមីដីជាប្រឈមមុជទីក ខ្ញុំ—ខ្ញុំខុសត្រានវិញនេះ (យើងឡើទេ?) ព្រោះខ្ញុំដឹងថាខ្ញុំមានមិត្តភកិតិជាប្រើនិយោបាយយេស៊ី ជាប្រើនិយោបាយគ្រួចង្វាលជាប្រើនិយោបាយនៅមិត្តភកិតិជាប្រើនិយោបាយយេស៊ី ជាប្រើនិយោបាយគ្រួចង្វាលបង្ហាញនៅក្នុងសុធនគ្រប់ក្រាន់ទេ។ ត្រូវដានប្រសុទ្ធកជាប្រោះគ្រីស្សជាប្រោះអង្គសង្គ្រោះ ជួចជាថ្មីដែលបានប្រសុទ្ធកជាប្រោះអង្គសង្គ្រោះ ព្រោះគ្រីស្សជាអ្នកចាក់ប្រឈមកំង។ ហើយប្រាំបីចំឡកយមក ត្រូវគ្របានច្បាយព្រោះនាមថាប្រោះយេស៊ី។ យើងឡើទេ? បន្ទាប់មក ត្រូវគិតជាប្រោះអម្ចាស់យេស៊ីវិគិតិស្ស។ នោះហើយជាមីដែលត្រូវដាន។ ត្រូវហើយ។

255. បងប្រុស ប្រាងហំ តើប្រោះអម្ចាស់និងអនុញ្ញាតឲ្យអ្នកណែនាំយើងអំពី សំណុរាងាតហ៍ពិពាហ៍ និងការលែងលែននៅពេលនេះទេ? សំណុរាលិន ការបងប្រុស អាចរួមបារាជាមួយមនុស្សស្រី ហើយត្រូវនៅលែងលែននៅពីរបារាជាមួយ អ្នកធ្វើដានទេ? យើងការពិនិត្យបាននិយាយថា វានិងចងជាតុដសុទ្ធសំរាប់ យ៉ាងម៉ែចដែរ?

²⁰⁰ ឥឡូវនេះនៅវិនេះ—នោះគិតជាសំណុរាលិនដែលបងប្រុសនូងក្រុងក្រមទាំងនេះ: ហើយវាបានសំណុរាលិនដែលបងប្រុសនូងក្រុងក្រមទាំងនេះ។ ឥឡូវនេះ សូមស្អាប់ខ្ញុំ ហើយខ្ញុំមានហេតុជុលសម្រាប់ឱ្យនេះ។ សែនិនបើខ្ញុំពិតជាបាននំមកក្រោះវិហាងនេះ ហើយនោះឱ្យការសែតនេះនៅព្រឹកនេះ ឱ្យឯកត្រីមក្តាំ អំពីរាងាតហ៍ពិពាហ៍ និងការលែងលែន វានិងបំបែកក្រុមជំនុំទាំងអស់ក្នុងប្រទេសប្រសិនបើអ្នកគេបានស្អាប់វា យើងឡើទេ? ត្រូវហើយ។

²⁰¹ ឥឡូវនេះ សូមជួយខ្ញុំដែលបងប្រុសនូងក្រុងក្រមទាំងនេះចំពោះមុខខ្ញុំ ខ្ញុំមានសំណុរាលិន ព្រោះអម្ចាស់មានព្រោះបន្ទូលជួង់! ហើយភាគីទាំងពីរដែលឈ្មោះគ្មានឱ្យខ្ញុំ។ ទាំងអ្នកដែលរួមបារាជាមួយគ្មាននៅព្រឹកទេមក ព្យាករទាំងពីរខុសនឹងអ្នកដែលខ្លួនកំពុងធ្វើ បីនែននៅថ្ងៃនេះវាតិជាសេភក្តិតិ ដែលជាប្រឈមផ្លូវ។ ខ្ញុំមិនចង់... ខ្ញុំនឹងចង់ខ្សោយអាត ថាគើតមានអ្នកទៅនៅទៅដីក្នុងចំពោះខ្ញុំ បន្ទាប់មក បងប្រុសអាចចាក់វាស្អាប់បានបន្ទាប់ពីខ្ញុំបានទេ (យើងឡើទេ?) ទៅកាន់ក្រុមជំនុំ។ បីនែនខ្ញុំ—ខ្ញុំចង់បង្កើតខ្សោយអាត

នៅលើប្រធានបទនេះ ហើយគ្រាន់តែបង្ហាញអ្នកពីកន្លែងដែលរាកសិកនៅ ប៉ុន្តែ រហូតដល់ខ្ញុំមានអាមួណីថា ក្រុវបានដឹកនាំពីរបោះអម្ចាស់ ខ្ញុំនឹងមិននឹងយាយស្តីអំពី វាទេ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំមានអាមួណីថា នៅលើរឿងទាំងនេះ ដែលខ្ញុំក្រុវពីក្រុវបានដឹកនាំពី ព្រះអម្ចាស់ ប្រសិនបើខ្ញុំមិនធ្វើទេ ខ្ញុំនឹងធ្វើឱ្យខ្លួនធានាបាន យើងទេ?

202 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នកកត់សម្ងាត់រឿងនេះ។ សំណុរតី៖ “តើបុរសអាចរួមបការ ជាមួយនឹងស្ថិតុម្ងាក់ហើយក្រុវបានលើងលប់ដាយនានេហើយបន្ទាប់មករួមបការ ជាមួយធ្វើដៃទែនទេ ហើយបើអ្នកទាំងពីររួមបការជាមួយគ្នា តើអ្នកទាំងពីរ ប្រព័ន្ធតែមពីរក្នុងបុរសខ្ញុំអើយ ខ្ញុំមិនចង់ធ្វើឱ្យអាមួណី អ្នកខ្ចួនចិត្តទេ ប៉ុន្តែនៅជាការពិត។ ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលថា ‘អ្នកណាអីរីបានជាមួយនានេដែលគេបានបង់ចោល អ្នកនោះប្រព័ន្ធតែមពីរក្នុងបុរសហើយ។’ យើងទេ? ខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនចង់នឹងយាយវាទេ តែវាដាការពិត។

203 “អ្នកបានលើកឡើងថា នេះនឹងភ្លាប់ទៅនឹងពួររបស់ពស់។” យើងទេ? ខ្ញុំ មិនចាំពីការលើកឡើងនោះទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំប្រហែលជាបាននឹងយាយនៅកន្លែងណាមួយ ហើយបាននឹងយាយអំពីរឿងនោះ។

204 ដូចថ្វីមុនដែរ ខ្ញុំមានអីមួយលាយទំនើំ ខ្ញុំបានពួរ ហើយ... ខ្ញុំបាននៅ ទីនោះ។ ហើយវានៅលើកសែត ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំប្រហែលនឹងស្ថាប់ពួរពីរ។ នៅពេល ដែលខ្ញុំកំពុងនឹងយាយអំពីក្រុវទាំងប្រាំពីរ ខ្ញុំបាននឹងយាយចាក់ដាក់ក្រុវប្រាំពីរ។ ខ្ញុំបានសំដើរទៅថ្វីបុណ្យរីដី បាប់ពីថ្វីបុណ្យរីដី ហើយដល់ថ្វីដីប្រាំពីរ... រហូតដល់—ពីរមានថ្វីសប្បែនប្បែនប្រាំពីរ។ ថ្វីសប្បែនប្បែនប្រាំពីរគឺនៅថ្ងៃនោះបុណ្យរីលង នៃថ្វីបុណ្យរីដី (អ្នកយើងទេ?) ដែលមានរយៈពេលហាសិបថ្វី។ យើងទេ? ប៉ុន្តែអ្នកដែលខ្ញុំចង់សំដើរទៅនោះខ្ញុំបាននឹងយាយថា “នោះមាននីយថា គ្រាក្រោមដំនឹង ទាំងប្រាំពីរ។”

205 នៅលើខ្សែអ្នកនោះ ប្រសិនបើអ្នកទទួលបានវា បុរីកំដោយ នៅលើកសែត នោះវាក្តុរៀនក្នុង ខេច្តូទប្រាំពីរឯងនោះបាននាំមក—បុណ្យរីក្រុវ ដែល មាននីយចាសម៉ែយកាលប្រកម្មដំនឹងទាំងប្រាំពីរ ប្រាំពីរខែ មិនមែនប្រាំពីរថ្វីសប្បែនប្បែនប្បែនប្រាំពីរទេ... ខ្ញុំបានទន្លេវានៅទីនោះ។ ខ្ញុំបាននឹងយាយថា ថ្វីសប្បែនប្បែនប្បែនប្រាំពីរ គឺយ៉ាងដូចខ្លះ ប៉ុន្តែបន្ទាប់មកខ្ញុំបានគិតបន្ទាត់ទៀត នៅពេលដែល វាដាកាមីប្រាំពីរបន្ទាប់ពីបុណ្យរីនៃបុណ្យរីលងបុន្យនៃបុណ្យរីនៃ—នៃថ្វីបុណ្យរីដី

បន្ទាប់មកមកដល់ពីជីបុណ្យបន្ទាប់ពីយកចៀងមក គ្រឹះ អ្នកយើត្រនៅពេលនោះ—បន្ទាប់មក...អ្នកចាំថ្ងៃនៅទីនោះ ធ្វើបានភ្លាយទៅធាន់បុងបន្ទាប់ពីពេលនោះ។ យើត្រទេ? នោះពេលដែល—ធ្វើនៅ...មួយដំបូង បន្ទាប់មកទាំងអស់ចូលទៅក្នុងដំបូង។ អូ វាគារការហេង្ឃោនដីអស្សាយនៅទីនោះ។ ខ្ញុំមិនបានប៉ះគេមរស់នៅទេ។ បុន្តែប្រសិនបើអ្នកចាប់បានវានៅក្នុងខ្សោយតាមការសំរាប់អ្នក សូមចាំមីលក្នុងព្រះគម្ពីរ។ អ្នកយើត្រទេ រាយនរយៈពេលប្រាំពីរខែបន្ទាប់ពីនោះ។ រប់ខែប្រាំពីរ មកការ ក្នុងមីនា យេសោ ឧសភា មិចុនា និងក្នុងជាកិត្យក្នុង វានឹងជាជីកក្នុង ខិត្តប្រាំពីរ ដែលតាំងរាងឱ្យសម្រេចការលក្ខមដំឡុងចំណាំប្រាំពីរ។ អ្នកបារៀបចេញខ្លះរាជធីសារ ហើយបន្ទាប់មក អ្នកនឹងមើលវា អ្នកយើត្រនៅទីនោះ។ ត្រូវហើយ។

²⁰⁶ ឥឡូវនេះ នៅលើនេះនៅទីនោះអនុញ្ញាតឱ្យ—អនុញ្ញាតឱ្យ—ចូរយើងត្រាន់តែ... អ្នក...នេះជាអ្នូវដែលខ្ញុំនិយាយ។ សូមចូលខ្ញុំនិយាយបែបនេះ មិនមែនព្រះអ្នកសំទេ សូមចូលខ្ញុំនិយាយចុះ។ ប្រសិនបើអ្នកបានរៀបការនៅពេលនេះ ហើយអ្នកទាំងពីរបានសង្ឃឹមៗ ហើយអ្នកបានពេញដាយព្រះវិញ្ញាបាហិសុទ្ធប់ ហើយអ្នកស្រឡាត្រូវត្រូវទៅក្នុងមីនាប្រាក់ ហើយអ្នកមានកុងតុបាបាន ឥឡូវនេះ (ឥឡូវនេះ ចូលចាំបាច់នេះគឺខ្ញុំមិនមែនជាប្រពេះអ្នកសំទេ។ យើត្រទេ?) ទៅមុខចុះហើយសំនៅជាមួយគ្នា។ ដោយវិកាយ ព្រោះអ្នកមិនអាចសំនៅជាមួយប្រពន្ធដំបូងរបស់អ្នក ប្រអ្នកនឹងមិនបានរៀបការជាមួយនាយក។ បន្ទាប់មក ប្រសិនបើអ្នកទុកវាតាល ហើយត្រូវប៉ះទៅក្នុងទីមួយឱ្យក្នុង នោះអ្នកកំពុងធ្វើរាជក្រក់ជាងអ្នកកាលពីដំបូងទៅទៀត។ យើត្រទេ? ដូច្នេះអ្នកយើត្រចាប់អស់គ្នាប៉ះពីរ មិនមានវិធីដើម្បីចេញពីវាទេ។ មានវិធីតែមួយគត់ដែលខ្ញុំអាចនិយាយបានពីព្រះគម្ពីរ អ្នកទាំងពីរស់នៅលើវា។ យើត្រទេ?

²⁰⁷ ឥឡូវនេះ បើនេះ...នោះជា឴ិដិតែមួយគត់ដែលខ្ញុំអាចនិយាយបាននៅពេលនេះ បុន្តែមានវិធីមួយទៀតនៅក្នុងនោះ ចាត់ខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនអាចប្រាប់អ្នកឥឡូវនេះបានទេ ហើយហេតុជុលដែលខ្ញុំនិយាយគឺ “មិនមែនខ្ញុំទេ បើនេះជាប្រពេះអ្នកសំ សូមបន្ទាត់ទៀត។” ប្រសិនបើអ្នកនឹងស្ថាប់ការចេតនេះ ហើយចេចណាមួយ ប្រសិនបើខ្ញុំស្ថាប់ក អ្នកចាំពីរប៉ះបែបដែលខ្ញុំបាននិយាយនោះ។ ប្រសិនបើអ្នកមានប្រាង អ្នកអាចយកវាទេ (យើត្រទេ?) អំពីរប៉ះបែបដែលខ្ញុំនិយាយនោះ ហើយបន្ទាប់មកអ្នកនឹងដឹង។

256. បង្រីសប្រាណបារាំពើយើងគ្នរវៀទេទៅព្រះវិហារដើរដោរទៀត ទោះបីជាពួកគេ មិនយល់ស្របនឹងអ្នកក៏ដោយ?

²⁰⁸ បាន បានមិនអីទេ! ព្រះយើងសូរកែត្បាប់ថ្វីនៅពេលដែលពួកគេមិនយល់ស្របនឹងទ្រង់។ ទៅមុខចុះ។ យើងកត់សំគាល់នៅទីនេះ និយាយចា “ពីឱយើងគ្នរវៀទេព្រះវិហារដើរដោរទៀតដែលមិនយល់ស្របនឹងអ្នកបុរ៉ែ?” ប្រាកដណាស់ ខ្ញុំមិន...ខ្ញុំមិនមែនជាគ្មេសតែមួយគត់នៅលើផ្លូវទេ អ្នកដើរទៅ មាន—មានពេលបុសគោរពព្រះដៃទៀតនៅត្រូវបីកនៅនៅទៀត។ ខ្ញុំសង្ឃឹមថាខ្ញុំជាម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេ។ យើង ទេ? ប៉ុន្តែកំចុះនៅទីនេះ...”

²⁰⁹ ខ្ញុំត្រូវបានគេហេរបូលរឿងបែបនេះកាលពីចេមន។ ក—ក្រោមមួយនៅអារីហ្មូណាបានខលហេមកុំចំពោះរឿងនោះ។ យើងពី? ក្រោមអ្នកហើរីព្រះបាននិយាយចា “រឿងតែមួយគត់ដែលយើងមានប្រជាសង្គមនឹងអ្នក បង្រីសប្រាណបារាំពើ (រឿងមួយ) មនុស្សដែលបច្ចូនកទិន៍ជាមួយអ្នក យើងមិនអាចឱ្យពួកគេទៅព្រះវិហារត្រូវបីកនៅនៅបានទេ។” បាននិយាយចា “ពួកគេមានកុននឹងអ្នីឱ្យគ្រប់យ៉ាង ពួកគេនឹងមិនទៅព្រះវិហារទេ។” ហើយបាននិយាយចា “យើងបានប្រាប់ពួកគេថាទួរតែពួកគេស្ថាតមនុកការនៃ—មកព្រះវិហាររបស់យើង។”

²¹⁰ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំដើរពួកគេជាក់សម្ងាត់លើអ្នកហើយចង់ឱ្យអ្នកចូលរួម ប៉ុន្តែអ្នកមិនចាំបាច់ចូលរួមទេ ប៉ុន្តែជាក់ក្នុងវន្ទសាលាដើម្បីអាជីវកន្លែងណាមួយ! ហើយអ្នកទៅព្រះវិហារ កំនោច្ចៃះ ទៅសូចត្រី និងបានញ្ចាំ ហើយអ្នីឱ្យដូចនោះនៅថ្ងៃអាជីវកិច្ច។

អ្នកនិយាយចា “អ្នីឱ្យ ខ្ញុំមិនជាអ្នកគោរពម្នាប់ទេ។”

មែនហើយ អ្នកគ្នាផើតាមរបៀបនោះមួយរយៈ ជាយបង្ហាប់ដល់ការសំឡើងរបស់ព្រះគ្រឹះស្ថាតមនុក។ អ្នកទៅព្រះវិហារនៅកន្លែងណាមួយ!

²¹¹ ប្រសិនបើខ្ញុំ—ប្រសិនបើខ្ញុំបានទៅ...ប្រសិនបើខ្ញុំមិនអាចបាន... ប្រសិនបើខ្ញុំទៅព្រះវិហារមួយដែលបីខ្ញុំដើរពួកគេជាប់និយាយចាខ្ញុំដើរ: ពួកគេបាននិយាយចា ពួកគេជើងថាប្រះយើងសូរជាប្រះរាជបុគ្គារនៃព្រះ។ ពួកគេនិយាយវា (ខ្ញុំសង្ឃឹមយ៉ាង) ប៉ុន្តែខ្ញុំនឹងទៅស្ថាប់ពួកគេនិយាយ។ ប្រហែលជាអ្នកនិយាយ...នោះហើយជាប្រះវិហារនេះ ប្រហែលជាក្រុមដំសំបន្ទាប់នឹងមានអ្នីមួយ

ដូចជាបាទីស្ស។ ពួកគេនិយាយថា “បាន ខ្ញុំធ្វើចាម្ចកក្រោរពេមានបទពិសោធន៍។” ខ្ញុំនឹង—ខ្ញុំនឹងមែនជាមួយពួកគេ។ បន្ទាប់មក ខ្ញុំធ្វើថា ព្រះយេស៊ូវគឺស្ស គីជាប្រាជជុប្បគ្រាន់ព្រះ។ ខ្ញុំធ្វើចាម្ចកក្រោរពេមានបទពិសោធន៍។ ក្រោរហើយ។

²¹² បន្ទាប់មកប្រហែលជាមានអ្នកខាងសការនៃព្រះ។ តុល្យវិនេះ ពួកគេធ្វើ... យើង្ហានេ ខ្ញុំ—តុល្យវិនេះខ្ញុំអាចញាំនាំប៉ុងប្រហែលបីទៅបន្ទែងបន្ទែងជាមួយពួកគេ (យើង្ហានេ?) ព្រះពួកគេរារបឡើ... .

²¹³ ដូចថ្វីមន មនុស្សដែលនេះទូទស់ពួកគេចង់ដឹងរឿងប្រឹងហើយឯើងឈ្មោះ “អ្នកបាននិយាយ...” (អ្នកបុរីព្រះមាត្រានេរោះនៅទីនោះ៖ អ្នកដែលនៅទីនោះចង់ពិភាក្សាអាំពីរឿងនេះ។ បុន្ថែសកំសត់ គាត់កំពុងពេររង្វែងស្នាតីបែបនេះ។) គាត់បាននិយាយថា “បងប្បសប្រាណហំ” សូមម៉ឺលគាត់បាននិយាយថា “គាត់ប្រជាសង្គមអ្នកខាងសការនៃព្រះ។” ហើយហើយអ្នកបុរីព្រះខាងសការនៃព្រះមកយកខ្លួនអាត់នេះស្ថាប់ ខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នកប្រាប់ខ្ញុំថា តើពេលណាគារដែលខ្ញុំបាប់ប្រជាសង្គមអ្នកខាងសការនៃព្រះ បុមុនណាគាររៀងរាល់ទៅតុល្យ ហេតុអ្នកបានជាតី នៅពេលដែលទីស្សាក់ការកណ្តាលលប់អ្នកសារភាព តើខ្ញុំបានចាត់ក្នុងបីភាពបុន្ថែនម្បយលាននាក់ដែលខ្ញុំបានបង្កើតដល់ព្រះគ្រឿសូមកម្មប្រុ? តើខ្ញុំប្រជាសង្គមអ្នកខាងនេះណែនា? ខ្ញុំមិនប្រជាសង្គមអ្នកខាងនេះណែនា? ហេតុអ្នកបានជាតីខ្ញុំប្រជាសង្គមអ្នកខាងនេះណែនា? ខ្ញុំមិនប្រជាសង្គមអ្នកខាងនេះណែនា? ខ្ញុំប្រជាសង្គមអ្នកខាងនេះណែនា? ខ្ញុំប្រជាសង្គមអ្នកខាងនេះណែនា? ខ្ញុំប្រជាសង្គមអ្នកខាងនេះណែនា?

²¹⁴ ម៉ឺល អញ្ចាល់បញ្ញានទៅដោរពួកអាសំបី ដោយរាប់ពួកគេ បីភាពបុន្ថែននៃម្បយលាននាក់ជាក្នុងថែបស់ខ្ញុំ។ ហើយគារកំណានស់ ហេតុអ្នីខ្ញុំធ្វើបែបនេះ? ហេតុអ្នី? ខ្ញុំគិតថាគារការណូបំផុតដែលមាននៅក្នុងទីកន្លែងដើម្បីបង្ហាញពួកគេទៅទាំងនេះណែនប្រើនៅ...ដំឡើខ្លះនៃពេលទីកន្លែង ដោយសារតែពួកគេធ្វើលើការពួកគាលដែរការ ពួកគេធ្វើលើបំផុតដែលបាននៅក្នុងព្រះគ្រឿស្ស។ នោះជាការរាយបំផុត...ខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនអាចនាំពួកគេទាំងអស់មកទីនោះបានទេ។ ពួកគេនៅទីទូទាំងពីការលោក។ ខ្ញុំមានមិត្តភក់ភីទូទាំងពីការលោក ជាក្នុងដែលខ្ញុំបានបង្កើតមកក្នុងព្រះគ្រឿស្ស។ ខ្ញុំនឹងបញ្ចនុពួកគេឱ្យបានប្រើបង្កើត...ពើអ្នកត្រូវបំពុទ្ធដែលកំពុងរោងអាសន់ទេ? ខ្ញុំនិយាយ... ពេលខ្ញុំយកពួកគេឡើងទៅទីនោះ ហើយឱ្យគោរពបានសង្ឃារៈ ខ្ញុំនិយាយថា “តុល្យវិនេះ អ្នកទៅព្រះវិបារ

ដំណឹងល្អពេញលេញឡើង: ហើយនាំអ្នកទៅធ្វើព្រះវិហារ។” តើមានប៉ុន្មាននាក់ត្រាប់លីខ្ញុនិយាយបែបនេះ? ប្រាកដណាស់ មែនហើយ។ បីដីហើយ ចុះហេតុអីខ្ញុបញ្ចុនពួកគោមទៅនៅ? តើខ្ញុជាមនុស្សណាកំពុតដែលបញ្ចុនកូនរបស់ខ្ញុទៅខ្លួន ស្ថាប់ប្រុ? វានៅឆ្លាយពីខ្ញុ។ អត់ទេ បាន!

²¹⁵ ប្រសិនបើអ្នកមិនអាចទៅបាន...ប្រសិនបើអ្នកមិនអាចមកទីនេះនៅថ្ងៃនេះ ខាងសមីបានទេ ចូរទៅព្រះវិហារមួយកំន្លែង ទៅចុះ។ អ្នកមិនចាំបាច់យកអ្នក ទាំងអស់ដែលពួកគោមធ្វើនៅទេ។ តើដូរកណានេះប៉ុងដែលពួកគោមកំពុងហូប អ្នកហូបនិងប៉ុង។ ពេលគោមយកខ្លឹមមក ហេតុអី តីអ្នកទុកវាទោល។ យើងពី? ត្រូវហើយ។ ខ្ញុមិនអាចធ្វើឱ្យពួកគោមធ្វើវាបានទេ ប៉ុន្តែវាតិតជាប្រាក់...ប្រាកដណាស់ អ្នកទៅព្រះវិហារ។ កំន្លែងណានេះដែលទ្វារព្រះវិហារបើក អ្នកចូលខ្លួន តាមដែលអ្នកអាចធ្វើបាន។ ហើយមិនធ្វើ...កំណើនេះ: អ្នកមិនចាំបាច់ទទួលទាន វាទេ។ កំចូលរួមជាមួយពួកគោម កំចូលរួមជាមួយពួកគោមដំនុំណាមួយទេ។ ប៉ុន្តែ ទៅក្នុងចំណោមពួកគោម មានការប្រកបជាមួយពួកគោម។ តើអ្នកដឹងថារាជមិនមែនជាប្រាជៈអម្ចាល់ដាយរបៀបណា? ទេដែលបន្ទូលថា ទ្រង់នឹងឱ្យក្រប់គ្នាភើឱ្យបានណូ! ហើយប្រហែលជាមានព្រលិងមួយនៅទីនោះ: ដែលគ្នាកំព្រោះបានសង្គ្រោះ ហើយ អ្នកអាចបំភីតនឹងដែលពួកគោមទេ។ យើងពី? ទៅចុះនោះទៅនោះ។ កំក្រសិតក្រឡម ទៅស្ថិតស្ថាល ហើយប្រជាចនប់ធ្វើមិនិយាយថា “នោះជារាស្ត្រីត្រីស្ថានម្នាក់ និងជាក្នុស្តូប៉ាត្រីស្ថាន។ នោះជាក្នុងប្រុស ប្រុកដស្តីត្រីស្ថាន។ ខ្ញុមិនិយ ខ្ញុចង់... ក្នុងប្រុស ពួកគោមពីការធ្វើដូចជាបាពួកគោមនាមួយ។” យើងពី? និងិយាយថា “តើវាកីជាមី?”

“វានៅទីនេះ។” បន្ទាប់មកប្រាប់ពួកគោម។ ប៉ុន្តែអ្នកគ្រាន់តែប្រុ ហើយពួកគោមនឹងស្របក។

257. បងប្រុសប្រាណាបាកំជាទីគោរព: តើអ្នកធ្វើចាទីសំគាល់គ្នាភើឱ្យតាមអ្នកដែលមានព្រះវិញ្ញាណហិសុទ្ធទេ?

ព្រះយេស៊ីវ៉ីមានបន្ទូលដូចេះ ម៉ាកស ១៦។

ចុះបើដូចេះ: តើមនុស្សដែលធ្វើសារទាំងអស់ដែលមាននោះក្នុងពួកគោម យ៉ាងណានេះ ប៉ុន្តែពួកគោមមានទីសំគាល់ទាំងនេះដង? តើពួកគោមអ្នកមិនធ្វើ ប្រើពួកគោមត្រូវការព្រះវិញ្ញាណហិសុទ្រ? ហើយដូចេះ: សូមណានាំយើង

នៅថ្ងៃនេះ របៀបទទួលព្រះវិញ្ញាណហិសុទ្ធា យើងដើរអ្នកគីជាមាត់របស់
ព្រះសម្រាប់ថ្ងៃរបស់យើង។ បុនប្រសរស់អ្នក។

²¹⁶ អរគុណបងប្រុសដែលចាត់ទុកខ្ញុំជាបងប្រុសបស់អ្នក—បងប្រុសអ្នក ហើយខ្ញុំ
គិតថា នោះជាសំណុរាលិនាស់។ មិត្តភក្តិ ចាត់ យុបនិច។ ខ្ញុំចង់ដោះស្រាយ
បញ្ហានេះបន្ថីចេះតែ យើងខ្ញុំអាច។ យើងព្រះ? វាយើក។ យើងព្រះអ្នកខ្លះ... យើងព្រះ?
នៅពេលនោះ អ្នកមិនអាចចូលពិធីបុណ្យរួមដឹកនាំព្រះវិញ្ញាណហិសុទ្ធាដោយ
មិនមានបទពិសោធន៍រោងនៅពេលវាកៅតីក្នុងនោះទេ... តុល្យវិនេះ ប្រសិនបើអ្នកដើរ
ថា “កាលប់ចំនួចនៃព្រះបន្ទូល” អ្នកនិយាយចាំ អ្នកនិយាយចាប់អ្នកដើរត្រូវប់ចំណុច
ទាំងអស់របស់កា បន្ទាប់មក ព្រះបន្ទូលកាំពុងជាក់នៅថ្ងៃនោះ ដែលព្រះវិញ្ញាណ
ហិសុទ្ធោ មកធ្វើការ។ បើនេះវាគ្រោះការនឹងនៅថ្ងៃ។

²¹⁷ នេះជាថ្ងៃនេះដែលមានអំពោះនៅក្នុងនោះ ហើយមានទាំងអស់—នៃកម្ពស់ និង
អ្នកប់យ៉ាងដែលវាមាននៅក្នុងថ្ងៃនោះ។ បីនេះទាល់តែក្នុងមកដល់ មិនអត្ថិជ
ទៅវាអិនិត្តឱ្យដើរយ៉ា។ មិនថាថ្ងៃនេះលូតតាមទោះយ៉ាងណា ហើយវានឹងធោះលូបូណ្ឌា
និងអ្នកប់យ៉ាងនោះទេ វាគ្រោះតីមច ហើយបន្ទាប់មកវាគោះ។ ហើយនៅពេល
ដែលអ្នកដើរ ហើយក្រោះបានហដ្ឋិតឡើងដោយការណែនាំនៃអ្នកដែលជាប្រះវិញ្ញាណ
ហិសុទ្ធោ សេចក្តីស្របច្បាប់ អំណោរ មេត្រីការ សុភាព សុប្បរស ធនលដែលកើត
ចេញមក ហ្មតុដល់ព្រះវិញ្ញាណហិសុទ្ធោជាមួយនឹងបទពិសោធន៍ដែរក្នុងគុកកាលន
យោងចុះមក ហើយបំភូត់ថ្ងៃនោះ បន្ទាប់មកអ្នកគីជា—អ្នកគីជា... អ្នកមិនបាន
ទទួលព្រះវិញ្ញាណហិសុទ្ធោទេ យើងព្រះ? អ្នកក្រោះតីមានបទពិសោធន៍ ដើម្បីមាន
ព្រះវិញ្ញាណហិសុទ្ធោ។

258. ខ្ញុំជាកម្មសិទ្ធិរបស់សហដើមក្នុងសម្រាប់ត្រីស្ថាន
បុ? ព្រះបន្ទូលនិយាយចាំ កំស្បួចខូរសោះ—កំស្បួចខូរសោះ។ យើងក្រោះតី
ស្ថិតានឹងគោរពដួនឡូបច្បាប់សហដើម។ ខ្ញុំមិនបានចូលឲ្យសកម្មទេ
ចាប់តាំងពីភ្លាយជាត្រីស្ថានមក បីនេះខ្ញុំនៅពេលដែលបែងបែងសំខ្លួន។

259. តើឈ្មោះរបស់យុបាស អីណាកើបុក ត្រូវបានឲ្យបចេញពីសៀវភៅនឹងរបស់
ក្នុងថ្ងៃម បុន្ថែនីលើសៀវភៅដើរការណីករបស់ក្នុងថ្ងៃម?

²¹⁸ ក្រោះហើយ។ ទាក់ទងនឹងសហដើម ខ្ញុំដើរបានបែងបែងសំខ្លួន។ អ្នកជាប្រសិន
សហដើមការងារ និងការងារដែលអ្នករាល់ត្រូវដើរ... ប្រសិនបើអ្នកចង់ធ្វើការអ្នក

ត្រូវកំពាកម្មសិទ្ធិរបស់វា នៅពីតិចធាន់ពីការងារទៅការសាសនានៅថ្ងៃណាមួយ។ មួកត្រូវកំពើរដ្ឋាភាព ឬអ្នកមិនអាចការងារ ពួកគេនឹងមិនអនុញ្ញាតឱ្យមួកធ្វើការងារនេះទេ អូកតីជា—អូកតីជា “ស្តាមបែស” លុះត្រាតែអូកជាកម្មសិទ្ធិរបស់សហដីនេះ។

²¹⁹ តើខ្លួន៖ ចូរនឹកចាំបាច់ យុវជនអើយ ចូរចងចាំនូវវីដែលបងប្រឈមប្រាកាណ ហកំនិយាយ។ ហើយសូមទ្រួរក្រុបស់ខ្លួនបានចាប់ដាយបីចំដែកនៅក្នុង ក្នុង—ក្នុង—ក្នុងដេក! ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលដូចខ្លះ ឬដឹងដែលនឹងកើតឡើងក្នុងសាសនា អូកនឹងភាពអូកម្មសិទ្ធិរបស់និការយ៉ាន់ប្រភេទមួយចំនួន បុអូកមិនអាចទិញ បូលកំបានទេ ដូចខ្លះសូមប្រយ័ត្នដឹង បងប្រួល។ ត្រាន់តែទៅធ្វើការចុះ។ មិនបានការព្រមាន!

²²⁰ “តើឈ្មោះរបស់យុដ្ឋាស អីស្មានីយ៉ូតត្រូវបានលុបចេញពីសៀវភៅដីវិវិតរបស់កុនងម៉ែម បុគ្គលិកនាប់មាននៅលើវាដឹងប្រុទេ?” បាន កសិតិវេនាលើលើក ហើយត្រូវបានលុបចេញ។ យើងទេ? ដោយសារនៅក្នុងម៉ាចាយជំពូកទី១០ ព្រះយេស៊ីបានពេញយុដ្ឋាស និងអូកជាទៅតាគធម៌អស់ ហើយបានប្រទានអំណាចជល់ពួកគេប្រជាមួយនឹងភ្នាក់អារក្រក់។ ពួកគេបានចេញទៅដោយក្រោម ហើយព្រះយេស៊ីបានបន្ទូលថា: “ខ្ញុំចិះមទាំងបានយើងទៅតាគឺតិត្យនូវសុគ្រោះទៀតដឹង។” តើវាកំពើត្រូវទេ? សិស្សទាំងអស់នោះត្រូវបានបន្ទូលកិច្ច ហើយនាំត្រាមរសប្រាយ ហើយត្រូវដែងមានបន្ទូលថា “ចូរអរសប្រាយមិនមែនចាប់ដាយព្រះអូក...អារក្សត្រូវឱ្យបូលនឹងអូកទៅយោ បីនែន ចូរអរសប្រាយដែលឈ្មោះរបស់អូកត្រូវបានសរសេរនៅលើសៀវភៅដីវិវិត។” យើងទេ? ត្រូវហើយ។ ហើយយុដ្ឋាសកំនៅជាមួយពួកគេដែរ! យើងទេ?

²²¹ ដូចខ្លះ ចូរចាំបាច់ នៅសាលាដំនុំដំរោះ ចូរមិនបាននៅកាសនេះដំនុំដំរោះ “ការវិនិច្ឆ័យត្រូវបានកំណត់ តែសៀវភៅត្រូវបានបើក ហើយសៀវភៅក្រោមួយទៅត្រូវបានបើក ដែលជាសៀវភៅនៅដីវិវិត ហើយមនុស្សគ្រប់ប្រព្រឹត្តនានានិនិច្ឆ័យយ៉ាងដូចខ្លះ។”

²²² តើខ្លួន៖ អូកមានសំណ្ងាមួយយោងកន្លែងមកហើយ។ យើងទេ? នៅកន្លែងដំនុំដំរោះ។ ព្រះយេស៊ី ក្រុមដំនុំ ក្នុងក្រុមត្រូវបានលើកទៀង ឡើងទៅការសិរីណុំ

ហើយបាននៅទីនោះ ហើយបានផ្សែបការ ត្រឡប់មកដែនដីវិញ ហើយសំនៅមួយពាន់ឆ្នាំ។ នៅថ្ងៃដបញ្ហាប់នៃមួយពាន់ឆ្នាំ សាកាំងត្រូវបានដោះលេងពីគុកបស់វា ដែលត្រូវបានចងចារដោយទៅជាមួយនឹងប្រាក់។ មិនមែនជាដំខ្លួចរាក់ណើ ឬមើទេ បើនូនជាដំខ្លួចរាក់នៃកាលបែលទៅខ្លួន ឬមួយពាន់ឆ្នាំ។ អ្នកចងចារអស់បែលបានសំឡើងវិញនៅលើដែនដីត្រូវបានប្រាសាលោះ ហើយព្រះយេស៊ូវនៅជាមួយពួកគោ។ ត្រង់មិនមែនមិនធ្វើការលើអ្នកសោះទេ បើនូននៅថ្ងៃដបញ្ហាប់នៃមួយពាន់ឆ្នាំ ការសំឡើងវិញទីនៅ... “មានពាហើយអ្នកបិសុទ្ធតីជាអ្នកដែលចូលរួមក្នុងការសំឡើងវិញនៅលើកទីមួយ ដែលការស្មោះប៉ឺតីតីគ្នានំណាច់”

²²³ តម្លៃវនេះ សូមកត់សម្ងាត់ នៅក្នុងការសំឡើងវិញលើកទីនេះ នៅពេលដែលពួកគោឡើងមក បន្ទាប់មក សាកាំងត្រូវបានដោះលេងពីគុកបស់វាមួយដោយបន្ទាប់មកការដំនុំដំរោះត្រូវបានកំណត់។ តម្លៃវនេះ មើល ព្រះយេស៊ូជាមួយនឹងកូនក្រោម ជាស្ថិដ្ឋាសំភូក្តិ តាំងនៅបែល្សែង ការដំនុំដំរោះបណ្តុះងារ ហើយស្រែវការត្រូវបានបើក ស្រែវការបស់មនុស្សមានបាប។ ហើយស្រែវការមួយឡើតត្រូវបានបើក ដែលជាស្រែវការនៃដីតី។ ហើយបុរសគ្រប់ឱ្យបាននិន្ទ័យដោយកូនក្រោម។ “អ្នករាល់ត្នាចិនដឹងទេ (យកដឹងកូចាបាយទាំងនេះចំពោះមុខច្បាប់) អ្នករាល់ត្នាចិនដឹងថាត្នូកបិសុទ្ធនឹងដំនុំដំរោះដែនដីបុ?” យើងទេ យើងទេ? ត្រូវហើយ។

260. តើអ្នកអាចពន្លឺល់ចាប្រុមទៅនីរណ៍៖ ២០០៤ ជានរណាបានទេ? តើត្បូកគោជាឌីកមួយនៃក្រុងក្រមុំអតិថតកាលប្រុនាគេលអនាតត?

²²⁴ ត្បូកគោតីជាក្រុងក្រមុំ ទាំងអតិថតកាល និងបច្ចុប្បន្ន។ ត្បូកគោតីជាក្រុងក្រមុំពេញលេញ ដោយសារកំពួកគោកំពួនសំនៅក្នុងសហស្ថាក្ស័យ។ ត្រូវហើយ។

261. តើអ្នកអាច... (មែនហើយ វាតាសំណ្ងាភុចត្នាបោ។) ...នីរណ៍៖ ២០០៤តើត្បូកគោជាប្រាលិនដែនការការតំក្បុលសម្រាប់ជាសាក្តីនៃព្រះគីសុ ដែលមិនព្រមទាំងបង្កើតចុលបសញ្ញាសម្ងាត់បស់វានៅក្នុង(អូ! ខ្ញុំយើងត្រូវដែលពួកគោកំពួនទៅដល់គទ្ធោនេះ។ នេះគ្រាន់តែផ្តល់ខ្សោយខ្ញុំ ទីបំពេកបាត់ឱ្យខ្ញុំ) ...ពីព្រះវាបាននិយាយថាផ្សាគកគោបានរស់នៅនឹងសោយរង្វាមួយព្រះគីសុមួយពាន់ឆ្នាំ? ដូច្នេះវាតាការដឹងដួល

ដោយសារតែការរៀបរៀបនរបស់ក្រុងក្រម៉ា បើនេះ តើគេរាជចាននណានៅពេល
ហើយសាយកដ្ឋាមួយព្រះគីសមួយពាន់ឆ្នាំ? តើពួកគេនឹង—ពួកគេ...
តើពួកគេនឹងមានមួយសំបុនបុនពាន់នាក់ប្រ?

ទេ អាត់ទេ! ពួកគេគឺជាក្រុងក្រម៉ា តុល្យវិនេះ ចងចាំ ចងចាំគីពួកគេ...

²²⁵ អ្នកបាននិយាយថា “ខណៈពេលដែលពួកគេត្រូវបានគេការតែក្នុងសម្រាប់
សាក្សី...” តុល្យវិនេះ អ្នកនិយាយថា “សម្រាប់...មិនគោរពឲ្យជាស្អី...” ប្រាកដ
ណាស់! អ្នកនិយាយថា “សត្វសារហេរិនទាន់មកដល់ទេ។”

²²⁶ សត្វមានគ្រប់ពេលដែល សត្វនេះជាសត្វដែលបិទីមកវានៅទីនោះក្នុងឯង
គោ ចិត្តីមពួកគេនៅទីនោះក្នុងសង្ឃឹមនោះក្នុងទីក្រុងរូម។ នោះគឺជាមេប្រាំង
ព្រះគ្រឿស្ស នោះគឺជាសត្វនៅទីនោះ អង្គយសាសនាមួយ។ ស្ថើរំពេ ផ្ទប់គី។
ព្រះគីករូមក្នុងក្រុងបានគេយកចេញពីព្រះគេត្រី ហើយបន្ទាប់មក... អ្នកដែលគេធ្វើ
នោះ គេធ្វើបច្ចុប្បន្នហើយបង្កើតស្ថាបន់ហើយបង្កើតក—ព្រះគីកសកលចេញពីក
ហើយទាំងអស់ដែលមិនក្រាបបង្ហាញនឹងក្រុងប៉ោន្ត្រ។ យើងពី? តីវា។

²²⁷ ហើយបន្ទាប់មកនៅក្នុងផ្ទៀកនៃភាគកាយនោះគឺនៅពេលនោះ... តុល្យវិនេះ
រូបកាយបានលួចឈាល់ដូចដើមឈើរហូតដល់វាមកដល់ក្នុង។ យើងពី?
ហើយទាំងអស់ ទាំងទុកបុគ្គល និងអ្នករៀបរៀបនៃបុរាណ... ជាឡើម...

²²⁸ បើនេះ ព្រះយេស៊ូវបានប្រទានសេចក្តីសុខសាន្តដល់យើងនៅខាងក្រុងយោន
ដូចជាថ្មីបានធ្វើកូលសម្ព័ន្ធនោះ...នៅទីនោះ (យើងពី?) មិនបានផ្តល់ការតែ
តុល្យវិនេះ។

262. តើខ្ញុំរាជធ្វើអ្នកសិរីសម្រាប់គាត់? តើខ្ញុំរូបន (អូ!) មើលថែមីនៅកសិរីនៅ? តើ
ខ្ញុំរាជធ្វើអ្នកសិរីបាន...ប្រកបហិរ—ការសៀវភៅសម្រាប់...? ហើយគាត់កត់ឈ្មោះ
បស់គាត់។

បានបូនប្រុស...វា—វាប្រើបានសរសេរនៅទីនោះ។ ខ្ញុំមិនដឹងថាអ្នកណាមេ...
វានិយាយថា “បងប្រុសប្រាកណហំ...” វាទីបែកចាប់ផ្តើមចេញពី “តើខ្ញុំរាជធ្វើអ្នក
បានសម្រាប់គាត់?”

²²⁹ តុល្យវិនេះ ប្រហែលជាបស់ក្នុងប្រុសខ្លះសម្រាប់ខិត្តករបស់គាត់។ មើលចុះ
បងប្រុសជាឌីស្រឡាត្រូវ មានពេលហើយពេលដែលអ្នកនឹងមើលថែមីនៅខិត្តករបស់

អ្នក ព្រោះខីតុកបស់អ្នកបានមើលថែមអ្នក នៅពេលដែលអ្នកមិនអាចមើលថែមខ្លួនដឹងបានទាំង ហើយបញ្ជីទីមួយជាមួយនឹងការសន្យា បញ្ជីដែលបានអាយុដឹងនៅលើដឹងដី ដែលព្រោះអ្នកស់ ជាប្រជាពលរដ្ឋមករាជក្រឹតា” យើងទេ? បាន មើលថែមជាតាមលទ្ធភាព។ ម៉ែលចាត់ចូរបានល្អបំផុត។

263. អ្នកបាននិយាយថាការអូនគីជាតុជាបស់ស្ថាប់ស្ថាប់ ហើយអីជានជាម៉ារ៉ា និយាយថា “ខ្ញុំបានទូលក្សាហក់ពីព្រោះអ្នកស់”?

គោរះយើងទៅទៅ ខ្ញុំគួរដៃថាបៀវិញនេះ។ បាន ខ្ញុំនឹងដែលបានបាយក្រាសបៀវិញនេះ។ អី វានឹងចំណាយពេលបន្ទិចដើម្បី ពន្លាលីវា។ ត្រូវហើយ។

264. បងប្រុសប្រាណហកំជាទីគោរះ: តើអ្នកនឹងពន្លាលីខេត្តមួយនេះដែលខ្ញុំបានទៅអសាយ ២៩២២២៣៖ នៅជាន់ព្រាយហួស់ នោះក្នុង...ជាទីស្មានព្រះវិហារន ព្រោះយេហុក និងបានការងារដឹងខ្លួនសំបើសអស់ទាំងក្នុងជំរឿង ហើយនិងបានដំឡើងឡើងជាប្រសើរជាងអស់ទាំងក្នុងគុំពូចុំដែរ អស់ទាំងសាសនកនឹងចូលហ្មត់ហេតុងទីនោះ។

²³⁰ បាន ខ្ញុំបានធ្វើយក កាលពីថ្ងៃអាជីវកម្មនេះ។ យើងទេ? ព្រោះ—ព្រោះដែលការកំរបស់ព្រោះអ្នកស់នឹងត្រូវបានការងារដឹងនៅបីកំពុលក្នុង ហើយប្រជាតិទាំងអស់នឹងចូលម៉ោងក្នុងនោះ។ ដី...ប្រសិនបើអ្នកមិនទាន់យក់... ប្រសិនបើអ្នកមានខ្សោយកាត់នៅបីដី៖អនាគតរបស់ក្នុងក្រមុជិនក្នុងកំណៈរោងការណ៍រៀងរាល់នៅបានទេ។ ការណ៍រៀងរាល់នៅបានទេ។

អី ខ្ញុំមើយ! ខ្ញុំក្រែងកាលជាបាណយប់នៅពេលនេះដែរ ព្រោះខ្ញុំ អី បងប្រុស យើងមិនអាចឆ្លងកាត់ជុំតុកសំណ្ងារទាំងអស់នេះនៅទីនេះបានទេ។ ការណ៍រៀងរាល់

265. បងប្រុស ប្រាណហកំ តី... (គោរះមើលចាន់ជាមីនា) បងប្រុស ប្រាណហកំ រាជរាជបានធ្វើជាទីដោយមនុស្សជាប្រើប្រាស់ដែលធ្វើការសារបស់អ្នក ថាអ្នកគីជាប្រជាមួយនៅស្តីថ្ងៃនេះ។ តើអ្នកធ្វើទេ?

²³¹ អត់ទេ លោក!

ប្រាប់យើងឱ្យបងប្រុស បងប្រុសប្រាណហកំ។ អ្នកហកំក្នុងជាស្ថាក់ស្ថើក្នុងការបើកសំអ្នកខ្លួនអ្នក ហើយយើងដឹងថាបានអ្នកនឹងកិច្ចបញ្ជីដូចព្រោះបាន

ប្រទានឱ្យអ្នក អ្នកគួរតែកំណត់អត្ថសញ្ញាណនៅក្នុងបទតម្លើននៅក្នុង
ណាមួយ។

266. លេខ 2: អ្នកចានប្រាប់យើងពីគោលបំណងរបស់អ្នកក្នុងការទៅ
អារីហ្មុណាតាមដឹកជុំដែរ។ អ្នកចានប្រាប់យើងពីមូលហេតុ ហើយវាតាន
ពីការធ្វើដៃ បើនេនអ្នកមិនចានប្រាប់យើងពីមូលហេតុដែលអ្នកគ្រប់ទៅអ្នក
ឡើង។

²³² ដំបូង ខ្ញុមិនមែនជាប្រាមេស្តីទេ! យើងព្រៀម? ព្រាមេស្តីគឺជាប្រាមេស្តីត្រីស្តុ បើនេនយើងគឺជាប្រាមេស្តី ក្នុងយើងម្នាក់ទៅ មេស្តី មេស្តី
ស្តី មាននៅយោចា “អ្នកចាក់ប្រែងតាមដឹក” ហើយនៅក្នុងទ្រង់ ជាការពេញលេញនៃ
ប្រកាយរបស់ព្រះ នៅក្នុងខ្ញុមិនមែនប្រាមេស្តីនៅក្នុងទ្រង់បូណ្ឌារោះ ដែល
សណ្ឋាគារនៅក្នុងអ្នក។ ខ្ញុមិនមែនជាបុណ្យលំអំណោយ—ទៅ—ដីដីដីដីជីជី
ជាមុន។ នៅ៖ធើឱឱខ្ញុមិនតែជាបងប្រុសរបស់អ្នក។ យើងព្រៀម? ខ្ញុមិនមែន...ព្រាមេស្តីទេ ខ្ញុមិនបងប្រុសរបស់អ្នក (យើងព្រៀម?) គ្រាន់តែជាអ្នកគត់ឆ្លាប់ហ្មុយឡៀម។
ហើយប្រសិនបើខ្ញុមិនប្រាប់អ្នកថាខ្ញុមិនជាប្រាមេស្តី ខ្ញុមិនជាប្រាមេស្តីហើយ។ យើងព្រៀម? ហើយខ្ញុមិនចង់ភ្លាយជាអ្នកកុហកទេ។

²³³ “តុទ្សីនេះ ហេតុឱ្យជាប្រាមេស្តីទៅខ្ញុមិនជាប្រាមេស្តីកំបុង?” អ្នកចានយល់ពី
ធីដីនោះ។ ខ្ញុមិនចោរក្នុងព្រះនាមនៃព្រះអម្ចាស់ ពីព្រះខ្ញុមិនបញ្ចានទៅឱ្យនោះ
ដោយការនិមិត្ត។ ខ្ញុមិនត្រឡប់អ្នកវិញជាបុណ្យដីកើតិវេស្សាប់គោលបំណងមួយ។
ទុកឱ្យរាយនៅតែវាចុះ។ ខ្ញុមិនធ្វើដីអ្នកដែលខ្ញុមិនចោរក្នុងព្រះខ្ញុមិនអស់។
ពេលអ្នក...អារក្រមិនដីដីទេ មិនអាចយកវាបេញពីចិត្តខ្ញុមិនទេ។ បើខ្ញុមិនយាយចេញ
វាអាចយល់បាន បើនេនរាយនៅ...រាយនៅអាចដីដីវានៅពេលដែលវានៅក្នុងចិត្ត
របស់ខ្ញុមិន។ ប្រសិនបើខ្ញុមិនយាយថា “ចាំទាល់តែវាមកដល់!”...គ្រាន់តែតែថា ការតែ
ការសែរនោះ ខ្ញុមិនចោរក្នុងបញ្ហាសម្រាប់គោលបំណងមួយ។ សូមច្រាំទ្រនឹង
ខ្ញុមិនយើងព្រៀម? គ្រាន់តែធ្វើអ្នកដែលខ្ញុមិនប្រាប់អ្នកឱ្យធ្វើ (យើងព្រៀម?) គ្រាន់តែ—គ្រាន់តែ
ធ្វើដូចដែលខ្ញុមិនយាយ។ យើងព្រៀម?

267. បងប្រុស ប្រាមេស្តីខ្ញុមិនសំណ្ងាមួយចំនួនដែលខ្ញុមិនដែលខ្ញុមិនស្តី—ស្តីអ្នក។
ខ្ញុមិនប្រាប់ពួកគេនឹងយាយថា អ្នកចានណែនាំមនុស្សឡើលក់របស់បរពុកគោ
ទាំងអស់... (ប្រហែលជាខ្ញុមិនទូរទួរទុករាយឱ្យនៅតែវាកំណូជាងនេះដែរ។ សូម

ម៉ឺន។ វាគិល់ពេលប្រុរាយប់ហើយ។ យើងប្រាំលាច្ងុលក្នុងរាបន្ទាប់ពី អាហារពេលណាម បីនែខ្ញុំ—ខ្ញុំនឹងធ្វើយូរដៃនេះ បុរាណាមួយអស់ពី សមត្ថភាព។ ខ្ញុំមិនដឹងទេ វាប្រើបានប្រគល់ឱ្យខ្ញុំ។ យើងទេ? បីនៀបាន នាំកិច្ចឯខ្ញុំមួយភាពប់គុចនៅទីនោះ—នៅទីនោះនៅមាត់ទ្វារ។ យើង?) ខ្ញុំ ធ្លាប់បញ្ជីយាយចា អូកបានណែនាំមនុស្សឡើលកង្វៈទាំងអស់ ហើយតាម អូកទៅអារីហូណាប្រឈម—បញ្ជីយាយចា អូកគេនឹងមិនស្ថិតនៅក្នុងការលើករៀងនោះទេ។ តើនេះជាការពិភ័ទ?

²³⁴ នោះជាការកុហក។ យើងទេ? អាប្រា!

...នឹងធ្លាប់ផ្លូវប់ផ្លូវ ឬអូកនិយាយបែបនេះ?:

²³⁵ អត់ទេ លោក! ខ្ញុំមិនបាននិយាយទេ! ប្រសិនបើមានអ្នី ខ្ញុំបានណែនាំ មនុស្សកំខុចរឿងវា។ អាប្រា! ចងចាំ ចងចាំថា “ផ្លូវ” សុបិន្ទុរស់ដេកសុ នពេលខ្ញុំចេញទៅទីនោះ? “ផ្លូវ” សុបិន្ទុចាត់បានយើងរឿងនេះ...តើមាន មនុស្សប៉ុនាននាក់ដែលចងចាំសុបិន និងរៀបចំដែលព្រះអម្ចាស់បានប្រទានការ បក្រាយ។ ក្នុងអស្សារ្យនោះ ពួកយើងឈរនៅលើវា ហើយមានអក្សរចាស់ដែល លាងចេញទៅទីនោះ ហើយខ្ញុំកំពុងពាក្យាយមបក្រាយវាការអេឡិចត្រូនិក ក្នុងរាបន្ទាប់ពីខ្ញុំបានវា ទាំងអស់ បានបក្រាយរាយទាំងអស់ វាបានបក្រាយបន្ទាប់មកខ្ញុំបានលាង ដល់បាន (ក្នុងសិន្ទុរស់គាត់គំរូនេះ) ប្រកេទមួយចំនួន ដូចជា រាជរួម ហើយគ្រាន់តែកាត់កំពុលក្នុងបានហើយមិនមែនទេ។ ហើយរួមទៅមានព្រឹល ពណ៌ស ដូចជាអ្នម៉ោប៊ា បីនែមិនត្រូវបានសរសរនៅលើ ហើយខ្ញុំបាននិយាយ ថា “អូកទាំងអស់ត្រូវស្ថាក់នៅទីនេះ: ហើយមិនក្នុងពេលនេះ: ខណៈដែលខ្ញុំទៅ ទីនោះ។”

²³⁶ និង “ផ្លូវ”...ពួកគេទាំងអស់ត្រូវរឿងទេ ហើយបងប្បុនទាំងអស់ត្រូវមិនបាន ក្នុងនោះ គ្រប់ត្រា... ពួកគេមិនអាចយល់បាន បាននិយាយចា “អតីត តើអូកដឹង អ្នីខ្លះ?: វាគិមិនត្រូវបានសរសរនៅទីនេះទេ” បីនែគាត់កំពុងអាននៅខាងក្រោម “ហាតុអ្នីបានជាការមិនសរសរនៅទីនេះ?: យើងមិនអាចយល់បានទេ។”

²³⁷ ហើយផ្លូវនិងការមិនបាន ស្រាប់តែយើងខ្ញុំដើរទៅទីសមាជិក ព្រះអាគិត្យលិច ឡើងលើក្នុំមួយ ក្នុំមួយទៀត លើវីនិមនទំនេះ គ្រាន់តែទូលបាន...

ហើយបន្ទាប់មកពួកគេបានងាកម៉ែលហើយយើងព្យាមទីនៅទៅ ពួកគេមួយក្រោមដំបាន ចេញពីផ្លូវនោះ ហើយពួកគេចង់ទៅតាមនេះ ហើយធ្វើដំបាននោះ បន្ទាប់ពីខ្ញុំបារាំបុរាណទីនោះទៅទីនោះ។ ស្ថាក់នោះទីនោះ ស្ថាក់នោះត្រង់នេះ នេះជាកំនើង។

²³⁸ ហើយបន្ទាប់មក នៅពេលដែលខ្ញុំបានធ្វើដឹងនោះ ហើយខ្ញុំបានទៅយ៉ាង ពិតប្រាកដ ហើយបន្ទូលបន្ទាប់មក ទៅតាមសំព្រះអម្ចាស់បានលេចមកញូខ្លះ និយាយថា “ចេញទៅដើម្បីការកើតកម្មណាមួយ” ខ្ញុំបានលើការដំប្រឈរហើយទីនោះ តើ វាបានដឹង? ឡើងនោះយល់សិរីយើងពីពីមែន ហើយព្រះអម្ចាស់បានប្រទានសិទ្ធិ... ចំពោះខ្ញុំបាននិយាយថា “មានអ្នកមួយដែលខ្ញុំនឹងទៅទីនោះ។” ហើយនៅពេលដែល ខ្ញុំទីនោះ វាតីជាអាមេរិកកំណាំងនៃត្រាចាំងប្រាំពីរ ដែលត្រូវបានដូចតាមប៊ែកត្រូវនៃ ព្រះអម្ចាស់។ ត្រូលប់មកវិញជាមួយការបើកត្រាទីប្រាំពីរ។ យើងទេ?

²³⁹ អត់ទេ អ្នកមិនគួរឱ្យដឹងឡើងទេ។ ស្រសិនបើអ្នកចង់ទៅ នោះអារ៉សំបុរីអ្នក។ ពិតជាសំខ្លួនខ្លួន ខ្លួនឱ្យយើងខ្លួនខ្លួនទៅឯកទៅណានទេ បុន្ថែគ្រាន់តែធ្វើវា គិតថា ក្នុងក្រមិនឱ្យទៅទីនោះ អ្នកយល់ខសហើយ។

²⁴⁰ “ខ្ញុំកំណើប់ពួកដឹងនេះដែរ...ខ្ញុំមាន (អនុញ្ញាតឱ្យខ្លះ...ខ្ញុំយល់ខសនៅកំនើង ណាមួយនោះទីនេះ។ យើងព្យាមទេ)...ការលើកទៀត។ តើនេះជាការពិត បុគ្គលក់ ដូចបុក្រោះបែងឱ្យយើងដែលនេះ?” អត់ទេ ខ្លួនដែលនិយាយវាទេ។ ខ្លួនដែល... ខ្លួនតែណាតំនុសុឱ្យស្ថាក់នៅកំនើងដែលអ្នកនៅ ហើយបន្ទាបន្ទាបន្ទាបន្ទាប ព្រះយេស៊ូវយោងមក។ ស្រសិនបើខ្ញុំបានប្រាប់អ្នកជាប្រើនិង សូមទុកខ្លួនភាត់ នេះទុកជាការចងចាំ។ សូមឱ្យពួកនេះជាការចងចាំ សូមឱ្យបានក្រុបសំខ្លួនការចងចាំ ខ្លួនដែល មានពេលមួយណា ដែលធ្លាប់ប្រាប់នៃរណាម្នាក់ ធ្លាប់ជើង ពិធីសាសនា ធ្លាប់ព្យាយាមឱ្យនៃរណាម្នាក់មកព្រះវិហាន៖ទេ! ខ្លួនដែលមាន... ជូចជាប្រាប់ពួកគេចូល ព្រះប្រាប់ថា ខ្លួនតែណាតំនុសុឱ្យនៅតែជាផ្លូវការ ហើយ នៅកំនើងដែលអ្នកនៅរហូតដល់ព្រះត្រាសំហែអ្នក។ ត្រប់គ្នាបើដឹងដឹងនោះ។ ស្ថាក់នោះទីនោះ! បុន្ថែតម្រូវនេះដើម្បីប្រាប់មនុស្ស... និងបានម្នាក់និយាយថា “អតិថិជនខ្លួនទៅទីនោះ។ ខ្លួនដែល...” អ្នកទៅកំនើងណានដែលអ្នកចង់ទៅ ព្រះវិហាន ខ្លួនខ្លួនបែងឱ្យបាននោះទីនោះ។ មិនមែនជាបើដឹងបស់ខ្លួនសម្រាប់ដឹង នោះទេ។

²⁴¹ បើនឹងតម្លៃវនេះដើម្បីគិត...យើងទៅ តើវាគ្មេងអី? វាទាប់ផ្តើមការគារព (យើងទេ?) ហើយបន្ទាប់មកខ្ញុំមានបញ្ហាប ពួកគេមានកម្មមួយនៅទីនោះហើយដែលនឹងមានកម្មវិធីសប្បុរសធ័រក្នុងពេលឆាប់ៗនេះ។ ហើយបន្ទាប់មកតើវានឹងខោដាយៗណា? “យើងចេញមកទីនេះសម្រាប់ការលើកឡើងរបស់ក្នុងក្រម៉ា” នេះជាស្ថិជំនាញភាពម៉ោងចាប់ចូលនៅពេលពួកគេធ្លាក់ក្នុងកម្មវិធីសប្បុរសធ័រ ហើយមិនអាចត្រឡប់មកវិញឡានេះ។ អញ្ញីងតើពួកគេនឹងគ្មេងអី?

²⁴² “យើងបានដើរការមហងប្បសប្រាណហេរំ នៅទីនេះ។ សន្និតថាគាត់...” ហើយខ្ញុំត្រានកំហុសដូចដែលខ្ញុំអាចគ្មេងបាន។ មនុស្សជាទីស្របតាមៗ លូ ពួកគេ—ពួកគេដឹងថាខ្ញុំស្របតាមៗពួកគេ ហើយសូម្បីតែនៅក្នុងកំហុសរបស់ពួកគេ។ ហើយពួកគេ...ហេតុអី?...ពួកគេ...ខ្ញុំស្របតាមៗពួកគេ ពួកគេជាក្នុងរបស់ខ្ញុំ បើនឹងគេមិនស្ថាប់ខ្ញុំទេ ស្ថិជំនាញប៉ុចង់ប្រាប់គេ។ យើងទេ? ខ្ញុំស្របតាមៗពួកគេ ពួកគេជាក្នុងរបស់ខ្ញុំ បើនឹងគេមិនស្ថាប់ខ្ញុំទេ ខ្ញុំកំពុងពាយមាយធ្វើអីមួយក្នុងព្រះនាមនៃព្រះអម្ចាស់ ហើយពួកគេនឹងមិនអនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំធ្វើរឿងយ៉ា យើងទេ? ពួកគេពិតជាប្រជាធិបតេយ្យនឹងខ្ញុំដូនុសឱ្យធ្វើតាមខ្ញុំ។ ពួកគេកំពុងធ្វើ...

²⁴³ តើខ្ញុំមិនបានប្រាប់អ្នករាល់ត្រាចាត់តើមានសារណាមួយក្នុំបានអធិប្បាយទេ វានឹងក្រោរនៅទីនេះនៅនៅខាងលម្អិតនេះ៖ ស្ថិជំនាញខ្ញុំក្រោរឱ្យ ខ្ញុំនឹងបកទីនេះ៖ ហើយប្រាប់អ្នករាល់ត្រាចាមួយ តើត្រូវដែលត្រូវនេះប្រហែលនេះប្រហែលនេះ! នោះជាការសន្យារបស់ខ្ញុំ!

^{248.} ខ្ញុំត្រូវប៉ុមានការរាយក្រោះនៅមួយចា សៀវភៅដែលអ្នករាល់សរសរាលពីបុំន្ទានឆ្នាំមួន អំពីនៃបុំងជីវិត... ពួកគេបកស្រាយរាល់ យើងទាំងអស់ត្រាក្រោរនៅជាមួយអ្នក បុមិនអញ្ញីងនេះនឹងខកខានជល់ការលើកឡើង។

²⁴⁴ អញ្ញីង សៀវភៅខុសហើយ។ សៀវភៅ និងបុំងជីវិត ខ្ញុំចាំបាច់នឹងនេះ។ នោះក្រោបានផ្តល់ខ្ញុំព្រះនិហារជាសកលនៅក្រោប់ទីកន្លែង។ យើងទេ បញ្ហារបស់រាតី... តុល្យនេះ៖ អ្នករាល់ត្រា វិនំមែហើយ បើនឹងអ្នកត្រូវពេមានវាតា វាគ្មេងតាមរាល់ការប្រជុំ។ នេះ—នេះ...

ខ្ញុំបានអារម្មណីនិងបុំងជីវិតនេះការបៀវិមិនយុរិបុំន្ទានទេ ដោយមិនបានប្រុប្បីប្រុងប្រយោជន៍យើងជាមួយនឹងរឿងនោះទេ បើនឹងនេះគឺជាការកំពង់បង្កើតនឹងការកំពង់ប្រជុំដែរ។ និង—សំណុរាយ...នេះ—នេះ—អ្នកប្រវត្តិសាស្ត្រ ពួកគេថា វាគ្មេងដែលគឺជាមួយនឹងព្រះនិហារជាតិ។ ម៉ាទីន លូដី អាចគីនឹងព្រះនិហារកាតូលិក

ហើយចូលទៅជាមួយវា។ នោះជារឿងដែលស្ថាយមួយ បុំន្លែ៖ បាននិយាយថា “វីដែលអស្សារ្យបំផុតអំពីម៉ាទីនូវធិនីជូនដូច្នោះទេ។ របៀបដែលគាត់អាចទទេក្បាលគាត់លើសពីការនិយាយមួយដែលបានធ្វើតាមការប្រជុំសំគាល់គាត់” ហើយនៅវេតស្តាតេកដីនឹងព្រះបន្ទូលដែលជាការហោកបែស្សទេដៃ...” យើងទេ?

²⁴⁵ អត់ទេ បាន! កំដាក់ខ្ពស់នឹង...បុសប្បញ្ញស្តីណាងដែលជាកំដើរតាមពាក្យដែលខ្ពស់និយាយ កំដើរដែលខ្ពស់និយាយ។ ពួកគេមិន...ពួកគេនិយាយ...ពួកគេ...

269. កំដើរជាអំពីក្រុសាធទេដែលនឹងដែលបានលក់អស់ហើយបានឆ្លាស់ទៅសៀវភៅ វីស្សាណ អារិប្បុណា ដែលជាកំន្លែងដែលពួកគេបានបកប្រាយពីខ្សោយអាមេរិក របស់អ្នកដែលមានចំណាយដើម (សូមចាំបន្ទិច) បែងច្រៀងចូច—បែងច្រៀងចូច ការលើកឡើងនឹងប្រព័ន្ធដោនៅរដ្ឋអារិប្បុណា។ តើអ្នកបានណែនាំ ពួកគេឱ្យទៅទីនោះទេ?

²⁴⁶ ខ្ពស់ពីតាមិនបានទេ។ នៅពេលដែលពួកគេសរសំបុគ្គអំពីរឿងនោះ អ្នកណាម្នាក់នៅទីនោះនៅ ខនុណិកដីខាត់ប្រើមួយ ខ្ពស់បានធ្វើយកបសំបុគ្គនោះ ថា “អ្នកកំពុងធ្វើចុលនាគើងអារក្រកំបំផុតដែលអ្នកមិនឆ្លាប់ថ្មីនៅក្នុងជីវិតបែស់អ្នក។ កំពើរឿងបែបនេះ។” យើងទេ អ្នកមិនអាចចេះ...មែនហើយ អ្នកត្រាន់តែ ចំចា អ្នកបារ៉ែត្រា... តទ្ធផ្លែនេះ៖ អ្នកបារ៉ែត្រាគើងហើយថា ខ្ពស់មិនបានប្រាប់គេទ្រ ធ្វើបែបនោះទេ។ ខ្ពស់ប្រាប់គេចាកំឡើង។ បុំន្លែអ្នកយើងទៅ វាគ្រោះធ្វើតាមការប្រជុំ។ ហេតុវិជ្ជាបានជាគេហែទីខ្ពស់មួយស្សី? ហេតុវិជ្ជាបានជាមនុស្ស...? ពួកគេបានយក... អរើន អ្នកម្នាក់នៅទីនោះបង្ហាញខ្ពស់ពីថ្ងៃមួន គាត់មានរឿងកូលមួយ ហើយគាត់ទៅ...បន្ទ ចង់ឲ្យមនុស្សទាំងអស់ទទួលបុណ្យប្រមិជ្ជកកុងនាមខ្ពស់។ នោះនឹងធ្វើឱ្យខ្ពស់មែនបានដោយព្រះគ្រឹស្ស! បុំន្លែខ្ពស់មែនសម្រាប់រឿងទាំងនោះទេ ហើយ អ្នករាល់ត្រាគើងរឿងនោះ។ បុំន្លែអ្នកយើងទេ នោះបាន...ដែលកំណត់អត្ថសញ្ញាណ សារពិត។

²⁴⁷ តើគេមិនបានមកព្យាយាមប្រាប់យុំហាន ដែរទេ ដែលនាំមុខការយោងមកជាលើកដំបូងរបស់ព្រះគ្រឹស្ស “តើអ្នកមិនមែនជាប្រព័ន្ធមក្ខុំទេ?”

គាត់បាននិយាយថា “ខ្ពស់មែនទេ! ខ្ពស់មិនសក្ខិសមនឹងដោះស្រាយដើង របស់ទេដែរ។ ខ្ពស់មិនសក្ខិសមនឹងមែលព្រេដែរ។” យើងទេ? បុំន្លែគាត់បាននិយាយថា “អ្នកដែលមកតាមខ្ពស់...”

270. តទ្ធរវនេះ បងប្រុសប្រាណហំ ពីឱដីកំពុងខកខានអូមួយមែនទេ? មនុស្សទាំងនេះអេអាចចាប់ពាក្យដែលអ្នកនិយាយចាតាការពិត។ (តែគេមិនធី! តែគេមិនធីវីឡេទេ។ សកម្មភាពរបស់ពួកគេជាលំបង្ហាញថា ពួកគេមិនធីវីឡេ។) សូមប្រាប់ខ្លួនឯងរាជធានីបស់អ្នក៖ បាន ប្រឈម (អ្នកមានវាតិ មិនអេឡិច) អំពីវីដីទាំងនេះ ហើយប្រសិនបើរាជការពិត យើងចង់ធ្វើបច្ចេក ដើម្បីចូលរួមជាមួយពួកគេដែលនៅសល់ អូ-ហ្ម។ អ្នកនៅសល់នៃពួកគេ... ខ្លួនឯងអគ្គិសនីក្នុងការប្រាប់ប្រាប់បស់អ្នកចំពោះសំណុរាលិន ទាំងនេះ ដូចដែលខ្លួនឯងដោយចាប់ពួកគេនៅថ្ងៃអាជីវនេះ ប្រសិនបើ ព្រះអម្ចាស់នឹងដោច។

248 អូ ខ្លួនឯង! បាន បងប្រុស បងស្រី ខ្លួនឯងដោយចាប់ពួកគេ (យើង ទេ?) ដែលខ្លួនបានធី... តទ្ធរវនេះ ប្រសិនបើមនុស្ស... អូ ប្រាកដហើយ នឹង អ្នកចង់ចេញមក អារីហ្មូណាតដើម្បីសែនៅ... ហើយតម្លៃរវនេះ ខ្លួនឯងចេញនៅ អារីហ្មូណាត ប្រហែលជារោមាសទីមួយនេះ។ ខ្លួនឯងចេញត្រូវតាមប័ណ្ណទីនេះ។ ខ្លួនឯង មាន... ខ្លួនឯងដោយចេញនៅទីនោះ ក្នុងមានសុខភាពលូនិងអូរក្រប់យ៉ាង។ ខ្លួនឯង ចង់ស្វាក់នៅទីនោះបន្ទិច ហើយខ្លួនគោលបំណង។ សូមចង់ចំតំតែរវនេះ នៅ លើការសំសាន់ ព្រះបន្ទូលបស់ព្រះអម្ចាស់ ខ្លួនគោលបំណងគួរពីវីដី ដែល ខ្លួនឯងធ្វើ។ អ្នកដឹងចាប់ខ្លួនមានប៉ុន្មានប៉ុន្មានដែល ខ្លួនឯងធ្វើ។

249 ហេតុរឿបានជាត្រូវបានកំណើលកំពុងអស់បស់អ្នក? អ្នកនឹងទេវិធីមកបាត់ ហើយអ្នកនឹងនោះចង់ខ្សោយពួកគេ កំពុងដូចជាដី។ ខ្លួនឯងមិនស្វាក់នៅ អារីហ្មូណាត រយៈពេលខ្លួន។ ហេតុរឿ? ខ្លួនអាចធ្វើវាទេតម្លៃរវនេះ។

250 បើខ្លួនឯងទូទៅមនុស្សទាំងនោះនោះទេ ហើយទៅធ្វើសប្បុរាសម័យ ពីនឹងមានអី កើតឡើង? បន្ទាប់មក នោះជាដីដែលនិកាយនិងពួកគេទាំងអស់កំពុងស្រួលរក។ “អាហារ ខ្លួនបានប្រាប់អ្នកទីនេះដែលនៅពីក្រោយគាត់ សាធារណរដ្ឋបានធ្វើឡើត ប្រឈម ម្នាយ!” យើងទេ? បីដីហើយ នោះជាដីដែលពួកគេកំពុងស្រួលរក! យ៉ាងណាមិញ្ញា ពួកគេជាមនុស្ស ខ្លួនឯងខ្សោយពួកគេចំពោះពួកគេ ទោះបីជាផ្លូវការធ្វើនិងបានធ្វើវីដី ដែល ខ្លួនបានប្រាប់ពួកគេឡើង ហើយពួកគេបានធ្វើយ៉ាងពិតិប្រាកដ... ច្រង់មានបន្ទូល ចា “អនុញ្ញាតឱ្យពួកគេទៅទៅ ពួកគេ—គោលដៅធ្វើវីដី ដែលដឹងជាប្រាប់មិនច្បាស់” នោះមិន មានកួនិតខ្លួនទេ។ ខ្លួនឯងដែលដឹងទៅក្នុងរបស់ខ្លួន។ ខ្លួនឯងដឹងទៅ

គោរយបន្ទិច ពេលខ្ញុំយកគេមកវិញ បីនេះខ្ញុំ—បីនេះខ្ញុំ—ខ្ញុំប្រាកដជាដើរតាមពួកគោរយកៅទីខ្ញុំទៅទៅនៅណែនា? ហើយកើតីខ្ញុំទៅទៅនៅណែនា?

²⁵¹ ពួកគោចា “យើងមកធ្វើតាមព្រះបន្ទូល។” ខ្ញុំមិនមានសូម្បីពីព្រះវិហារដើម្បីបញ្ចូនពួកគោទីខ្ញុំនៅ។ ប្រពេទព្រះវិហារដែលពួកគោនឹងទៅទៅនៅតីដូចត្រានីងអ្នកចាកចេញនៅក្នុងផែង ប្រហែលជាអារក្រក់ជាងនេះ។ យើងទេ? ហើយពួកគោនឹងមិនទៅព្រះវិហារទេ ហើយខ្ញុំក្លាតព្រះវិហារដើម្បីធ្វើពីរួចរាល់ពួកគោដែរ។ បន្ទាប់មកខ្ញុំមានការត្រួតពិច្ចខាងស់លិចធីដើម្បីយកកុនរបស់ខ្ញុំបញ្ចូនពីដៃអារីប្រុណា...

²⁵² ខ្ញុំសូមអ្នកពីឱ្យមួយ។ ខ្ញុំបានអធិប្បាយបានលើសជាងសាមសិបសារនៅក្នុងក្រុមដំនាំនេះកាលពីឆ្នាំមុន។ ហើយអស់រយៈពេលប្រាំឆ្នាំ នៅខាងក្រោម ចាប់តាំងពីខ្ញុំនៅក្រុងក្រុមដំនាំនេះក្នុងក្រុមដំនាំនេះក្នុងមួយឆ្នាំជាងខ្ញុំបានធ្វើក្នុងរយៈពេលប្រាំឆ្នាំផែងទៅតែ (ប្រាកដណាស់!) នៅទីនេះក្នុងក្រុមដំនាំនេះគឺជាមួលដ្ឋានផ្លូវបស់ខ្ញុំ នេះគឺជាទីស្តាកកំករណុញលិបស់ខ្ញុំ។ នេះជាកំនែងដែលយើងរៀបចំ។ តម្លៃវិនេះ សូមចាំក្នុងចិត្តមិនចាមានអ្នកពីការធ្វើដែរ។ តម្លៃវិនេះ ស្រលីនបីអ្នកមាននៅក្រោម អ្នកនឹងចាប់បានមួយមួយ។ មិនចាមានអ្នកពីការធ្វើដែរនេះជាទីស្តាកកំករណុញលិបស់យើងនៅទីនេះ! ហើយចងចាំវា ហើយយោងទៅលើការសែកនេះនៅថ្ងៃណាមួយដែលអ្នកបានពុខ្ញុំទាយ។ មិនអីទេ ចងចាំចុះ!

²⁵³ បើសិនជាអ្នកចង់...ប្រសិនបីអ្នកត្រូវបេញចូលទៅព្រះវិហារ កំបែងទៅស្ថាប់ករ ដោយសារតែខ្ញុំមិននៅទីនោះទេ។ ខ្ញុំត្រានកវិនេងត្រូវបេញចូលទៅព្រះវិហារទេ។ ខ្ញុំត្រានកវិនេងអធិប្បាយពីណាមេទេ។ ពួកគោនឹងមិនអនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំធ្វើជាប្រាកដនៅក្នុងក្រុមដំនាំនេះបែងពួកគោទេ។ ខ្ញុំត្រានកវិនេងទេ ហើយខ្ញុំបានសន្យាបាមួយមនុស្សពេលខ្ញុំមកទីនោះ... ពួកគោកំយេខ្ញុំទៅទីនោះ ហើយសង្គមគារដំមួយ បង្ហរក្រុមដំនាំបេញ។ ប៉ុន្មោះនោះមិនមែនជាកាលបំណងនៅជីតិបស់ខ្ញុំទេ។ យើងទេ? ខ្ញុំ—ខ្ញុំបានសង្គ្រោះមនុស្ស។ រាជក្រឹមបានបីពួកគោ។ ដូចជាជនជាតិសាម៉ីចុះមកយកបុរសនោះទេដូចសំណាក់ រួចទុកអាយពួកគោមិនបែកតាក់តាំងពីពេលនោះមក។ ខ្ញុំមិនមកទីនេះដើម្បីបែកក្រុមដំនាំទេ ខ្ញុំមកទីនេះដើម្បីយកអ្នកពីរូបចិត្តជើ។ យើងទេ? ហើយវារើបីឱ្យខ្ញុំមានការយល់ប្រជុំក្នុងចំណោមប្រជាថន (យើងទេ?) ពេល

—ពេលគេបកស្រាយតាមវិធីរបស់គេហើយមិនបាន...និង...និយាយអ្វីដែលខ្ពស់
កំពុងនិយាយ។ យើងទេ?

²⁵⁴ តើអ្នកមិនចាំការនឹមិត្តទេប៉ុ? តើមានប័ណ្ណានាក់នៅចាំសុបិនបស់ជូនៗ
ដែកសុន? ហើយពួកគេចាំងអស់តើគេឡើងយ៉ាងពិតប្រាកដ។ តើវាបាតី?
នៅទីនេះរហូតដល់ខ្ពស់ទៅទោះ! យើងទេ? ហើយបានការបកស្រាយហើយ
ត្រឡប់មកវិញ។

²⁵⁵ ឥឡូវនេះ: ខ្ពស់ដើរឡើងចិត្តដែលខ្ពស់ត្រូវបានព្រមានពីព្រះអម្ចាស់ទូរ
ធ្វើ ផ្ទាល់ដើរឡើងឡើងឡុខេះទាក់ទងនឹងរាយខាងក្រោមបន្ទះ និងក្រោមជំនួន៖ ថាខ្ពស់
ត្រូវឡើងទោះ បុរាណនឹងឈណាមួយកុងរយៈពេលខ្លួន។ វាតីស្រាប់គោលបំណងមួយ
គោលបំណងដែកស្រាយ គោលបំណងដែលអ្នកមិនដឹងអ្វីចាំងអស់។ ប៉ុន្មានថា ខ្ពស់
មិនមែន “ដើរលើង” នៅជីវិញ ព្រះខ្ពស់ធ្វើដើរជាខ្ពស់សព្វដឹង។ ខ្ពស់តុងដើរការតាម
ព្រះហប្បទ័យរបស់ព្រះអម្ចាស់ តាមដែលខ្ពស់ដឹងពីរបៀបដើរកុងនោះ។ យើងទេ?
នោះហើយជាបានកុងរបស់ខ្ពស់ដើរឡើងខ្ពស់និយាយ បន្ទាប់មកដើរអ្វីដែល
ខ្ពស់បាប់ (យើងទេ?) បន្ទាប់មកស្អាប់ខ្ពស់ហើយដើរខ្ពស់ដែលជាបងបុរិយាល័យ
អ្នកដើរខ្ពស់ជាដារហោះ កំបកស្រាយពាក្យខ្ពស់!

²⁵⁶ ប្រសិនបើមានអ្វី ដូច្នេះសុមជ្រើយខ្ពស់ដឹង បើសិនជាមានអ្វីដែលអ្នកគូដឹង
ថា ព្រះនឹងប្រាប់ខ្ពស់ ព្រះដឹងថាខ្ពស់នឹងប្រាប់អ្នកឱ្យចេញសំណើ។ ហើយកំហុនមប្បួន
រាយចេញ គ្រាន់តែធ្វើវាតាមរបៀបដែលខ្ពស់និយាយ (យើងទេ?) ព្រះខ្ពស់ប្រាប់អ្នក
ចេញពីចិត្តស្មោះរបស់ខ្ពស់តាមដែលខ្ពស់ដឹង។ យើងទេ? អ្នកគ្រាន់តែធ្វើ។ គ្រាន់តែ
—គ្រាន់តែយក—គ្រាន់តែតាមអ្វីដែលខ្ពស់និយាយអំពីរ ហើយទុករាយឱ្យនោះបែប
នោះ។ ត្រូវហើយ។

²⁵⁷ ឥឡូវនេះ: ខ្ពស់ត្រូវនាំកុនងមកទីនេះ: ដើរឡើងខ្ពស់។ ពួកគោនទៅទោះនោះក្នុងវាលខ្សោច
ស្របកញ្ញានេះ។

²⁵⁸ អ្នកបាយើព្រះខ្ពស់បានមករកខ្ពស់នៅថ្ងៃមុនបាននិយាយថា “បងប្រុស ប្រាណណា
ហាំ ពួកគេកំពុងទួលបារបង្កែវខុលផ្លូវដែលមិនមែននិយាយទេ។ នៅថ្ងៃមុនមកនៅប៉ះ
យើង។” បាននិយាយថា យើងរាល់ព្រៀក ពួកគេចេញទៅក្រោ។ ហើយពួកគេ
បាននិយាយថាទួកគេនឹងមិនធ្វើការទេ វាតីជិតពេកនឹងគ្រាប់កែវិញ។ ពួកគេ
នឹងមិនទៅដើរការទេ។ មែនហើយ វារាងនៃពេកដ្ឋានថាអ្នកមិនយល់។ យើងទេ?

ត្រូវហើយ។ (ខ្សោចតែនេះចុះទៅហើយ!) អញ្ញីង បាន មែនហើយ! ព្រះគម្ពឹកបាប់ថា អ្នកគ្នាយកមេរ្តីន អំពីស្រុមមេច។ ដើម្បីការនេះ គេមិនពុំទៅ ដូចចេះហើយ —នោះពីតាតាគ្រើមត្រូវ។

នៅទីនេះ—នៅទីនេះ ទីបំពានយកម្មយដ្ឋានឡើតក្នុងចំណោមទាំងនេះ។

271. គឺ... (ខ្ញុំមិនដឹងទេ។ យើងពួក វាគ្រាន់តែម្មយប់នូន—វាគុសគ្នា—វាតីជាការសរសរដាយដៃខសពីដ្ឋានឡើត។ គ្រាន់តែចង់បង្ហាញអ្នក ខ្ញុំគិតថាមានប្រហែលប្រាំបីបុងប់ក្នុងនោះ។ យើងពួក?) គីកាន់តែប្រើន—ពីព្រះហើរដីលូតពាណាពាងគេនឹងនៅតុកសុនដូរអាកិច្ចុណាប្រឈរ? ខ្ញុំចង់មានបំណងប្រាថ្ញាដីលូតពាណាពាងរបស់ព្រះ។ តើយើងនឹងធ្លាស់ទៅតុកសុនបានទេ?

²⁵⁹ វាមិនមែនទាល់តែសោះ—សរសរដាយដៃពីអ្នកដ្ឋានឡើត។ វាតី...ខ្ញុំ... គ្រាន់តែមើលដីពួក ខ្ញុំគ្រាន់តែបង្ហាញអ្នកពីចំនួនសំណូលយោនោះ។ ខ្ញុំអត់ទេខ្ញុំ—ខ្ញុំរកមិនយើងពួក ខ្ញុំគិតថា។ នៅទីនេះ—នៅទីនេះ... ខ្ញុំបានសម្ងាត់ខ្លះនៅទីនេះ: “ខ្ញុំនឹងប្រាប់អ្នកឱ្យដឹង។”

272. បង្រួស ប្រាណហ៍: សូម...(យើងពួក) ដាយដឹងថាអ្នកគិតជាបោកហើយម៉ោងដែលយើងកំពុងរស់នៅ នឹង...និង...បោកសម្រាប់ម៉ោងដែលយើងកំពុងរស់នៅ (នោះហើយជាស្តីដែលជាភារ។) តើមានពេលដែលការឲ្យរបស់ព្រះត្រូវរក្សាទៅដូរអាកិច្ចុណាបាមួយអ្នកទេ? បើជូន: តើអ្នកនឹងប្រាប់យើងថាបេលណាគាន់លែលនោះបានទេ?

²⁶⁰ ប្រាកដជានឹងប្រាប់។ ខ្ញុំនឹងប្រាប់អ្នក។ ខ្ញុំនឹងប្រាប់អ្នក។ តុល្យរយើងពួក មានការសរសរដាយដៃពីនោះកំដ្ឋានគ្នា មនុស្សពីនោះកំដ្ឋានគ្នា។ យើងពួក? មានការសរសរដែមួយ ហើយមានមួយឡើត។ យើងពួក? នោះជាស្តីដែលគ្រឿនការដឹងដែលនៅតុកដីត្រូវបស់ក្រុមដំនុំ។ យើងពួក? មែនហើយ សូមដោះស្រាយជូន នេះ។ ចាំមីលថាគីឡូអាប់រក...សូមមិល។

273. បង្រួស ប្រាណហ៍...(មានមួយឡើត ខសគ្នាចំង្របុង។) បង្រួស ប្រាណហ៍អ្នកខ្លះយែល់ថាអ្នកនិយាយនៅតុកដីសរបស់អ្នកអំពីផ្លូវនោះ (អត់ទេ នេះគីទីខសគ្នា។) នៅចម្ងាយមួយពាន់ត្រាំរយម៉ាយពីពេងខបោសច ប្រាំពីរយការដីផ្លូវនេះមួយ។ (ពាក្យម៉ោងឡើត

ពាយខបាសចដែលកាំងនៅចំកណ្តាល ផ្លូវឱ្យមួយរឹងប្រាំពីរយោ មេគ្រាប់
គ្រប់ផ្លូវ ដប់ប្រាំរយម៉ាយ។ អូ!) តាមវិធីនឹមួយរួយ តើនេះជាការពិភទេ? ខ្ញុំ
សំនោះក្រាតំបន់នេះ តើខ្ញុំត្រូវធ្វាស់ទីមេដីភាពទេ? (អូ!)

²⁶¹ អត់ទេ សម្ងាត់ កំធ្លើបែបហើង។ មើល! តុល្យនេះអ្នកយើត្រូចាការយក្សុល
សម្រាប់មនុស្ស? តើមានមនុស្សប៉ុនាននាក់នៅទីនេះ៖ ពេលខ្ញុំជួយសារនោះ៖? ខ្ញុំ
បាននិយាយថា នៅពេលដែលខ្ញុំកំពុងរាល់ក្រងយេរុសាទ្រឹមដី វានឹងមានចំហេ
មួយចាន់ប្រាំរយម៉ាយការដី ខ្ញុំបាននិយាយថាការិយាល័យនៃប្រើប្រាស់ប្រាក់ប្រាក់
នឹងប្រាមួយរយម៉ាយការខាងលិចនៃសុីសុី នោះនឹងមានមួយចាន់ប្រាំរយ
ម៉ាយការដី ខ្ញុំបាននិយាយថាគ្នុង តាមគំនិតបស់ខ្ញុំ នឹងត្រូវបានកំណត់នៅក្នុំ
ដីដែលហេរាកអ៉ាប្រាកបំបានស្មើរកទីក្រងនោះ៖ នៅពេលដែលនឹងមិនមានសម្រួល
ឡើតទេ។ ព្រះគម្ពីរបានចែងចាត់ដែលមានសម្រួលឡើតហើយ ដែលប្រើប្រាលបី
ភាគបួននៃដែលដីស្ថិតក្នុងទីក។ ហើយនឹងមិនមានសម្រួលឡើតទេ ដូច្នេះ វានឹង
មិនជាពេកទេ ការកំណត់ទីក្រងនៅក្នុងដែលប្រាក់។ ខ្ញុំធ្វើថា វានឹងស្ថិតនៅក្នុង
គួចមួយដែលជាកក្សោដែលរួចរាល់ប្រើប្រាស់ ហើយព្រះជាម្នាស់បានប្រសុទ នៅ
ទីនោះនៅបេឡូហិម។ ខ្ញុំធ្វើថា វានឹងនៅត្រូវដោរស្មោះនៅទីនោះ៖ កក្សោដែល
វានឹងដើរឡើងពីដែលដីនៅទីនោះ៖ ហើយជាក្តុំនោះ។

²⁶² បើនូវ សម្ងាត់អើយ វាត្រានអូពាក់ពួននឹងពាយខបាសចនេះទេ។ យើត្រូទេ? អី
ប្រាប់ អីសាក យ៉ាកុប បូល ជាតុកបិសុទ្ធទាំងអស់ គួកគេបានស្ថាប់ពាល់ពាល់
ពិភពលោក ត្រូវបានដុតបំផ្តាត់ លងទីក សុំដោយសត្វគោ និងអូឈុងនៅតីតែ
ហើយគួកវានឹងចេញមកពីកាលស្ថាប់ស្មាយប្របោះ ស្មាយបាក់បែក និងប្រុងនៃពិភពលោក។
ខ្ញុំសង្ឃឹមថាខ្ញុំនៅទីនោះ៖ ខ្ញុំមិនដឹងថាខ្ញុំនៅឯណាទេ បើនូវនៅទីណាក់ដោយ ដី
ទីនោះក្នុងក្រុមនោះ ត្រានអូអារាចាប់ងីឡូមិនចូរនៅទីនោះបានឡើយ! យើត្រូទេ?
ហើយខ្ញុំមិនមានកក្សោដែលជាក់បាក់ណាមួយទេ។ កក្សោដែលខ្ញុំក្រុងការនៅតីនោះក្នុង
ព្រះគម្ពីរ ដឹកជញ្ជូនដែលនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ និងដឹកជញ្ជូនដែលខ្ញុំ
បាក់នៅឯណាទេ ទ្រង់នឹងនៅម៉ោង...កប់ខ្ញុំនៅក្នុងព្រះយេស៊ូវ។

²⁶³ សុម្រកទោះកម្រិតហេរាកទាំងនោះកាលពីដើម។ គួកគេបានដឹងតាមនៃយ
ត្រូវជា តុល្យនេះ៖ ការប្រាសីរីស់ឡើងវិញជាចំបួន ដល់ផ្លូវដំបួននឹងនោះ
បានឡើស្មើនៅទីនោះកក្សោដែលមួយ ហើយគាត់..អត់ទេ..ហើយគាត់បាន

បញ្ចុះសពតសាកា ហើយគាត់បានបង្កើតអីសាកា អីសាកក្រោះបានគេបញ្ចុះនៅ កែវីទុកម្មាយ។ អីសាកបង្កើតយ៉ាកប យ៉ាកបបានស្ថាប់នៅអីសាកអំណល...នៅប្រេសឃុំប្រេសុំ នាំត្រឡប់ទៅជាអេឡ្យស្តីនឹងវិញ្ញា បន្ទាប់មក យុំសិសបក់បានស្ថាប់នៅ ទីនោះដោយ ហើយគេបានយកដីឱ្យរបស់យុំសិសបមកវិញ្ញា ព្រះគាត់បាននិយាយថា “ធ្វើ...” ឲ្យយុំសិសបស្ថាបនឹងនៅ...យ៉ាកប ចាត់មិនក្រួរកប់គាត់នៅទីនោះទេ តែក្រោះនាំគាត់ត្រឡប់ទៅទីកដីសន្យានឹងវិញ្ញា យុំសិសបាននិយាយថា “ចេះណាមួយ ព្រះអម្ចាល់ ជាព្រះបស់ឯងនឹងមករកឯង។ ឯករាយយក...នឹងបស់ខ្ញុំទៅបែព្យុះជាមួយខុកខ្ញុំ” ហើយពួកគេបានធ្វើវា ដោយសារពួកគេជាបោក ពួកគេបានយល់ថា ដល់បុងនៃការរស់ឡើងវិញ្ញនឹងមាននៅជាអេឡ្យស្តីនា

²⁶⁴ តើទូរស័ព្ទនេះ ព្រះគម្ពីរបានចែង...ហើយប្រសិនបើអ្នកហេរីធម្មោជាបោក ខ្ញុំមិននិយាយថាខ្ញុំជាបោកទេ។ ប៉ុន្មែប្រសិនបើអ្នកហេរីធម្មោដីឡើង ចូលចំថា ខ្ញុំកំពុងនិយាយទៅកាន់អ្នកក្នុងនាមរបស់បោក (យើងទេ?) ក្នុងនាមជាបោក ការរស់ឡើងវិញ្ញា និងការលើកឡើងនឹងមានជាទូទៅនៅទូទៅទាំងពីការណែក! មិនចាបោកនៅទីណាងទេ ពេលណាមោះមកដល់ អ្នកនឹងក្រួរតាមទាន់ដើម្បីជូនប្រចាំដំបូង! បូងហើយ! គ្មានធ្វើអាចរារាំងអ្នកបានឡើយ មិនចាបោកនៅទីណាងទេដោយ។ ហើយខ្ញុំត្រាន់តែសង្ឃឹមថាខ្ញុំនៅទីនោះ ជាម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគោះ ខ្ញុំត្រាន់តែធ្វើជាក់ និងសង្ឃឹមបើព្រះថា ខ្ញុំនឹងភ្លាយជាម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគោះ ហើយអ្នកទាំងអស់គ្នា នឹងនៅក្នុងនោះ—ដូចគ្នា។

តើយើងមានពេលសម្រាប់សំណួរមួយធ្វើនៅឡើតបានទេ? បន្ទាប់មកវានឹងត្រាន់តែ (យើងទេ?) ជិតមួយម៉ោង។

274. បងប្រុស ប្រាណហំ ជាទីគោរព: ប្រពន្ធខ្ញុំ និងខ្ញុំបានបែកគ្នា។ នាងបូងខ្ញុំសុំលែបងលេខ៍។ នាងមិនមែនជាគ្រឹះស្អានទេ ហើយខ្ញុំធ្វើបើសារ ហើយចង់ឲ្យនាងបានសង្គ្រោះ (មិនអីទេ? នោះជាបើញ្ញាណាគ្រឹះស្អានពីការ។ យើងទេ?) ហើយធ្វើ។ តើខ្ញុំក្រោងធ្វើដូចមេច? យើងកំណែក្រុនប្រុសពីនោរកដែរ។ (ឯះហត្ថលេខាបើណ៍យុវវេជ្ជៈបស់ពួកគោះ)

265 បងប្រុស មើលចុះ ខ្ញុំបន្ទាប់អ្នក នាងនឹងបូងអ្នកខ្ញុំលែបងលេខ៍។ នោះតើសាកាំង។ យើងទេ? អ្នកមិនគូរធ្វើដូចមេចទេ។ ប៉ុន្មែប្រសិនបើអ្នកជាគ្រឹះស្អាន ហើយ

មិនបានធ្វើឱ្យក្នុងលោកនេះដើម្បីរារាំងស្តីពីនោះទេ បន្ទាប់មក សាកាំងកំណុងធ្វើវា។ ក្រឡានតែត្រាយាមហេកអ្នកប៉ែណ្ឌាមេ។

²⁶⁶ តុល្យវិនេះ ប្រសិនបើនានជាមនុស្សម្នាក់ក្នុងចំណោមអ្នកដែលព្រះបាន ពិធីសិសិស នានអិងមករកទៅដី។ បើនានមិនមែននោងមិនគូរពួយបានរូប បន្ទាប់មកប្រសិនបើវាកើតឡើង...បើអ្នកបានអ្នកនឹងធ្វើឱ្យខ្ចួចសុខភាព ហើយនោះ ជាអ្នីដែលសាកាំងចែងធ្វើ។ វាកំណុងធ្វើការ ខ្ញុំដឹង នៅក្នុងអ្នក។ ដូច្នេះ អ្នកគ្រាន់តែ ប្រគល់ខ្លួចទាំងអស់ចូលរួមព្រះ ហើយទៅបានព្រះដោយឯករាយកាមដៃលអ្នកអារម ធ្វើបាន។ ព្រះនឹងថែក្ខាត់ខ្លួចដែលនោះសល់។ “ខ្លួចដែលព្រះបិតាបានប្រទានមក ខ្ញុំ និងមករកខ្ញុំ” លុកជួនដឹង ខ្ញុំនឹងអធិស្ឋានជាមួយអ្នកបុរីឱ្យឱ្យចាំងអស់។ ខ្ញុំ និងអធិស្ឋានអំពីបញ្ហានេះ។ គ្រាន់តែនិយាយថា “ឯព្រះជាមាត្រាសំដើរ ខ្ញុំស្រឡាញ នាន។ នានជាមាត្រាយុបស់គ្ននខ្ញុំ” (ប្រសិនបើនានគឺមែន) និងនិយាយថា “ខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ទូលបង់សូមប្រគល់ខ្លួចទាំងអស់ជួនព្រះអង្គមាត្រាសំ។ ទូលបង់ចែងខ្សោតកគេបាន សំរាប់។ ទ្រង់ដឹងថាទូលបង់ចែង។ បើក្នុងទូលបង់មិនអាចទៅឡើតទេ។ នាននឹង តែងលប់ជាមួយទូលបង់។ ទូលបង់មិនបានធ្វើឱ្យសោះ ប្រសិនបើទូលបង់មាន ចូលរួមការប្រគល់បង់។ ទូលបង់នឹងទៅធ្វើឱ្យរារីមក្រុរៈ។ ទូលបង់នឹងធ្វើឱ្យ កំដាយ។ រួចចាយចំពោះព្រះអ្នកសំ ហើយអ្នករាយនៅតែរាប់ចែង។ ទូកទ្រនោះតែ ធន។ ទៅហើយសំនោះដូចចែងមួគាតានីនេះ—ជួចជាត្រានអ្នីដែលបានប៉ែមាន។ ហើយព្រះ នឹងថែក្ខាត់ខ្លួចដែលនោះសល់។

275. តុល្យវិនេះ៖ បងប្បុស ប្រាណាបាកំ តើអ្នីទៅដែលមនុស្សទាំងអស់នេះ (អូ អូ ទៅតែ!) ត្រាស់ទៅការីហ្មុណា? នន្យល់វា។ មានការសរសរដោយដែមួយ ប្រទេទទៅតែ។ ហើយព្រះ?

មែនហើយ យើងបាននន្យល់រួចហើយ (យើងព្រះ?) តើនោះជាអ្នី។

276. បងប្បុស ប្រាណាបាកំ តើកូនក្រោមនឹងផ្សេងកាត់ការរៀបចំបៀវង់ដូចក្រោមដំនាំ សាកិសម័យដើម្បីប្រពេទ?

²⁶⁷ អត់ទេ ខ្ញុំទៅនឹងលីកបុងបន្ទាប់គឺការលើកឡើង តុល្យវិនេះ។ ចូចចាំថា យើងនោះទីកន្លែងនោះ យើងនោះព្រំដែន។ តើអ្នកយល់ពីការ កំហគ្រួនបែស់អ្នីស្រាតែមួយទេ?

277. តើវាស្របច្បាប់សម្រាប់—ប្រើដឹងទ្វាកំណើកប្រអគលា?

²⁶⁸ ខ្ញុំនឹងទុករាប់រហូតដល់សៀវភៅនេះ (យើងទេ?) ព្រោះវាតាម...ខ្ញុំចង់—ខ្ញុំចង់និយាយអ្នមួយអំពីវា។

278. បងប្រឈម ព្រាណាបាហ ខ្ញុំគ្រាន់ពេ... (ខ្ញុំកំពុងដែងចាំពេ ពាណាថីឡើតប្រសិនបើ ខ្ញុំអាច។ សូមឱ្យខ្ញុំបានអើនីនៅទីនេះប្រហែល។) ខ្ញុំមិនអាចប្រគល់ឡើ ព្រះយេស៊ូវទាំងស្រុងទេ។ តើខ្ញុំមានវិញ្ញាបាណអារក្រក់ទេ?

²⁶⁹ អនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំចំណាយពេលនៅសិល់លើសំណុំនោះ។ អ្នកមិនអាច ចុះចូលនឹងព្រះយេស៊ូវ? តួរតែមិន...មិន ខ្ញុំមិនដឹងថាគារបុស ប្រសើរ ខ្ញុំមិនអាច ប្រាប់បានទេបានជាអ្នី។ ព្រះទ្រង់ជ្រាប។

²⁷⁰ អ្នកមិនអាចចុះចូលនឹងព្រះយេស៊ូវបានទេ។ ហេតុអ្នី? តើមានរឿងអ្នី កើតឡើង? បើអ្នកជាភ្លឺ កើមួយអ្នកជាភ្លឺដើម្បីធ្វើជាប្រធានបានទេបុ ចុះចូលទាំងអស់? ស្រីគុប្បាយការប្រធានបានរឿងបាន មានគុណាបាយៗ តក្សី អស់មួយជីវិត ដើម្បីរក្សាតុណាបាយៗ បុន្ឌន់ចៀងមួយ អ្នកបានរកយើងប្រហុសម្ងាត់ដែល អ្នកសេលាច្ញោះ។ អ្នកគឺជាបេស់គាត់ទាំងស្រុង។ អ្នីដែលអ្នកបានគឺពេញមួយ ជីវិតបស់អ្នក ហើយព្យាយាមសៀវភៅស្តី និងច្បាប់សំលាល់ និងមានគុណាបាយៗ តទ្ធផ្លូវនេះ។ អ្នកប្រគល់វាទៅបុសទៅម្ងាត់។ តើវាគ្រៀរទេ? អ្នកជាក់ខ្លួនអ្នកទាំងស្រុង នៅក្នុងដែលបែស់គាត់ អ្នកគឺជាបេស់គាត់។ អ្នីដែលអ្នកបានឈរក្នុងភាពសមរម្យ និងសំលាឯមី និងរឿងជូននេះ តទ្ធផ្លូវនេះ។ អ្នកបែនទៅជាមនុស្សប្រុសិញ្ញ ព្រោះ អ្នកប្រគល់ខ្លួនឲ្យបុសនោះ។ តើអ្នកមិនអាចធ្វើជូនបាននឹងព្រះយេស៊ូវត្រីស្តាម បុ? លោបង់ខ្លួនឯងដែលនេះ: “អ្នីទាំងអស់ដែលជាតុំ គឺនិតបស់ខ្ញុំទាំងអស់ គឺនិតបស់ខ្ញុំ។” ពិតប្រាកដ។

²⁷¹ ខ្ញុំមិនគឺជាអ្នកគ្រៀបបានវិញ្ញាបាណអារក្រក់សណ្ឌិតទេ ខ្ញុំគឺជារិញ្ញាបាណ អារក្រក់បាបពណ៌អ្នកតាមគឺនិតបែលនេះ: ព្យាយាមធ្វើឱ្យអ្នកគឺជាតា អ្នកមិនអាច ប្រគល់ខ្លួនអ្នកចំពោះព្រះបានទេ។ ពេលណា...អនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំបង្ហាញអ្នកឬមួយ។ ហេតុអ្នីបានជាអ្នកចំងុចុះចូលនឹងទ្រង់? ព្រោះមានរឿងបាននៅទីនោះអំពារនោះឱ្យ អ្នកចុះចូល។ វាគារសញ្ញាលូណាស់ដែលអ្នកគឺតែបុះបានបង្កើត។

272 តុល្យវិ អូដែលអ្នកធ្វើ បុន្មុស បុប្បន្តស្រី (ប្រៀហលជាក្រោង បុចាស់ ទោះជាបែបណាក់ដោយ) បុន្មាននិយាយ... គ្រាន់តែមិនអាចរកយើប្បញ្ញនិង ដុំឡើ ពួកគេអាចចុះចូលទាំងស្រុង។ គ្រាន់តែប្រគល់ខ្លួនឯង។ “ខ្សោះអម្ចាស់អើយ ការគិតបែស់ទូលបង់ អើងទាំងអស់របស់ទូលបង់ តីទូលបង់—ទូលបង់ចំង់ផូលប់ខ្សោះ ទ្រង់។ ជីវិតបែស់ទូលបង់ ទូលបង់ផូលជាតិវិកបីថ្ងៃទ្រង់។” សូមយកទូលបង់ចុះ ហើយប្រើទូលបង់ផូលជាទូលបង់។” ហើយភាគជីវិសាមញ្ញមួយ ខ្ញុំសូមជួនពាណិកប្រជុំនិងការចិត្តបាន... ខ្ញុំធ្វើប្រសិនបើ—ប្រសិនបើ—ប្រសិនបើនាង ខាងសម្រាប់ទូរស័ព្ទ៖ មានប្រយោជន៍ចំពោះសំណុរានិយាយនេះ... តើអ្នកចូលចិត្ត សំណុរានិយាយនេះទេ? ត្រូវហើយ។ វានឹងដូយបានខ្លះ។

273 តុល្យវិនេះ មើលចុះ ប្រសិនបើពួកជីនគ្រាន់តែស្មើរឿងទាំងនេះ: (អ្នកយើលិចទេ?) ស្ថារឿងទាំងនេះ៖ ប្រសិនបើពួកគេគូតែធ្វើនេះ បុរីនោះ និងអីឱ្យគ្រប់យើង ខ្ញុំនឹងព្យាយាមធ្វើយើអស់ពីសមត្ថភាព។ បើខ្ញុំណែនាំអ្នកខស វាមិនមានក្នុងចិត្ត ខ្លំចំង់ធ្វើវាទេ។ បើខ្ញុំនិយាយអីខ្ពស់គ្រាន់តែក្រោតាំងនិតិវិធីរឿងខ្លះរបស់ខ្ញុំ អត់... ដីង—ដោយដីងចាក់ខ្ពសក្នុងការធ្វើរឿងនោះ: ប្រប្រាប់អ្នកទាំងនេះ ខ្ញុំនឹងភ្លាយជាមនុស្ស ពុតត្រូត។ ត្រូវហើយ។ ប៉ុន្តែចេញពីចិត្តរបស់ខ្ញុំ ប្រសិនបើខ្ញុំខស ព្រះទ្រង់ជ្រប (យើប្បញ្ញទេ?) ខ្ញុំបានធ្វើយាដាម្បួយនឹងអីឱ្យទាំងអស់ដែលមាននៅក្នុងខ្ញុំ ដើម្បីធ្វើយ សំណុរាបស់អ្នក។

274 ហើយចំពោះអ្នករាល់ត្នាបាម្នកបីថ្ងៃនៅស្រុកដែលការសែកនេះនឹង ទោដល់ ខ្ញុំមិនបាននិយាយរឿងទាំងនេះដើម្បីធ្វើឲ្យអ្នកយើចាប់ទេ។ ខ្ញុំនិយាយ ព្រោះខ្ញុំស្រួលចោរអ្នក។ យើប្បញ្ញទេ? ហើយខ្ញុំតិតជាប្រាប់ដោយអស់ពីចិត្ត...វាគាត់... តុល្យវិនេះ: ខ្ញុំមិនព្យាយាមធ្វើការដើម្បីបង្ហាញប្បញ្ញទេ—ចាត់ខ្ញុំ—ខ្ញុំដឹងអ្នកមួយដែល អ្នកមិនដឹង។ នោះមិនមែនជាការទេ បង្កប្បសិរបស់ខ្ញុំអើយ។ ខ្ញុំធ្វើបែនព្រោះ ស្រោចចោរអ្នក ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំ—អ្នកស្រួលចោរខ្ញុំខ្ញុំធ្វើ។

275 ចុះបើអ្នកយើប្បញ្ញខ្ញុំចុះតាមទន្លេក្នុងទូកបាស់ ចេញពីទន្លេនេះ: ជិតករនៃនឹងដែល យើងនៅក្រោលនេះ: នៅទីនេះនៅក្រោល ទន្លេរួមហូរ។ ហើយទន្លេនឹងទ្រូវឱ្យ ហើយដល់លិច ហើយទិកភ្លាក់តីនៅខាងក្រោមខ្ញុំ។ ហើយអ្នកដឹងចាត់ទូកនឹងមិន ផ្តួចកាត់ទិកភ្លាក់ទាំងនោះបានទេ វាក្រាន់តែនឹងមិនអាចអំបាន។ ហើយនៅទីនេះ: ខ្ញុំកំពុងយរនោះទីនោះដោយក្រាលរបស់ខ្ញុំនាកកក្រាយហើយប្រៀប៉ា ហើយសម្រាក

ចុះ ហើយចុះ ទៅដោយអំណុកត កម្មានុ តាមបណ្តុះបាយទន្លេ ហើយអ្នកដីងចាន់នៅ ទីនោះខ្ញុំនឹងខួចបង់។ សើអ្នកស្របាត់ខ្ញុំ អ្នកនឹងពែសក បូលាតបើទួក ហើយ តែចេញពីទីនោះ ហើយគ្របក្បាលខ្ញុំដោយអើមួយ នាំខ្ញុំចូល។ “បងប្រុសប្រាការ ហាំ អ្នកវង់ដីងហើយ! អ្នកបាត់បង់ស្នាក់ទីក្រុងកំពើនេះទេ!”

²⁷⁶ ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា “អូ បិទមាត់! អុកដាយខ្ញុំនៅម្នាក់នឹងបានហើយ!” ហើយអ្នកនៅតែស្របាត់ខ្ញុំ។ អ្នកនឹងធ្វើអីទាំងអស់នៅក្នុងលោកិយ អ្នកនឹងចាប់ខ្ញុំ។ ប្រសិនបើអ្នកត្រូវ—ប្រសិនបើអ្នកត្រូវធ្វើដៃទួក អ្នកនឹងនាំខ្ញុំចេញពីទីនោះ ដោយសារតែអ្នកស្រឡាត្រូវខ្ញុំ អ្នកដីងពីអីដែលនឹងកើតឡើង។

²⁷⁷ ហើយបងប្រុស ខ្ញុំដីងចាំ នោះជាអីដែលនឹងកើតឡើងចំពោះនិកាយនោះ។ នានានឹងមិនការណ៍ដំនោះទេ។ យើងទេ? អ្នកកំពុងឆ្លាត់ទៅការនៃក្រុមបីក្សា ពិភពលោកនៃព្រះវិហារ ហើយតែឡើនេះ៖ អ្នកត្រូវតែយកវា បុរាណចេញមកតាមរយៈបេស់យើងតែឡើនេះ។ ដូច្នេះ វាគ្រាន់តែជាការពិភាក្សាកដ អ្នកត្រូវតែធ្វើសយក ជិត្រូសរបស់អ្នក។ ហើយខ្ញុំខ្សោតានន័យ...ខ្ញុំចង់ធ្វើងទួក មិនអាមេ ខ្ញុំចង់ធ្វើឱ្យដែលខ្ញុំអាចធ្វើបាន មិនមែនធ្វើបាបអ្នកទេ បងប្រុស បុំនែងដើម្បីជាសំអ្នកចាងអ្នក ខ្ពស់។ កំពើអត្ថិត!

²⁷⁸ ហើយពិធីបណ្តុះប្រាប់មុជទីក្រុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវគ្រឿស្ស ត្នានមនុស្សណា នោះលើដែលជីនេះអាចឆ្នាល់ទោសការនោះតាមរយៈបទគម្ពីនោះទេ។ ត្នាន មនុស្សណាអាចឆ្នាល់ទោសវាបានទេ។ មិនមានបទគម្ពីណាមួយ...បងប្រុស ជិត្រូជាតិ—បងប្រុសអីយេ ឲ្យចាំចាំ ឲ្យចាំចុះ ឲ្យវេស្សីរកព្រះគម្ពី។ ស្រួចរក កនៃងមួយដែលនរណាម្នាក់ឆ្លាប់ទូលបណ្តុះប្រាប់មុជទីក្រុងគម្ពីសំព្វានី (ពួកគេមិនបានទូលបណ្តុះប្រាប់មុជទីក្រុងគម្ពីសំព្វានី) ដែលជាកន្លែងដែលនរណាម្នាក់បានទូលបណ្តុះប្រាប់មុជទីក្រុងគម្ពីតែ នៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រឿស្ស។ បន្ទាប់មកមកបង្ហាញរាជលេខាដីខ្ញុំ បុំនែងនៅក្នុងគម្ពីសំព្វានី ដែលពួកគេឆ្លាប់ធ្វើបណ្តុះប្រាប់មុជទីក្រុងគម្ពីអស់រាយ ឆ្លាប់ន្ទាន់បំផុតបំពីមែនភាពលេស់សាក់ចុងក្រាយបង្គស់... ព្រះវិហារភាពុលិកបាន បាប់ធ្វើមពិធីបណ្តុះប្រាប់មុជទីក្រុងគម្ពី។ សេចក្តីអធិប្បុញយបស់ពួកគេនិយាយដូចត្រូ ដោយប្រើព្រះនាមព្រះវិហារ ព្រះរាជបីក្រា ព្រះរិញ្ជាណបីសុទ្ធ។

²⁷⁹ នៅក្នុងបទសម្រាលសម្បួលយដ្ឋាម្ភយនឹងបុជាថាយ នៅទីនេះនៅព្រះវិហារចិត្តពិសិដ្ឋ បានប្រាប់ខ្ញុំធ្វើដែលគ្នា។ បាននិយាយថាព្រះវិហារភាក្សាលិកជ្រាប់ធ្វើពិធីបុណ្យ ធ្វើមុជទីកដុងដូចខ្លះ៖ ពេលខ្ញុំប្រាប់គាត់ចា ខ្ញុំបានធ្វើបុណ្យរាជធ្លាឯដីកដុងនៅក្នុងបុណ្យ នេះ នៅពេលបីស្សុពចេងដីង។ គាត់បាននិយាយថា “តើអ្នកនឹងស្សុច ចំពោះសេចក្តីថ្លែងការណ៍ទាំងនេះទេ?”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “ខ្ញុំមិនស្សុចទាល់ពេតសោះ។”

គាត់បាននិយាយថា “សម្រួចសង្ឃចេងខ្លួនអ្នកស្សុច!”

²⁸⁰ ខ្ញុំបាននិយាយថា “បីស្សុពនឹងត្រូវយកពាក្យរបស់ខ្ញុំ បុមិនអព្វីដកកំណើរ មួយ ណាណដែលគាត់ចេង។” យើងត្រូវទេ? ខ្ញុំបាននិយាយថា “ព្រះអតិថាមបែងចា កំស្សុច អ្នកទាំងអស់។”

ហើយគាត់បាននិយាយថា “អព្វីដ...” គាត់បាននិយាយថា “នេះ...”

²⁸¹ ខ្ញុំបាននិយាយថា “ខ្ញុំបានធ្វើបុណ្យរាជធ្លាយនៅដីផ្ទៃស្តីរក្សាសម្រាប់នាមព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវតីស្សុ។”

ពេលបុជាថាយកត់ចុះ គាត់និយាយថា “នោះជាយ៉ែបដែលព្រះវិហារភាក្សាលិកជ្រាប់ធ្វើបុណ្យរាជធ្លាយដីក។”

ខ្ញុំបានស្សុចថា “ពេលណា?”

គាត់ធ្វើយ៍ថា “នោះសម្រេចយុកសាកំក។”

ខ្ញុំស្សុចថា “តើអ្នកហេរិញកគេចាការភាក្សាលិក?”

គាត់ធ្វើយ៍ថា “ប្រាកដណាស់ ឬកគេជាការភាក្សាលិក។”

²⁸² ខ្ញុំបាននិយាយថា “អព្វីដ ខ្ញុំជាការភាក្សាលិកលើបានអ្នកទៅទៀត។ ខ្ញុំធ្វើតាមការបង្រៀនរបស់ពួកគេ។” ត្រូវហើយ។ យើងត្រូវទេ? ឬកគេអេរាជធមិនធ្វើឡើងទេ។

²⁸³ ព្រះវិហារភាក្សាលិកត្រូវបានហើតធ្វើនៅនឹងនោះនឹងតិចិតិក្រុមរួម ព្រាមការដើរនាំរបស់ ខនស្សនទីន នៅពេលដែលក្រុមដាំនុះ និងរដ្ឋប្រុមភ្នៅ ហើយ—ហើយធ្វើដូល ទ្រព្យសម្បត្តិដល់ក្រុមដាំនុះ និងធ្វើដែលនោះ៖ ឬកគេពិតជាតិកចាត់ប្រុកគេស្តីកន្លែង ក្នុងសហស្សីរូបីរូប។ ឬកគេគិតថាអ្នកគេបានលាយនៅលូសហស្សីរូបីរូប។ នោះគឺជាសហស្សីរូបីរូបស់សាកំដី។ នោះពិតជាមេនហើយ។ តើអ្នកមិនធ្វើពីរឿងនោះទេ។ បាន មេនហើយ!

²⁸⁴ តើខ្លួន៖ បីន៉ែន..បន្ទាប់មកនៅពេលដែលពួកគេបានបង្កើត បុ មាន...ជំនួស ឱ្យការមាន—របច្ឆាមអំពីមួយ ពួកគេបានចុះ—ពួកគេបានទម្ងាក់ដែលណាសដាក់របាំ វិញ ទម្ងាក់ ធុរីកដើរដាក់ បុល ប្រុព្រគ្រស។ នៅថ្ងៃនេះ—នៅបុរីថ្ងៃនេះ នៅថ្ងៃនេះ—នៅថ្ងៃក្រោងរូមតិចខ្លួន៖ នៅថ្ងៃក្រោងវីថីកង់ ដែលជាបុរសំណាកបស់ពេគ្រួស កម្ពស់ដៃប៉ាប៉ាបុនហីត ពួកគេបានអាគារចាត់រួចគេបានចិប្បាមដើរបីបុរីដើរពី រូសំណាកនោះ។ យើងឬទេ? ហើយអីគ្រប់យ៉ាងតី...

²⁸⁵ ទាំងអស់ឆ្នាំការណ៍ដែលបានរួចរាល់ឡើងខ្លួន តើកម្មយោនៅថ្ងៃនោះ បានចុះទៅក្នុងបន្ទូលប្រាមដី ដែលគេបានបង្ហាញសព្វពាណិជ្ជកម្ម និងឱ្យដឹងដូចនោះ ហើយ ទុកចុរីផ្តើមបស់គោលូយក្នុងផ្លូវនេះ ធូនុងពួករួចរាល់ឡើងខ្លួន តើកម្មយោនៅថ្ងៃនោះ រួចរាល់ឡើងដើរក្នុងសណ្ឋាគារភ្លើនស្ថិជានិងជំនួសដែលព្យាយុទ្ធដីបុរីនេះ ហើយ លលាចក្រុល ហើយពួកគេដែលចូលមកក្នុងនោះបានត្រូវសលាចក្រុលខ្លួន ពីរាជ ពណ៌ស ការព្យាយាមដើរមួយទូទៅបានពានឱយពីលលាចក្រុលបស់មនុស្សស្ថាប់ ទាំងនោះ។ វាបានម្រែងនៃលទ្ធផិទ្ធិខាងវិញ្ញាបណ្តា។ យើងឬទេ?

²⁸⁶ ហើយនោះជាកំន្លែងដែលវាទ់ដើរដីនៅថ្ងៃនោះ ត្រូវឱ្យក្រោងរូម ហើយនោះជាកំន្លែងសត្វនោះអង្គយ ហើយពីថ្ងៃនោះមកម្ខាយសំដីង។ ហើយកុនស្រីបស់នាង តីជាភ្លើពេស្តាចុងនាង ដោយសារតែនាងផ្តល់ឱ្យពិភពលោកទាំងមូលនូវពីង នៃកំហិងបស់នាង ពេងនៃឱបន្ទាល់បស់នាង ដែលត្រូវបានលាយបញ្ចូលត្រូវ នៅថ្ងៃនោះជាមួយនឹងក្រោមម៉ោងនៃពីង។ ហើយនាងមានឱបន្ទាល់បស់នាង។ នាងបាននិយាយថា “ខ្ញុំបានតាំងខ្លួនជាប្រហុលទៅ ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំបានតាំងខ្លួនជាស្ត្រីម៉ោយ (ខ្ញុំមាននីយថា) ហើយមិនត្រូវការអ្នីទេទៀយ” ហើយនាងមិនជីងថា នាងមេនា អារក្រក់ ទ្វាក់គ្រួក កំសត់ ហើយមិនជីងអីស្មោះ។ នោះហើយជាការ។ ហើយនោះសម្រាប់ព្រះវិបាទកាតុបិក បុកនឹងនិកាយប្រុព្រគស្ថិជំនួស! បីន៉ែន នៅក្នុងការពារព្យីវាត្រូវទាំងមូលនោះថ្ងៃនោះ មានមនុស្សដែលកំឡើងបានស្ថាប់ ព្រះអម្ចាស់អស់ពីចិត្ត អស់ពីព្រាបីង និងតំនិត។ ហើយគេគិតថាគ្រោះ។ ពួកគេគិតថាគ្រោះតិចចាត់រួចគេជើងគ្រោះ។ ព្រះនឹងជាថោកត្រូវកំណុំ។

²⁸⁷ ចំពោះខ្ញុំ ប្រសិនបើព្រះជាមាត្រាសំនើងនឹងវិច្ឆិថ័យក្រោមជំនួសដោយពិភពលោក នោះ ក្រោមជំនួសកាតុបិកនិយាយជូនដែង បន្ទាប់មកខ្ញុំបានស្អាប់រាសម្ងាក់នេះថាខ្ញុំត្រូវបានសម្ងាត់ដោយអី៖ គាត់ប្រាប់ថា “ព្រះនឹងវិច្ឆិថ័យពិភពលោកតាមព្រះវិបាទ។”

ខ្ញុំស្មោចា “តើព្រះវិហារមួយណាត?”

តាក់ប្រាប់ចា “វិហារភ្នែកលិក”

²⁸⁸ ខ្ញុំបាននិយាយចា “តើព្រះវិហារភ្នែកលិកមួយណាត? ពួកគេខុសត្រាតីមួយទៅមួយ។” តើព្រះវិហារមួយណាត? តិចសុខសូដតែ បុរីម៉ាង? បុមុយណាតដែលទ្រង់នឹងជំនុំជំរោះវា? ប្រសិនបើទ្រង់នឹងជំនុំជំរោះវាដោយមួយណាត? មេត្តីខ្លួន បានឱ្យក្នុង ពនៃទីកន្លែង តើទ្រង់នឹងជំនុំជំរោះដោយមួយណាត? ព្រះគម្ពីរបានថែងចា ទ្រង់នឹងជំនុំជំរោះដែនដីដោយព្រះយសុវត្ថិស្ស ហើយព្រះយសុវត្ថិស្សគឺជាប្រព័ន្ធបន្ទូល។ ដូច្នេះចំពោះខ្ញុំ វាតីជាប្រព័ន្ធបន្ទូលបស់ព្រះ ដែលទ្រង់នឹងជំនុំជំរោះដែនដី។ ត្រូវហើយ។ ហើយខ្ញុំធ្វើចារាជជំនុំជំរោះបែប ទ្រង់តីនៅលើដែនដីតុលាភនេះ ហើយខ្ញុំធ្វើ... ចូរយើងស្រួចរកដោយអស់ពីចិត្ត ដើម្បីចិត្តជូនកិច្ចសំណង់នៅលើសំណង់ក្រោមនៅលើសំណង់ក្រោមរបស់ព្រះ នោះនឹងត្រូវបានបង្ហរមកបើដែនដីដែលមិនធ្វើនេះ៖ ហើយវាត្រានជូនឡើងទៅអស់ដើម្បីគេចែកពីការធ្វើរឿង។

²⁸⁹ វានឹងមិនដែលមាន មិនដែល មានសំបុត្រិសញ្ញា៖ ដល់ដែនដីឡើតទេ។ តុកគេបានផ្តល់ការតែបន្ទាត់បែបសំបុត្រិតុកគេវានេះព្រះគុណ នឹងការជំនុំជំរោះ។ មាន... អ្នកអាបជាក់អ្នកបារាំ បើនខនេះត្រូវបែងសុកក្នុងសាប់រោងរាយកិត្ត ហើយវានឹងមិនដែលបង្កើតព្រះគ្រួមនេះទេ វិកតិ៍ និង “អណ្ឌវិស៊ា” ត្រូវបែងចាន់ព្រះវិញ។

²⁹⁰ នៅពេលអ្នកយើងទៅក្នុងព្រះគាស (ខ្ញុំមានវានឹងតាមកម្មករនៃរោលនេះ ប្រសិនបើអ្នកចង់យើងទៅយើងទេ) កន្លែងដែលព្រះវិហារ ប្រសិនបើធ្វើរឿង (អ្នកទាំងអស់គ្មានបានជាបានជាបាន) ព្រះវិហារប្រសិនបើធ្វើនេះផ្តល់ការតែមហានុប្បត្តិមាយ៖—តាម—តាមរយៈសារកាមិះដាមួយទីក-និង-រូប។ ត្រួតដាក់លើយោទេសេះនៅក្នុងព្រះវិហារ ហើយទាំងអស់តីបំភ្លើវា” ជូនជាកុំក-និង-រូបនៅក្នុងព្រះវិហារ ប្រសិនបើធ្វើនេះ។

²⁹¹ ហើយនៅពេលដែលការបន្ទាប់បន្ទាកនេះ ការក្រុមដីក្នុងក្នុងនៃក្រុម បីតិចបែលនោះត្រូវបានគេហើយដូច្នេះ ដែលស្ថិតនៅក្រោមមនុស្ស ហើយចង់ត្រាយជាស្ត្រោតបីតិចបែល... តុកគេបានបងិសជិច្ឆសន្យាមួយយាន់អណ្ឌនេះ ជូន លីស ពីរីស សណ្តាប់មន នឹងមិនឈប់សម្រាប់រឿងនោះទេ។ មកទីនេះ៖ ជនជាតិអង់គ្លេសមួយក្រុមតូច ប្រានចោលនៅទីនោះ៖ ដោយសក់ជាក់ចុះក្រុមទៅក្នុកបស់ពួកគេ។ ហើយ

តិច្ឆូវនេះ ពួកគេមានដំឡើងចាច់ខ្លួន ដែលពួកគេកំពុងចាប់ផ្តើម។ អ្នកបានយើង្ហាវ នៅក្នុងទស្សនាដី លុក។ យើង្ហាវទេ?

²⁹² អូរបៀបដែលពិភពលោកនេះកួរកា។ មិនមានគីសងីមសម្រាប់ការលាប់តែសោះ ពួកគេបានឆ្លងការតំបន្ទាត់បែងចែករាង—រាងហេតុដល និងសុក និងថ្មីយ៍ អនុញ្ញាតឱ្យនេះតែរាប់...-

²⁹³ បុរសមិនអាចសូមីតែថ្មីដែងទៀត។ យើងលែងមានបុរសដូចមុនទៀតហើយ។ តើឈាកជាត្រីក ហេនវិនិងណា? តើអំប្បាហាំ លីនខុន ជាបុរសដែលអាចឈាយ សម្រាប់ការការតំទោសដើម្បីនៅឯណា?

²⁹⁴ តើបុរសនោះនៅឯណាអាចឈើកស្តីស្តុគឺមកទីនេះ៖ ធភគ្គខ្លួនចេញ...ហើយ នៅថែមេដីមុខបុរសទាំងនេះ។ ហើយបន្ទាប់មក—ហើយតែចេញទៅក្រោមដាច់ សំឡើ គ្របាត់គេងបុរសនោះចូលគុកដែលធោរគេម្នាក់នោះ៖? តើហេតុដលបស់អ្នក នៅឯណា? តើអីជាសុកនិងថ្មីយ៍? បើនានាជាក់ខ្លួននៅទីនោះ ទុកចុងនាងទៅជួច ថ្មី។ បានវាមេន! ប្រសិនបើនានានឹងមិនទៅទៀតទេ...កាតសមរម្យទូទៅសម្រាប់ នាង...តើថ្មាប់ណាដែលអាចបញ្ចប់រាង?

²⁹⁵ នៅទីនេះនៅទីក្រោងណីសស្តីលួង កនោតាតី កាលពីឯសេត្តាប័ណ្ណ នៅពេល ដែលស្តីម្នាក់នោះមាន...ការព្យាយាមដើមីធីឱ្យ...យកឈ្មោះនាងក្នុងក្រជាស ស្ម័គុយកិត្តិនឹងបានស្តីក ដើរបេញពីសណ្ឌាការព្យាបាន ហើយបូលីសម្នាក់បាន ព្យាយាមការឃុំនាង ហើយនាងកំមិនឈប់ដោយ។ សើចជាកំតាត់។ ហើយតាត់បាន ពោះកំឡើងដីនាងដើមីបញ្ចប់នាង តាត់បាននូវនាងចូលក្នុងទ្វាន ហើយ ឱ្យនាងទៅជួចបាត់នៅបូលីសណ្ឌាការព្យាបានកំអសិលដម្ឋ័យ និងធម៌ដែល នោះ ហើយនាងបានទៅជួចប់...តើអ្នកដឹងពីអីដែលពួកគេបានធ្វើអំពីវាទេ? បញ្ចប់ បូលីសនោះ។

²⁹⁶ ព្រះជ្រួយប្រជាតាតីដែលពួករលូយ! អ្នកមិនអាចទទួលយកបានទេ លើកំត អ្នកធើខស។ យើងប្រែកលជាមិនទទួលយកបានទេ ប៉ុន្តែយើងអាចក្រោកទៀត្យីដោយ។ ហើយនោះជាកំនែងដែលយើងកំពុងស្រែករ។ ចូរយើងឱនិនក្បាលចុះ។

²⁹⁷ ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវីយ៍ សុមអាយអ្នកគ្មាលដែលអស្សារមកយកយើង ចេញពីការនេះព្រះអម្ចាស់។ យើងកំពុងដែលចំឡងៗ។ យើងកំពុងម៉ឺនម៉ោងនោះ។

នៅពេលដែលយើងយើងយើងបានការពុករល្អយ ត្រួចតាននិយាយថាកានីនៅទៅជាប់បន់ទេ។ ហេកាណីអស្សារូបស់ត្រួចតានទាយថាម៉ោងទាំងនេះនឹងនៅទីនេះ។ យើងធ្វើលើហេកាណ ព្រះអម្ចាស់អីយេ យើងធ្វើវាទេ

²⁹⁸ ហើយគុរីនេះ ទូលបង្កុងទូលអង្គរព្រះជាមាស់ ចាប្រួចនីងប្រទានហេកាណដែលយើងខ្ញុំ ដើម្បីបកស្រាយព្រះបន្ទូលនេះដល់យើងខ្ញុំ ដើម្បីឱ្យយើងអាចជួនថាយើងត្រូវបុបស៍។ យើងយើងយើងយើងហេកាណក្នុងភាគខ្លួនឡើង។ ពួកគេនៅក្នុងភាគខ្លួនចិត្តរិកសលក់លេក គ្រប់ផ្តុកទាំងអស់នៃប្រជាធិបតេយ្យ ភាគខ្លួនត្រូវបានបន្ទប់សម្ងាត់គ្រប់បែបយ៉ាង គ្រប់ប្រគោននៃវា ព្រះបិតាមីយេ និងអីឡើងនៅគ្រប់ទីកន្លែង។

²⁹⁹ យើងបង្ហូនប្រុសសំស្បុរាគខ្លាតំងនោះ បង្ហូនស្រីនៅទីនោះតុល្យនេះ ពួកគេចង់តានការឃុំបញ្ចូល។ ដែរបណ្តាលពួកគេតាន...តុល្យហើយ ពួកគេគូរតែមានវាពួកគេជាបង្ហូនបង្កើត។ តុល្យនេះ នៅពេលដែលពួកគេមាន វាកាន់ពេអារក់ជានេះពេលណាយទាំងអស់។ វាបង្ហាញថាការពុករបានបំជុសតាំងកម្ពុជានិស្ស។ ឯព្រះអីយេ តើបុរសកំស់ទាំងនោះរាជមីលើយើងឡើង? ដែលវាគ្រែបានធ្វើ...មែនហើយ វាគ្រែរត្រូវបានកើតឡើង ព្រះអម្ចាស់។

³⁰⁰ មក នោះហើយជាតុរីដែលយើងចង់បាន។ ត្រួចត្រាន់តែមកព្រះបិតាថោយ យើងកំពុងដែងចាំ។ សូមយាងមក ព្រះអម្ចាស់ យកពួកយើងនៅក្រោមព្រះបាស្តុបស់ត្រួច។ អត់ទោសឱ្យយើងពីកំពុងបាបបេស់យើង។ ត្រាន—លើហេកាណនេះត្រានយុត្តិធម៌ទៀតទេ។ របស់មួយមកទល់នឹងរឿងមួយឡើត បុន្តែនវានៅតែជាងួរ សិរីហូកដល់អូក...មិនមានសម្លេងនៅក្នុងភាគទេ។ ត្រួចមានបន្ទូលថា រាងកាយទាំងមួលបានភាយទៅជាដំបោលឲយ។ ពិតិភាស់ តុនីមួយរាងពេញដោយការក្នុក។ ត្រួចមានបន្ទូលថា “តើខ្ញុំអាចបង្កែវនៅតាលេលទិន្នន័យណា? តើថ្ងៃនោះនៃរាងនីងយល់ពីខ្ញុំ?” តុនីមួលបេស់ព្រះអម្ចាស់រាងពេញដោយក្នុក។ យើងយើងយើងព្រះអម្ចាស់។ យើងយើងយើងនៅទីនេះ។ សូមជួយពួកយើង។

³⁰¹ ព្រះជាមាស់ជាទីស្រុច្ញាប់ សំណុរានិងនោះជាប្រើនៅទីនេះដំពីមនុស្សដែលមកអារើប្បូណាប។ ឯព្រះជាមាស់អីយេ សូមអាយមនុស្សដែលម៉ោងនោះជាទីស្រុច្ញាប់ជាទីគោរព...ពួកគេនីងស្ថាប់ការសែតនេះនៅទីនោះ។ ប្រាប់គេចាត់ខ្ញុំមិនមែនជាងនជ្រាប់ការប្រាប់គេចាត់សែនៅទីនោះ ធ្វើអី។ ហើយសូមទ្វាកគេយល់បង្ហាស់។ ហើយ

គោប្រជ្រឈានព្រៃទេសនោះទូលបង្កែកអនុញ្ញាតច្បាស់នៅទីនោះដែរព្រះបិតា។ បើនេះនៅពេលដែលពួកគេកំពុងបង្កែវនៅថា ការបើកឡើងព្រៃវិធីការពីទីនោះ ហើយមានគោនោទីនោះ បុណ្យកគ្គរឹកនៅជាមួយទូលបង្កែ មនុស្សមានបាបទុកតិចនិងសភាគិសមដែលបានសង្គ្រោះដោយព្រះគុណនៃព្រះ ព្រះនោះជូនិញទូលបង្កែ... ព្រះអម្ចាស់ ទូលបង្កែចង់នៅក្បែរ—ទូលបង្កែចង់នៅក្បែរបុល ទូលបង្កែដឹងថាគាត់ទៅទៅ ហើយពាក្រុស និងយ៉ាកុប និងយុធបាន ពួកគេបានកប់នៅជាអេង្សីនៃនៅកំន្លែងណាមួយនៅទីនោះ។ ទូលបង្កែដឹងថា ទូលបង្កែនឹងទៅជាមួយពួកគេប្រសិនបើបង្កែចង់មានឈ្មោះរបស់ទូលបង្កែនៅលើស្រីរកនោះ តាំងពីមុនការណើកនៃដែនដីមក។ ទូលបង្កែនឹងនៅទីនោះ។ ហើយទូលបង្កែអធិស្ឋាន ព្រះជាម្ចាស់អើយ ថាពួកគេម្ចាត់ការងារនៅទីនោះ។ ព្រះអម្ចាស់អើយ ជួយទូលបង្កែ ដើម្បីប្រមុលពួកគេទាំងអស់មកទីនេះ នៅកំន្លែងណាមួយដែលពួកគេអាចធ្វើបាន... ពួកគេចង់ពួកសារជាមួយគ្នាដើម្បីការងារនៅទីនោះ។ ជួចជាបងប្រុស នេវិល និងបងប្រុស ខេប និង—និងបងប្រុសជាទេរីកនៅទីនេះ³⁰²: “ជួនី” និងបងប្រុស រួមខេលនិងអូ ដើម្បី និងពួកគេទាំងអស់—ពួកគេទាំងអស់គ្នា: បងប្រុសខុលិននិងបងប្រុសរៀលទីនីងបងប្រុសជាលីម៉ី និង... ព្រះជាម្ចាស់អើយ ទូលបង្កែសូមអធិស្ឋានថា ត្រួចដឹង ប្រទានការនេះជល់អ្នកទាំងនេះ...”

ចូ—ចូ—ចូខុសពួកគេមកទីនេះ ដែលជាកន្លែងដែលពួកគេទិតជាបានពួកគេប្រសិនបើពួកគេចង់ពួក កំពុងបេញពីទីនោះនៅក្នុងរាល់ខ្សោច់នោះ។ ពួកគេកំពុងពួកយាមដើរីនូវរីដើរីដែលបទគតិឱ្យនេះបានប្រាប់ពួកគេមិនច្បាស់។ “មែនហើយ រាស្តីនៅក្នុងរាល់ខ្សោច់។ រាប់ហើយ! មែនហើយ រាស្តីនៅក្នុងបន្ទប់សម្ងាត់។ រាប់ហើយ!” ព្រះអម្ចាស់អើយ ទូលបង្កែកំពុងពួកយាមឱ្យអស់ពីសមត្ថភាពដើម្បីព្រមានពួកគេ បើនេះរាប់ហើយ ទូលបង្កែកំពុងពួកយាមឱ្យអស់ពីសមត្ថភាពដើម្បីព្រមានពួកគេ ពេលរាប់ហើយ។ ស្រែមោលពេលរាប់ហើយ។

³⁰² ខ្ញុំអធិស្ឋានសុំសែបកុំមេត្តាកុណាប្រោះអម្ចាស់។ សូមរាជាណការមេត្តាដុំ ជួយខ្ញុំដឹង។ រាជ្យីឱ្យខ្ញុំកិច្ចបណ្តាលសំព្រះបិតា។ ខ្ញុំអធិស្ឋានថាត្រួចដឹងជួយខ្ញុំ។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនចង់បានជីវិកបស់ខ្ញុំទេ... ការងារទាំងអស់បស់ខ្ញុំនៅទីនេះនឹងបេញនៅទីនេះ មានអ្នកនិយមរូបល្អៗ ដើម្បីដឹងការងារក្រោមខ្លះ ប្រគារទៅរាល់ខ្សោច់នៅកន្លែងណាមួយ។ សូមកុំច្បឹកឈ្មោះរបស់ខ្ញុំព្រះជាក់ចំដួងទៅទៅ ព្រះអម្ចាស់។ ខ្ញុំបាន

តសូយ៉ាងលំបាតកស្រប់ដីនេះ។ ខ្ញុមានចិត្តស្មោះគ្រាន់តាមដែលខ្ញុអាចធ្វើ។ ព្រះអើយ សូមកំច្បែរកៅកទេដីជាដីដី។ ដួយខ្ញុតាមដីណាមួយ។ ខ្ញុមិនដឹងថាគ្រោះធ្វើដី ខ្ញុតាន់តែកើងផ្លូវកោះទេដី ប៉ុន្តែសូមទ្រង់ជួយខ្ញុ។ ខ្ញុនឹងធ្វើគ្រប់យ៉ាងដែលទ្រង់ប្រាប់ខ្ញុឱ្យធ្វើ។ ខ្ញុជាអ្នកបំផើបស់ទ្រង់ ទាំងនេះគឺជាកុំហែស់ទ្រង់។ ព្រះអម្ចាស់ អើយទាំងនេះ... ភាគប្រើននៃមនុស្សទាំងនេះ: កៅសិបប្រាំបុន្ណែងចំណោមរាប់ យេនាក់ ព្រះអម្ចាស់ ពិតជានឹងមាំ។ ពួកគេធ្វើ ពួកគេដឹង ពួកគេយល់។ ហើយ ពួកគេដឹងថារាយធមិនមែនជាទីទេ ប៉ុន្តែខ្ញុដឹងថា ដីនេះទាំងនេះគ្រោះកៅកទេដីនៅក្នុងបន្ទាន់ ការប្រជុំ ហើយនេះមិនមានភាពស្ថាតីវាទេ។ ដួច៖ ខ្ញុអធិស្ឋានថា ទ្រង់នឹងជួយ យើងតុល្យនេះ។

303 សូមជួយយើងខ្ញុជីង ពេលយើងទៅពិសាកាហារវ៉ែតគ្រងបន្ទិចឡៀត ព្រះអម្ចាស់។ សូមជួនពាណិជ្ជការប្រកបបស់យើងជាមួយត្រូវ។ នាំយើងមក ទីនេវិញ្ញនោរសៀលនេះ។ ពួកគេជាប្រើននឹងគ្រោះគ្រឡប់ទៅធ្វើវិញ្ញតម្រូវនេះ ព្រះអម្ចាស់។ ពួកគេនឹងគ្រោះបន្ទាន់—ជីវិស់ពួកគេ ហើយខ្ញុអធិស្ឋានសូមទ្វ ទ្រង់ជួយពួកគេ។ សូមចូរពួកគេអាចមានមធ្យាបាយខ្លះ: ព្រះអម្ចាស់អើយ ដើម្បី ស្ថាប់នូវសំណួរដែលនៅឯសល់។ ប្រហែលជាប្រុកគេមិនទាន់បានធ្វើយៈ។ ទូលបង់ សូមអធិស្ឋានទ្រង់ជួយពួកគេជីង ព្រះអម្ចាស់។

304 ជួយខ្ញុឱ្យធ្វើយបានលើវិនមេនទេនយ៉ាង ជោយគ្រាន់តែធ្វើយសំណួរ ទាំងនេះ: ហើយចូលទៅគ្រប់សំណួរតាមដែលខ្ញុអាចធ្វើបាន។ ហួតដល់យើង ជួបត្រូវនោរសៀលនេះ: សូមទ្រង់ប្រទានពាណិជ្ជការយើង។ ក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ ខ្ញុអធិស្ឋាន។ អាម៉ែន។

ខ្ញុសេឡូត្រង់ទ្រង់ ខ្ញុសេឡូត្រង់
ពីរព្រះទ្រង់ប្រសេឡូត្រង់ខ្ញុជាមុន
ហើយបានទិញ្ញសេចក្តីសំណួរបស់ខ្ញុ
នៅលើដើមកាលវីរី។

305 សរសេរនៅទីនោះ ខ្ញុសរសេរ ដួច្នោះវាកៅកនៅចំពោះមុខខ្ញុ: “ព្រះព្រឹស្ស នៅចំពោះមុខខ្ញុ ខណៈពេលដែលខ្ញុកំណុំធ្វើយសំណួរទាំងនេះ។” ធ្វើទៅខ្ញុ និយាយចេញពីចិត្ត? គ្រប់យ៉ាង ចេញពីយេះដួងបស់ខ្ញុ ដើម្បីជួយ។

ពួកគេខ្លះប្រហែលជាមកយកកំន្មោះនៅទីនោះ។

³⁰⁶ ឯព្រះជាម្នាស់អើយ នេះជាកំនែង កំនែងជាក់នៅទីនេះ។ វានឹងទៅអ្នកណាយី និងអ្នកមាននគ្គ។ សូមទូរអ្នកបកក្របដើម្បីអស្សារ្យនៃព្រះបន្ទូល ព្រះវិញ្ញាណាបិសុទ្ធដែលបានសរស់វា សូមទូរយោងមកជិតកំឡុងនេះ សម្រាប់ធ្វើការក្នុងវិដីនេះ ហើយប្រទានពាណិជ្ជកម្មកំពាក់ទាំងនេះ។ ឯព្រះអម្នាស់អើយ បើខ្ញុំគិតអំពី ខ្លួនខ្ញុំ តើខ្ញុំជាអ្នកណាយីដែលបានការណើដែលស្ថិតិសុទ្ធប្រកាយក្នុកនៅលើ កំនែងដែលបានការណើចោលនៅក្នុងនៅក្នុងនេះ? ព្រះអើយ ខ្ញុំតិចទៅបាន សំលែងសបស់ខ្ញុំ។ វាមកការាយេរោះព្រះលោកបិតបស់ព្រះអម្នាស់យេស៊ូវនៅទីនោះ។ តុល្យនេះ ខ្ញុំធ្វើថា ត្រូវឱ្យនឹងធ្វើយ៉ាងនៅខ្លួនខ្ញុំ ដូចដែលត្រូវឱ្យបានធ្វើចំពោះត្រូវ ពីព្រះ ត្រូវយោងទៅមិនខ្ញុំ ដើម្បីអង្គយនៅខាងស្តាំដែរ ទេវិនិយោគនៅ ជាទីខ្លួនខ្ញុំ ព្រះមហាក្សត្រ។ ហើយព្រះលោកបិតបស់ត្រូវឱ្យជាក់នៅទីនោះជាង្វាយផ្តន ហើយ ខ្ញុំត្រូវបានគ្របដណ្តូប់នៅក្រោមព្រះលោកបិតនោះ។

³⁰⁷ ទូលបង់ធ្វើថា ព្រះអម្នាស់ត្រូវឱ្យនឹងព្រោសពួកគេចូលជា ធ្វើតុកគេខ្លះខាត។ ពួកគេនឹងមិនមានកំនែងទាំងនេះនៅទីនោះទេ។ ខ្ញុំសូមអង្គរថាពួកគេនឹងធ្វើខ្ញុំពួកគេបានជាប្រប័ន្ទាបាន។ ដូចដែលខ្ញុំចូលយ៉ាងខ្លួននិងស្ថិតិសុទ្ធបាន និយាយថាប្រពេកគេបានយកពីប្រកាយរបស់បុល... គាត់ត្រូវឱ្យតិចមិនស្ថិតិសុទ្ធបានបាបដងដែរ ព្រះអម្នាស់បានសរុប្រាជៈដោយព្រះគុណបស់ត្រូវ។ ប្រជាធិបាលបានធ្វើគាត់ ទៅបីគាត់បន្ទាស់គេ និងគ្រប់យ៉ាងក៏ដោយ បើនេះគឺដឹងថាគាត់ជាអ្នកគុងឈាម។ ពួកគេបានស្ថាលប់គាត់...គាត់បានចាក់មកពីត្រូវ ពីព្រះត្រូវឱ្យបានសប្តាហ៍នឹងដោយកិច្ចបញ្ជីរបស់គាត់។ ព្រះអើយ មនុស្សទាំងនេះក៏ដើរបុគ្គលិកដែរ សព្វថ្មីនេះ។ ខ្ញុំអង្គិស្សនាសូមទូរដូចយកពួកគេតុល្យនេះ ហើយព្រោសពួកគេម្នាក់ទៅក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវត្រីស្តាំ អាម៉ែន។

³⁰⁸ តើអ្នកយុនហើយប្រើប្រាស់? ត្រូវហើយ។ ខ្ញុំសូមយុនបំពេះសំណ្ងាត់ជាប្រើប្រាស់ មនុស្សមិនមែនស់ដោយអាហារកំពុងកំបុណ្យនោះទេ គឺដោយសារគ្រប់ទាំងព្រោះបន្ទូលដែលចេញពីព្រះខិស្សព្រះ។ តុល្យនេះ ខ្ញុំប្រើបាបជា...សំណ្ងារទាំងនេះមួយចំនួន ខ្ញុំប្រើបាបជាចិនបានធ្វើយកពីមក្សារេ ខ្ញុំត្រូវឱ្យធ្វើបាននោះបំផុតការមិនដែលខ្ញុំអាចធ្វើបាន។ យប់នេះខ្ញុំនឹងព្យាយាយមានប៉ែងប៉ែងជាប់ពីមេនៅម៉ោងប្រាំមួយសាមសិប។ ហើយអ្នកដែលអាច មែនហើយ ព្រះវិការនឹងបើកនោះម៉ោងប្រាំមួយសាមសិប។ ហើយអ្នកដែលអាច

ស្ថាក់នៅបាន...អ្នកដែលមិនអាច យើងយល់ មិនអីទេ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំនឹងព្យាយាម យកសំណុរាវាំងអស់ដែលខ្ញុំអាចធ្វើនៅឯោប់នេះ។ សូមព្រះប្រទានពអ្នក ហ្មតុដល់យើងជូបត្រា។

ឥឡូវនេះ៖ ចូរយើងឈរឡើង ហើយប្រែងបទខ្លួន ជាបទដែលយើងនឹង បញ្ចប់ ចូរតាំយកព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ។ ត្រូវហើយ។

ចូរតាំយកព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ

អស់អ្នកមានចិត្តព្រឹមដល់បាត់

បងប្រុសបីលីបូណុល និយាយទៅកាន់បងប្រុស ប្រាកដហំ—អីដឹង? (...?... ពួកគេបានយកត្រូវាយ...?...ព្រឹកនេះ: ...?...)

...នាម អ្នកនាមប្រសើរ!

គឺជាឌីសជុំប្រឹមដល់បានស្ថាប្រុ

³⁰⁹ ខ្ញុំចង់ធ្វើសេបត្តិប្រកាសនេះ។ បីលីនីមីប៉ែតិនិយាយថា ពួកគេបានយក អំណែរយ៉ែនីតិ៍សែន្ទាត់នៅព្រឹកនេះ៖ (យើងព្យុទ័រ?) ហើយបាននិយាយថា ពួកគេ មានអំណែរយ៉ែផ្លូវតាមយ៉ា។ ខ្ញុំឲ្យគាត់ទៅខាងក្រោមអគារ ហើយលើនៅ ទីនោះ។ សម្រាប់អ្នកនៅទីនេះដែលមិនដែលបានមកជូបចំ មិនមានលុយសម្រាប់ អាហារពេលល្អបាលសំអ្នក បីលីនីងជូល់ខ្លួនក្នុងប្រាក់សម្រាប់អាហារពេលល្អបាល សំអ្នក និងសម្រាប់ទូទាត់វិកិយបត្រសណ្តាគគា បុរិកិយបត្រដ្ឋាន៖សំណាក់របស់ អ្នក ទោះវាតាមីកិច្ចដោយ។ អ្នកយកហើយប៉ែបង់វាត្រូវនេះ។ ប្រសិនបើអ្នក... ប្រសិនបើអ្នកអាបស្ថាក់នៅ... បីលីនីងជូបអ្នកនៅទីនោះ ហើយយកឈ្មោះរបស់ អ្នក និងកំន្លែងដែលអ្នកនៅ ហើយយើងនីងបង់ប្រាក់សម្រាប់អាហារពេលល្អបាល សំអ្នក និងវិកិយបត្រដ្ឋាន៖សំណាក់របស់អ្នកចេញពីការជូល់សេចក្តីសែន្ទាត់ ដែលបានយកសម្រាប់ខ្ញុំនៅព្រឹកនេះ។

ហ្មតុដល់យើងជូប! ហ្មតុដល់យើងជូប!

សំណើរ និង ចម្លើយ KHM64-0823M

(Questions and Answers)

លំនាំ សណ្ឋាប់ត្រូវបន្ថីនិងគោលិទ្ធនៃផ្សេកក្រោមជំនួយ

សារដែលធ្វើឡើងដោយបងប្រឈរ William Marion Branham នេះ ត្រូវបានចែកចាយ ត្រីកថ្មីអាជិព្យិទ 23ខែសីហា ឆ្នាំ 1964នៅពេងខេត្តសមីប្រាណបាតំ ភ្នំពេញ ដែបីសានិល រដ្ឋ តណ្ហាការណ៍ សហគ្រែអាមេរិក។ រាល់ការទិន្នន័យប្រាណបាតំ បានធ្វើឡើងដោយការរៀនដោយក្រឹមត្រូវ ជាសារសម្រេចបញ្ជីកើតឡើងនៅថ្ងៃទី 23ខែសីហា ឆ្នាំ 1964 និង បានពិនិត្យដោយក្រុមការបោនអង់គ្លេស។ ការបកប្រឈរ ត្រូវបានសារការពារ និង បានបង្កើតឡើងនៅថ្ងៃទី 23ខែសីហា ឆ្នាំ 1964 និង បានពិនិត្យដោយក្រុមការបោនអង់គ្លេស។

KHMER

©2023 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

ការរក្សាសិទ្ធិ

សៀវភៅនេះត្រូវបានរក្សាសិទ្ធិ។ សៀវភៅនេះអាចចិត្តចម្លង បានជាការប្រើប្រាស់ផ្តាល់ខ្លួន ដោយសេវី តតិតិតថ្មី ដើម្បីធ្វើធម្មាយ ដំណឹងឈុំអំពីព្រះយេស៊ូគ្រឿសុ។ សៀវភៅនេះ មិនអាចលក់ ដលិតជាញ្រង់ទ្រាយដំ យកទៅជាកំឡុងដែលសាយ លក់តាមប្រព័ន្ធអេលប័ត្រីនីក បុរាណ ដោយគ្មានការអនុញ្ញាតឱ្យ រឿយៈអូហ្គ ហ្មត់ វិខេតិឱ្យ (VOICE OF GOD RECORDINGS®.)ទេ។

សម្រាប់ទាំនាក់ទំនុងបន្ទែម និង បុសម្រាប់តម្រូវការទាក់ទងនឹង ឯកសារសូមទាំនាក់ទំនុង៖

រឿយស៍អូហ្គ ហ្មត់ វិខេតិឱ្យ (VOICE OF GOD RECORDINGS)

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

WWW.BRANHAM.ORG